
Evangeliets
principer

*De skall komma till kunskap om sin Återlösare och
varje del av hans lära så att de kan veta hur de kan
komma till honom och bli frälsta. 1 Nephi 15:14*

Evangeliets principer

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga
Salt Lake City, Utah, USA

Vi uppskattar förslag och synpunkter på den här boken. Var vänlig skicka dem till Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024. E-mail: cur-development@ldschurch.org. Var vänlig ange namn, adress, församling och stav. Glöm inte ange bokens titel. Skriv sedan vad du anser vara bokens styrka samt förslag på sådant som kan förbättras.

© 1978, 2009 Intellectual Reserve, Inc.
Med ensamrätt
Printed in the United States of America

Engelskt original godkänt: 5/07
Godkänt för översättning: 5/07
Originalets titel: *Gospel Principles*
ISBN 978-91-86881-67-2
Swedish
06195

Innehåll

<i>Inledning</i>	1
<i>Kapitel 1</i> Vår himmelske Fader	5
<i>Kapitel 2</i> Vår himmelska familj	9
<i>Kapitel 3</i> Jesus Kristus, vår utvalde ledare och Frälsare	13
<i>Kapitel 4</i> Friheten att välja	17
<i>Kapitel 5</i> Skapelsen	23
<i>Kapitel 6</i> Adams och Evas fall	27
<i>Kapitel 7</i> Den Helige Anden	30
<i>Kapitel 8</i> Bön till vår himmelske Fader	33
<i>Kapitel 9</i> Guds profeter	39
<i>Kapitel 10</i> Helig skrift	43
<i>Kapitel 11</i> Kristi liv	49
<i>Kapitel 12</i> Försoningen	59
<i>Kapitel 13</i> Prästadömet	67
<i>Kapitel 14</i> Prästadömet organisation	71
<i>Kapitel 15</i> Herrens förbundsfolk	81
<i>Kapitel 16</i> Jesu Kristi kyrka i forna dagar	85
<i>Kapitel 17</i> Jesu Kristi kyrka i dag	93
<i>Kapitel 18</i> Tro på Jesus Kristus	99
<i>Kapitel 19</i> Omvändelse	105
<i>Kapitel 20</i> Dopet	113
<i>Kapitel 21</i> Den Helige Andens gåva	119
<i>Kapitel 22</i> Andens gåvor	123

<i>Kapitel 23</i>	Sakramentet	131
<i>Kapitel 24</i>	Sabbatsdagen	135
<i>Kapitel 25</i>	Fasta	141
<i>Kapitel 26</i>	Offer	147
<i>Kapitel 27</i>	Arbete och personligt ansvar	153
<i>Kapitel 28</i>	Tjänande	159
<i>Kapitel 29</i>	Herrens hälsolag	165
<i>Kapitel 30</i>	Kristlig kärlek	169
<i>Kapitel 31</i>	Ärlighet	177
<i>Kapitel 32</i>	Tionde och offergåvor	181
<i>Kapitel 33</i>	Missionsarbete	187
<i>Kapitel 34</i>	Utveckla våra talanger	193
<i>Kapitel 35</i>	Lydnad	199
<i>Kapitel 36</i>	Familjen kan bestå för evigt	205
<i>Kapitel 37</i>	Familjeansvar	211
<i>Kapitel 38</i>	Evigt äktenskap	217
<i>Kapitel 39</i>	Kyskhetslagen	223
<i>Kapitel 40</i>	Tempeltjänst och släktforskning	231
<i>Kapitel 41</i>	Andevärlden	239
<i>Kapitel 42</i>	Insamlingen av Israels hus	243
<i>Kapitel 43</i>	Tecken på Kristi andra ankomst	249
<i>Kapitel 44</i>	Jesu Kristi andra ankomst	255
<i>Kapitel 45</i>	Tusenårsriket	261
<i>Kapitel 46</i>	Den yttersta domen	267
<i>Kapitel 47</i>	Upphöjelse	273
<i>Förteckning över bilder</i>		279
<i>Register</i>		281

Inledning

Studievägledning och lärarhandledning

Evangeliets principer är både en personlig studievägledning och en lärarhandledning. När du studerar den och söker Herrens Ande tillväxer du i förståelse och vittnesbörd om Gud Fadern, Jesus Kristus och hans försoning och evangeliets återställelse. Du finner svar på livets frågor, får en övertygelse om meningen med ditt liv och ditt egenvärde och kan möta utmaningar i ditt personliga liv och i familjen med tro.

Instruktioner för undervisning i kyrkan och i hemmet

Att vara lärare är ett stort ansvar som inbegriper många möjligheter till att stärka andra och se till att de får "näring genom Guds goda ord". (Moro 6:4) Du är en bra lärare när du följer de här principerna:

- Älska dem du undervisar.
- Undervisa genom Anden.
- Undervisa om läran.
- Uppmuntra till flitiga studier.

Älska dem du undervisar

När du visar kärlek till dem du undervisar blir de mer mottagliga för Herrens Ande. De inhämtar kunskap med större entusiasm och blir mer öppna för dig och andra. Sträva efter att lära känna medlemmarna i din klass och låt dem veta att du verkligen bryr dig om dem. Var lyhörd för de utmaningar som personer med särskilda behov ställs inför. Skapa en behaglig inlärningsmiljö i klassen så att deltagarna inte tvekar att ställa frågor till dig om evangeliets principer och hur man tillämpar dem.

Herrens Ande är med när kärlek och enighet råder. Herren sade: ”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra.” (Joh 13:34)

Mer om det här ämnet finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 31-39.

Undervisa genom Anden

Det viktigaste du någonsin kommer att undervisa om är Kristi lärdomar som de uppenbaras i skrifterna och genom nutida profeter och så som de bekräftas av den Helige Anden. För att göra det här på ett bra sätt måste du få del av Herrens Ande. ”Anden skall ges till er genom trons bön”, sade Herren, ”och om ni inte får del av Anden skall ni inte undervisa.” (L&F 42:14; se även L&F 50:13–22.) Eftersom Den Helige Anden är den verkliga läraren är det viktigt att skapa en miljö i vilken Herrens Ande kan vara närvarande.

Mer om det här ämnet finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 41–48.

Undervisa om läran

Studera kapitlet noggrant innan du undervisar från det för att vara säker på att du förstår läran. Studera också de ytterligare skriftställen som finns i slutet av kapitlet. Du undervisar med större uppriktighet och kraft när lärdomarna i kapitlet har påverkat dig personligen. Spekulera inte om kyrkans lära. Undervisa bara om det som finner stöd i skrifterna, i de nutida profeternas och apostlarnas ord och den Helige Anden. (Se L&F 42:12–14; 52:9.)

Om du har kallats att undervisa ett kворum eller klass genom att använda den här boken, ersätt den inte med annat material, oavsett hur intressant det kan vara. Håll fast vid skrifterna och orden i boken. När så är lämpligt kan du använda personliga upplevelser och artiklar från kyrkans tidningar som komplement till lektionerna.

Mer om det här ämnet finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 50–59.

Uppmuntra till flitiga studier

Hjälp andra när du undervisar att inse hur evangeliets principer går att tillämpa i vardagen. Uppmuntra diskussioner om hur dessa principer kan påverka våra känslor för Gud, oss själva, våra familjer och våra grannar. Uppmana deltagarna att leva efter principerna.

Försök engagera så många som möjligt i lektionerna. Du kan göra det genom att låta dem läsa högt, besvara frågor eller utbyta erfarenheter, men endast då du är säker på att det inte är generande för dem. Du kan ge konkreta uppgifter till deltagarna under lektionsförberedelsen. Var lyhörd för andras behov och känslor. Du kan behöva samtala personligen med en del medlemmar före lektionen och fråga hur de känner inför att delta.

Mer om det här ämnet finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 61–74.

Ytterligare hjälp för lärare

Varje kapitel i den här boken innehåller en eller två kommentarer till läraren. De här kommentarerna innehåller tankar som kan hjälpa dig i dina försök att älska dem du undervisar, undervisa genom Anden, undervisa om läran och att inbjuda till flitiga studier.

Vår himmelske Fader

Kapitel 1

Det finns en Gud

- Vad finns det som vittnar för dig om att det finns en Gud?

Alma, en profet i Mormons bok, skrev: "Allt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela jorden och allt som finns på dess yta, ja, och dess rörelse, ja, och även alla planeterna som rör sig i sina regelbundna banor vittnar om att det finns en högste Skapare." (Alma 30:44) Vi kan se uppåt mot himlen på kvällen och få en uppfattning om vad Alma menade. Där finns miljontals stjärnor och planeter, alla i fullkomlig ordning. De kom inte dit av en slump. Vi kan se Guds verk i himlarna och på jorden. De många vackra växterna, de många djurarterna, bergen, floderna, molnen som för med sig regn och snö — allt detta vittnar för oss om att det finns en Gud.

Profeterna har lärt oss att Gud är universums allsmäktige härskare. Gud bor i himlen. (Se L&F 20:17.) Genom sin Son Jesus Kristus skapade han himlarna och jorden och allt som finns i dem. (Se 3 Ne 9:15; Mose 2:1.) Han skapade månen, stjärnorna och solen. Han organiserade den här världen och gav den form, rörelse och liv. Han fyllde luften och vattnet med levande varelser. Han täckte kullarna och slätterna med allt slags djurliv. Han gav oss dag och natt, sommar och vinter, såningstid och skörd. Han skapade människan till sin egen avbild till att råda över hans andra skapelser. (Se 1 Mos 1:26–27.)

Gud är den allsmäktige och fullkomliga varelse som vi tror på och tillber. Han är "universums store Förälder" och han "betraktar ... hela människosläktet med faderlig omtanke och uppmärksamhet". (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith [2007], s 39*)

Till läraren: Använd frågor i början av ett avsnitt för att inleda en diskussion och låt klassmedlemmar eller familjemedlemmar vända sig till texten för att få mer information. Använd frågor i slutet av ett avsnitt för att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att begrunda och diskutera betydelsen av det de har läst och att tillämpa det i sina liv.

Guds väsen

- Nämn några av Guds egenskaper.

Eftersom vi är skapade till hans avbild (se Mose 2:26; 6:9), vet vi att vår kropp liknar Guds kropp. Hans eviga ande bor i en påtaglig kropp av kött och ben. (Se L&F 130:22.) Guds kropp är emellertid fullkomliggjord och förhärligad, med en härlighet som trotsar all beskrivning.

Gud är fullkomlig. Han är en rättfärdighetens Gud, med bland andra kärlekens, barmhärtighetens, sanningens, maktens, trons, kunskapens och dömandets egenskaper. Han har all makt. Han vet allting. Han är full av godhet.

Allt som är gott kommer från Gud. Allt han gör utför han för att hjälpa sina barn att bli som han är. Han har sagt: ”Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.” (Mose 1:39)

- Varför är det viktigt för oss att förstå Guds väsen?

Att lära känna Gud

- Hur kan vi lära känna Gud?

Att känna Gud är så viktigt att Frälsaren sade: ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” (Joh 17:3)

Det första och största budet lyder: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta.” (Matt 22:37)

Ju mer vi känner Gud desto mer älskar vi honom och håller hans bud. (Se 1 Joh 2:3–5.) Genom att hålla hans bud kan vi bli honom lika.

Vi kan känna Gud om vi:

1. Tror att han finns till och att han älskar oss. (Se Mosiah 4:9.)
2. Studerar skrifterna. (Se 2 Tim 3:14–17.)
3. Ber till honom. (Se Jak 1:5.)
4. Lyder alla hans bud efter bästa förmåga. (Se Joh 14:21–23.)

När vi gör detta lär vi känna Gud och får slutligen evigt liv.

- Fundera på vad du kan göra för att komma närmare Gud.

Ytterligare skriftställen

- Apg 7:55–56 (Sonen på Faderns högra sida)
- L&F 88:41–44 (Guds egenskaper)
- Ps 24:1 (jorden är Herrens)
- Mose 1:30–39 (skapelsen)
- Alma 7:20 (Gud kan inte göra fel)
- JS — H 1:17 (Fadern och Sonen är skilda personer)
- Alma 5:40 (det som är gott kommer från Gud)
- Joh 14:6–9 (Sonen och Fadern liknar varandra)
- Morm 9:15–20 (underverkens Gud)
- Amos 3:7 (en uppenbarelsens Gud)
- Joh 3:16 (kärlekens Gud)

Vår himmelska familj

Kapitel 2

Vi är barn till vår himmelske Fader

- Vad lär skrifterna och de sista dagarnas profeter oss om vårt förhållande till Gud?

Gud är inte bara vår Härskare och Skapare — han är också vår himmelske Fader. Alla män och kvinnor är bokstavligen söner och döttrar till Gud. ”Människan, som ande, avlades och föddes av himmelska föräldrar, och fostrades till mognad i Faderns eviga boningar, innan hon kom till jorden och fick en timlig [fysisk] kropp.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* [1998], s 338)

Var och en som någonsin fötts till jorden är vår andliga bror eller syster. Eftersom vi är Guds andebarn har vi ärvt förmågan att utveckla hans gudomliga egenskaper. Genom Jesu Kristi försoning kan vi bli lika vår himmelske Fader och ta emot glädjens fullhet.

- Hur påverkas dina tankar, ord och handlingar av att du vet att du är ett Guds barn?

Vi utvecklade vår personlighet och våra talanger under vår vistelse i himlen

- Fundera över de talanger och gåvor som du välsignats med.

Skrifterna lär oss att profeterna förberedde sig för att bli ledare på jorden medan de fortfarande var andar i himlen. (Se Alma 13:1–3.) Gud förutordinerade (utvalde) dem till ledare på jorden innan de föddes och fick sin jordiska kropp. Jesus, Adam och Abraham var några av dessa ledare. (Se Abr 3:22–23.) Joseph Smith lärde att ”var och en som har blivit kallad att tjäna världens invånare, har blivit

Till läraren: Du behöver inte undervisa om allting i varje kapitel. Förbered dig under bön för att undervisa och sök Andens vägledning för att få veta vilka delar av kapitlet du bör ta med och vilka frågor du bör ställa.

[för]ordinerad därtill". (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 505) Men alla på jorden är fria att acceptera eller förkasta varje möjlighet att tjäna.

Vi var inte alla lika i himlen. Vi vet till exempel att vi var söner och döttrar till himmelska föräldrar — män och kvinnor. (Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, okt 2004, s 49.) Vi hade olika talanger och förmågor och vi kallades till att utföra olika saker på jorden. Vi kan lära oss mer om våra "eviga möjligheter" när vi får vår patriarkaliska välsignelse. (Se Thomas S Monson, *Nordstjärnan*, jan 1987, s 55.)

En slöja har dragits över våra minnen från vår förutttillvaro, men vår Fader i himlen vet vilka vi är och vad vi gjorde innan vi kom hit. Han har valt tid och plats för vår födelse till jorden så att vi kan lära oss det som just vi behöver och utträta mesta möjliga goda med våra individuella talanger och personligheter.

- Hur har andras talanger varit till välsignelse för dig? Hur kan dina talanger och gåvor vara till välsignelse för andra?

Vår himmelske Fader lade fram en plan för oss om hur vi skulle bli lika honom

- Hur förbereder jordelivet oss för att bli lika vår himmelske Fader?

Vår himmelske Fader visste att vi inte kunde gå framåt mer än till en viss punkt om vi inte lämnade honom för en tid. Han ville att vi skulle utveckla de gudalika egenskaper som han har. För att kunna göra det behövde vi lämna vårt himmelska hem för att prövas och få erfarenheter. Vår ande behövde iklädas en fysisk kropp. Vi skulle vara tvungna att lämna vår fysiska kropp vid döden och återförenas med den i uppståndelsen. Därefter skulle vi få en odödlig kropp som den som vår himmelske Fader har. Om vi klarade våra prov skulle vi få den glädjens fullhet som vår himmelske Fader tagit emot. (Se L&F 93:30–34.)

Till läraren: Det är troligare att klassmedlemmar eller familjemedlemmar ger ett genomtänkt svar på en fråga om de får tid att fundera över sitt svar. Efter att ha ställt en fråga kan du till exempel säga: "Ägna ett ögonblick åt att fundera över ert svar innan jag ber er svara." Ge dem därefter tid att fundera.

Vår himmelske Fader sammankallade ett stort råd för att framlägga sin plan för vårt framåtskridande. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 207, 505.) Vi fick veta att om vi följde hans plan skulle vi bli lika honom. Vi skulle uppstå, ha all makt i himlen och på jorden och vi skulle bli himmelska föräldrar och få andebarn precis som han. (Se L&F 132:19–20.)

Vi fick veta att han skulle skapa en jord åt oss där vi skulle bli prövade. (Se Abr 3:24–26.) En glömskans slöja skulle täcka våra sinnen och vi skulle glömma bort vårt himmelska hem. Det var nödvändigt för att vi skulle kunna utöva vår valfrihet att välja gott eller ont utan att påverkas av minnet av vårt liv tillsammans med vår himmelske Fader. Vi kunde med andra ord lyda honom på grund av vår tro på honom, inte på grund av vår kunskap om eller minne av honom. Han skulle hjälpa oss känna igen sanningen när vi hörde den igen på jorden. (Se Joh 18:37.)

I det stora rådet lärde vi oss också avsikten med vårt framåtskridande: att få fullkomlig glädje. Men vi lärde oss också att en del skulle bli bedragna, välja andra vägar och gå vilse. Vi fick veta att vi alla skulle ha prövningar i vårt liv: sjukdom, besvikelse, smärta, sorg och död. Men vi förstod att allt detta skulle ge oss erfarenhet och tjäna oss till godo. (Se L&F 122:7.) Om vi använde prövningarna på rätt sätt skulle dessa snarare rena oss än övervinna oss. De skulle lära oss vara uthålliga, tålmodiga och kärleksfulla. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 15–16.)

Vid det här rådet fick vi också veta att vi alla utom små barn skulle synda på grund av våra svagheter. (Se L&F 29:46–47.) Vi fick veta att vi skulle få en Frälsare för att vi skulle kunna övervinna våra synder och övervinna döden genom uppståndelsen. Vi lärde oss att om vi litade på honom, lydde hans ord och följde hans föredöme så skulle vi bli upphöjda och bli lika vår himmelske Fader. Vi skulle få fullkomlig glädje.

- Skriv upp några av vår himmelske Faders egenskaper. Hur hjälper frälsningsplanen oss att utveckla de här egenskaperna?

Ytterligare skriftställen

- Hebr 12:9 (Gud är Fader till våra andar)
- Job 38:4–7 (föruttilvaron antyds)
- Abr 3:22–28 (syn om föruttilvaron)
- Jer 1:5 (syn om föruttilvaron)
- L&F 29:31–38 (syn om föruttilvaron)
- Mose 3:4–7 (andliga och timliga skapelser)
- 1 Kor 15:44 (andliga och timliga skapelser)
- L&F 76:23–24 (söner och döttrar födda åt Gud)
- L&F 132:11–26 (plan för framåtskridande)

Jesus Kristus, vår utvalde ledare och Frälsare

Kapitel 3

En Frälsare och ledare var nödvändig

- Varför behövde vi lämna vår himmelske Faders närhet? Varför behöver vi en Frälsare?

När planen för vår frälsning lades fram för oss i den förjordiska andevärlden blev vi så glada att vi ropade av glädje. (Se Job 38:7.)

Vi förstod att vi skulle vara tvungna att lämna vårt himmelska hem för en tid. Vi skulle inte vara kvar i vår himmelske Faders närhet. Medan vi var borta från honom skulle vi alla synda och en del av oss skulle gå vilse. Vår himmelske Fader kände och älskade var och en av oss. Eftersom han visste att vi skulle behöva hjälp planerade han ett sätt att hjälpa oss.

Vi behövde en Frälsare som skulle betala för våra synder och lära oss hur vi kunde återvända till vår himmelske Fader. Vår Fader sade: "Vem skall jag sända?" (Abr 3:27) Jesus Kristus, som kallades Jehova, sade: "Här är jag, sänd mig." (Abr 3:27; se även Mose 4:1–4.)

Jesus var villig att komma till jorden, ge sitt liv för oss och ta på sig våra synder. Han, liksom vår himmelske Fader, ville att vi skulle få välja om vi ville lyda vår himmelske Faders bud. Han visste att vi måste vara fria att välja för att kunna visa oss värdiga upphøjelse. Jesus sade: "Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt." (Mose 4:2)

Satan, som kallades Lucifer, trädde också fram och sade: "Se, här är jag, sänd mig. Jag skall vara din son, och jag skall återlösa hela människosläktet så att inte en enda själ skall gå förlorad, och jag skall förvisso göra det, ge mig därför din ära." (Mose 4:1) Satan

ville tvinga alla att utföra hans vilja. Enligt hans plan skulle vi inte tillåtas välja. Han skulle ta bort den valfrihet som vår Fader hade gett oss. Satan ville ta på sig all ära för vår frälsning. Hans förslag skulle innebära att avsikten med vår ankomst till jorden skulle gå om intet. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay* [2003], s 210.)

Jesus Kristus blev vår utvalde ledare och Frälsare

- Fundera över dina känslor för Frälsaren när du läser det här avsnittet.

Efter att ha hört båda sina söner tala sade vår himmelske Fader: "Jag skall sända den förste." (Abr 3:27)

Jesus Kristus utvaldes och förutordinerades till att bli vår Frälsare. Många skriftställen handlar om detta. (Se till exempel 1 Petr 1:19–20; Mose 4:1–2.) Ett skriftställe berättar för oss att långt innan Jesus föddes uppenbarade han sig för en profet i Mormons bok som kallas Jareds bror och sade: "Se, jag är den som från världens grundläggning bereddes att återlösa mitt folk. Se, jag är Jesus Kristus ... I mig skall hela människosläktet få liv, ja, evigt liv, nämligen de som tror på mitt namn." (Eth 3:14)

När Jesus levde på jorden lärde han: "Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig ... Ty detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen." (Joh 6:38, 40)

Striden i himlen

Eftersom vår himmelske Fader utsåg Jesus Kristus till vår Frälsare blev Satan arg och gjorde uppror. Det blev en strid i himlen. Satan och hans efterföljare stred mot Jesus Kristus och hans efterföljare. Frälsarens efterföljare "övervann [Satan] genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord". (Upp 12:11)

I det stora upproret blev Satan och alla de andar som följde honom förvisade från Guds närhet och nerkastade från himlen.

En tredjedel av andarna i himlen straffades för att de följde Satan. (Se L&F 29:36.) De förnekades rätten att få en fysisk kropp.

Eftersom vi befinner oss här på jorden med en jordisk kropp så vet vi att vi valde att följa Jesus Kristus och vår himmelske Fader. Satan och hans efterföljare är också på jorden, men som andar. De har inte glömt bort vilka vi är, och de omger oss dagligen. De frestar oss och lockar oss att göra det som inte är välbehagligt för vår himmelske Fader. I förutttillvaron valde vi att följa Jesus Kristus och acceptera Guds plan. Vi måste fortsätta följa Jesus Kristus här på jorden. Endast genom att följa honom kan vi komma tillbaka till vårt himmelska hem.

- På vilka sätt fortsätter striden i himlen idag?

Vi kan följa Frälsarens lärdomar

- Fundera över hur Frälsarens lärdomar har påverkat dig.

Från begynnelsen har Jesus Kristus uppenbarat evangeliet, vilket talar om för oss vad vi måste göra för att återvända till vår himmelske Fader. Vid den fastställda tiden kom han själv till jorden. Han undervisade om planen för frälsning och upphöjelse genom sina ord och sitt sätt att leva. Han upprättade sin kyrka och sitt prästämne på jorden. Han tog på sig våra synder.

Genom att följa hans lärdomar kan vi ärva en plats i det celestialet riket. Han gjorde sin del för att hjälpa oss återvända till vårt himmelska hem. Nu är det vars och ens eget ansvar att göra vår del och bli värdiga upphöjelse.

Ytterligare skriftställen

- Mose 4:1–4; Abr 3:22–28 (Frälsaren utsedd i förutttillvaron)
- L&F 76:25–29 (striden i himlen)
- Upp 12:7–9, 11 (Frälsarens efterföljare i striden i himlen övervann Satan genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord)
- Jes 14:12–15 (varför Lucifer drevs ut)

Till läraren: Du kan låta klassmedlemmar eller familjemedlemmar studera "Ytterligare skriftställen" som enskilda, som par eller som hel grupp.

Friheten att välja

Kapitel 4

Valfrihet är en evig princip

- Vad skulle du säga om någon frågade dig varför det är viktigt med valfrihet?

”Dock får du själv välja, ty det är givet dig.” (Mose 3:17)

Gud har genom sina profeter sagt till oss att vi är fria att välja mellan gott och ont. Vi kan välja frihet och evigt liv genom att följa Jesus Kristus. Vi är också fria att välja fångenskap och död genom att följa Satan. (Se 2 Ne 2:27.) Rätten att välja mellan gott och ont och agera självständigt kallas valfrihet eller handlingsfrihet.

I vårt förjordiska liv hade vi moralisk handlingsfrihet. En avsikt med jordelivet är att vi ska visa vilka val vi gör. (Se 2 Ne 2:15–16.) Om vi tvingas att välja det rätta kan vi inte visa vad vi själva beslutar att göra. Dessutom känner vi oss mer tillfreds när vi har fattat våra egna beslut.

Valfriheten var en av de viktigaste frågorna som togs upp i det förjordiska rådet i himlen. Det var en av huvudorsakerna till konflikten mellan Kristi efterföljare och Satans efterföljare. Satan sade: ”Se, här är jag, sänd mig. Jag skall vara din son, och jag skall återlösa hela människosläktet så att inte en enda själ skall gå förlorad, och jag skall förvisso göra det, ge mig därför din ära.” (Mose 4:1) Han visade med dessa ord att han ”gjorde uppror mot [Gud] och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet”. (Mose 4:3) Hans erbjudande förkastades och han drevs ut från himlen med sina efterföljare. (Se L&F 29:36–37.)

Valfrihet är en nödvändig del av frälsningsplanen

Valfriheten gör vårt liv på jorden till en prövotid. Då Gud planerade människans skapelse i hennes dödliga tillstånd sade han: ”Och vi

skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem.” (Abr 3:25) Utan valfrihetens gåva skulle det ha varit omöjligt för oss att visa vår himmelske Fader att vi vill göra allt det han befäller oss. Eftersom vi har förmåga att välja är vi ansvariga för våra handlingar. (Se Hel 14:30–31.)

När vi väljer att leva efter Guds plan för oss stärks vår valfrihet. Rätta val ökar vår förmåga att fatta fler riktiga beslut.

När vi lyder vart och ett av vår Faders bud tillväxer vi i visdom och i karaktärsstyrka. Vår tro stärks. Vi finner det lättare att fatta riktiga beslut.

Vi började göra val när vi var andebarn i vår himmelske Faders närhet. Våra val där gjorde oss värdiga att komma till jorden. Vår himmelske Fader vill att vi ska tillväxa i tro, kraft, kunskap, visdom och allt annat som är gott. Om vi håller hans bud och fattar riktiga beslut inhämtar vi lärdom och insikt. Vi blir lika honom. (Se L&F 93:28.)

- När vi fattar riktiga beslut ökar vår förmåga att fatta fler riktiga beslut. Varför då?

Valfrihet kräver att det finns ett val

- Varför är det nödvändigt med motsatser?

Vi kan inte välja rättfärdighet såvida vi inte kan välja mellan motsatserna gott och ont. Lehi, en stor profet i Mormons bok, sade till sin son Jakob att för att Guds eviga avsikter skulle genomföras måste det finnas ”en motsats till allting. Om inte ... skulle ingen rättfärdighet kunna finnas, inte heller någon ogudaktighet, inte heller någon helighet eller något elände, inte heller något gott eller ont.” (2 Ne 2:11)

Gud tillåter Satan att göra motstånd mot det goda. Gud sade om Satan:

”Jag [lät] nedstörta honom ...

Och han blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma min röst.” (Mose 4:3–4)

Satan gör allt han kan för att omintetgöra Guds verk. Han eftersträvar ”hela mänsklighetens olycka ... han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han är”. (2 Ne 2:18, 27) Han älskar oss inte. Han vill oss inte någonting gott. (Se Moro 7:17.) Han vill inte att vi ska vara lyckliga. Han vill göra oss till sina slavar. Han använder många förklädnader för att fånga oss.

När vi ger efter för Satans frestelser begränsar vi vår valfrihet. Följande exempel visar hur detta går till. Tänk dig att du ser en skylt på stranden med texten: ”Varning — strömvirvel. Badning förbjuden.” Vi kanske upplever det som en begränsning. Men är det det? Vi har fortfarande många val. Vi är fria att simma någon annanstans. Vi är fria att vandra utmed stranden och plocka upp snäckor. Vi är fria att titta på solnedgången. Vi är fria att gå hem. Vi är också fria att ignorera skylten och simma på den farliga platsen. Men då strömvirveln har fångat oss i sitt grepp och vi dras ner, har vi mycket få val. Vi kan försöka undkomma, eller ropa på hjälp, men det kan hända att vi drunknar.

Även om vi är fria att välja hur vi ska handla är vi inte fria att välja följderna av våra handlingar. Följderna, oavsett om de är bra eller dåliga, är en naturlig konsekvens av alla beslut vi fattar. (Se Gal 6:7; Upp 22:12.)

Vår himmelske Fader har talat om för oss hur vi ska undkomma Satans fångenskap. Vi måste alltid vaka och be, be om att Gud hjälper oss att motstå Satans frestelser. (Se 3 Ne 18:15.) Vår himmelske Fader låter oss inte bli frestade över vår förmåga att stå emot. (Se 1 Kor 10:13; Alma 13:28.)

Guds befallningar leder oss bort från fara och mot evigt liv. Genom kloka val når vi upphøjelse, framåtskrider för evigt och upplever fullkomlig lycka. (Se 2 Ne 2:27–28.)

Till läraren: En enkel bild kan hjälpa eleverna att koncentrera sig. Om ni diskuterar jämförelsen med varningstecknet i det här kapitlet kan du rita en bild med ett sådant tecken på tavlan eller på ett stort papper.

- Nämn några exempel på handlingar som begränsar våra val.
Nämn några exempel på handlingar som ger oss mer frihet.

Ytterligare skriftställen

- Mose 7:32 (friheten att välja)
- Abr 3:24–25 (jordelivet är en prøvotid)
- Alma 41:3; Moro 7:5–6 (vi döms efter våra gärningar)
- 2 Ne 2:11–16 (nödvändigt med motsatser)
- Moro 7:12–17 (välja mellan gott och ont)
- 2 Pet 2:19; Joh 8:34 (synd är slaveri)
- 2 Ne 2:28–29; Alma 40:12–13 (belöning enligt våra gärningar)

Skapelsen

Kapitel 5

Guds plan för oss

- Varför behövde vi komma till jorden?

När vi levde som andebarn hos våra himmelska föräldrar berättade vår himmelske Fader om sin plan för oss att bli mer lika honom. Vi ropade av glädje när vi hörde hans plan. (Se Job 38:7.) Vi var angelägna om att få nya erfarenheter. För att detta skulle ske var vi tvungna att lämna vår Faders närhet och få en jordisk kropp. Vi behövde en annan plats att leva där vi kunde förbereda oss för att bli lika honom. Vårt nya hem kallades jorden.

- Varför tror du att vi ropade av glädje när vi hörde talas om frälsningsplanen?

Jesus skapade jorden

Jesus Kristus skapade den här världen och allting på den. Han skapade också många andra världar. Han gjorde detta genom prästtadömets kraft, under vår himmelske Faders ledning. Gud Fadern sade: "Otaliga världar har jag skapat ... och genom Sonen, som är min Enfödde, skapade jag dem." (Mose 1:33) Vi har andra vittnesbörd om den här sanningen. Joseph Smith och Sidney Rigdon såg Jesus Kristus i en syn. De vittnade om att "medelst honom och genom honom och av honom skapas och skapades världarna, och deras invånare är födda som söner och döttrar åt Gud". (L&F 76:24)

Genomförandet av skapelsen

- Vad är avsikten med skapelsen?

Till läraren: En del klassmedlemmar eller familjemedlemmar känner sig kanske inte bekväma med att läsa högt. Innan du ber dem läsa högt kan du fråga: "Vem skulle vilja läsa?" Använd sedan dem som har anmält sig frivilliga.

Jorden och allting på den skapades andligt innan de skapades fysiskt. (Se Mose 3:5.) När Kristus förberedde den fysiska jordens skapelse sade han till dem som var med honom: ”Vi skall gå ned, ty det finns plats där ... och vi skall göra en jord på vilken dessa [vår himmelske Faders andebarn] kan bo.” (Abr 3:24)

Under Faderns ledning formade och organiserade Kristus jorden. Han skilde ljuset från mörkret för att skapa dag och natt. Han formade solen, månen och stjärnorna. Han skilde vattnet från torra land för att göra hav, floder och sjöar. Han skapade jorden vacker och fruktbar. Han skapade gräs, träd, blommor och alla andra slags växter. Dessa växter innehöll frön från vilka nya växter kunde växa. Därefter skapade han djuren — fiskarna, boskapen, insekterna och fåglar av alla de slag. De här djuren hade förmåga att fortplanta sig efter sina arter.

Nu var jorden redo för den största skapelsen av alla — människan. Våra andar skulle ges kroppar av kött och blod så att de kunde leva på jorden. ”Och jag, Gud, sade till min Enfödde som var med mig från begynnelsen: Låt oss göra människan till vår avbild och till att vara oss lika, och det skedde så.” (Mose 2:26) Så skapades den första mannen, Adam, och den första kvinnan, Eva, och gavs kroppar som liknade dem våra himmelska föräldrar hade. ”Till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.” (1 Mos 1:27) När Herren hade fullbordat sina skapelser var han nöjd och visste att hans verk var gott, och han vilade en tid.

Guds skapelser visar hans kärlek

- Hur visar Guds skapelser att han älskar oss?

Vi lever nu i den här vackra världen. Tänk på solen som ger oss värme och ljus. Tänk på regnet som får plantor att växa och jorden att kännas ren och frisk. Tänk på hur skönt det är att höra en fågel sjunga eller en vän skratta. Tänk på hur underbara våra kroppar är — hur vi kan arbeta, leka och vila. När vi tänker på alla de här skapelserna börjar vi förstå hur visa, mäktiga och kärleksfulla Jesus Kristus och vår himmelske Fader är. De har visat stor kärlek till oss genom att sörja för alla våra behov.

Växt- och djurlivet skapades också för att skänka oss glädje. Herren sade: ”Ja, allt som kommer ur jorden i sin tid är skapat för människans nytta och användning, både för att behaga ögat och glädja hjärtat, ja, till föda och till kläder, till smak och till doft, för att stärka kroppen och uppliva själen.” (L&F 59:18–19) Även om Guds skapelser är många så känner och älskar han dem alla. Han sade: ”För mig är alla ting räknade, ty de är mina och jag känner dem.” (Mose 1:35)

- Nämn något som du uppskattar med Guds skapelser.

Ytterligare skriftställen

- 1 Mos 1; 2:1–7; Abr 3:22–23; 4–5; Mose 1:27–42; 2–3 (redogörelser för skapelsen)
- Hebr 1:1–3; Kol 1:12–17; L&F 38:1–3 (Jesus, Skaparen)
- L&F 59:18–20; Mose 2:26–31; L&F 104:13–17; Matt 6:25–26 (skapelsen visar Guds kärlek)

Adams och Evas fall

Kapitel 6

Adam och Eva var de första som kom till jorden

- Vad hjälper oss att veta att Adam och Eva var trofasta andar?

Gud förberedde den här jorden som ett hem för sina barn. Adam och Eva utsågs till de första människorna att leva på jorden. (Se Mose 1:34; 4:26.) Deras del i vår Faders plan var att föra dödligheten in i världen. De skulle vara de första föräldrarna. (Se L&F 107:54–56.)

Adam och Eva var bland vår Faders ädlaste barn. I andevärlden kallades Adam för Mikael, ärkeängeln. (Se L&F 27:11; Jud 1:9.) Han utsågs av vår himmelske Fader till att leda de rättfärdiga i striden mot Satan. (Se Upp 12:7–9.) Adam och Eva var förutordinerade till att bli våra första föräldrar. Herren lovade Adam stora välsignelser: ”Jag har satt dig i spetsen. Många folk skall komma av dig, och du är en furste över dem för evigt.” (L&F 107:55)

Eva var ”moder till alla levande”. (Mose 4:26) Gud förde samman Adam och Eva i äktenskapet eftersom ”det inte är gott för mannen att vara ensam” (Mose 3:18; se även 1 Kor 11:11). Hon delade Adams ansvar och delar också hans eviga välsignelser.

- Vad kan vi lära oss av Adams och Evas exempel?

Edens lustgård

- Under vilka omständigheter levde Adam och Eva i Edens lustgård?

När Adam och Eva sattes i Edens lustgård var de ännu inte dödliga. I det tillståndet ”skulle [de] inte ha fått några barn”. (2 Ne 2:23.)

Till läraren: Använd frågor i början av ett avsnitt för att inleda en diskussion och låt klass- eller familjemedlemmar gå till texten för att få ytterligare information. Använd frågor i slutet av ett avsnitt för att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att begrunda och diskutera betydelsen av det de har läst och att tillämpa det i sina liv.

Det fanns ingen död. De hade *fysiskt* liv eftersom deras andar var iklädda fysiska kroppar skapade av jordens stoft. (Se Mose 6:59; Abr 5:7.) De hade *andligt* liv eftersom de befann sig i Guds närhet. De hade ännu inte gjort valet mellan gott och ont.

Gud befallde dem att få barn. Han sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden och lägg den under er, och ha herravälde över ... allt levande som rör sig på jorden." (Mose 2:28) Gud sade till dem att de fritt kunde äta av varje träd i lustgården utom ett, kunskapens träd på gott och ont. Om det trädet sade Gud: "Den dag du äter därav skall du förvisso dö." (Mose 3:17)

Satan, som inte visste vad som rörde sig i Guds sinne utan strävade efter att förgöra Guds plan, kom till Eva i Edens lustgård. Han frestade henne att äta av frukten från kunskapens träd på gott och ont. Han försäkrade henne om att hon och Adam inte skulle dö, utan att de skulle "bli som gudar och ha kunskap om gott och ont". (Mose 4:11) Eva gav efter för frestelsen och åt av frukten. När Adam fick veta vad som hade hänt valde han att också äta av frukten. De förändringar som Adam och Eva genomgick till följd av att de åt av frukten kallas Adams och Evas fall.

Adams och Evas skiljande från Guds närhet

- Hur förändrades Adam och Eva fysiskt och andligt till följd av deras överträdelse?

Eftersom Adam och Eva hade ätit av frukten från kunskapens träd på gott och ont sände Herren bort dem från Edens lustgård till världen. Deras fysiska tillstånd förändrades eftersom de hade ätit av den förbjudna frukten. Så som Gud hade lovat blev de dödliga. De och deras barn skulle få utstå sjukdom, smärta och fysisk död.

På grund av sin överträdelse led Adam och Eva också den andliga döden. Det innebar att de och deras barn inte kunde vandra och samtala med Gud ansikte mot ansikte. Adam och Eva och deras barn skildes från Gud både fysiskt och andligt.

Överträdelsen resulterade i stora välsignelser

- Hur gör Adams och Evas fall det möjligt för oss att bli lika vår himmelske Fader?

En del tror att Adam och Eva begick en allvarlig synd när de åt av kunskapens träd på gott och ont. Men nutida helig skrift hjälper oss förstå att deras fall var ett nödvändigt steg i livets plan och en stor välsignelse för oss alla. Tack vare fallet är vi välsignade med fysiska kroppar, rätten att välja mellan gott och ont och möjligheten att uppnå evigt liv. Vi skulle inte ha fått någon av de här förmånerna om Adam och Eva hade stannat kvar i lustgården.

Efter fallet sade Eva: ”Om det inte vore för vår överträdelses skull, skulle vi aldrig ha fått avkomlingar, och skulle aldrig ha haft kunskap om gott och ont och känt glädjen över vår återlösning och det eviga livet som Gud ger till alla de lydiga.” (Mose 5:11)

Profeten Lehi förklarade:

”Och se, om Adam inte hade brutit mot befallningen skulle han inte ha fallit [blivit avskuren från Guds närhet], utan han skulle ha blivit kvar i Edens lustgård. Och allt som var skapat skulle ha förblivit i samma tillstånd som det var omedelbart efter skapelsen ...

De skulle inte ha fått några barn, varför de skulle ha förblivit i ett oskuldsfullt tillstånd: Utan glädje eftersom de inte kände till sorg och utan att göra gott eftersom de inte kände till synd.

Men se, allt har gjorts enligt hans visdom som vet allt.

Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de skall kunna ha glädje.” (2 Ne 2:22–25)

- Varför tror du att det är viktigt att ha kunskap om fallet och hur det påverkar oss?

Ytterligare skriftställen

- 1 Ne 5:11; 2 Ne 2:20 (Adam och Eva var de första föräldrarna, familj)
- 2 Ne 2:14–21 (motsatser och fallet; livet en provotid)
- 2 Ne 2:22–26 (fallet en del av frälsningsplanen)

Den Helige Anden

Kapitel 7

Den Helige Anden kom till Adam och Eva

- Varför behövde Adam och Eva den Helige Andens vägledning?

När Adam och Eva lämnade Edens lustgård började de bruka jorden och utföra andra sysslor för sitt uppehälle. De hade många barn och deras söner och döttrar gifte sig också och fick barn. (Se Mose 5:1–3.) Så började andebarn till vår himmelske Fader att lämna hans närhet för att komma till jorden såsom de blivit lovade. (Se Abr 3:24–25.) När de kom till jorden togs minnet av deras himmelska hem bort från dem. Men vår Fader utestängde dem inte från hans inflytande. Han sände den Helige Anden för att trösta och hjälpa och vägleda alla sina andebarn.

Adam och Eva vände sig till vår himmelske Fader i bön. Han talade till dem och gav dem bud, som de lydde. En Herrens ängel kom och undervisade Adam och Eva om frälsningsplanen. Herren sände den Helige Anden för att vittna om Fadern och Sonen och för att undervisa Adam och Eva om evangeliet. (Se Mose 5:4–9.)

Genom den Helige Andens kraft började Adam ”profetera om jordens alla slakten och sade: Välsignat vare Guds namn, ty på grund av min överträdelse har mina ögon öppnats, och här i livet skall jag ha glädje och i köttet skall jag åter få se Gud”. (Mose 5:10) Påverkad av den Helige Andens vittnesbörd sade Eva: ”Om det inte vore för vår överträdelses skull, skulle vi aldrig ha fått avkomlingar, och skulle aldrig ha haft kunskap om gott och ont och känt glädjen över vår återlösning och det eviga livet som Gud ger till alla de lydiga.” (Mose 5:11)

Till läraren: När du nämner eleverna vid namn så vet de att du tycker att de är viktiga och att du bryr dig om dem. Lär dig vad de heter och nämn dem vid namn under varje lektion. Hjälpt dem lära sig varandras namn.

- På vilket sätt liknar vårt behov av den Helige Anden det behov Adam och Eva hade?

Den Helige Andens egenskaper

- Hur skiljer sig den Helige Anden från Fadern och Sonen? Varför är den här skillnaden viktig för oss?

Den Helige Anden är en medlem av gudomen. (Se 1 Joh 5:7; L&F 20:28.) Han är en "person som består av ande". (L&F 130:22) Han kan endast vara på en plats i taget, men hans inflytande kan vara överallt vid ett och samma tillfälle.

Vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden kallas för Gudomen. De är ett i avsikt. Var och en har en betydelsefull uppgift i frälsningsplanen. Vår himmelske Fader är vår Fader och regent. Jesus Kristus är vår Frälsare. Den Helige Anden är den som uppenbarar och vittnar om all sanning.

Den Helige Anden är vår himmelske Faders budbärare och en särskild gåva till oss. (Se kapitel 21 i den här boken.)

Den Helige Andens uppgift

- Nämn några av de sanningar som den Helige Anden uppenbarar för oss.

Den Helige Andens uppgift är att vittna om Fadern och Sonen och om all sanning.

Den Helige Anden vittnar för oss om att Jesus är vår Frälsare och Återlösare. (Se 3 Ne 28:11; L&F 20:27.) Han uppenbarar för oss att vår himmelske Fader är våra andars Fader. Han hjälper oss förstå att vi kan bli upphöjda liksom vår himmelske Fader. (Se Rom 8:16–17.) Herrens profeter har lovat: "Genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting." (Moro 10:5)

Utan den Helige Anden kan vi inte veta att Jesus är Kristus. Aposteln Paulus skrev: "Ingen kan säga 'Jesus är Herren' annat än i kraft av den helige Ande." (1 Kor 12:3) Frälsaren själv sade: "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." (Joh 17:3) Det är genom den Helige

Andens kraft som vi leds till att förstå och leva efter Jesu Kristi evangelium.

Den Helige Andens övertygande kraft är så stor att det inte kan råda något tvivel om att det han uppenbarar för oss är sant. President Joseph Fielding Smith sade:

”Om en människa får en manifestation från den Helige Anden, lämnar detta ett nästan outplånligt intryck på hennes själ som det är svårt att ta bort. Anden talar till hennes ande, och det sker med övertygande kraft. En manifestation från en ängel, eller till och med från Guds tron själv, skulle göra ett starkt intryck på ögat och sinnet, och så småningom bli oklart, men den Helige Andens inflytande sjunker djupare in i själen och är svårare att suddas ut.” (*Answers to Gospel Questions*, sammanst av Joseph Fielding Smith Jr, 5 band [1957–1966], 2:151)

President Smith sade också: ”Genom den Helige Anden vävs sanningen in i varje fiber och sena i kroppen, så att den inte kan glömmas bort.” (*Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 delar, 1:44.)

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga bör vi göra oss värdiga att ta emot denna speciella budbärare och vittne om vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

- Fundera över tillfällen då den Helige Anden har fått ditt vittnesbörd att växa sig starkare. Berätta om några av dessa upplevelser för klassmedlemmar eller familjemedlemmar när det är lämpligt.

Ytterligare skriftställen

- Mose 5 (berättelse om Adams familj)
- L&F 130:22 (Beskrivning av den Helige Anden)
- Joh 14:26; 15:26; 16:13; Luk 12:12; 2 Ne 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3 Ne 27:20; 4 Ne 1:48; Moro 10:6–7; L&F 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (den Helige Andens uppgifter)

Bön till vår himmelske Fader

Kapitel 8

Vad är bön?

Jesus lärde: ”Därför måste ni alltid be till Fadern i mitt namn.”
(3 Ne 18:19)

Bönen är en av våra största välsignelser under vår tid här på jorden. Genom bönen kan vi få kontakt med vår himmelske Fader och dagligen söka hans vägledning.

Bönen är ett uppriktigt, förtroligt samtal med vår himmelske Fader. Vi ska be till Gud och inte till någon annan. Vi ber inte till någon annan varelse eller till någonting som skapats av människa eller Gud. (Se 2 Mos 200:3–5.)

Varför ber vi?

Bönen har varit en viktig del av evangeliet från världens begynnelse. En Herrens ängel befallde Adam och Eva att omvända sig och åkalla Gud i Sonens namn. (Se Mose 5:8.) Den befallningen har aldrig upphävts. Bönen hjälper oss att komma närmare Gud. Alla våra tankar, våra ord och våra handlingar påverkas av våra böner.

Vi bör be om styrka att motstå Satans och hans efterföljares frestelser. (Se 3 Ne 18:15; L&F 10:5.) Vi bör be för att bekänna våra synder för Gud och be honom om förlåtelse. (Se Alma 38:14.)

Till läraren: Det här kapitlet har fem underrubriker. Varje rubrik ställer en fråga om bönen. Du kan använda de här frågorna till vägledning för din lektion. Om klassrumsmiljön möjliggör mindre gruppdiskussioner kan du dela upp klassen i grupper om två till fyra. Ge varje grupp en av rubrikerna i kapitlet till uppgift. Be att de läser och diskuterar sitt tilldelade avsnitt och berättar om personliga upplevelser som har med detta att göra. Diskutera sedan de fem avsnitten i hela klassen och fokusera på de frågor som är av störst intresse för eleverna.

Vi bör be om Herrens vägledning och hjälp i vårt dagliga liv. Vi behöver be för våra familjer och vänner, våra medmänniskor, vår gröda och våra djur, vårt dagliga arbete och annat. Vi bör be om att bli beskyddade från våra fiender. (Se Alma 34:17–27.)

Vi bör be för att uttrycka kärlek till vår himmelske Fader och för att känna oss närmare honom. Vi bör be till vår Fader för att tacka honom för vårt välbefinnande och välstånd och för allt han ger oss varje dag. (Se 1 Tess 5:18.) Vi behöver be till vår himmelske Fader om styrka att leva efter evangeliet.

Vi bör be om att kunna hålla oss på den raka och smala stigen som leder till evigt liv. Vi måste be till Gud, all rättfärdighets källa, så att vi kan vara rättfärdiga i tankar, ord och gärningar.

- Hur har bönen hjälpt dig att komma närmare din himmelske Fader?

När bör vi be?

Vi kan be när vi känner ett behov av att kommunicera med vår himmelske Fader, antingen tyst eller med hörbara ord. Ibland behöver vi vara ensamma på en plats där vi kan utgjuta vår själ till honom. (Se Matt 6:6.) Dessutom kan vi be under våra dagliga aktiviteter. Vi kan be medan vi är på möten i kyrkan, i vårt hem, när vi promenerar, arbetar, lagar mat eller var vi än befinner oss och vad vi än gör. Vi kan be vid vilken tid som helst på dygnet. Vi kan be när vi är ensamma eller när vi är tillsammans med andra människor. Vi kan alltid ha vår himmelske Fader i våra tankar. (Se Alma 34:27.) Vi kan "alltid be". (Se L&F 10:5.)

Ibland kan det hända att vi inte känner för att be. Vi är kanske arga, nedstämda eller upprörda. Vid dessa tillfällen bör vi särskilt anstränga oss för att be. (Se 2 Ne 32:8–9.)

Vi bör be personliga böner minst varje morgon och kväll. Skrifterna talar om att be morgon, middag och kväll. (Se Alma 34:21.)

Vi är befallda att be familjeböner så att våra familjer kan bli välsignade. (Se 3 Ne 18:21.) Våra ledare i kyrkan har uppmanat oss att be som familj varje morgon och kväll.

Vi har också förmånen att i bönen uttrycka tacksamhet och om att maten ska välsignas före varje måltid.

Vi inleder och avslutar alla våra möten i kyrkan med bön. Vi tackar Herren för hans välsignelser och ber om hans hjälp att kunna tillbe honom på ett välbehagligt sätt.

Hur bör vi be?

Var vi än befinner oss, vare sig vi står eller knäböjer, ber högt eller tyst, enskilt eller offentligt, bör vi alltid be i tro, ”med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt”. (Moro 10:4)

När vi ber till vår himmelske Fader bör vi tala om för honom vad vi verkligen känner i våra hjärtan, anförtro oss åt honom, be honom om förlåtelse, vädja till honom, tacka honom och uttrycka vår kärlek till honom. Vi bör inte upprepa meningslösa ord och fraser. (Se Matt 6:7–8.) Vi bör alltid be att hans vilja ska ske och komma ihåg att det som vi önskar kanske inte är det bästa för oss. (Se 3 Ne 18:20.) Vi avslutar våra böner i Jesu Kristi namn. (Se 3 Ne 18:19.)

Hur besvaras böner?

- Varför tror du att bönesvar inte alltid omedelbart är lätta att känna igen? Varför tror du att svar på böner inte alltid kommer när vi vill det eller på det sätt som vi vill?

Våra uppriktiga böner besvaras alltid. Ibland kan svaret bli nej, därför att det vi har bett om inte är det bästa för oss. Ibland blir svaret ja, och vi får en varm, behaglig känsla inför vad vi ska göra. (Se L&F 9:8–9.) Ibland blir svaret ”vänta lite”. Våra böner besvaras alltid vid en tid och på ett sätt som Herren vet är till störst nytta för oss.

Ibland besvarar Herren våra böner genom andra människor. En god vän, en man eller hustru, en förälder eller annan familjemedlem, en ledare i kyrkan, en missionär — vem som helst av de här personerna kan inspireras att utföra handlingar som besvarar våra böner. Ett exempel på det är den unga modern vars lilla barn gjort sig illa i en olyckshändelse i hemmet. Det fanns inget sätt för henne att få barnet till doktorn. Hon var ny i grannskapet och

kände inte sina grannar. Den unga modern bad om hjälp. Inom några minuter ringde en granne på dörren och sade: "Jag hade en känsla av att jag borde komma för att se om ni behövde hjälp." Grannen hjälpte den unga modern att ta barnet till läkare.

Ofta ger Gud oss kraft att bidra till att besvara våra egna böner. När vi ber om hjälp bör vi göra allt vi kan för att uppnå det som vi önskar.

När vi lever efter Jesu Kristi evangelium och ständigt ber får vi uppleva glädje och lycka. "Vad ödmjuk så skall Herren din Gud leda dig vid handen och besvara dina böner." (L&F 112:10)

- Hur har vår himmelske Fader besvarat dina böner?

Ytterligare skriftställen och andra källor

- Jak 1:5 (vad vi ska be om)
- 1 Tess 5:17; Ps 55:18; 2 Ne 32:9 (när vi ska be)
- Alma 34:26 (var vi ska be)
- 3 Ne 19:6, 24 (hur vi ska be)
- L&F 88:63–65 (hur böner besvaras)
- Moro 10:3–5; Alma 37:37 (löften om bön)
- Jak 5:16 (kraften i en rättfärdig persons bön)
- Handledning för skriftstudier, "Bön", s 21–22

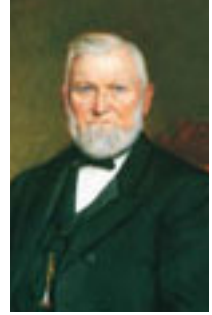
Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F Smith

Heber J Grant

George Albert Smith

David O McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B Lee

Spencer W Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W Hunter

Gordon B Hinckley

Thomas S Monson

Guds profeter

Kapitel 9

Profeter är Guds representanter på jorden

- Vilka förmågor och gåvor har en profet?

”Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna.” (Amos 3:7)

Många människor lever i mörker, osäkra på Guds vilja. De tror att himlarna är stängda och att människorna måste möta farorna i världen ensamma. Hur lyckligt lottade är inte de sista dagars heliga! Vi vet att Gud kommunicerar med kyrkan genom sin profet. Med tacksamma hjärtan sjunger de heliga världen över: ”Tack, Gud, att profeter du sänder, som leda oss fram i ditt ljus.” (*Psalmer*, nr 10)

En profet är en man som kallats av Gud att vara hans representant på jorden. När en profet talar för Gud är det som om Gud själv talade. (Se L&F 1:38.) En profet är också ett särskilt vittne om Kristus som vittnar om hans gudomlighet och som lär ut hans evangelium. En profet lär ut sanning och tolkar Guds ord. Han kallar orättfärdiga till omvändelse. Han tar emot uppenbarelser och vägledning från Herren till vår nytta. Han kan se in i framtiden och förutsäga kommande händelser så att världen kan bli varnad.

En profet kan ha skiftande bakgrund. Han kan vara ung eller gammal, högt utbildad eller olärd. Han kan vara bonde, advokat eller lärare. Forntida profeter hade mantlar och bar stavar. Nutida profeter har kostymer och bär portföljer. Vad kännetecknar då en sann profet? En sann profet utväljs alltid av Gud och kallas genom vederbörlig prästadömsmyndighet. (Se Trosartikel 5.)

De sista dagars heliga stöder första presidentskapet och de tolv apostlarna som profeter. Men när vi talar om ”kyrkans profet” menar vi kyrkans president, som är president för kyrkans höga prästadöme.

Genom tidsåldrarna har Gud kallat profeter att leda mänskligheten

- På vilka sätt har profeter väglett Guds barn i gångna tider?

Det har funnits profeter på jorden sedan Adams dagar. Dessa stora mäns erfarenheter fångslar och inspirerar oss. Mose, en profet i Gamla testamentet, ledde tusentals av sitt folk ut ur Egypten och bort från slaveriet till det förlovade landet. Han skrev de första fem böckerna i Gamla testamentet och nedtecknade de tio budorden. Nephi, en profet i Mormons bok, färdades från Jerusalem till Amerika 600 år före Kristi födelse. Denne store ledare och kolonisatör gav oss många viktiga skrifter i Mormons bok. Johannes Döparen utvaldes till att förbereda världen för Herren Jesu Kristi ankomst. Herren återställde kyrkan genom Joseph Smith, en profet i de sista dagarna. Joseph Smith översatte också Mormons bok när han var ung.

- Vad har du lärt dig av profeternas liv och lärdomar?

Vi har en levande profet på jorden idag

- Varför behöver vi en levande profet idag?

Vi har en profet som lever på jorden idag. Denne profet är president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Han har rätt till uppenbarelse för hela kyrkan. Han innehar "rikets nycklar", vilket innebär att han har myndighet att leda hela kyrkan och Guds rike på jorden, vilket inbegriper prästadömetts förrättningar. (Se Matt 16:19.) Ingen person förutom den utvalde profeten och presidenten kan ta emot Guds vilja för hela kyrkan. Herren sade: "Det finns aldrig mer än en i sänder på jorden som har förlänats denna makt och detta prästadömes nycklar." (L&F 132:7) Kyrkans president biträds av sina rådgivare i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv kvorum, vilka också är profeter, siare och uppenbarare.

Vi bör göra det som profeterna ber oss göra. President Wilford Woodruff sade att en profet aldrig tillåts att leda kyrkan vilse:

”Jag säger till Israel att Herren aldrig kommer att tillåta att jag eller någon annan man som står som president för denna kyrka leder den vilse. Det är inte enligt planen. Det ingår inte i Guds sinne. Om jag skulle försöka skulle Herren avlägsna mig från min plats.”
(*Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* [2004], s 197)

- På vilka sätt har den levande profeten påverkat kyrkan?

Vi bör stödja Herrens profet

- Vad kan vi göra för att följa och stödja profeten?

Många människor finner det lätt att tro på gångna tiders profeter. Men det är mycket större att tro på och följa den levande profeten. Vi räcker upp handen för att stödja kyrkans president som profet, siare och uppenbarare.

Hur kan vi stödja profeten? Vi bör be för honom. Hans börda är tung och han behöver stärkas av de heligas böner.

Vi bör studera hans ord. Vi kan lyssna till hans konferenstal. Vi kan också prenumerera på *Ensign* eller *Liahona* så att vi kan läsa hans konferenstal och andra budskap som han ger.

Vi bör helt och fullt följa hans inspirerade lärdomar. Vi bör inte välja att följa en del av hans inspirerade råd och ignorera det som är obehagligt eller svårt. Herren befallde oss att följa de inspirerade lärdomarna från hans profet:

”Därför skall du ... ge akt på alla hans [profetens] ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem och vandrar i all helighet inför mig,

ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålamod och tro.” (L&F 21:4–5)

Herren låter aldrig kyrkans president leda oss vilse.

- Vad har kyrkans president lärt eller betonat nyligen?

Stora välsignelser följer av lydnad mot profeten

Om vi är lydiga lovar Herren: ”Helvetets portar [skall] inte få överhand över er, ja, och Herren Gud skall skingra mörkrets makter

framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhärligande.” (L&F 21:6) När vi följer vår profets råd strömmar välsignelser ner från himlen.

För att bestå måste den sanna kyrkan vara ”uppbyggd ... på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv”. (Se Ef 2:20) Vi är välsignade i denna otrygga värld med att ha en profet genom vilken Herren uppenbarar sin vilja.

- Vilka erfarenheter har du haft av att lyda profetens råd?

Ytterligare skriftställen

- 4 Mos 12:6 (Gud talar genom profeter)
- 1 Sam 9:9 (profeten kallas siare)
- Amos 3:7 (Gud uppenbarar sina hemligheter för profeterna)
- Mosiah 8:16–18 (en siare kan känna till förflutna och kommande ting)
- Luk 1:70 (Gud talar genom profeter)
- L&F 45:10, 15 (Gud talar idag som i forna tider)
- 1 Ne 22:2 (genom Anden tillkännages allt för profeterna)
- L&F 68:3–5 (när Herrens tjänare talar som den Helige Anden manar dem är det Herrens sinne, vilja och röst)
- L&F 107:65–67, 91–92 (kyrkans presidents plikter)
- L&F 43:1–7 (endast profeten är bemyndigad att ta emot uppenbarelser för kyrkan)

Till läraren: Att återge upplevelser och bära vittnesbörd främjar Andens närvaro. Avsluta gärna lektionen med att berätta om en personlig upplevelse när du följde ett råd från kyrkans president. Bär ditt vittnesbörd om den levande profeten.

Helig skrift

Kapitel 10

Vi har tillgång till skrifterna idag

- Nämn några av de välsignelser som vi har idag tack vare att vi så lätt har tillgång till skrifterna.

När Herrens tjänare talar eller skriver under inflytande av den Helige Anden blir deras ord helig skrift. (Se L&F 68:4.) Herren har från begynnelsen befallt sina profeter att föra en uppteckning över hans uppenbarelser och hans handlande mot sina barn. Han sade: ”Ty jag befäller alla människor, både i öster och i väster och i norr och i söder och på havets öar, att de skall skriva de ord som jag talar till dem. Ty enligt de böcker som skall skrivas skall jag döma världen, varje människa efter hennes gärningar, enligt det som är skrivet.” (2 Ne 29:11)

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga godtar fyra böcker som helig skrift: Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Dessa böcker kallas för kyrkans standardverk. Våra levande profeters inspirerade ord antas också som helig skrift.

Bibeln

Bibeln är en samling heliga skrifter som innehåller Guds uppenbarelser till människan. De här skrifterna sträcker sig över många århundraden, från Adams tid fram till den tid då Jesu Kristi apostlar levde. De skrevs av många profeter som levde under olika tider i världens historia.

Till läraren: För att uppmuntra till diskussion om de fyra standardverken kan du ge ett nummer mellan 1 och 4 till varje klass- eller familjemedlem. Be dem med nummer 1 att läsa vad det här kapitlet lär om Bibeln, de med nummer 2 att läsa vad det här kapitlet lär om Mormons bok, de med nummer 3 att läsa vad det här kapitlet lär om Läran och förbunden, och de med nummer 4 att läsa vad det här kapitlet lär om Den kostbara pärlan. Be dem sedan berätta vad de har lärt sig.

Bibeln är uppdelad i två delar: Gamla testamentet och Nya testamentet. Många profetior i Gamla testamentet förutsäger att en Frälsare och Återlösare ska komma. Nya testamentet berättar om denne Frälsares och Återlösares liv, om Jesus Kristus. Det berättar också om hur hans kyrka upprättades på den tiden. ”Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt.” (Trosartikel 8)

Genom profeten Joseph Smith har Herren ökat vår insikt om en del avsnitt i Bibeln. Herren inspirerade profeten Joseph att återställa sanningar till bibeltexten som gått förlorade eller förändrats sedan de ursprungliga orden skrevs. Dessa inspirerade rättelser kallas för Joseph Smiths översättning av Bibeln. Utdrag ur Joseph Smiths översättning av Bibeln finns i Handledning för skriftstudier.

Mormons bok

Mormons bok är en helig uppteckning över några av de folk som levde på den amerikanska kontinenten mellan ungefär 2000 F KR och 400 E KR. Den innehåller fullheten av Jesu Kristi evangelium. (Se L&F 20:9; 42:12; 135:3.) Mormons bok berättar om Jesu Kristi besök hos folket i Amerika en kort tid efter sin uppståndelse.

Joseph Smith översatte Mormons bok till engelska genom Guds gåva och kraft. Han sade att den är ”den mest felfria boken av alla på jorden och vår religions slutsten samt att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok”. (Inledning till Mormons bok)

President Ezra Taft Benson hjälpte oss förstå på vad sätt Mormons bok är slutstenen i vår religion. Han sade:

”Det finns tre sätt på vilka Mormons bok är slutstenen i vår religion. Den är slutstenen i vårt vittnesbörd om Kristus. Den är slutstenen i vår lära. Den är vittnesbördets slutsten.

Mormons bok är slutstenen i vårt vittnesbörd om Jesus Kristus, som själv är hörnstenen till allt vi gör. Den bär vittne om hans verklighet med klarhet och kraft ...

[Den] vidgar vår förståelse för frälsningens lärdomar ... Mormons bok ... skrevs för vår tid ... I [den] finner vi ett mönster för hur man förbereder sig för den andra ankomsten ...

Mormons bok undervisar oss om sanningen [och] bär vittnesbörd om Kristus ... Men det finns något mer. Det finns en kraft i boken som kommer att börja flöda in i era liv i det ögonblick som ni allvarligt börjar studera boken. Ni får större förmåga att motstå frestelser. Ni får större kraft att undvika att bli bedragen. Ni finner kraft att förbli på den raka och smala vägen. Skrifterna kallas 'livets ord' och ingenstans är detta mer sant än i Mormons bok ... 'Varje sista dagars helig bör göra studiet av den här boken till ett livstidsmål.' (Nordstjärnan, jan 1987, s 3-5; citat av Marion G Romney, Nordstjärnan, okt 1980, s 121.)

Läran och förbunden

Läran och förbunden är en sammanställning av nutida uppenbarelser. Herren uppenbarar i kapitel 1 av Läran och förbunden att boken är riktad till jordens invånare för att förbereda dem för hans ankomst:

"Därför ljuder Herrens röst till jordens ändar, för att alla som vill höra skall kunna höra:

Bered er, bered er för det som skall komma, ty Herren är nära." (L&F 1:11-12)

Den här boken innehåller uppenbarelser om Jesu Kristi kyrka såsom den har återställts i dessa sista dagar. Flera avsnitt i boken förklarar kyrkans organisation och definierar prästadömet's ämbeten och deras funktioner. Andra kapitel, till exempel kapitlen 76 och 88, innehåller härliga sanningar som varit förlorade för världen i många hundra år. Ytterligare andra, såsom kapitlen 29 and 93, sprider ljus över lärdomar i Bibeln. Dessutom innehåller vissa kapitel, till exempel kapitel 133, profetior om kommande händelser. Gud har befallt oss att studera hans uppenbarelser i den här boken: "Utforska dessa bud, ty de är sanna och trovärdiga, och de profetior och löften som finns i dem skall alla fullbordas." (L&F 1:37)

Den kostbara pärlan

Den kostbara pärlan innehåller Moses bok, Abrahams bok och en del inspirerade skrifter av Joseph Smith. Moses bok innehåller en

redogörelse för några av Moses syner och skrifter, uppenbarade till profeten Joseph Smith. Den klargör lärdomar som gått förlorade i Bibeln och ger ytterligare information om jordens skapelse.

Abrahams bok översattes av profeten Joseph Smith från en papyrusrulle som hämtats från en katakomb i Egypten. Den innehåller värdefull information om skapelsen, evangeliet, Guds väsen och prästadömet.

Joseph Smiths skrifter omfattar en del av Joseph Smiths inspirerade översättning av Bibeln, utdrag från hans *History of the Church*, och Trosartiklarna.

- Nämn några berättelser i skrifterna som har inspirerat dig. Nämn några lärdomar i dessa böcker med helig skrift som varit till hjälp för dig.

Våra levande profeters ord

Förutom dessa fyra böcker med helig skrift blir våra levande profeters ord helig skrift för oss. Deras ord kommer till oss genom konferenser, *Liahona* eller *Ensign* och genom instruktioner till lokala prästadömsledare. ”Vi tror allt vad Gud har uppenbarat och allt vad han nu uppenbarar, och vi tror att han ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike.” (Trosartikel 9)

- Var kan vi finna våra levande profeters ord?

Studera skrifterna

- Hur blir vi välsignade när vi studerar skrifterna?

Vi bör alla studera skrifterna varje dag. Vi bör undervisa våra barn om dessa sanningar. Vi bör läsa standardverken tillsammans med våra barn så att de lär sig älska dem och använda dem för att lära sig de sanningar som de innehåller.

Om vi vill undvika världens ondska måste vi ge näring åt våra sinnen med den sanning och rättfärdighet som finns i skrifterna. Vi kommer närmare Gud och varandra när vi läser och begrundar skrifterna tillsammans.

När vi läser, begrundar och ber Gud om insikt i skrifterna, bär den Helige Anden vittne för oss om sanningen i dessa ting. Vi får var och en veta att dessa ting är sanna. Vi blir inte bedragna. (Se JS — M 1:37.) Vi kan få samma känslor som Nephi förmedlade när han sade: ”Min själ gläds åt det som hör Herren till, och mitt hjärta begrundar ständigt det som jag har sett och hört.” (2 Ne 4:16)

- Hur kan vi hålla fast vid föresatsen att studera skrifterna varje dag? Planera gärna tid och plats för dagliga skriftstudier.

Ytterligare skriftställen

- 1 Ne 14:20–26 (profeter befallda att skriva)
- 1 Ne 19:1–3, 6–7; Alma 37:1–8 (skrifternas stora värde)
- 2 Ne 33:10 (skrifterna vittnar om Kristus)
- Alma 29:8 (Herren talar till alla nationer genom skrifterna)
- Alma 31:5; Hel 3:29–30 (Guds ord är kraftfulla)
- Hel 15:7–8 (skrifterna leder oss till fasthet och uthållighet i tron)
- 2 Tim 3:16–17; 1 Ne 19:21–24 (varför och hur helig skrift ges)
- 2 Pet 1:20; Alma 13:20; L&F 10:62 (skrifterna uppenbarar lärans sanningar)
- L&F 128:18; Trosartikel 9; 1 Ne 14:25–26 (ytterligare skrifter ska komma)
- 2 Ne 29:3–10 (skrifter till judar och icke-judar)

Kristi liv

Kapitel 11

Kristi liv förutsades långt före hans födelse

Var och en som kommer till jorden är beroende av uppfyllandet av det löfte Jesus Kristus gav i himlen om att vara vår Frälsare. Utan honom skulle frälsningsplanen ha misslyckats. Eftersom hans mission var nödvändig har alla profeter från Adam till Kristus vittnat om att han skulle komma. (Se Apg 10:43.) Alla profeter sedan Kristus har vittnat om att han verkligen kom. Vi behöver alla studera Frälsarens liv och troget följa honom i hela vårt liv.

Adam fick veta att Frälsaren skulle heta Jesus Kristus. (Se Mose 6:51–52.) Enok såg att Jesus skulle dö på korset och uppstå. (Se Mose 7:55–56.) Noa och Mose vittnade också om honom. (Se Mose 1:11; 8:23–24.) Omkring 800 år innan Frälsaren föddes till jorden förutsåg Jesaja hans liv. När Jesaja såg den plåga och sorg som Frälsaren skulle genomlida för att betala priset för våra synder utropade han:

”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande ...

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig ...

Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull ...

Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas.” (Jes 53:3–5, 7)

Nephi såg också i en syn Frälsarens framtida födelse och mission. Han såg en vacker jungfru, och en ängel förkunnade: ”Se, jungfrun som du ser är Guds Sons mor i köttet.” (1 Ne 11:18) Sedan såg

Till läraren: Det här kapitlet har troligen mer material än du hinner ta med i lektionen. Sök Andens vägledning medan du förbereder lektionen för att avgöra vilka delar som är till störst hjälp för dem du undervisar.

Nephi att jungfrun höll ett barn i sina armar. Ängeln förkunnade: ”Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son!” (1 Ne 11:21)

Omkring 124 år före Jesu födelse förutsade också kung Benjamin, en annan nephitisk profet, Frälsarens liv:

”Ty se, tiden kommer och är inte långt borta, då Herren den Allsmäktige som regerar, som var och är från all evighet till all evighet, med makt skall komma ned från himlen bland människobarnen och skall bo i ett tabernakel av lera och skall gå ut bland människorna och utföra mäktiga underverk, såsom att hela de sjuka, uppväcka de döda, göra så att de lama går, så att de blinda får sin syn och de döva hör och bota alla slags sjukdomar.

Och han skall driva ut djävlar, eller de onda andar som bor i människobarnens hjärtan.

Och se, han skall uthärda frestelser och kroppslig smärta, hunger, törst och utmattning, ja, mer än människan kan uthärda utan att dö därav. Ty se, blod kommer ur varje por, så stor skall hans ångest vara på grund av folkets ogudaktighet och avskyvärdheter.

Och han skall heta Jesus Kristus, Guds Son, himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen. Och hans mor skall heta Maria.” (Mosiah 3:5–8)

- Vilka forntida profetior om Jesus Kristus känner du till?

Han var Faderns Enfödde

- Vad ärvde Jesus Kristus av sin Fader? Vad ärvde han av sin mor?

Berättelsen om Frälsarens födelse och liv finns i Nya testamentet i böckerna Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Genom deras redogörelser får vi veta att Jesus föddes av en jungfru vid namn Maria. Hon var trolovad med Josef då en Herrens ängel uppenbarade sig för henne. Ängeln talade om för henne att hon skulle bli mor till Guds Son. Hon frågade honom hur det var möjligt. (Se Luk 1:34.) Han sade till henne: ”Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son.” (Luk 1:35) Sålunda blev Gud Fadern Jesu Kristi bokstavliga Fader.

Jesus är den enda personen på jorden som fötts av en jordisk mor och en odödlig far. Det är därför som han kallas den Enfödde Sonen. Han ärvde gudomliga krafter från sin Fader. Från sin mor ärvde han dödlighet och var underkastad hunger, törst, trötthet, smärta och död. Ingen kunde ta Frälsarens liv om han inte själv var villig att ge det. Han hade makt att lägga ner sitt liv och makt att ta upp sin kropp igen efter döden. (Se Joh 10:17–18.)

Han levde ett fullkomligt liv

- Vad innebär Frälsarens liv för oss?

Från sin ungdom lydde Jesus allt det som vår himmelske Fader krävde av honom. Under Marias och Josefs ledning växte Jesus till stor del upp som andra barn gör. Han älskade och lydde sanningen. Lukas talar om för oss: ”Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.” (Luk 2:40; se även L&F 93:12–14.)

När Jesus var tolv år hade han tillvuxit i sin insikt om att han blivit sänd att göra sin Faders vilja. Han begav sig med sina föräldrar till Jerusalem. När hans föräldrar var på väg hem upptäckte de att han inte var med i deras grupp. De återvände till Jerusalem för att leta efter honom. ”Efter tre dagar fann [de] honom i templet där han satt mitt ibland de lärda, och de lyssnade på honom och ställde frågor till honom.” (JSÖ, Luk 2:46) ”Och alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar.” (Luk 2:47)

Josef och Maria var lättade över att finna honom, men de var ”bestörta, och hans mor sade till honom: Mitt barn, varför har du gjort så här mot oss? Din far och jag har varit oroliga och letat efter dig.” Jesus svarade henne: ”Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min [himmelske] Fader?” (Luk 2:48–49)

För att uppfylla sin mission behövde Jesus utföra sin himmelske Faders vilja. ”Jag ... gör [inte] något av mig själv”, förkunnade han, ”utan talar vad Fadern har lärt mig ... jag ... gör [alltid] det som behagar honom.” (Joh 8:28–29)

När Jesus var 30 år kom han till Johannes Döparen för att bli döpt i Jordanfloden. Johannes var ovillig att döpa Jesus eftersom han

visste att Jesus var större än han. Jesus bad Johannes att döpa honom för att ”uppfylla all rättfärdighet”. Johannes sänkte ner Frälsaren i vattnet och döpte honom. När Jesus var döpt talade hans Fader från himlen och sade: ”Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.” Den Helige Anden sänkte sig ned i form av en duva. (Se Matt 3:13–17.)

Strax efter sitt dop fastade Jesus i 40 dagar och 40 nätter för att vara med Gud. Efter det kom Satan för att fresta honom. Jesus motstod beslutsamt alla Satans frestelser och befallde sedan Satan att ge sig av. (Se Matt 4:1–11; se även JSÖ, Matt 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Jesus Kristus förblev syndfri, den enda fullkomliga varelse som någonsin vandrat på jorden. (Se Hebr 4:15; 1 Petr 2:21–22.)

- Vilka berättelser om Frälsarens liv är särskilt meningsfulla för dig?

Han lärde oss hur vi ska älska och tjäna varandra

- Hur lärde Frälsaren oss hur vi ska älska och tjäna varandra?

Efter sin fasta och sitt möte med Satan inledde Jesus sin offentliga verksamhet. Han kom inte endast till jorden för att dö för oss utan också för att lära oss hur vi ska leva. Han lärde att det finns två stora bud: för det första att älska Gud av hela vårt hjärta, själ och styrka, och för det andra att älska varandra som vi älskar oss själva. (Se Matt 22:36–39.) Hans liv är ett exempel på hur vi ska lyda dessa två bud. Om vi älskar Gud litar vi på och lyder honom, som Jesus gjorde. Om vi älskar andra människor hjälper vi dem att tillgodose sina fysiska och andliga behov.

Jesus tillbringade sitt liv med att tjäna andra. Han botade dem från sjukdomar. Han fick de blinda att se, de döva att höra och de lama att gå. En gång när han botade de sjuka blev det sent och människorna var hungriga. Istället för att skicka bort dem välsignade han fem bröd och två fiskar och gav på ett mirakulöst sätt mat åt en folksamling på 5 000 personer. (Se Matt 14:14–21.) Han lärde att närhelst vi finner människor som är hungriga, som fryser, är utan kläder eller är ensamma, bör vi göra allt vi kan för att hjälpa dem. När vi hjälper andra tjänar vi Herren. (Se Matt 25:35–46.)

Jesus älskade andra av hela sitt hjärta. Ofta var hans hjärta så fullt av medkänsla att han grät. Han älskade små barn, de gamla och de ödmjuka, enkla människor som hade tro på honom. Han älskade dem som hade syndat och med stor medkänsla undervisade han dem om omvändelse och dop. Han lärde: "Jag är vägen och sanningen och livet." (Joh 14:6)

Jesus älskade till och med dem som syndade mot honom och var obotfärdiga. I slutet av sitt liv, då han hängde på korset, bad han till Fadern för de soldater som hade korsfäst honom. Han vädjade: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör." (Luk 23:34) Han lärde: "Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er." (Joh 15:12)

- På vilka sätt kan vi visa Herren att vi älskar honom?

Han organiserade den enda sanna kyrkan

- Varför organiserade Frälsaren sin kyrka och ordinerade apostlar?

Eftersom Jesus ville att hans evangelium skulle läras ut till människor över hela världen utvalde han tolv apostlar för att vittna om honom. De var de ursprungliga ledarna i hans kyrka. De fick myndigheten att handla i hans namn och utföra de gärningar de sett honom utföra. De som fick myndighet av dem kunde också undervisa, döpa och utföra andra förrättningar i hans namn. Efter hans död fortsatte de att utföra hans verk tills människorna blev så ogudaktiga att de dödade apostlarna.

Han återlöste oss från våra synder och frälste oss från döden

- Ägna en stund åt att begrunda de händelser som ägde rum i samband med försoningen när du studerar det här avsnittet.

När Jesu jordiska verksamhet nästan var över förberedde han sig för att göra det yttersta offret för alla människors synder. Han hade dömts till döden därför att han vittnat för människorna om att han var Guds Son.

Till läraren: Begrundan främjar Andens närvaro. Be gärna klass- eller familjemedlemmar att tyst läsa kapitlets två sista avsnitt och fundera över hur de känner för Frälsaren. Inbjud sedan dem som inte har något emot det att berätta om sina tankar för klassen.

Kvällen före sin korsfästelse begav sig Jesus till Getsemane örtagård. Snart var han nedtyngd av djup sorg och han grät när han bad. Den sista dagars aposteln Orson F Whitney tilläts se Frälsarens lidande i en syn. Han såg Frälsaren gråta och han sade: "Jag rördes så av denna syn att också jag grät, av ren medkänsla. Hela mitt hjärta värkte för honom. Jag älskade honom av hela min själ och längtade mer än allt annat efter att få vara med honom." ("The Divinity of Jesus Christ", *Improvement Era*, jan 1926, s 224–225; se även *Liahona*, dec 2003, s 16.) Jesus "gick lite längre bort, föll ner på ansiktet och bad: Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." (Matt 26:39)

I en nutida uppenbarelse beskrev Frälsaren hur stort hans lidande var: "Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ." (L&F 19:18) Han led "i köttet" och tog på sig våra smärtor, sjukdomar, skröpligheter och synder. (Se Alma 7:10–13.) Ingen dödlig varelse kan ana hur stor denna börda var. Ingen annan skulle ha kunnat utstå en sådan kroppslig och andlig smärta. "Han ... steg ned under allt ... för att han skulle kunna vara i allting och genom allting, sanningens ljus." (L&F 88:6)

Men hans lidande var ännu inte fullständigt. Följande dag blev Jesus slagen, förödmjukad och bespottad. Han fick bära sitt eget kors och därefter lyftes han upp och spikades fast på det. Han torterades på ett av de grymmaste sätt som människor någonsin kommit på. Efter att ha lidit på korset utropade han i ångest: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Mark 15:34) I Jesu bittraste stund hade Fadern undandragit sig honom så att Jesus kunde fullborda sitt lidande för att betala för mänsklighetens synder och vinna en fullständig seger över syndens och dödens krafter. (Se James E Talmage, *Jesus Kristus*, s 649.)

När Frälsaren visste att hans offer hade accepterats av Fadern ropade han med hög röst: "Det är fullbordat." (Joh 19:30) "Fader, i dina händer överlämnar jag min ande." (Luk 23:46) Han böjde sitt huvud och gav frivilligt upp sin ande. Frälsaren var död. En våldsam jordbävning skakade jorden.

Några vänner tog Frälsarens kropp till en grav där den låg i tre dagar. Under denna tid begav han sig i anden för att organisera missionsarbetet till andra andar som behövde ta emot hans evangelium. (Se 1 Petr 3:18–20; L&F 138.) På den tredje dagen, en söndag, återvände han till sin kropp och tog upp den igen. Han var den förste att övervinna döden. Profetian hade uppfyllts ”att han måste uppstå från döda”. (Joh 20:9)

En kort tid efter sin uppståndelse uppenbarade sig Frälsaren för nephiterna och upprättade sin kyrka på den amerikanska kontinenten. Han undervisade folket och välsignade dem. Den gripande berättelsen återfinns i 3 Nephi 11 till 28.

Genom sitt offer visade han sin kärlek till sin Fader och till oss

Jesus lärde: ”Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.” (Joh 15:13–14) Villigt och ödmjukt utstod han ångesten i Getsemane och lidandet på korset för att vi skulle kunna ta emot alla välsignelser i frälsningsplanen. För att få de här välsignelserna måste vi komma till honom, omvända oss från våra synder och älska honom av hela vårt hjärta. Han sade:

”Detta är det evangelium som jag har givit er — att jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig ... så att de kan dömas efter sina gärningar ...

ty de gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra ...

Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: *Sådana som jag är.*” (3 Ne 27:13–15, 21, 27; kursivering tillagd)

- Hur känns det när du begrundar hur Frälsaren offrade sig för dig?

Ytterligare skriftställen och andra källor

- 2 Ne 25:12 (Faderns Enfödde i köttet)
- Mose 6:57 (Jesus Kristus fick benämningen den Enfödde)
- Matt, Mark, Luk, Joh (Jesu Kristi liv och lärdomar)
- Matt 10:1–8; Luk 9:1–2 (apostlar ordinerade med makt och myndighet)
- Matt 26–28; Mark 14–16; Luk 22–24; Joh 18–20 (Jesus i örtagården, förråddes, korsfästes och uppstod)
- ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, apr 2000, s 2–3

Försoningen

Kapitel 12

Försoningen är nödvändig för vår frälsning

- Varför är försoningen nödvändig för vår frälsning?

Jesus Kristus ”kom till världen för att korsfästas för världen, och för att bära världens synder, och för att heliggöra världen och för att rena den från all orättfärdighet, för att genom honom alla skulle kunna frälsas”. (L&F 76:41–42) Det stora offer han gjorde för att betala för våra synder och övervinna döden kallas försoningen. Det är den viktigaste händelsen som någonsin inträffat i människans historia: ”Ty det är nödvändigt att en försoning sker, ty enligt den evige Gudens stora plan måste en försoning ske, annars måste hela människosläktet oundvikligen förgås ... Ja, alla är fallna och förlorade och skulle förgås, om det inte vore för den försoning som måste ske.” (Alma 34:9)

Adams fall införde två slags död i världen: Fysisk död och andlig död. Fysisk död innebär att kroppen och anden skiljs åt. Andlig död är skilsmässa från Gud. Om dessa två slags död inte hade övervunnits genom Jesu Kristi försoning skulle det ha fått två konsekvenser: Vår kropp och vår ande skulle ha varit åtskilda för evigt och vi skulle inte ha kunnat leva tillsammans med vår himmelske Fader igen. (Se 2 Ne 9:7–9.)

Men vår vise himmelske Fader förberedde en underbar, barmhärtig plan för att rädda oss från fysisk och andlig död. Han planerade att en Frälsare skulle komma till jorden för att friköpa (återlösa) oss från våra synder och från döden. På grund av våra synder och vår jordiska kropps svaghet kunde vi inte friköpa

Till läraren: Enkla översikter och bilder kan hjälpa klass- eller familjemedlemmarna att förstå principer och lärdomar. Gör gärna en översikt i två spalter. Den ena kallar du för *Fallets följder* och den andra kallar du för *försoningens välsignelser*. Använd informationen i det här kapitlet för att fylla i översikten.

oss själva. (Se Alma 34:10–12.) Den som skulle bli vår Frälsare behövde vara syndfri och ha makt över döden.

Jesus Kristus var den ende som kunde sona våra synder

- Varför var Jesus Kristus den ende som kunde sona våra synder?

Det finns flera orsaker till varför Jesus Kristus var den ende som kunde bli vår Frälsare. En orsak är att vår himmelske Fader utvalde honom till att vara Frälsaren. Han var Guds Enfödde Son och hade sålunda makt över döden. Jesus förklarade: ”Jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka.” (Joh 10:17–18)

Jesus kvalificerade sig också till att bli vår Frälsare eftersom han är den ende som någonsin levt på jorden som inte syndat. Detta gjorde honom till ett värdigt offer att betala för andras synder.

Kristus led och dog för att sona våra synder

- Föreställ dig, när du läser det här avsnittet, att du befinner dig i Getsemane örtagård eller vid korset som ett vittne till Jesu Kristi lidande.

Frälsaren sonade våra synder genom att lida i Getsemane och ge sitt liv på korset. Det är omöjligt för oss att helt förstå hur han led för alla våra synder. I Getsemane örtagård fick bördan av våra synder honom att känna en sådan ångest att han blödde ur varje por. (Se L&F 19:18–19.) Senare, medan han hängde på korset, led han en smärtsam död på ett av de grymmaste sätt som människan känner till.

Vad Jesus måste ha älskat oss för att vara villig att utstå en sådan andlig och fysisk smärta för vår skull! Vilken stor kärlek vår himmelske Fader visade när han sände sin Enfödde Son för att lida och dö för hans andra barn. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” (Joh 3:16)

Försoningen och uppståndelsen för med sig uppståndelse till alla människor

På tredje dagen efter sin korsfästelse tog Kristus upp sin kropp igen och blev den förste att uppstå. När hans vänner gick för att söka efter honom sade de änglar som vaktade hans grav till dem: ”Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt.” (Matt 28:6) Hans ande hade återinträtt i hans kropp, för att aldrig mer skiljas från den.

Kristus hade alltså övervunnit den fysiska döden. Tack vare hans försoning kommer alla som föds till jorden att uppstå. (Se 1 Kor 15:21–22.) Liksom Jesus uppstod kommer våra andar att återförenas med våra kroppar, ”så att de inte längre kan dö ... för att aldrig åtskiljas”. (Alma 11:45) Det här tillståndet kallas odödlighet. Alla människor som någonsin har levat kommer att uppstå, ”både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, både ond och rättfärdig”. (Alma 11:44)

- Hur har kunskap om uppståndelsen varit till hjälp för dig?

Försoningen gör det möjligt för dem som har tro på Kristus att bli frälsta från sina synder

- Fundera över hur liknelsen i det här kapitlet hjälper oss förstå försoningen. Vilka representerar människorna i liknelsen i vårt liv?

Frälsarens försoning gör det möjligt för oss att övervinna den andliga döden. Även om alla människor kommer att uppstå, kommer bara de som accepterar försoningen att bli frälsta från andlig död. (Se Trosartikel 3.)

Vi accepterar Kristi försoning genom att sätta vår lit till honom. Genom denna tro omvänder vi oss från våra synder, blir döpta, tar emot den Helige Anden och lyder hans bud. Vi blir trofasta lärjungar till Jesus Kristus. Vi blir förlåtna och renade från

Till läraren: Åskådningsektioner kan hjälpa klassmedlemmar och familjemedlemmar att förstå principer och lärdomar. För att förklara döden och uppståndelsen kan du använda dig av denna åskådningsektion: För in din hand i en handske. Förklara att en hand i en handske kan jämföras med en persons ande i hans eller hennes kropp. Ta av handsken. Förklara att det liknar den fysiska döden — anden (handen) och kroppen (handsken) skiljs åt. Sätt sedan tillbaka handsken på din hand. Förklara att det här liknar uppståndelsen — anden och kroppen återförenas.

synden och förberedda att återvända och för alltid leva med vår himmelske Fader.

Frälsaren säger till oss: ”Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida ... liksom jag.” (L&F 19:16–17) Kristus gjorde sin del för att sona våra synder. För att göra hans försoning fullt verksam i vårt liv måste vi sträva efter att lyda honom och omvända oss från våra synder.

President Boyd K Packer i de tolv rådgivarna gav följande illustration för att visa hur Kristi försoning gör det möjligt för oss att bli frälsta från synden *om* vi gör vår del.

”Låt mig få återge en berättelse — en liknelse.

Det var en gång en man som mycket gärna ville ha en viss sak. Det verkade viktigare än någonting annat i hans liv. För att han skulle få sin önskan förverkligad drog han på sig en stor skuld.

Han hade varnats för att ta på sig så stora skulder, särskilt av sin borgenär. Men det tycktes så viktigt för honom att göra det han önskade och att få det genast. Han var säker på att han kunde betala senare.

Alltså skrev han på ett avtal. Han skulle göra amorteringar under en tid. Han oroade sig inte så mycket över det, eftersom förfalldagen tycktes mycket avlägsen. Han hade det han önskade nu, och det tycktes vara det viktigaste.

Borgenären fanns alltid någonstans i hans bakhuvud, och han gjorde symboliska avbetalningar då och då och trodde på något sätt att räkningsdag aldrig skulle komma.

Men, som den alltid gör, kom den dagen och skuldebrevet förföll. Skulden hade inte betalats till fullo. Borgenären kom och krävde full betalning.

Först då insåg han att hans borgenär inte bara hade makt att ta tillbaka allt han ägde, utan också makt att kasta honom i fängelse.

’Jag kan inte betala dig, för jag har inte förmåga att göra det’, erkände han.

'Då', sade borgenären, 'kommer vi att verkställa kontraktet, ta det du äger och sätta dig i fängelse. Du samtyckte till det. Det var ditt val. Du skrev under kontraktet och nu måste det verkställas.'

'Kan du inte utsträcka tiden eller glömma bort skulden?' vädjade gäldenären. 'Ordna det på något sätt så att jag får behålla det jag har och inte behöver komma i fängelse. Du tror väl på barmhärtighet i alla fall? Vill du inte visa barmhärtighet?'

Borgenären svarade: 'Barmhärtighet är alltid så ensidig. Den hjälper bara dig. Om jag visar barmhärtighet mot dig får jag ingen betalning. Det är rättvisa jag kräver. Tror du på rättvisa?'

'Jag trodde på rättvisa när jag skrev under kontraktet', sade gäldenären. 'Den var på min sida då, för jag trodde att den skulle skydda mig. Jag behövde inte barmhärtighet då, inte heller trodde jag att jag någonsin skulle behöva någon. Rättvisa, trodde jag, skulle hjälpa oss båda lika mycket.'

'Det är rättvisan som kräver att du betalar enligt kontraktet eller tar straffet', svarade borgenären. 'Det är lagen. Du har samtyckt till den och så måste det bli. Barmhärtigheten kan inte röva från rättvisan.'

I den situationen befann de sig: En av dem utmätte rättvisa, den andre vädjade om barmhärtighet. Det fanns inget sätt att tillfredsställa båda.

'Om du inte glömmet bort skulden råder det ingen barmhärtighet', vädjade gäldenären.

'Om jag gör det kommer det inte att råda någon rättvisa', löd svaret.

Det tycktes som om båda lagarna inte kunde uppfyllas. Det är två eviga ideal som verkar motsäga varandra. Finns det inget sätt att tillfredsställa både rättvisans och barmhärtighetens krav?

Det finns ett sätt! Rättvisans lag *kan* tillfullo tillfredsställas och barmhärtigheten *kan* till fullo utsträckas — men det krävs en till person. Och så skedde det den här gången.

Gäldenären hade en vän. Han kom till gäldenärens hjälp. Han kände honom väl. Han visste att han var kortsynt. Han tyckte att gäldenären var dum som hade försatt sig i en sådan situation. Inte

desto mindre ville han hjälpa till eftersom han älskade honom. Han gick emellan dem, vände sig till borgenären och gav följande erbjudande.

'Jag betalar skulden om du vill befria gäldenären från hans kontrakt så att han kan behålla det han äger och slipper komma i fängelse.'

Medan borgenären tänkte över erbjudandet tillade medlaren: 'Du krävde rättvisa. Även om inte han kan betala dig ska jag göra det. Då har du blivit rättvist bemött och kan inte begära mer. Det vore inte rättvist.'

Borgenären samtyckte till detta.

Medlaren vände sig sedan till gäldenären. 'Om jag betalar din skuld, accepterar du då att du står i skuld till mig?'

'O ja, ja', utropade gäldenären. 'Du räddade mig från fängelse och visade barmhärtighet mot mig.'

'Då', sade välgöraren, 'ska du betala skulden till mig, och jag ställer villkoren. Det blir inte lätt, men det är möjligt. Jag ska bereda en väg. Du behöver inte sitta i fängelse.'

Och så gick det till, att borgenären fick sina pengar. Han hade behandlats rättvist. Inget kontrakt hade brutits.

Gäldenären i sin tur hade visats barmhärtighet. Båda lagarna hade uppfyllts. Eftersom det fanns en medlare hade rättvisan krävt sin fulla del och barmhärtigheten blev tillfredsställd." (*Nordstjärnan*, okt 1977, s 52–53)

Våra synder är våra andliga skulder. Utan Jesus Kristus, som är vår Frälsare och medlare, skulle vi alla betala för våra synder genom att drabbas av andlig död. Men tack vare honom kan vi återvända till vår himmelske Fader och leva med honom om vi följer hans villkor, vilka är att vi omvänder oss och håller hans bud.

Det är underbart att Kristus har givit oss ett sätt att bli helade från våra synder. Han sade:

"Se, jag har kommit till världen ... för att frälsa världen från synd.

Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn skall jag därför ta emot, ty av sådana består Guds rike. Se, för sådana har jag lagt ned mitt liv och har tagit upp det igen. Omvänd er därför och kom till mig, ni jordens ändar, och bli frälsta.” (3 Ne 9:21–22)

- Fundera över hur du kan visa tacksamhet för försoningens gåva.

Ytterligare skriftställen

- Alma 34:9–16 (försoningen nödvändig; Guds offer)
- 2 Ne 9:7–12 (försoningen räddar oss undan fysisk och andlig död)
- Rom 5:12–17 (genom en enda kom döden, genom en enda kom livet)
- Hel 14:15–18 (syftet med Jesu död)
- Trosartikel 3 (alla kan bli frälsta)
- 1 Petr 1:18–20 (Jesus var förutordinerad)
- Matt 16:21 (Jesu offer var nödvändigt)
- Luk 22:39–46 (Jesu lidande i örtagården)
- 1 Joh 1:7 (Jesus renar från synden)
- 2 Ne 9:21–22 (Frälsaren led för alla människor)
- Mosiah 16:6–8 (uppståndelsen endast möjlig genom Jesus)
- Alma 11:40–45; Morm 9:12–14 (alla kommer att uppstå)
- Jes 1:18 (synder ska göras vita)
- 1 Kor 15:40–44; Alma 40:23 (beskrivning av uppståndelsen)

Prästadömet

Kapitel 13

Vad menas med prästadömet?

Prästadömet är Guds eviga kraft och myndighet. Genom prästadömet skapade han och styr himlarna och jorden. Genom denna kraft uppehålls en fullkomlig ordning i universum. Genom denna kraft utför han sitt verk och sin härlighet, vilket är ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan”. (Mose 1:39)

Vår himmelske Fader ger av sin prästadömsmakt till värdiga manliga medlemmar i kyrkan. Prästadömet gör det möjligt för dem att agera i Guds namn för den mänskliga familjens frälsning. Genom prästadömet kan bröder bemyndigas att förkunna evangeliet, utföra de frälsande förrättningarna och styra Guds rike på jorden.

- Fundera över betydelsen av att Gud tillåter värdiga män och pojkar att bära hans prästadöme.

Varför behöver vi prästadömet på jorden?

Vi måste ha prästadömet myndighet för att kunna handla i Guds namn när vi utför evangeliets heliga förrättningar, såsom dop, konfirmation, administrering av sakramentet och tempelvigsel. Herren erkänner inte förrättningar som utförts av en man som saknar prästadömet, även om han är uppriktig. (Se Matt 7:21–23; Trosartikel 5.) Dessa viktiga förrättningar måste utföras på jorden av män som innehar prästadömet.

Till läraren: Det här kapitlet har fem underrubriker. Varje underrubrik ställer en fråga om prästadömet. Du kan använda de här frågorna som ram för din lektion. Om klassrumsmiljön möjliggör mindre gruppdiskussioner kan du dela upp klassmedlemmarna i grupper om två till fyra. Utse ett av avsnitten i kapitlet till varje grupp (i större klasser kan en del avsnitt tilldelas mer än en grupp). Låt varje grupp göra följande: (1) Läs och diskutera sitt tilldelade avsnitt. (2) Finna skriftställen som bidrar till att besvara frågan i rubriken. (3) Återge personliga upplevelser som berör avsnittet. Låt sedan klassmedlemmarna berätta om några av de här upplevelserna för hela klassen.

Männen behöver prästadömet för att presidera i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och för att leda kyrkans arbete i alla delar av världen. När Kristus levde på jorden utvalde han sina apostlar och ordinerade dem så att de kunde leda hans kyrka. Han gav dem prästadörets makt och myndighet att agera i hans namn. (Se Mark 3:13–15; Joh 15:16.)

Ett annat skäl till att prästadömet behövs på jorden är att vi ska förstå Herrens vilja och genomföra hans avsikter. Gud uppenbarar sin vilja för sin bemyndigade prästadömsrepresentant på jorden, profeten. Profeten, som är kyrkans president, verkar som Guds språkrör för alla kyrkans medlemmar och för alla människor på jorden.

- Varför är det nödvändigt för en man att ha rätt myndighet när han utför en förrättning?

Hur tar män emot prästadömet?

Herren har förberett en viss ordning för hur hans prästadöme förlänas till hans söner på jorden. En värdig manlig medlem i kyrkan tar emot prästadömet ”genom handpåläggning av dem som har myndighet, för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar”. (Se Trosartikel 5.)

Prästadömet tas emot på samma sätt som för länge sedan, ja, även på Moses tid: ”Ingen tar sig denna värdighet, utan till den blir man kallad av Gud, liksom Aron blev det.” (Hebr 5:4) Aron tog emot prästadömet från sin prästadömsledare, Mose. (Se 2 Mos 28:1.) Endast de som innehar prästadömet kan ordinera andra, och de kan bara göra det när de bemyndigats av dem som innehar nycklarna till denna ordination. (Se kapitel 14 i den här boken.)

Ingen kan köpa eller sälja prästadörets makt och myndighet. Vi kan inte heller själva ta på oss denna myndighet. I Nya testamentet läser vi om en man som hette Simon, som levde när Kristi apostlar presiderade över kyrkan. Simon blev omvänd och döpt in i kyrkan. Eftersom han var en skicklig magiker trodde människorna att han hade Guds kraft. Men Simon hade inte prästadömet, och han visste det.

Simon visste att apostlarna och de andra prästadömsledarna i kyrkan hade verklig makt från Gud. Han såg dem använda sitt prästadöme för att utföra Herrens verk, och han ville själv ha den makten. Han erbjöd sig att köpa prästadömet. (Se Apg 8:9–19.) Men Petrus, huvudaposteln, sade: ”Till fördärvet med dig och dina pengar, eftersom du menar att Guds gåva kan köpas för pengar.” (Apg 8:20)

- Varför är det betydelsefullt att ”ingen [själv] tar sig denna värdighet [prästadömet]”?

Hur används prästadömet på rätt sätt?

Prästadömet ska användas för att välsigna vår himmelske Faders barn här på jorden. Prästadömsbärare bör presidera i kärlek och mildhet. De bör inte tvinga sina familjer och andra att lyda dem. Herren har sagt till oss att prästadömets kraft endast kan kontrolleras genom rättfärdighet. (Se L&F 121:36.) Då vi försöker använda prästadömet för att skaffa oss rikedom eller berömmelse, eller i något annat själviskt syfte, ”se, då drar sig himlarna tillbaka, Herrens Ande sörjer, och när den dragit sig tillbaka, är det slut med den mannens prästadöme eller myndighet”. (L&F 121:37)

När en man utövar prästadömet ”genom överbevisning, genom långmodighet, genom mildhet och ödmjukhet och genom uppriktig kärlek” (L&F 121:41), kan han göra mycket som är underbart för sin familj och andra. Han kan döpa, konfirmera och administrera sakramentet när han bemyndigats av dem som innehar nycklarna till dessa förrättningar. Han kan välsigna de sjuka. Han kan ge prästadömets välsignelse till sina familjemedlemmar för att uppmuntra och beskydda dem när de har särskilda behov. Han kan också hjälpa andra familjer med de här förrättningarna och välsignelserna när någon ber honom göra det.

Män använder prästadömets myndighet för att presidera i kyrkan i sådana ämbeten som grensresident, biskop, kvorumpresident, stavsresident och missionsresident. Män och kvinnor som innehar positioner i kyrkan som ämbetsmän och lärare verkar

under ledning av prästadömsledare och under den Helige Andens vägledning.

Hur blir vi välsignade när vi använder prästadömet på rätt sätt?

Herren har utlovat stora välsignelser till rättfärdiga prästadömsbärare som använder prästadömet till att välsigna andra:

”Då skall din självtillit växa sig stark i Guds närhet, och läran om prästadömet skall falla över din själ som himlens dagg.

Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira, och ditt herredöme skall vara ett evigt herradöme, och det skall utan tvångsmedel strömma till dig i evigheters evighet.” (L&F 121:45–46)

President David O McKay lovade varje man som använder prästadömet i rättfärdighet att ”hans liv blir angenämare, att hans omdöme blir bättre så att han snabbt kan välja mellan rätt och fel, att han blir mildare och får mer medkänsla, att han är stark i anden och tapper i sitt försvar av det rätta. Han finner att prästadömet är en osviklig källa till lycka — en källa av levande vatten som uppväller till evigt liv.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay* [2003], s 118)

- Hur har prästadömet varit till välsignelse för dig?

Ytterligare skriftställen

- L&F 84; 107 (uppenbarelser om prästadömet, däribland prästadörets ed och förbund i L&F 84:33 – 40)
- L&F 20:38–67 (förklaring av prästadörets plikter)

Prästadömetts organisation

Kapitel 14

Prästadömet finns på jorden idag

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga leds av prästadömet. Prästadömet, som alltid är förknippat med Guds verk, "fortsätter i Guds kyrka i alla släktled och är utan dagars begynnelse och års ände". (L&F 84:17) Det finns på jorden idag. Män, unga som gamla, döps in i kyrkan och när de bedöms värdiga ordineras de till prästadömet. De ges myndighet att handla å Herrens vägnar och utföra hans verk på jorden.

Två avdelningar inom prästadömet

- Hur fick det melkisedekska och det aronska prästadömet sina namn?

Prästadömet består av två delar: Melkisedekska prästadömet och aronska prästadömet. (Se L&F 107:1.) "Det första kallas det melkisedekska prästadömet ... [eftersom] Melkisedek var en sådan stor högpräst.

Före hans tid kallades det *Det heliga prästadömet enligt Guds Sons orden*,

men på grund av respekt eller vördnad för den Allrahögstes namn och för att undvika att allt för ofta upprepa hans namn, kallade de, det vill säga kyrkan, i forna dagar detta prästadöme efter Melkisedek eller det melkisedekska prästadömet." (L&F 107:2–4; kursivering i originalet)

Det lägre prästadömet är ett bihang till det melkisedekska prästadömet. Det kallas aronska prästadömet därför att det förlänades

Till läraren: Använd frågor i början av ett avsnitt för att inleda en diskussion och låt klassmedlemmar eller familjemedlemmar vända sig till texten för att få ytterligare information. Använd frågor i slutet av ett avsnitt för att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att begrunda och diskutera betydelsen av det de har läst och att tillämpa det i sina liv.

Aron och hans söner genom alla deras släktled. De som innehar aronska prästadömet har myndighet att administrera i sakramentets och dopets yttre förrättningar. (Se L&F 20:46; 107:13–14, 20.)

De som innehar melkisedekska prästadömet har makt och myndighet att leda kyrkan och att leda evangeliets predikande i alla delar av världen. De förvaltar all andlig verksamhet i kyrkan. (Se L&F 84:19–22; 107:8.) De leder det arbete som utförs i templen. De presiderar över församlingar, grenar, stavar och missioner. Herrens utvalde profet, kyrkans president, är presiderande högpräst för melkisedekska prästadömet. (Se L&F 107:65–67.)

Prästadömet's nycklar

- Vad är det för skillnad på prästadömet och prästadömet's nycklar? Vilka prästadömsledare har nycklar?

Det finns en skillnad mellan att bli ordinerad till ett ämbete inom prästadömet och att ta emot prästadömet's nycklar. President Joseph F Smith lärde:

”Prästadömet i allmänhet är myndigheten som människan fått att handla i Guds ställe. Varje man som ordinerats till någon grad inom prästadömet har fått denna myndighet delegerad till sig.

Men det är nödvändigt att varje handling som utförs med denna myndighet görs i rätt tid och på rätt plats, på rätt sätt och enligt rätt ordning. Makten att leda detta arbete utgör prästadömet's *nycklar*. Dessa nycklar innehåller i sin helhet av endast en person åt gången, profeten och presidenten för kyrkan. Han kan delegera vilken del som helst av denna makt till någon annan. Då har den personen nycklarna till just det arbetet. Således har presidenten för ett tempel, presidenten för en stav, biskopen för en församling, presidenten för en mission, presidenten för ett kvorum nycklarna för arbetet som utförs i just den enheten eller på den platsen. Hans prästadöme utökas inte genom denna speciella uppgift ... Presidenten för ett äldstekvorum har till exempel inte mer prästadöme än någon medlem i detta kvorum. Men han har makten att leda det officiella arbete som utförs inom kvorumets verksamhet, eller med andra ord *nycklarna* till den delen av verket.” (*Kyrkans*

presidenters lärdomar: Joseph F Smith [1998], s 141; kursivering i originalet)

- På vilket sätt är prästadömet nycklar ett skydd för kyrkan?

Aronska prästadömet ämbeten och plikter

- Vad utför bärare av aronska prästadömet?

När aronska prästadömet förlänas en man eller pojke, ordineras han till ett ämbete inom det prästadömet. Ämbetena inom aronska prästadömet är diakon, lärare, präst och biskop. Varje ämbete medför plikter och ansvar. Varje kvorum har en som presiderar över det. Han undervisar medlemmarna om deras plikter och ger dem uppdrag att utföra.

En del män blir medlemmar i kyrkan eller blir aktiva efter det att de passerat den vanliga åldern för att ta emot detta prästadömes ämbeten. De blir vanligtvis ordinerade till ett ämbete inom det aronska prästadömet och kan snart ordineras till högre ämbeten om de förblir värdiga.

Diakon

En ung man som blivit döpt och konfirmerad till medlem i kyrkan och som är värdig kan ordineras till en diakons ämbete när han är 12 år. Diakoner ombeds vanligtvis att dela ut sakramentet till kyrkans medlemmar, hålla kyrkans byggnader och egendom i gott skick, verka som budbärare för prästadömsledare och utföra särskilda uppdrag såsom att samla in fasteoffer.

Lärare

En värdig ung man kan ordineras till lärare när han är 14 år eller äldre. Lärarna har alla de plikter, rättigheter och krafter som tillhör diakonens ämbete, samt ytterligare sådana. Lärare inom aronska prästadömet ska hjälpa kyrkans medlemmar att leva efter buden. (Se L&F 20:53–59.) För att lättare fullgöra detta ansvar kallas de vanligtvis att verka som hemlärare. De besöker kyrkans medlemmar i deras hem och uppmuntrar dem att leva efter evangeliets principer. De har blivit befallda att undervisa om evangeliets

principer från skrifterna. (Se L&F 42:12.) Lärare förbereder också brödet och vattnet till sakramentsförrättningen.

Präst

En värdig ung man kan ordineras till präst när han är 16 år eller äldre. Präster har alla de plikter, rättigheter och krafter som tillhör diakonens och lärarens ämbete, samt ytterligare sådana. (Se L&F 20:46–51.) En präst kan döpa. Han kan också välsigna och dela ut sakramentet. Han kan ordinera andra präster, lärare och diakoner. En präst kan leda ett möte om ingen närvarande bär melkisedekska prästadömet. Han ska predika evangeliet för människor i sin omgivning.

Biskop

En biskop är ordinerad och avskild till att presidera över aronska prästadömet i en församling. Han är president över prästernas kворum. (Se L&F 107:87–88.) Då biskopen verkar i sitt ämbete inom aronska prästadömet befattar han sig huvudsakligen med timliga frågor, såsom handhavande av ekonomi och uppteckningar och att leda omvårdnaden av de fattiga och behövande. (Se L&F 107:68.)

En biskop är också ordinerad till högpräst för att kunna presidera över samtliga medlemmar i församlingen. (Se L&F 107:71–73; 68:15.) En biskop är en domare i Israel (se L&F 107:74) och intervjuar medlemmar för tempelrekommendationer, prästadömsordinationer och andra behov. Det är hans rätt att ha urskilningens gåva.

- Hur har du välsignats av det tjänande som bärare av aronska prästadömet utför?

Melkisedekska prästadömet's ämbeten och plikter

- Vad utför bärare av melkisedekska prästadömet?

Melkisedekska prästadömet's ämbeten är äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel.

Äldste

Äldsterna är kallade att undervisa, förklara, förmana, döpa och vaka över kyrkan. (Se L&F 20:42.) Alla bärare av melkisedekska prästadömet är äldster. De har myndighet att förläna den Helige

Andens gåva genom handpåläggning. (Se L&F 20:43.) Äldster ska leda kyrkans möten enligt den Helige Andens vägledning. (Se L&F 20:45; 46:2.) Äldster kan lägga händerna på de sjuka (se L&F 42:44) och välsigna små barn. (Se L&F 20:70.) Äldster kan presidera över kyrkans möten när det inte finns någon högpräst närvarande. (L&F 107:11)

Högpräst

En högpräst har myndighet att officiera i kyrkan och att betjäna i andliga ting. (Se L&F 107:10, 12.) Han kan också officiera i alla lägre ämbeten. (Se L&F 68:19.) Stavspresidenter, missionspresidenter, högrådsmedlemmar, biskopar och andra ledare i kyrkan är ordinerade högpräster.

Patriark

Patriarker ordinerar av generalauktoriteter, eller av stavspresidenter när dessa bemyndigats av de tolv rådgivare, att ge patriarkaliska välsignelser till kyrkans medlemmar. Dessa välsignelser ger oss en viss inblick i våra kallelser på jorden. De är Herrens ord till oss personligen. Patriarker är också ordinerade högpräster. (Se L&F 107:39–56.)

Sjuttio

De sjuttio är särskilda vittnen om Jesus Kristus för världen och hjälper till med att bygga upp och styra kyrkan under ledning av första presidentskapet och de tolv kvorum. (Se L&F 107:25, 34, 38, 93–97.)

Apostel

En apostel är ett särskilt vittne om Jesu Kristi namn i hela världen. (Se L&F 107:23.) Apostlarna handhar kyrkans angelägenheter över hela världen. De som ordinerar till apostelns ämbete i melkisedekska prästadömet avskiljs i allmänhet till medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum. Var och en ges alla nycklar som hör till Guds rike på jorden, men endast senioraposteln, som är kyrkans president, utövar alla dessa nycklar aktivt. De andra verkar under hans ledning.

- Hur har du välsignats av det tjänande som bärare av melkisedekska prästadömet utför?

Aronska prästadömet kvorum

Herren har instruerat prästadömsbärarna att organisera sig i kvorum. Ett kvorum är en grupp bröder som innehar samma prästadömsämbete.

Det finns tre kvorum i aronska prästadömet:

1. Diakonernas kvorum, vilket utgörs av upp till 12 diakoner. (Se L&F 107:85.) Presidentskapet för diakonernas kvorum kallas av biskopen från kvorumets medlemmar.
2. Lärarnas kvorum, vilket utgörs av upp till 24 lärare. (Se L&F 107:86.) Presidentskapet för lärarnas kvorum kallas av biskopen från kvorumets medlemmar.
3. Prästernas kvorum, vilket består av upp till 48 präster. (Se L&F 107:87–88.) Biskopen i församlingen presiderar över detta kvorum. Biskopen är högpräst och tillhör således också högprästernas kvorum.

När det angivna antalet medlemmar i ett kvorum överskridits kan kvorumet delas.

Melkisedekska prästadömet kvorum

På kyrkans generalnivå bildar medlemmarna i första presidentskapet ett kvorum, liksom de tolv apostlarna. De sjuttio är också organiserade i kvorum.

På kyrkans lokala nivå — i församlingar och grenar och stavar och distrikt — är bärare av melkisedekska prästadömet organiserade i följande kvorum:

Äldsternas kvorum

Äldsternas kvorum ”instiftades för de lokala tjänarna. De kan ändå företa resor, men de är ordinerade till att vara lokala tjänare”. (L&F 124:137) De utför större delen av sitt arbete i närheten av sitt hem. Ett kvorum ska bestå av upp till 96 äldster, vilka ett

kvorumpresidentskap presiderar över. När detta antal överskridits kan kворumet delas.

Högprästernas kворum

Varje kворum omfattar alla högpräster som bor inom en stavs gränser, inklusive patriarker och biskopar. Stavspresidenten och hans rådgivare utgör detta kворums presidentskap. Högprästerna i varje församling är organiserade i en grupp med en gruppledare.

Betydelsen av prästadömskворum

- Hur kan prästadömskворum bidra till att stärka enskilda och familjer?

En man eller pojke som ordineras till prästadömet blir automatiskt medlem av ett prästadömskворum. Från den stunden och livet ut förväntas det att han ska tillhöra ett prästadömskворum beroende på vilket ämbete han innehar. (Se Boyd K Packer, "What Every Elder Should Know — and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government", *Ensign*, feb 1993, s 9.)

Om ett prästadömskворum fungerar på rätt sätt uppmuntras, välsignas, vänskapskontaktas och undervisas dess medlemmar om evangeliet av sina ledare. Även om en man kan avlösas från ämbeten i kyrkan som lärare, kворumpresident, biskop, högråd eller stavspresident, så förändras inte hans medlemskap i kворumet. Medlemskap i ett prästadömskворum bör ses som en helig förmån.

Prästadömet's biorganisationer

- Hur kan biorganisationer till prästadömet bidra till att stärka enskilda och familjer?

Samtliga organisationer i kyrkan verkar under ledning av prästadömsledare och hjälper dem att genomföra Herrens verk. Presidentskapen i församlingens Hjälpförening, Unga kvinnor, Unga män, Primär och Söndagsskolan verkar till exempel under ledning av biskopsrådet. De här organisationerna kallas prästadömet's biorganisationer.

- Vilken roll har du som enskild när det gäller att hjälpa prästadömetts kворum och biorganisationer att vara framgångsrika?

Ytterligare skriftställen

- Alma 13:1–19 (sättet varpå män ordinerades till prästadömet)
- Matt 16:19; L&F 68:12 (apostlarna ges prästadömetts nycklar och makt, vad de beseglar på jorden beseglas i himlen)
- L&F 20:38–67 (äldsters, prästers, lärares och diakoners plikter)
- L&F 84; 107 (uppenbarelser om prästadömet)
- 1 Kor 12:14–31 (alla ämbeten inom prästadömet är viktiga)

Herrens förbundsfolk

Kapitel 15

Förbundens utmärkande drag

- Vad är ett förbund? Varför kallas de sista dagars heliga för ett förbundsfolk?

Ända från början har Herren ingått förbund med sina barn på jorden. När hans folk ingår förbund (eller löften) med honom så vet de vad han förväntar sig av dem och vilka välsignelser de kan förvänta sig av honom. De kan bättre genomföra hans verk på jorden. Det folk som ingår förbund med Herren och med vilket Herren ingår förbund kallas Herrens förbundsfolk. Kyrkans medlemmar utgör en del av Herrens förbundsfolk.

Inom evangeliet är ett förbund en helig överenskommelse eller ömsesidigt löfte mellan Gud och en människa eller grupp människor. När Gud ingår ett förbund utlovar han en välsignelse för lyd-
nad mot vissa bud. Han fastställer villkoren för sina förbund och han uppenbarar dessa villkor för sina profeter. Om vi väljer att lyda förbundets villkor får vi utlovade välsignelser. Om vi väljer att inte lyda undanhåller han välsignelserna och i en del fall ges också ett straff.

När vi till exempel ansluter oss till kyrkan ingår vi flera förbund med Gud. (Se kapitel 20 i den här boken.) Vid dopet ingår vi förbund med Frälsaren att ta på oss hans namn. Han lovar att "alla som ... låter döpa sig i mitt namn, vilket är Jesus Kristus, och håller ut intill änden, de skall bli frälsta". (L&F 18:22) Vi sluter förbund med Herren när vi tar sakramentet. (Se kapitel 23 i den här boken.) Vi lovar att ta på oss hans namn, att minnas honom och att hålla hans bud. Vi är lovade att den Helige Anden ska vara med oss. (Se L&F 20:77–79.) När vi tar emot templets förordningar och för-
rättningar avger vi andra heliga löften och utlovas upphöjelse för trofast lyd-
nad. (Se L&F 132; se även kapitel 47 i den här boken.)

Gud har också ingått särskilda förbund med vissa personer eller grupper. Han ingick särskilda förbund med Adam, Enok, Noa, Israels barn och Lehi. (Se Mose 6:31–36, 52; 1 Mos 9:9–17; 2 Mos 19:5–6; 2 Ne 1.) Han ingick ett särskilt förbund med Abraham och hans efterkommande som är till välsignelse för kyrkan och alla nationer på jorden i dag.

- Fundera över de förbund som du har ingått med Gud och de välsignelser han har lovat dig för lydnad mot dessa förbund.

Guds förbund med Abraham och hans efterkommande

- Vad menas med Abrahams förbund?

Abraham, en profet i Gamla testamentet, var en mycket rättfärdig man (se bilden i det här kapitlet). Han vägrade att dyrka sin fars avgudar. Han höll alla Herrens bud. Tack vare Abrahams rättfärdighet ingick Herren ett förbund med honom och hans efterkommande.

Herren lovade Abraham att han skulle få oräknelig avkomma. Han lovade att de alla skulle vara berättigade att ta emot evangeliet, prästadörets välsignelser och upphöjelsens alla förrättningar. Dessa efterkommande skulle, genom prästadörets kraft, föra ut evangeliet till alla nationer. Genom dem skulle alla jordens släkten bli välsignade. (Se Abr 2:11.) Gud lovade vidare att om de var rättfärdiga skulle han upprätta sitt förbund med alla Abrahams barns efterkommande. (Se 1 Mos 17:4–8.)

- Hur kan man tillämpa befallningarna och löftena i Abrahams förbund på oss? (Fundera över hur den här frågan är tillämplig i olika situationer, till exempel i hemmet, på arbetsplatsen, i samhället eller som missionärer.)

Kyrkans medlemmar är ett förbundsfolk

- Vilka välsignelser och ansvar har Guds förbundsfolk idag?

Abrahams avkomlingar är inte det enda folk som Gud kallar för sitt förbundsfolk. Gud sade följande till Abraham: ”Alla som tar emot

Till läraren: Du kan hjälpa klassen eller familjen att fundera djupare på en fråga genom att ge dem tid att tänka efter. När de haft tillräckligt med tid ber du om deras svar.

detta evangelium skall uppkallas efter ditt namn och skall räknas som dina avkomlingar [släktlinje] och skall ställa sig upp och prisa dig som sin fader.” (Abr 2:10) Två folkgrupper omfattas således av det förbund som ingicks med Abraham: (1) De rättfärdiga som tillhör Abrahams blodslinje och (2) de som adopteras in i hans släktlinje genom att acceptera och leva efter Jesu Kristi evangelium. (Se 2 Ne 30:2.)

När vi döps in i kyrkan ingår vi det förbund som Herren ingick med Abraham, Isak och Jakob. (Se Gal 3:26–29.) Om vi visar lydnad ärver vi de välsignelser som tillhör detta förbund. Vi har rätt att ta emot hjälp och vägledning från den Helige Anden. Värdiga män har rätt att inneha prästadömet. Familjer kan ta emot prästadömet välsignelser. Vi kan uppnå evigt liv i det celestialet riket. Det finns inga större välsignelser än dessa.

Stora ansvar följer med de välsignelser vi får som Herrens förbundsfolk. Herren lovade Abraham att genom hans efterkommande skulle evangeliet föras ut till hela jorden. Vi fullgör detta ansvar genom kyrkans heltidsmissionärsprogram och det missionsarbete som utförs av medlemmarna. Den här möjligheten att predika evangeliet för hela världen tillhör endast Herrens kyrka och hans förbundsfolk.

Som Herrens förbundsfolk ska vi hålla hans bud. Herren sade: ”Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.” (L&F 82:10) Om vi förkastar vårt förbund efter att ha tagit emot evangeliet upphör förbundet att gälla och vi blir fördömda inför Gud. (Se L&F 132:4.) Han har sagt: ”Avstå från synd, så att inte svåra straffdomar faller över era huvuden. Ty av den åt vilken mycket är givet krävs mycket, och den som syndar mot det större ljuset skall få den större fördömmelsen.” (L&F 82:2–3)

Det nya och eviga förbundet

- Vad lovar vi göra när vi tar emot evangeliet? Vilka välsignelser får vi av vår himmelske Fader när vi håller dessa löften?

Evangeliets fullhet kallas det nya och eviga förbundet. Det omfattar de förbund som ingås vid dopet, under sakramentet, i templet och vid alla andra tillfällen. Herren kallar det för "evigt" därför att det är instiftat av en evig Gud och därför att förbundet aldrig kommer att förändras. Han gav samma förbund till Adam, Enok, Noa, Abraham och andra profeter. I den bemärkelsen är det inte nytt. Men Herren kallar det nytt eftersom varje gång som evangeliet återställs efter att ha tagits från jorden är det nytt för de människor som tar emot det. (Se Jer 31:31–34; Hes 37:26.)

När vi tar emot det nya och eviga förbundet samtycker vi till att omvända oss, bli döpta, ta emot den Helige Anden, ta emot våra begåvningar, ta emot äktenskapsförbundet i templet och följa och lyda Kristus resten av våra liv. Vår himmelske Fader lovar att vi blir upphöjda i det celestialet riket om vi håller våra förbund. (Se L&F 132:20–24; se även kapitel 47 i den här boken.)

Storheten i det här löftet är svår för oss dödliga att förstå. De befallningar han ger är till nytta för oss, och när vi är trofasta kan vi för alltid ta del av alla välsignelser och allt det vackra som finns i himlen och på jorden. Vi kan leva i hans närhet och ta del av hans kärlek, medkänsla, makt, storhet, kunskap, visdom, härlighet och herradöme.

- Vilket samband finns det mellan att vi är Herrens förbundsfolk och hur vi klär oss, agerar och håller Guds bud?

Ytterligare skriftställen och andra källor

- 1 Petr 2:9–10 (vi är Guds eget folk)
- L&F 54:4–6 (effekten av förbund som hålls och bryts)
- L&F 132:7 (förbund ingångna genom rätt myndighet)
- L&F 133:57–60 (syftet med förbund)
- L&F 35:24 (löften för lydnad mot förbund)
- Hebr 8:6 (Jesus Kristus är medlaren för ett bättre förbund)
- Handledning för skriftstudier, "Förbund", s 51–52

Jesu Kristi kyrka i forna dagar

Kapitel 16

Några utmärkande drag för Jesu Kristi kyrka

”Vi tror på samma organisation som fanns i den ursprungliga kyrkan, nämligen apostlar, profeter, herdar, lärare, evangelister och så vidare.” (Trosartikel 6)

Jesus upprättade sin kyrka när han var på jorden. Den kallades för Jesu Kristi kyrka (se 3 Ne 27:8), och medlemmarna kallades för heliga. (Se Ef 2:19–20.)

Uppenbarelse

När Jesus upprättade sin kyrka ledde och instruerade han personligen dess ledare. Han blev i sin tur instruerad av sin Fader i himlen. (Se Hebr 1:1–2.) Jesu Kristi kyrka blev således vägledad av Gud och inte av människor. Jesus lärde sina efterföljare att uppenbarelse var den ”klippa” som han skulle bygga sin kyrka på. (Se Matt 16:16–18.)

Innan Jesus uppsteg till himmelen efter sin uppståndelse sade han till sina apostlar: ”Jag är med er alla dagar intill tidens slut.” (Matt 28:20) Han höll sitt löfte och fortsatte att vägleda dem från himlen. Han sände den Helige Anden till att vara en hjälpare och uppenbarare för dem. (Se Luk 12:12; Joh 14:26.) Han talade till Saulus i en syn. (Se Apg 9:3–6.) Han uppenbarade för Petrus att evangeliet inte skulle förkunnas bara för judarna utan för hela världen. (Se Apg 10.) Han uppenbarade många härliga sanningar för Johannes, vilka finns nedtecknade i Johannes Uppenbarelse.

Till läraren: Låt gärna en medlem av din familj eller klass studera ett av de sex egenskaper som identifierar kyrkan — de kursiverade rubrikerna som till exempel *Uppenbarelse* och *Myndighet från Gud*. (I stora klasser kan flera medlemmar få samma egenskap. I familjer och små klasser kan en del medlemmar få mer än en egenskap i uppgift.) När de har haft tid för studier låter du dem berätta vad de har lärt sig.

I Nya testamentet finns många andra uppteckningar om hur Jesus uppenbarade sin vilja till vägledning för sin kyrka och för att upplysa sina lärjungar.

Myndighet från Gud

Evangeliets förordningar och principer kan inte administreras och förkunnas utan prästadömet. Fadern gav sin myndighet till Jesus Kristus (se Hebr 5:4–6), som i sin tur ordinerade sina apostlar och gav dem prästadörets makt och myndighet. (Se Luk 9:1–2; Mark 3:14.) Han påminde dem: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er." (Joh 15:16)

För att det skulle råda ordning i hans kyrka gav Jesus störst ansvar och myndighet till de tolv apostlarna. Han utsåg Petrus till huvudapostel och gav honom nycklarna till att besegla välsignelser både på jorden och i himlen. (Se Matt 16:19.) Jesus ordinerade också andra ämbetsmän med bestämda plikter att utföra. När han uppstigit till himlen fortsatte mönstret för kallelse och ordination. Andra ordinerades till prästadömet av dem som redan fått denna myndighet. Jesus tillkännagav genom den Helige Anden att han godkände dessa ordinationer. (Se Apg 1:24.)

Kyrkans organisation

Jesu Kristi kyrka var en omsorgsfullt organiserad enhet. Den jämfördes med en byggnad som var "uppbyggd på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv". (Ef 2:20)

Jesus utsåg andra prästadömsledare till hjälp åt apostlarna i den tjänande verksamheten. Han sände ut ämbetsmän som kallades sjuttio, två och två för att predika evangeliet. (Se Luk 10:1.) Andra ämbetsmän i kyrkan var evangelister (patriarker), herdar (presiderande ledare), högpräster, äldster, biskopar, präster, lärare och diakoner. (Se kapitel 14 i den här boken.) Dessa ämbetsmän var alla nödvändiga för att utföra missionsarbete, utföra förrättningar och undervisa och inspirera kyrkans medlemmar. Dessa ämbetsmän hjälpte medlemmarna att "nå fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son". (Se Ef 4:13.)

Bibeln berättar inte allt för oss om prästadömet eller kyrkans organisation och styrelsesätt. Det finns dock tillräckligt mycket bevarat i Bibeln som visar skönheten och fullkomligheten i kyrkans organisation. Apostlarna blev befallda att gå ut i hela världen och predika. (Se Matt 28:19–20.) De kunde inte dröja kvar i en stad för att tillse de nyomvända. Därför kallades och ordinerades lokala prästadömsledare och apostlarna presiderade över dem. Apostlarna och andra ledare i kyrkan besökte och skrev brev till de olika grenarna. Nya testamentet innehåller sålunda brev som skrevs av Paulus, Petrus, Jakob, Johannes och Judas, som gav råd och instruktioner till lokala prästadömsledare.

Nya testamentet visar att denna kyrkoorganisation var avsedd att fortsätta. I och med Judas död fanns det till exempel bara elva apostlar kvar. En kort tid efter det att Jesus uppstigit till himlen samlades de elva apostlarna för att utvälja någon som skulle ersätta Judas. Genom uppenbarelse från den Helige Anden valde de Mattias. (Se Apg 1:23–26.) Jesus hade fastslagit mönstret att tolv apostlar skulle leda kyrkan. Det föreföll klart att organisationen skulle fortsätta så som han hade grundat den.

De första grundsatserna och förrättningarna

Apostlarna lärde ut två grundläggande principer: Tro på Herren Jesus Kristus och omvändelse. När de nyomvända hade kommit till tro på Jesus Kristus som Guds Son och sin Återlösare och hade omvänt sig från sina synder, tog de emot två förrättningar: Dop genom nedsänkning och handpåläggning för den Helige Andens gåva. (Se Apg 19:1–6.) Dessa utgjorde evangeliets första grundsatser och förrättningar. Jesus hade lärt: ”Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.” (Joh 3:5)

Förrättningar som utfördes för de döda

Jesus har gjort det möjligt för alla att höra evangeliet, antingen på jorden eller efter döden. Mellan sin död och uppståndelse gick Jesus dit de avlidnas andar var. Han organiserade missionsarbetet bland dem som var döda. Han utsåg rättfärdiga budbärare och gav dem makt att predika evangeliet för alla de avlidnas andar. Detta

gav dem möjlighet att acceptera evangeliet. (Se 1 Petr 3:18–20; 4:6; L&F 138.) De levande medlemmarna i hans kyrka utförde därefter förrättningar för de döda. (Se 1 Kor 15:29.) Sådana förrättningar som dop och konfirmation måste utföras på jorden.

Andliga gåvor

Alla trofasta medlemmar i kyrkan var berättigade till Andens gåvor. Dessa gavs till dem alltefter personliga behov, förmågor och uppdrag. Några av de här gåvorna var tro, inklusive kraften att bota och bli botad, profetia och syner. (Andens gåvor behandlas mer ingående i kapitel 22.) Andliga gåvor har alltid funnits i Jesu Kristi sanna kyrka. (Se 1 Kor 12:4–11; Moro 10:8–18; L&F 46:8–29.) Jesus sade till sina lärjungar att dessa tecken eller andliga gåvor alltid åtföljer dem som tror. (Se Mark 16:17–18.) Många av hans lärjungar utförde underverk, profeterade eller såg syner genom den Helige Andens kraft.

- Varför behöver Jesu Kristi kyrka dessa sex egenskaper?

Jesu Kristi kyrka på den amerikanska kontinenten

Efter sin uppståndelse besökte Jesus människorna på den amerikanska kontinenten och organiserade sin kyrka ibland dem. Han undervisade folket i tre dagar och återvände ofta under en tid. (Se 3 Ne 11–28.) Sedan lämnade han dem och uppsteg till himlen. I mer än 200 år levde de rättfärdigt och tillhörde det lyckligaste folk som Gud skapat. (Se 4 Ne 1:16.)

Den sanna kyrkan avföll

- Vad menas med att kyrkan *avföll*?

Under historiens gång har onda människor försökt ointetgöra Guds verk. Det hände medan apostlarna fortfarande levde och övervakade den unga, växande kyrkan. En del medlemmar lärde ut sina gamla hedniska eller judiska trosuppfattningar istället för de enkla sanningar som Jesus lärde ut. En del gjorde öppet uppror. Dessutom förföljdes kyrkan utifrån. Kyrkans medlemmar torterades och dödades för sin tros skull. En efter en dödades apostlarna eller blev på andra sätt borttagna från jorden. På grund av ogudaktighet

och avfall togs den apostoliska myndigheten och prästadörets nycklar bort från jorden. Den organisation som Jesus Kristus hade upprättat fanns inte längre och förvirring blev följd. Allt fler fel smög sig in i kyrkans lära och snart var kyrkans undergång fullständig. Den tidsperiod under vilken den sanna kyrkan inte längre fanns på jorden kallas för det stora avfallet.

Snart dominerade hedniska trosuppfattningar tänkandet bland dem som kallades kristna. Den romerske kejsaren antog denna falska kristendom som sin statsreligion. Den kyrkan skilde sig mycket från den kyrka som Jesus organiserade. Den lärde att Gud var ett väsen utan form eller substans.

De här människorna förlorade insikten om Guds kärlek till oss. De visste inte att vi är hans barn. De förstod inte meningen med livet. Många av förrättningarna ändrades därför att prästadömet och uppenbarelse inte längre fanns på jorden.

Kejsaren valde sina egna ledare och kallade dem ibland med samma titlar som användes av prästadömsledarna i Kristi sanna kyrka. Det fanns inga apostlar eller andra prästadömsledare med makt från Gud, och det fanns inga andliga gåvor. Profeten Jesaja hade förutsagt detta tillstånd. Han profeterade: ”Jorden har blivit orenad under sina invånare, ty de har överträtt Guds undervisning, kränkt lagarna och brutit det eviga förbundet.” (Jes 24:5) Det var inte längre Jesu Kristi kyrka. Det var en människokyrka. Till och med namnet hade förändrats. På den amerikanska kontinenten ägde också ett avfall rum. (Se 4 Ne.)

Återställelsen förutsagd

- Vilka profetior i Gamla och Nya testamentet förutsade återställelsen?

Gud hade förutsett avfallet och förberett evangeliets återställelse. Aposteln Petrus talade om detta till judarna: ”Han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid.” (Apg 3:20–21)

Johannes uppenbararen förutsade också den tid när evangeliet skulle återställas. Han sade: "Jag såg en annan ängel flyga högst uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag." (Upp 14:6)

- Varför var återställelsen nödvändig?
- Fundera över de välsignelser du har fått ta del av till följd av att Jesu Kristi kyrka har återställts till jorden.

Ytterligare skriftställen

- Ef 2:19 (medlemmarna kallades heliga)
- 1 Kor 12:12–31 (kyrkan liknades vid en kropp)
- Luk 10:1; Apg 14:23; Tit 1:7; 1 Tim 2:7
(kyrkans ämbetsmän anges)
- Joh 8:26–29 (Fadern leder Jesus)
- Luk 9:1; Jak 1:17; 5:14–15 (andliga gåvor)
- Mosiah 27:13 (avfall en följd av överträdelse)
- 2 Petr 2:1; Matt 24:9–12; Joh 16:1–3; Amos 8:11; 2 Tess 2:3–4
(avfallet förutsagt)
- Dan 2:44–45; Matt 24:14; Apg 3:19–21; Mika 4:1; Jes 2:2–4
(återställelsen förutsagd)

Jesu Kristi kyrka i dag

Kapitel 17

Jesu Kristi kyrka togs bort från jorden

- Varför togs Jesu Kristi kyrka bort från jorden en kort tid efter Frälsarens död och uppståndelse?

När Jesus levde på jorden upprättade han sin kyrka, den enda sanna kyrkan. Han organiserade sin kyrka för att evangeliets sanningar skulle kunna förkunnas för alla folk och evangeliets förrättningar utföras på rätt sätt med myndighet. Genom denna organisation kunde Kristus föra ut frälsningens välsignelser till människosläktet.

När Frälsaren uppstigit till himlen förändrade människorna de förordningar, förrättningar och lärdomar som han och hans apostlar hade fastställt. Till följd av avfallet fanns det ingen direkt uppenbarelse från Gud. Den sanna kyrkan fanns inte längre på jorden. Människor organiserade olika kyrkor som påstod sig vara sanna, men som lärde ut motstridiga lärdomar. Det rådde stor förvirring och stridighet om religion. Herren hade förutsett det här avfallet och sade att det skulle uppstå en ”hunger i landet, inte en hunger efter bröd, inte en törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord. De skall ... söka efter Herrens ord, men de skall inte finna det.” (Amos 8:11–12)

- Hur påverkas människor av den hungersnöd som omtalas i Amos 8:11–12?

Herren lovade att återställa sin sanna kyrka

- Vilka var några av de tillstånd som rådde i världen som beredde vägen för evangeliets återställelse?
-

Frälsaren lovade att återställa sin kyrka i de sista dagarna. Han sade: ”Jag [skall] ännu en gång göra underbara ting med detta folk, ja, underbara och förunderliga.” (Jes 29:14)

I många år levde människorna i andligt mörker. Omkring 1700 år efter Kristus blev människorna mer och mer intresserade av att få veta sanningen om Gud och religion. En del av dem insåg att det evangelium som Jesus förkunnade inte längre fanns på jorden. En del märkte att det inte fanns någon uppenbarelse eller sann myndighet och att den kyrka som Kristus organiserade inte fanns på jorden. Tidpunkten var inne för Jesu Kristi kyrka att återställas till jorden.

- På vilka sätt är återställelsen av evangeliets fullhet ett ”underbart verk”?

Ny uppenbarelse från Gud

- Vad lärde Joseph Smith sig om Gud genom sin första syn?

Våren 1820 inträffade en av de mest betydelsefulla händelserna i världshistorien. Tiden var inne för de underbara och förunderliga ting som Herren hade talat om. Redan som ung ville Joseph Smith veta vilken av alla kyrkor som var Jesu Kristi sanna kyrka. Han gick ut i skogen i närheten av sitt hem och bad ödmjukt och beslutsamt till sin himmelske Fader, och frågade vilken kyrka han skulle gå med i. Den morgonen hände någonting förunderligt. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith. Frälsaren sade till honom att han inte skulle sluta sig till någon kyrka eftersom den sanna kyrkan inte fanns på jorden. Han sade också att de dåvarande kyrkornas lärdomar var ”avskyvärda i hans ögon”. (JS — H 1:19; se även v 7–18, 20.) Från och med denna händelse fanns det återigen direkt uppenbarelse från himlarna. Herren hade utvalt en ny profet. Sedan den stunden har himlarna inte varit tillslutna. Uppenbarelse har sedan dess fortsatt genom var och en av hans utvalda profeter. Joseph var den som skulle hjälpa till med att återställa Jesu Kristi sanna evangelium.

- Varför är den första synen en av de viktigaste händelserna i världshistorien?

Guds myndighet återställdes

- Varför var det nödvändigt att aronska och melkisedekska prästadömet återställdes?

När Gud återställde evangeliet gav han återigen prästadömet till människan. Johannes Döparen kom 1829 för att förläna aronska prästadömet till Joseph Smith och Oliver Cowdery. (Se L&F 13; 27:8.) Därefter kom Petrus, Jakob och Johannes, kyrkans presidentskap i forna tider, och gav Joseph och Oliver melkisedekska prästadömet och nycklarna till Guds rike. (Se L&F 27:12–13.) Senare återställdes ytterligare prästadömsnycklar av himmelska budbärare som Mose, Elias och Elia. (Se L&F 110:11–16.) Genom återställelsen kom prästadömet tillbaka till jorden. De som innehar detta prästadöme idag har myndighet att utföra sådan förrättningar som dop. De har också myndighet att leda Herrens rike på jorden.

Kristi kyrka organiserades på nytt

- Vilka händelser ledde till att kyrkan organiserades igen på jorden?

Den 6 april 1830 ledde Frälsaren återigen organiserandet av sin kyrka på jorden. (Se L&F 20:1.) Hans kyrka kallas för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. (Se L&F 115:4.) Kristus är överhuvud för sin kyrka idag, liksom han var i forna tider. Herren har sagt att det är ”den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta i vilken jag, Herren, finner behag”. (L&F 1:30)

Joseph Smith inröstades som profet och kyrkans ”förste äldste”. (Se L&F 20:2–4.) Senare organiserades det första presidentskapet och han inröstades som president. Då kyrkan först organiserades sattes endast grundstommen upp. Organisationen skulle utvecklas allteftersom kyrkan fortsatte att tillväxa.

Kyrkan organiserades med samma ämbetsmän som i den forna kyrkan. Denna organisation inbegrep apostlar, profeter, sjuttio, evangelister (patriarker), herdar (presiderande ledare), högpräster, äldster, biskopar, präster, lärare och diakoner. Samma ämbetsmän finns i hans kyrka idag. (Se Trosartikel 6.)

Till läraren: Att bära vittnesbörd främjar Andens närvaro. Bär ditt vittnesbörd om återställelsen under lektionen och ge andra möjlighet att göra detsamma.

En profet leder kyrkan under Herrens ledning. Denna profet är också kyrkans president. Han innehar all den myndighet som är nödvändig för att leda Herrens verk på jorden. (Se L&F 107:65, 91.) Två rådgivare bistår presidenten. Tolv apostlar, som är särskilda vittnen om Jesus Kristus, undervisar om evangeliet och handhar kyrkans angelägenheter i alla delar av världen. Andra generalämbetsmän i kyrkan med speciella uppgifter, bland annat presiderande biskopsrådet och de sjuttios kворum, verkar under ledning av första presidentskapet och de tolv.

Prästadörets ämbeten inbegriper apostlar, sjuttio, patriarker, högpräster, biskopar, äldster, präster, lärare och diakoner. Det är samma ämbeten som fanns i den ursprungliga kyrkan.

Kyrkan har vuxit sig mycket större än den var på Jesu tid. Allt eftersom den har vuxit har Herren uppenbarat ytterligare delar av organisationen inom kyrkan. När kyrkan är fullständigt organiserad inom ett område har den lokala avdelningar som kallas för stavar. En stavspresident och hans två rådgivare presiderar över varje stav. Staven har 12 högrådsmedlemmar som hjälper till att utföra Herrens verk i staven. Melkisedekska prästadörets kворum organiseras i staven under ledning av stavspresidenten. (Se kapitel 14 i den här boken.) Varje stav är uppdelad i mindre områden som kallas församlingar. En biskop och hans två rådgivare presiderar över varje församling.

I de områden av världen där kyrkan är under utveckling finns det distrikt, vilka motsvarar stavar. Distrikt är uppdelade i mindre enheter kallade grenar, vilka motsvarar församlingar.

Viktiga sanningar återställdes

- Vilka viktiga sanningar har återförts i och med kyrkans återställelse?

Kyrkan idag lär ut samma principer och utför samma förrättningar som utfördes på Jesu tid. De första principerna och förrättningarna i evangeliet är tro på Herren Jesus Kristus, omvändelse, dop genom nedsänkning och handpåläggning för den Helige Andens gåva.

(Se Trosartikel 4.) Dessa värdefulla sanningar återgavs i sin fullhet när kyrkan återställdes.

Genom Guds gåva och kraft översatte Joseph Smith Mormons bok, som innehåller evangeliets tydliga och dyrbara sanningar. Många andra uppenbarelser följde och har nedtecknats som helig skrift i Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. (Se kapitel 10 i den här boken.)

Andra viktiga sanningar som Herren återställde inbegriper följande:

1. Vår himmelske Fader är en verklig varelse med en påtaglig, fullkomliggjord kropp av kött och ben, liksom Jesus Kristus. Den Helige Anden är en person som består av ande.
2. Vi levde i en föruttillvaro som andebarn till Gud.
3. Prästadömet är nödvändigt för att betjäna i evangeliets förrättningar.
4. Vi blir straffade för våra egna synder och inte för Adams överträdelse.
5. Små barn behöver inte döpas förrän de är ansvariga (åtta år gamla).
6. Det finns tre härlighetsriken i himlarna, och genom Herren Jesu Kristi nåd blir människor belönade i enlighet med sina gärningar på jorden och i enlighet med sina hjärtans önskemål.
7. Familjebanden kan vara eviga genom prästadömet's beseglade makt.
8. Förrättningar och förbund krävs för frälsning och är tillgängliga för både levande och döda.

- Hur har de här sanningarna påverkat dig och andra?

Jesu Kristi kyrka kommer aldrig att förstöras

- Vilket är kyrkans uppdrag?

Sedan återställelsen 1830 har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vuxit snabbt i medlemsantal. Det finns medlemmar i nästan alla länder i världen. Kyrkan kommer att fortsätta att växa. Som Kristus sade: "Detta evangelium om riket skall predikas i hela

världen till ett vittnesbörd för alla nationer.” (JS — M 1:31) Kyrkan kommer aldrig mer att tas bort från jorden. Dess mission är att föra sanningen till varje person. För tusentals år sedan sade Herren att han skulle ”upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras och vars makt inte skall överlämnas till något annat folk ... och ... det [skall] bestå för evigt.” (Dan 2:44)

- På vad sätt är du till hjälp i Guds rike? Vad kan du göra för att hjälpa verket gå framåt?

Ytterligare skriftställen

- Apg 3:19–21; Upp 14:6; Dan 2:44–45; Jes 2:2–4; 2 Ne 3:6–15 (återställelsen förutsagd)
- L&F 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (evangeliets återställelse)
- Ef 2:20 (Jesus Kristus är kyrkans hörnsten)
- L&F 20:38–67 (kyrkans ämbetsmäns plikter)
- Matt 24:14 (evangeliet ska predikas för alla folk)

Tro på Jesus Kristus

Kapitel 18

Vad menas med tro?

Tro på Herren Jesus Kristus är evangeliets första grundsats. Det är en andlig gåva och den är nödvändig för vår frälsning. Kung Benjamin förkunnade: "Frälsning kommer inte till någon ... utom genom omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus." (Mosiah 3:12)

Tro är "hopp om ting som inte syns men som är verkliga". (Alma 32:21; se även Hebr 11:1.) Tro är en handlings- och kraftprincip som motiverar våra dagliga aktiviteter.

Skulle vi studera och lära om vi inte trodde att vi skulle förvärva visdom och kunskap? Skulle vi arbeta varje dag om vi inte hoppades att vi genom att göra detta skulle uträtta någonting? Skulle en bonde så om han inte hoppades skörda? Varje dag agerar vi utifrån våra förhoppningar utan att se slutresultatet. Detta är tro. (Se Hebr 11:3.)

Många berättelser i skrifterna berättar om hur storslagna ting uträttades genom tro.

I tro byggde Noa en ark och räddade sin familj undan översvämningen. (Se Hebr 11:7.) Mose delade Röda havets vatten. (Se Hebr 11:29.) Elia nedkallade eld från himlen. (Se 1 Kung 18:17–40.) Nephi vädjade om hungersnöd. (Se Hel 11:3–5.) Han bad också Herren att avsluta hungersnöden. (Se Hel 11:9–17.) Upprörd sjö har lugnats, syner har öppnats och böner har besvarats, allt genom trons kraft.

Till läraren: Det här kapitlet har fyra underrubriker. Varje underrubrik är en fråga om tro. Du kan använda de här frågorna som ram för din lektion. Om klassrumsmiljön möjliggör små gruppdiskussioner kan du dela upp klassen i grupper om fyra. Be varje grupp att dela upp avsnitten i kapitlet inom gruppen. Låt sedan var och en göra följande med sitt tilldelade avsnitt: (1) Läs det. (2) Finna skriftställen som bidrar till att besvara frågan i underrubriken. (3) Fundera över personliga upplevelser som anknyter till avsnittet. (4) Dela med sig av tankar om avsnittet till de andra gruppmedlemmarna.

När vi noggrant studerar skrifterna får vi veta att tro är en stark övertygelse om sanningen inom våra själar som motiverar oss att göra gott. Detta får oss att undra: Vem ska vi tro på?

- Fundera över dina vardagliga aktiviteter. Vad gör du varje dag som du inte kan se slutresultatet av? Hur motiverar tron dig till handling?

Varför bör vi ha tro på Jesus Kristus?

Vi måste inrikta vår tro på Herren Jesus Kristus.

Att tro på Jesus Kristus innebär att ha en sådan tillit till honom att vi lyder vadhelst han befäller oss. När vi sätter vår lit till Jesus Kristus och blir hans lydiga lärjungar förlåter vår himmelske Fader oss våra synder och förbereder oss för att återvända till honom.

Aposteln Petrus förkunnade: "Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta." (Apg 4:12; se även Mosiah 3:17.) Jakob lärde att människorna måste ha "fullkomlig tro på Israels helige [Jesus Kristus]. Annars kan de inte bli frälsta i Guds rike." (2 Ne 9:23) Genom tro på Frälsaren och genom omvändelse gör vi hans försoning fullt verksam i vårt liv. Genom tro kan vi också få styrka att övervinna frestelser. (Se Alma 37:33.)

Vi kan inte ha tro på Jesus Kristus utan att samtidigt tro på vår himmelske Fader. Om vi har tro på dem har vi också tro på att den Helige Anden, som de sänder, ska lära oss all sanning och trösta oss.

- Hur kan tro på Jesus Kristus påverka oss i våra ämbeten i kyrkan? i våra relationer i familjen? i våra arbeten? Hur påverkar tro på Jesus Kristus vårt hopp om evigt liv?

Hur kan vi stärka vår tro på Jesus Kristus?

Med kunskap om de många välsignelser som kommer av att utöva tro på Jesus Kristus bör vi sträva efter att stärka vår tro på honom. Frälsaren sade: "Om ni har tro, bara som ett senapskorn ... skall [ingenting] vara omöjligt för er." (Matt 17:20) Ett senapskorn är mycket litet, men det växer till ett stort träd.

Hur kan vi stärka vår tro? På samma sätt som vi stärker eller utvecklar vilken annan färdighet som helst. Hur utvecklar vi förmågor som att tälja i trä, väva, måla, laga mat, dreja eller spela ett musikinstrument? Vi studerar och övar och arbetar på det. När vi gör det blir vi bättre. Så är det med tro. Om vi vill stärka vår tro på Jesus Kristus måste vi arbeta på det. Profeten Alma jämförde Guds ord med ett frö som måste få näring genom tro:

”Men se, om ni vaknar upp och väcker era själsförmågor så att ni kan pröva mina ord och utöva en smula tro, ja, även om ni inte kan göra mera än önska att tro, så låt denna önskan verka i er till dess ni tror så mycket att ni kan ge plats i hjärtat för en del av mina ord.

Nu skall vi jämföra ordet med ett frö. Om ni ger plats så att ett frö kan sås i ert hjärta, se, om det är ett verkligt frö eller ett gott frö, och om ni inte kastar ut det genom er otro, så att ni motsätter er Herrens Ande, se, då skall det börja svälla i ert bröst. Och när ni känner dessa svällningsrörelser skall ni börja säga inom er själva: Det måste så vara att detta är ett gott frö, eller att ordet är gott, ty det börjar utvidga min själ. Ja, det börjar upplysa mitt förstånd ...

Och se, skulle inte detta få er tro att växa?” (Alma 32:27–29)

Därför kan vi utöka vår tro på Gud genom att handla utifrån vår *önskan* att ha tro på honom.

Vi kan också utöka vår tro genom att be till vår himmelske Fader om våra förhoppningar, önskningar och behov. (Se Alma 34:17–26.) Men vi får inte förvänta oss att allt vi behöver göra är att fråga. Vi får veta i skrifterna att ”tron i sig själv [är] död, när den är utan gärningar”. (Jak 2:17) Följande berättelse handlar om en man vars tro visade sig genom hans gärningar.

En man ville studera skrifterna, men han kunde inte läsa. Han bad till sin himmelske Fader om hjälp att kunna lära sig läsa. Efter en tid kom en lärare till byn där mannen bodde och han bad läraren om hjälp. Han lärde sig alfabetet. Han studerade ljud och lärde sig att sätta samman bokstäver till ord. Snart kunde han läsa enkla ord. Ju mer han övade, desto mer lärde han sig. Han tackade Herren för att ha skickat läraren och för att ha hjälpt honom läsa. Den

mannen har utökat sin tro, ödmjukhet och kunskap i så hög grad att han har verkat som grenspresident i kyrkan.

President Spencer W Kimball förklarade: "Tron måste åtföljas av gärningar. Hur dåraktigt är det inte att be Herren *ge* oss kunskap, men hur vist att be Herren hjälpa oss att tillägna oss kunskap, att studera konstruktivt, att tänka klart och att minnas det vi lärt oss." (*Faith Precedes the Miracle* [1972], s 205; kursivering i originalet)

Tro inbegriper att göra allt vi kan för att uppnå det vi hoppas på och ber om. President Kimball sade: "I tron planterar vi frön, och snart ser vi blomstrandets underverk. Människor har ofta missförstått och kastat om processen." Han fortsatte med att förklara att många av oss vill ha hälsa och styrka utan att följa hälsans lagar. Vi vill ha välstånd utan att betala vårt tionde. Vi vill vara nära Herren men vi vill inte fasta och be. Vi vill ha regn i rättan tid och fred i landet utan att helga sabbaten och utan att hålla de övriga av Herrens bud. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 143.)

Ett viktigt sätt att öka vår tro är att lyssna till och studera Herrens ord. Vi hör Herrens ord på våra möten i kyrkan. Vi kan studera hans ord i skrifterna. "Och eftersom inte alla har tro så sök flitigt och lär varandra visdomsord, ja, sök i de bästa böcker efter visdomsord. Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro." (L&F 88:118)

- Vilken relation ser du mellan vår tro och våra gärningar?

Nämn några välsignelser som kommer av tro.

Genom trons gåva sker underverk, uppenbarar sig änglar, ges andra andliga gåvor, besvaras böner och män blir Guds söner. (Se Moro 7:25–26, 36–37.)

"När tron kommer för den med sig ... apostlar, profeter, evangelister, herdar, lärare, gåvor, visdom, kunskap, underverk, helbrägdagörelse, tungomål, uttydning av tungomål etc. Allt detta finns när tron finns på jorden och försvinner när tron försvinner från jorden, ty allt detta utgör trons följder ... och den som besitter den får genom denna all nödvändig kunskap och visdom, tills han känner

Gud och Herren Jesus Kristus, vilken han har sänt — vilka det är evigt liv att känna.” (*Lectures on Faith* [1985], s 83)

- Nämn några berättelser från skrifterna där människor har blivit starkare tack vare att de haft tro på Jesus Kristus. Har du varit med om det i ditt eget liv?

Ytterligare skriftställen

- Hebr 11; Alma 32 (trons egenskaper förklarade)
- 2 Mos 14:19–22 (Röda havets vatten delar sig)
- 1 Mos 6–8 (Noa och syndafloden)
- Matt 8:5–33 (sjuk helad, storm stillad, trons underverk)
- Mark 5:25–34 (helad genom tro)
- Rom 10:17 (tro kommer av att höra Guds ord)

Omvändelse

Kapitel 19

Vi behöver alla omvända oss

- Vad menas med synd? Hur påverkas vi av våra synder?

Tro på Jesus Kristus leder naturligt till omvändelse. Det har funnits behov av omvändelse ända från Adams dagar till nuvarande tid. Herren sade till Adam: "Lär därför dina barn att alla människor överallt måste omvända sig, annars kan de på intet sätt ärva Guds rike, ty intet orent kan vistas där, eller vistas i hans närhet." (Mose 6:57)

Vi kom till jorden för att tillväxa och utvecklas. Detta är en livslång process. Under denna tid syndar vi alla. (Se Rom 3:23.) Vi har alla behov av omvändelse. Ibland syndar vi på grund av okunnighet, ibland på grund av våra svagheter och ibland på grund av medveten olydnad. I Bibeln läser vi att "det finns ingen rättfärdig människa på jorden som gör gott och aldrig syndar" (Pred 7:21) och att "om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss". (1 Joh 1:8)

Vad menas med synd? Aposteln Jakob sade: "Den som vet att göra det goda men inte gör det, han syndar." (Jak 4:17) Johannes beskrev synd som "all orättfärdighet" (1 Joh 5:17) och "brott mot lagen". (1 Joh 3:4)

Det är därför som Herren har sagt att "alla människor överallt måste omvända sig". (Mose 6:57) Förutom Jesus Kristus, som levde ett fullkomligt liv, har alla som levt på jorden syndat. Vår himmelske Fader har i sin stora kärlek givit oss denna möjlighet att omvända oss från våra synder.

Omvändelse befriar oss från synden

- Vad menas med omvändelse?
-

Omvändelse är medlet varigenom vi blir fria från våra synder och får förlåtelse för dem. Synden saktar ner vår andliga utveckling och kan till och med sätta stopp för den. Omvändelse gör det möjligt för oss att på nytt tillväxa och utvecklas andligen.

Förmånen att omvända sig har möjliggjorts genom Jesu Kristi försoning. På ett sätt som vi inte helt förstår har Jesus betalat för våra synder. President Joseph Fielding Smith sade om detta:

”Jag har känt smärta. Vi har känt smärta. Ibland har den varit ganska svår. Men jag kan inte förstå en smärta ... som kan orsaka att blod liksom svett sipprar fram på kroppen. Det var något fruktansvärt, något skrämmande ...

Det [finns] *ingen människa som någonsin fötts på jorden som hade stått ut under tyngden av den börda som vilade på Guds Son, när han bar mina synder och dina* och gjorde det möjligt för oss att slippa undan dem.” (*Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 delar [1954–1956], 1:101; kursivering i originalet)

Omvändelse kräver ibland stort mod, stor kraft, många tårar, ständiga böner och outtröttliga ansträngningar att leva efter Herrens bud.

Omvändelsens principer

- Vilka är omvändelsens principer?

President Spencer W Kimball har sagt: ”Det finns *ingen kungsväg till omvändelse*, ingen privilegierad stig till förlåtelse. Varje människa måste följa samma kurs vare sig hon är rik eller fattig, bildad eller obildad, kort eller lång, prins eller tiggare, kung eller underståte.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* [2006], s 38–39; kursivering i originalet.)

Vi måste inse att vi har syndat

Om vi ska kunna omvända oss måste vi erkänna inför oss själva att vi har syndat. Om vi inte erkänner det kan vi inte omvända oss.

Till läraren: Att göra upp en lista kan väcka intresse och hjälpa eleverna att koncentrera sig. När du diskuterar omvändelsens principer med klassmedlemmar eller familjemedlemmar kan du be någon skriva upp principerna på tavlan eller på ett stort papper.

Alma sade till sin son Corianton, som svikit sin missionärskallelse och begått allvarliga synder: "Låt ... dina synder oroa dig med den oro som leder dig ned till omvändelse ... Försök inte urskulda dig på minsta vis." (Alma 42:29–30) Skrifterna råder oss vidare att inte urskulda våra syndfulla handlingar. (Se Luk 16:15–16.)

Vi kan inte dölja någon handling i vårt liv för oss själva eller för Herren.

Vi måste känna sorg över våra synder

Förutom att inse våra synder måste vi känna uppriktig sorg över det vi har gjort. Vi måste känna att våra synder är fruktansvärda. Vi måste ha en önskan att lasta dem av oss och överge dem. I skrifterna står det: "Alla de som ödmjukar sig inför Gud och önskar bli döpta samt kommer fram med förkrossat hjärta och botfärdig ande och ... verkligen har omvänt sig från alla sina synder ... skall genom dopet tas emot i hans kyrka." (L&F 20:37)

- Studera 2 Korintierbrevet 7:9–10 och Mormons bok 2:10–14.
Hur tror du att "sorg efter Guds vilja" skiljer sig från att bara beklaga något?

Vi måste överge våra synder

Vår uppriktiga sorg bör leda till att vi överger (slutar med) våra synder. Om vi har stulit något så slutar vi att stjäla. Om vi har ljugit så ljuger vi inte mer. Om vi har begått äktenskapsbrott så upphör vi med det. Herren uppenbarade för profeten Joseph Smith: "Härigenom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem." (L&F 58:43)

Vi måste bekänna våra synder

Det är mycket viktigt att erkänna sina synder. Herren har befallt oss att bekänna våra synder. Bekännelse befriar syndaren från en tung börda. Herren har lovat: "Jag, Herren, förlåter synder och är barmhärtig mot dem som bekänner sina synder med ödmjuka hjärtan." (L&F 61:2)

Vi måste bekänna alla våra synder för Herren. Dessutom måste vi bekänna allvarliga synder — till exempel äktenskapsbrott, otukt,

homosexuella relationer, hustru- eller barnmisshandel, försäljning eller användning av illegala droger — vilka kan påverka vår ställning i kyrkan, för vederbörande prästadömsledare. Om vi har syndat mot någon annan person bör vi bekänna för personen som vi har skadat. En del mindre allvarliga synder berör ingen annan än oss själva och Herren. De kan bekännas enskilt för Herren.

Vi måste gottgöra våra synder

I omvändelse ingår gottgörelse. Detta betyder att vi gör allt vi kan för att ställa allt till rätta när vi har felat. En tjuv ska till exempel ge tillbaka det han har stulit. En lögnare bör göra sanningen känd. Den som genom förtal svärtat ned en annan persons rykte bör arbeta på att återställa den personens goda namn. Om vi gör det kommer Gud inte att tillräkna oss våra synder när vi ska dömas. (Se Hes 33:15–16.)

Vi måste förlåta andra

En viktig del av omvändelsen är att förlåta dem som har syndat mot oss. Herren förlåter oss inte förrän våra hjärtan är fullkomligt renade från allt hat, all bitterhet och alla negativa känslor mot andra människor. (Se 3 Ne 13:14–15.) ”Därför säger jag er att ni bör förlåta varandra, ty den som inte förlåter sin broder hans överträdelse är fördömd inför Herren, ty den större synden vilar på honom.” (L&F 64:9)

Vi måste hålla Guds bud

För att göra vår omvändelse fullständig måste vi hålla Herrens bud. (Se L&F 1:32.) Vi är inte helt botfärdiga om vi inte betalar tionde, helgar sabbatsdagen eller lyder visdomsordet. Vi är inte botfärdiga om vi inte stöder kyrkans ledare och inte älskar Herren och våra medmänniskor. Om vi inte ber och är ovänliga mot andra är vi förvisso inte botfärdiga. När vi omvänder oss förändras vårt liv.

President Kimball sade: ”Först omvänder man sig. Efter att ha kommit så långt måste man sedan efterleva Herrens bud för att behålla det man uppnått. Detta är nödvändigt för att få fullständig förlåtelse.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball*, s 44)

- Hur skiljer sig lärdomarna i det här avsnittet från den falska uppfattningen att omvändelse innebär att man går igenom en lista med enkla steg eller rutinhandlingar?

Hur vi blir hjälpta av omvändelse

- På vilka sätt blir vi hjälpta av omvändelse?

När vi omvänder oss blir Jesu Kristi försoning fullt verksam i vårt liv och Herren förlåter oss våra synder. Vi blir fria från syndens fångenskap och vi finner glädje.

Alma återgav sin upplevelse av att omvända sig från sitt syndfulla förflutna:

”Min själ var fullständigt söndersliten och plågad av alla mina synder.

Ja, jag kom ihåg alla mina synder och min ondska, för vilka jag plågades av helvetets kval. Ja, jag insåg att jag hade gjort uppror mot min Gud och att jag inte hade hållit hans heliga bud ...

Min ondska hade blivit så stor att blotta tanken på att komma till min Guds närhet plågade min själ med obeskrivlig fasa ...

Och det hände sig att ... medan jag sönderslets av minnet av mina många synder, kom jag även ihåg att jag hade hört min far profetera ... angående en viss Jesus Kristus, en Guds Son, som skulle komma för att sona världens synder.

När nu mitt sinne grep tag i denna tanke ropade jag i mitt hjärta: O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig ...

Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval ...

O vilken glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg! Ja, min själ fylldes med glädje, lika stor som min smärta hade varit! ...

det ... kan [inte] finnas något så intensivt och ljuvligt som min glädje var.” (Alma 36:12–14, 17–21.)

- Hur medförde omvändelse och förlåtelse glädje till Alma?

Farorna med att skjuta upp vår omvändelse

- Vilka är några tänkbara följder av att skjuta upp sin omvändelse? Profeterna har förkunnat att ”detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud”. (Alma 34:32) Vi bör omvända oss nu, varje dag. När vi stiger upp på morgonen bör vi granska oss själva för att se om Guds Ande är med oss. Innan vi går till sängs på kvällen bör vi tänka igenom våra handlingar och ord under dagen och be Herren hjälpa oss känna igen det vi behöver omvända oss från. Genom att omvända oss varje dag och låta Herren förlåta oss våra synder får vi dagligen erfara att vi blir allt mer fullkomlig. Vår lycka och glädje kan bli lika intensiv och ljuvlig som Almas.

Ytterligare skriftställen

- Matt 9:10–13; Luk 13:3; Hes 18:30 (omvända sig eller förgås)
- Alma 7:21 (inget orent kan vistas i Guds närhet)
- 2 Kor 7:9–10 (sorg efter Guds vilja)
- Mosiah 4:10–12 (steg till omvändelse)
- Jes 1:18; Mosiah 26:28–32 (omvändelse medför förlåtelse)
- L&F 58:42 (synder blir aldrig mer ihågkomna)
- 2 Ne 9:23 (omvändelse nödvändig för frälsning)
- 2 Ne 2:21 (omvända sig medan man är i köttet)
- L&F 19:15–20 (Herren har befallt att vi ska omvända oss för att vi inte ska behöva lida som han gjorde)

Dopet

Kapitel 20

Befallningen att bli döpt

- Varför måste vi döpas?

Idag liksom på Jesu tid finns det vissa principer och förrättningar i evangeliet som vi måste lära oss och lyda. En evangelieprincip är en sann trossats eller lärdom. En förrättning är en rit eller ceremoni. De första två principerna i evangeliet är tro på Herren Jesus Kristus och omvändelse. Dopet är den första förrättningen i evangeliet. En av de instruktioner som Herren gav till sina apostlar löd: "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er." (Matt 28:19–20)

Vi måste bli döpta till våra synders förlåtelse

När vi sätter vår tilltro till Jesus Kristus, omvänder oss och blir döpta, blir våra synder förlätta genom Jesu Kristi försoning.

Skrifterna lär oss att Johannes Döparen "trädde fram i öknen och förkunnade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse". (Mark 1:4) Aposteln Petrus lärde: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlätta." (Apg 2:38) Efter Paulus omvändelse sade Ananias till honom: "Stå upp och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder." (Apg 22:16)

Till läraren: Använd frågor i början av ett avsnitt för att inleda en diskussion och låt klassmedlemmar eller familjemedlemmar vända sig till texten för att finna ytterligare information. Använd frågor i slutet av ett avsnitt för att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att begrunda och diskutera betydelsen av det de har läst och hur det går att tillämpa i deras liv.

Vi måste döpas för att bli medlemmar i Jesu Kristi kyrka

”Alla de som ödmjukar sig inför Gud och önskar bli döpta ... och ... har omvänt sig från alla sina synder ... skall genom dopet tas emot i hans kyrka.” (L&F 20:37)

Vi måste bli döpta innan vi kan ta emot den Helige Andens gåva

Herren sade: ”Om du vänder dig till mig och ... omvänder dig från alla dina överträdelser [synder] och blir döpt, ja, i vatten i min enfödde Sons namn ... skall du få den Helige Andens gåva.” (Mose 6:52)

Vi måste bli döpta för att visa lydnad

Jesus Kristus var utan synd men ändå döpte han sig. Han sade att hans dop var nödvändigt för att ”uppfylla all rättfärdighet”. (Matt 3:15) Profeten Nephi förklarade att Herren sagt till honom: ”Följ därför mig och gör det som ni har sett mig göra ... helhjärtat, utan hyckleri eller förställning inför Gud, men med ärligt uppsåt och omvänd er från era synder och vittna för Fadern att ni är villiga att ta på er Kristi namn genom dopet.” (Se 2 Ne 31:12–13.)

Vi måste bli döpta för att inträda i det celestials riket

Jesus sade: ”Var och en som tror på mig och blir döpt ... skall ärva Guds rike. Och var och en som inte tror på mig och inte blir döpt skall bli fördömd.” (3 Ne 11:33–34) Dopet är porten varigenom vi beträder vägen till det celestials riket. (Se 2 Ne 31:17–18.)

Det rätta dopsättet

- Hur ska vi döpas?

Det finns bara ett rätt dopsätt. Jesus uppenbarade för profeten Joseph Smith att den som har den rätta prästadömsmyndigheten för att döpa ”skall gå ned i vattnet med den som har anmält sig till dop ... Sedan skall han sänka ned honom eller henne i vattnet och komma upp igen ur vattnet.” (L&F 20:73–74) Det är nödvändigt med nedsänkning. Aposteln Paulus lärde att nedsänkningen och uppstigandet ur vattnet symboliserar död, begravning och uppståndelse. Efter dopet inleder vi ett nytt liv. Paulus sade:

”Vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död?

Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

Ty är vi förenade med honom genom en död som hans, skall vi också vara förenade med honom genom en uppståndelse som hans.” (Rom 6:3–5)

Dop genom nedsänkning av en person med rätt myndighet är det enda godtagbara sättet att bli döpt.

- Varför måste dopet utföras av en med myndighet?
- På vilka sätt påminner dop genom nedsänkning om Frälsarens begravning och uppståndelse?

Dop vid ansvarig ålder

- Vem ska döpas?

Var och en som uppnått åtta års ålder och är ansvarig (tillräknelig) för sina handlingar ska döpas. En del kyrkor lär att små barn ska döpas. Det stämmer inte med Frälsarens undervisning. Jesus sade följande om små barn: ”Himmelriket tillhör sådana.” (Matt 19:14)

Profeten Mormon sade att det är ett hån inför Gud att döpa små barn, eftersom de inte kan synda. Dessutom krävs inte dop av människor som är mentalt oförmögna att skilja mellan rätt och fel. (Se Moro 8:9–22.)

Alla andra människor måste döpas. Vi måste ta emot dopets förrättning och hålla fast vid de förbund vi ingår vid den tidpunkten.

- Vad kan du säga till en vän som tror att småbarn behöver döpas?

Vi ingår förbund när vi blir döpta

Många skriftställen undervisar om dopet. I ett av dessa skriftställen lärde profeten Alma att tro och omvändelse är steg som förbereder oss för dopet. Han lärde att när vi blir döpta ingår vi ett förbund

med Herren. Vi lovar att göra vissa saker och Gud lovar att i sin tur välsigna oss.

Alma förklarade att vi måste vilja bli kallade Guds folk. Vi måste vara villiga att hjälpa och trösta varandra. Vi måste stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt. När vi gör det och blir döpta förlåter Gud oss våra synder. Alma sade till människorna som trodde på hans lärdomar om evangeliet:

”Se här är Mormons vatten ... eftersom ni nu önskar komma in i Guds fålla och kallas hans folk ... vad har ni då emot att döpas i Herrens namn som ett bevis inför honom på att ni har slutit förbund med honom om att ni skall tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgjuta sin Ande över er?” (Mosiah 18:8, 10) Folket klappade händerna av glädje och sade att det var deras önskan att bli döpta. Alma döpte dem i Mormons vatten. (Se Mosiah 18:7–17.)

Alma lärde att när vi döper oss ingår vi förbund med Herren att:

1. Komma in i Guds fålla.
2. Bära varandras bördor.
3. Stå som vittnen om Gud alltid och överallt.
4. Tjäna Gud och hålla hans bud.

När vi är döpta och håller dopets förbund lovar Herren att:

1. Förlåta oss våra synder. (Se Apg 2:38; L&F 49:13.)
2. Utgjuta sina Ande rikligare över oss. (Se Mosiah 18:10.)
3. Ge oss daglig vägledning och den Helige Andens hjälp. (Se Apg 2:38; L&F 20:77.)
4. Låta oss komma fram i den första uppståndelsen. (Se Mosiah 18:9.)
5. Ge oss evigt liv. (Se Mosiah 18:9.)

- Vad tror du det innebär att bära varandras bördor? att stå som vittne om Gud alltid och överallt?

Dopet ger oss en ny början

I och med dopet inleder vi ett nytt sätt att leva. Det är därför vi kallar det en pånyttfödelse. Jesus sade att om vi inte föds av vatten och Ande kan vi inte inträda i Guds rike. (Se Joh 3:3–5.) Den här principen förklarades tydligt för Adam:

”Eftersom ni föddes in i världen genom vatten och blod och anden som jag har skapat och på så sätt av stoftet blev en levande själ, så måste även ni födas på nytt in i himmelriket av vatten och av Anden och bli renade genom blod, ja, min Enföddes blod.” (Mose 6:59)

Apostel Paulus sade att vi ska börja ett nytt liv efter vårt dop: ”Vi är alltså genom dopet ... begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet.” (Rom 6:4) En av de stora välsignelserna med dopet är att det ger oss möjlighet till en ny start på vår väg mot vårt eviga mål.

- Hur var ditt dop början till något nytt?

Ytterligare skriftställen

- 2 Ne 31:4–7 (dopets syfte och nödvändighet)
- 3 Ne 11:21–27; L&F 20:72–74 (hur man utför ett dop)
- Apg 2:38–39 (bli döpt till syndernas förlåtelse)
- Moro 8:8–12; L&F 20:71–72 (små barn ska inte döpas; dopet krävs av alla som omvänder sig)
- Alma 7:14–16 (dop är renande, man ingår ett förbund om evigt liv)

Den Helige Andens gåva

Kapitel 21

Den Helige Anden

I kapitel 7 lärde vi oss att den Helige Anden är en medlem av gudomen. Han är ”en person som består av ande”. (L&F 130:22) Han har inte en kropp av kött och ben. Hans inflytande kan vara överallt samtidigt. Hans uppgift är att vittna om Fadern och Sonen och om all sanning. Dessutom renar, eller helgar, den Helige Anden oss för att förbereda oss för att leva i Guds närhet. Den Helige Anden renar våra hjärtan så att vi inte längre har en önskan att göra ont.

Det finns en skillnad mellan den Helige Anden och den Helige Andens gåva. I det här kapitlet ska vi lära oss vad den Helige Andens gåva är och hur vi kan ta emot denna stora gåva från Gud.

Den Helige Andens gåva

- Vad är det för skillnad mellan den Helige Anden och den Helige Andens gåva?

Den Helige Andens gåva är förmånen — som ges till personer som har satt sin tilltro till Jesus Kristus, blivit döpta och konfirmerade till medlemmar i kyrkan — att ta emot fortlöpande vägledning och inspiration från den Helige Anden.

Joseph Smith sade att vi tror att vi har den Helige Andens gåva lika mycket idag som på de första apostlarnas tid. Vi tror på den här gåvan i dess helhet, kraft, storhet och härlighet. (Se *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 97.)

Till läraren: Låt gärna klassmedlemmar eller familjemedlemmar delta i en eller flera av följande aktiviteter: (1) Läs de ytterligare skriftställen som anges i slutet av kapitlet och diskutera hur den Helige Anden hjälper oss på vår jordiska färd. (2) Berätta om några av de välsignelser de har fått vara med om i sina liv tack vare den Helige Andens gåva. (3) Diskutera vad föräldrar kan göra för att hjälpa sina barn förstå den Helige Andens gåva och hur den Helige Anden kommunicerar med oss.

En person kan tillfälligt få vägledning av den Helige Anden utan att ta emot den Helige Andens gåva. (Se L&F 130:23.) Men vägledningen är inte fortlöpande såvida inte personen döper sig och tar emot den Helige Andens gåva genom handpåläggning. I Apostlagärningarna 10 läser vi att den romerske soldaten Kornelius fick inspiration av den Helige Anden och därigenom visste att Jesu Kristi evangelium var sant. Men Kornelius tog inte emot den Helige Andens gåva förrän efter sitt dop. Profeten Joseph Smith lärde att om inte Kornelius hade tagit emot dopet och den Helige Andens gåva skulle den Helige Anden ha lämnat honom. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 96–97.)

Idag lär sig de som inte är medlemmar i kyrkan genom den Helige Andens kraft att Mormons bok är sann. (Se Moro 10:4–5.) Men detta inledande vittnesbörd lämnar dem om de inte tar emot den Helige Andens gåva. De får inte den fortlöpande förvisning som kommer till dem som har den Helige Andens gåva.

Ta emot den Helige Andens gåva

- Vad måste vi göra för att få den Helige Andens ständiga sällskap?

När människor är döpta blir de konfirmerade som medlemmar i kyrkan och ges den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Herren sade: ”Dem som har tro skall ni konfirmera i min kyrka genom handpåläggning, och jag skall ge dem den Helige Andens gåva.” (L&F 33:15)

Varje värdig äldste i kyrkan som bemyndigats därtill kan ge den Helige Andens gåva till en annan person. Men det finns ingen garanti för att den personen får inspiration och vägledning från den Helige Anden bara för att äldsterna lagt sina händer på hans eller hennes huvud. Var och en måste ”mottaga den Helige Anden”. Detta innebär att den Helige Anden bara kommer till oss om vi är trofasta och vill ha hjälp av denna himmelska budbärare.

För att vara värdiga den Helige Andens hjälp måste vi uppriktigt sträva efter att lyda Guds bud. Vi måste hålla våra tankar och handlingar rena.

Att känna igen den Helige Andens inflytande

Den Helige Anden kommunicerar vanligen med oss på ett lågmålt sätt. Hans inflytande beskrivs ofta som en "mild, stilla röst". (Se 1 Kung 19:9–12; Hel 5:30; L&F 85:6.) President Boyd K Packer förklarade: "Den Helige Anden talar med en röst som du *känner* snarare än *hör* ... Vi talar om att 'lyssna' till Andens viskningar, men oftast beskriver man en andlig maning genom att säga 'Jag fick en känsla ...'" Han fortsatte: "Andens röst talar milt och kan mana dig att göra eller säga något, eller också kan den varna dig." (*Nordstjärnan*, jan 1995, s 59.)

En av Guds största gåvor

- Vilka välsignelser kan vi få genom den Helige Andens gåva?

Den Helige Andens gåva är en av Guds största gåvor till oss. Genom den Helige Anden kan vi veta att Gud lever, att Jesus är Kristus, och att hans kyrka har återställts till jorden. Den Helige Anden kan genom sina maningar visa oss allt vi bör göra. (Se 2 Ne 32:5.) Den Helige Anden helgar oss för att förbereda oss för Guds närhet. Vi kan njuta av Andens gåvor. (Se kapitel 22 i denna bok.) Denna stora gåva från vår himmelske Fader kan också skänka frid till våra hjärtan och insikt om det som hör Gud till. (Se 1 Kor 2:9–12.)

- Varför är den Helige Andens gåva en av Guds största gåvor till oss?

Ytterligare skriftställen

- 1 Kor 3:16–17; L&F 130:22–23 (den Helige Anden bor hos de trofasta)
- Apg 19:1–7 (den Helige Andens gåva gavs i forna dagar)
- Moro 8:25–26 (hur man tar emot den Helige Anden)
- Moro 10:5 (den Helige Anden vittnar om sanningen)
- Mosiah 5:2 (den Helige Anden förändrar hjärtan)
- Alma 5:54 (den Helige Anden helgar)

Andens gåvor

Kapitel 22

Andens gåvor

- Vilka andliga gåvor ger Herren oss?

Efter dopet fick var och en av oss ta emot den Helige Andens gåva genom handpåläggning. Om vi är trofasta kan vi ständigt ha hans inflytande hos oss. Genom honom kan var och en av oss välsignas med speciella andliga förmågor som kallas Andens gåvor. De här gåvorna ges till dem som är trogna Kristus. ”Alla de här gåvorna kommer från Gud, till nytta för Guds barn.” (L&F 46:26) De hjälper oss att lära känna och undervisa om evangeliets sanningar. De hjälper oss att välsigna andra. De vägleder oss tillbaka till vår himmelske Fader. För att kunna använda våra gåvor vist måste vi veta vilka de är, hur vi kan utveckla dem och hur vi kan känna igen Satans imitationer av dem.

Skrifterna nämner många av Andens gåvor. De här gåvorna har givits till medlemmar i den sanna kyrkan närhelst den har funnits på jorden. (Se Mark 16:16–18.) Andens gåvor inbegriper följande:

Tungomålstalets gåva (L&F 46:24)

Ibland är det nödvändigt att förmedla evangeliet på ett språk som är obekant för oss. När detta händer kan Herren välsigna oss med förmågan att tala detta språk. Många missionärer har fått tungomålstalets gåva. (Se bilden i det här kapitlet.) Äldste Alonzo A Hinckley var till exempel missionär i Holland och förstod och talade mycket litet holländska trots att han bett och studerat ihärdigt. Då han återvände till ett hem han tidigare besökt, öppnade en dam dörren och talade mycket argt till honom på holländska. Till sin förvåning

Till läraren: Be gärna varje klassmedlem eller familjemedlem att gå igenom listan med andliga gåvor i det här kapitlet och välja två som de skulle vilja lära sig mer om. Som en del av lektionen ger du dem tid att själva studera avsnitten och skriftställena om de gåvor som de har valt. När de har haft tid att studera ber du dem att berätta vad de lärde sig.

kunde han förstå vartenda ord. Han kände en stark önskan att bära sitt vittnesbörd för henne på holländska. Han började tala och orden flödade mycket tydligt på holländska. Men när han återvände för att visa sin missionspresident att han kunde tala holländska, hade han inte denna förmåga längre. Många trofasta medlemmar har välsignats med tungomålstalets gåva. (Se Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, sammanst av Joseph Fielding Smith Jr, 5 delar [1957–1966], 2:32–33.)

Gåvan att uttyda tungomål (L&F 46:25)

Den här gåvan ges ibland till oss när vi inte förstår ett språk och behöver ta emot ett viktigt budskap från Gud. President David O McKay hade till exempel en stark önskan att tala till de heliga på Nya Zeeland utan tolk. Han sade till dem att han hoppades att Herren skulle välsigna dem så att de kunde förstå honom. Han talade på engelska. Hans budskap varade i omkring 40 minuter. När han talade kunde han se på mångas ansiktsuttryck och tårfyllda ögon att hans budskap nådde fram till dem. (Se *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Gåvan att översätta (L&F 5:4)

Om vi har kallats av kyrkans ledare att översätta Herrens ord kan vi få gåvan att översätta utöver vår naturliga förmåga. Liksom med alla gåvor måste vi leva rättfärdigt, studera ivrigt och be för att få den. När vi gör det låter Herren oss få en brinnande känsla inombords som en bekräftelse på att vi översatt rätt. (Se L&F 9:8–9.) Joseph Smith hade gåvan att översätta när han översatte Mormons bok. Gåvan kom till honom endast när han var i harmoni med Anden.

Visdomens gåva (L&F 46:17)

En del av oss har välsignats med förmågan att förstå människor och evangeliets principer och deras tillämpning i vårt liv. Vi har fått veta:

”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.

Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden.

En sådan människa skall inte tänka att hon kan få något av Herren.” (Jak 1:5–7)

Herren sade: ”Sök inte efter rikedomar utan efter visdom, och se, Guds hemligheter skall avslöjas för er.” (L&F 6:7)

Kunskapens gåva (L&F 46:18)

Alla som blir lika vår himmelske Fader får så småningom kunskap om allting. Kunskapen om Gud och hans lagar uppenbaras av den Helige Anden. (Se L&F 121:26.) Vi kan inte bli frälsta om vi är okunniga om dessa lagar. (Se L&F 131:6.)

Herren uppenbarade: ”Om en person genom sin flit och lydnad förvärvar mera kunskap och intelligens i detta liv än en annan, kommer han att ha motsvarande större fördelar i den kommande världen.” (L&F 130:19) Herren har befallt oss att lära oss så mycket vi kan om hans verk. Han vill att vi ska lära oss om himlarna, jorden, det som har varit och det som ska ske, det som händer i hemlandet och som sker utomlands. (Se L&F 88:78–79.) Det finns dock de som försöker tillägna sig kunskap genom enbart egna studier. De ber inte om den Helige Andens hjälp. Det är de som ständigt håller på med att lära men som aldrig kommer till kunskap om sanningen. (Se 2 Tim 3:7.) När vi får kunskap genom uppenbarelse från den Helige Anden talar hans Ande till vårt sinne och hjärta. (Se L&F 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9.)

Gåvan att undervisa om visdomens och kunskapens ord (Moro 10:9–10)

En del har fått en särskild förmåga att förklara och vittna om evangeliets sanningar. Den här gåvan kan användas när man håller en lektion. Den kan användas av föräldrar när de ska undervisa sina barn. Den här gåvan hjälper oss också att undervisa andra så att de kan förstå evangeliet.

Gåvan att veta att Jesus Kristus är Guds Son (L&F 46:13)

Den här gåvan har givits till profeter och apostlar som har kallats som särskilda vittnen om Jesus Kristus. Men andra får också den här gåvan. Var och en kan få ett vittnesbörd genom den Helige Andens viskningar. President David O McKay lärde: "Det är några givet, säger Herren i Läran och förbunden, att genom den Helige Anden veta att Jesus är Guds Son och att han korsfästes för världens synder. [Se L&F 46:13.] Det är dessa jag syftar på, som står fasta på uppenbarelsens klippa i det vittnesbörd som de bär för världen." (*Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay* [2003], s 168)

Gåvan att tro på andras vittnesbörd (L&F 46:14)

Genom den Helige Andens kraft kan vi veta sanningen om allting. Om vi vill veta om någon annan talar sanning måste vi fråga Gud i tro. Om det som vi ber om är sant, kommer Herren att tala frid till våra sinnen. (Se L&F 6:22–23.) På detta sätt kan vi veta om någon annan, profeten, har tagit emot uppenbarelse. Nephi bad Herren att låta honom se, känna och veta att hans fars dröm var sann. (Se 1 Ne 10:17–19.)

Profetians gåva (L&F 46:22)

De som får sanna uppenbarelsen om det som varit, det nuvarande eller framtiden har profetians gåva. Profeterna har den här gåvan, men vi kan också ha den till hjälp i vårt dagliga liv. (Se 1 Kor 14:39.) Vi kan få uppenbarelsen från Gud för oss själva och våra ämbeten, men aldrig för kyrkan eller dess ledare. Det strider mot himlens ordning att en person skulle få uppenbarelse för någon som han eller hon inte presiderar över. Om vi verkligen har profetians gåva får vi inte någon uppenbarelse som strider mot det som Herren har sagt i skrifterna.

Gåvan att bota sjuka och bli botad (L&F 46:19–20)

En del har tro till att bota och andra har tro till att bli botade. Vi kan alla utöva den tro som behövs för att bli botade när vi är sjuka. (Se L&F 42:48.) Många som bär prästadömet har gåvan att bota sjuka. Andra kan få kunskap om hur man botar en sjukdom.

Gåvan att utföra under (L&F 46:21)

Herren har många gånger välsignat sitt folk på ett förunderligt sätt. När pionjärerna i Utah planterat sin första gröda kom en svärm gräshoppor och nästan förstörde den. Pionjärerna bad att Herren skulle rädda deras skörd, och han sände fiskmåsar som kom och åt upp gräshopporna. När vi behöver hjälp och ber i tro så utför Herren utför underverk för oss om det är till vårt eget bästa. (Se Matt 17:20; L&F 24:13–14.)

Trons gåva (Moroni 10:11)

Jareds broder hade stor tro. Till följd av sin tro fick han andra gåvor. Hans tro var så stor att Frälsaren uppenbarade sig för honom. (Se Eth 3:9–15.) Utan tro kan ingen annan gåva ges. Moroni lovar: ”Var och en som tror på Kristus, utan att tvivla, skall få vad han än ber Fadern om i Kristi namn.” (Morm 9:21) Vi bör sträva efter att stärka vår tro, ta reda på våra gåvor och använda dem.

En del saknar tro och förnekar att dessa andegåvor verkligen finns. Moroni säger till dem:

”Och vidare talar jag till er som förnekar Guds uppenbarelser och säger att de har upphört, att det varken finns uppenbarelser eller profetior eller gåvor eller helbrägdagörelse eller tungomålstalande och uttydning av tungomål.

Se, jag säger er att den som förnekar dessa ting känner inte Kristi evangelium. Ja, han har inte läst skrifterna, och om han har det förstår han dem inte.” (Morm 9:7–8)

- Varför ger Herren oss andliga gåvor?

Vi kan utveckla våra gåvor

- Hur kan vi ”uppriktigt söka efter de bästa gåvorna”? (Se L&F 46:8.)

Herren har sagt: ”Ty alla har inte fått varje gåva sig given, ty det finns många gåvor, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande. Åt några är en given, och åt andra är en annan given, så att alla kan få nytta därav.” (L&F 46:11–12)

För att kunna utveckla våra gåvor måste vi ta reda på vilka gåvor vi har. Det gör vi genom att be och fasta. Vi bör söka efter de bästa gåvorna. (Se L&F 46:8.) Ibland hjälper patriarkaliska välsignelser oss att veta vilka gåvor vi har fått.

Vi måste vara lydiga och trofasta för att få våra gåvor. Vi bör sedan använda de här gåvorna för att utföra Herrens verk. De ges inte för att tillfredsställa vår nyfikenhet eller för att bevisa någonting för oss därför att vi brister i tro. Herren sade om andliga gåvor: "De är givna till nytta för dem som älskar mig och håller alla mina bud och för den som strävar efter att så göra." (L&F 46:9)

- Fundera över några andliga gåvor som skulle stärka dig personligen eller hjälpa dig att betjäna Herren och andra. Vad tänker du göra för att söka efter de här gåvorna?

Satan imiterar Andens gåvor

- Hur kan vi skilja på Andens sanna gåvor och Satans imitationer?

Satan kan imitera tungomålstalets gåva, gåvan att profetera, se syner, bota sjuka och utföra andra underverk. Mose fick ta upp kampen med Satans imitationer vid Faraos hov. (Se 2 Mos 7:8–22.) Satan vill att vi ska tro på hans falska profeter, falska helbrägdagörare och falska undergörare. De kan förefalla så verkliga för oss att det enda sättet att få veta är att be Gud om urskillningens gåva. Djävulen själv kan uppenbara sig som en ljusets ängel. (Se 2 Ne 9:9.)

Satan vill göra oss blinda för sanningen och hålla oss borta från att söka de sanna andegåvorna. Medier, astrologer, spåmän och trollkarlar är inspirerade av Satan även om de utger sig för att följa Gud. Deras gärningar är avskyvärda i Herrens ögon. (Se Jes 47:12–14; 5 Mos 18:9–10.) Vi bör undvika all kontakt med Satans makter.

Vi måste vara försiktiga med våra andegåvor

- Hur kan vi visa att vi respekterar att våra andliga gåvor är heliga?

Herren sade: "Jag ger dem en befallning att de inte skall berömma sig av dessa ting, inte heller tala om dem inför världen, ty detta är

givet er till er nytta och frälsning.” (L&F 84:73) Vi måste komma ihåg att andliga gåvor är heliga. (Se L&F 6:10.)

Herren begär i gengäld för de gåvor han ger oss att vi ”tackar Gud i Anden för vilka välsignelser vi än välsignas med”. (Se L&F 46:32.)

Ytterligare skriftställen

- 3 Ne 29:6–7 (deras öde som förnekar gåvor)
- Moro 10:7–19 (gåvor beroende av tro)
- 3 Ne 26:17; 27:20; L&F 84:64 (en gåva som ges vid dopet)
- 1 Kor 12 (Andens gåvor i Jesu Kristi forntida kyrka)
- L&F 46:9–26 (Andens gåvor i kyrkan idag)

Simon Dewey

Sakramentet

Kapitel 23

Kristus instiftade sakramentet

- Vad lär oss sakramentets symboler om Jesu Kristi försoning?

Vår Frälsare vill att vi ska minnas hans stora försoningsoffer och hålla hans bud. För att hjälpa oss göra det har han befallt oss att ofta komma samman och ta del av sakramentet.

Sakramentet är en helig prästadömsförrättning som hjälper oss att tänka på Frälsarens försoning. Under sakramentet tar vi del av bröd och vatten. Vi gör det till minne av hans kött och blod, som han gav som ett offer för vår skull. När vi tar del av sakramentet förnyar vi heliga förbund med vår himmelske Fader.

En kort tid före sin korsfästelse samlade Jesus Kristus sina apostlar omkring sig i ett rum på en övervåning. Han visste att han snart skulle dö på korset. Detta var sista gången som han skulle sammanträffa med dessa älskade män före sin död. Han ville att de alltid skulle minnas honom så att de kunde vara starka och trofasta.

För att hjälpa dem komma ihåg instiftade han sakramentet. Han bröt brödet i bitar och välsignade det. Sedan sade han: "Tag och ät, detta är till minne av min kropp som jag ger i lösen för er." (JSÖ, Matt 26:22) Därefter tog han en bägare med vin, välsignade den och gav sina apostlar att dricka. Han sade: "Detta är till minne av mitt ... blod som är utgjutet för alla som tror på mitt namn, till deras synders förlåtelse." (JSÖ, Matt 26:24; se även Matt 26:26–28; Mark 14:22–24; Luk 22:15–20.)

Efter sin uppståndelse kom Frälsaren till den amerikanska kontinenten där han undervisade nephiterna om samma förrättning. (Se 3 Ne 18:1–11; 20:1–9.) När kyrkan återställts i de sista dagarna befallde Jesus återigen sitt folk att ta del av sakramentet till minne av honom, och sade: "Det är viktigt att kyrkan ofta kommer

tillsammans för att ta del av bröd och vin till minne av Herren Jesus.” (L&F 20:75)

Hur sakramentet ska välsignas och delas ut

Skrifterna förklarar exakt hur sakramentet ska välsignas och delas ut. Kyrkans medlemmar ska komma samman varje sabbatsdag för att tillbe Gud och ta del av sakramentet. (Se L&F 20:75.) Sakramentet välsignas och delas ut av dem som innehar den prästdömsmyndighet som krävs. En präst eller bärare av melkisedekska prästadömet bryter brödet i bitar, knäböjer och välsignar det. (Se L&F 20:76.) En diakon eller annan prästadömsbärare delar sedan ut sakramentsbrödet till församlingen. Därefter välsignas vattnet av prästen eller bäraren av melkisedekska prästadömet och det delas också ut till medlemmarna. Jesus gav sina lärjungar vin när han instiftade sakramentet. Men i en nutida uppenbarelse har han sagt att det inte spelar någon roll vad vi äter och dricker så länge som vi minns honom. (Se L&F 27:2–3.) Idag dricker sista dagars heliga vatten istället för vin.

Jesus har uppenbarat de exakta orden för båda sakramentsbönerna. Vi bör lyssna noga på dessa vackra böner och försöka förstå vad det är vi lovar och vad som lovas oss. Här följer bönen som uppsänds för att välsigna brödet:

”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta bröd för alla deras själar som äter därav, så att de kan göra det till minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har givit dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig. Amen.” (L&F 20:77)

Här följer bönen som uppsänds för att välsigna vattnet:

”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta vin [vatten] för alla deras själar som dricker därav, så att de kan göra det till minne av din Sons blod som utgöts för dem, så att de kan betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de alltid minns honom, så att de kan ha hans Ande hos sig. Amen.” (L&F 20:79)

Sakramentets förrättning utförs mycket enkelt och vördnadsfullt.

- Gå noggrant igenom sakramentsbönerna. Fundera över innebörden i varje mening.

De förbund vi förnyar under sakramentet

- Vilka förbund förnyar vi under sakramentet? Vilka välsignelser lovar Herren oss när vi håller dessa förbund?

Varje gång vi tar del av sakramentet förnyar vi förbund med Herren. Ett förbund är ett heligt löfte mellan Herren och hans barn. De förbund vi ingår anges klart och tydligt i sakramentsbönerna. Det är viktigt att veta vilka dessa förbund är och vad de innebär.

Vi ingår förbund att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn. Därigenom visar vi att vi är villiga att identifieras med honom och hans kyrka. Vi lovar att tjäna honom och våra medmänniskor. Vi lovar att vi inte ska bringa skam eller vanära över detta namn.

Vi ingår förbund att alltid minnas Jesus Kristus. Alla våra tankar, känslor och handlingar påverkas av honom och hans mission.

Vi lovar att hålla hans bud.

Vi tar på oss de här förpliktelserna när vi döps. (Se L&F 20:37; Mosiah 18:6–10.) När vi tar del av sakramentet förnyar vi således de förbund vi ingick när vi döptes. Jesus gav oss mönstret för hur vi ska ta del av sakramentet (se 3 Ne 18:1–12) och sade att om vi följer detta mönster, omvänder oss från våra synder och tror på hans namn, får vi förlåtelse för våra synder. (Se JSÖ, Matt 26:24.)

Herren lovar att om vi håller våra förbund kommer vi alltid att ha hans Ande hos oss. En person som vägleds av Anden har den kunskap, tro, kraft och rättfärdighet som behövs för att nå evigt liv.

- Vad kan vi göra för att minnas de här löften under veckan?

Vår inställning när vi tar sakramentet

- Hur kan vi förbereda oss för att ta del av sakramentet? Vad kan vi tänka på under sakramentet för att lättare minnas Frälsarens försoning?

Vi ska förbereda oss andligen innan vi tar del av sakramentet. Herren betonar att ingen bör ta del av sakramentet ovärdigt. Det betyder att vi måste omvända oss från våra synder innan vi tar del av sakramentet. I skrifterna står det: "Om någon har begått en överträdelse så låt honom inte ta del av sakramentet förrän han förlikat sig." (L&F 46:4) Herren instruerade sina tolv nephitiska lärjungar: "Ni skall inte medvetet tillåta någon att ovärdigt ta del av mitt kött och blod när ni välsignar det. Ty den som äter och dricker mitt kött och blod ovärdigt, äter och dricker fördömelse till sin själ." (3 Ne 18:28–29)

Under sakramentet bör vi slå bort alla världsliga tankar från vårt sinne. Vi bör vara andligt stämnda och vörtnadsfulla. Vi bör tänka på vår Frälsares försoning och vara tacksamma för den. Vi bör granska vårt liv och se hur vi kan förbättra oss. Vi bör också förnya vår beslutsamhet att hålla buden.

Vi behöver inte vara fullkomliga innan vi tar del av sakramentet, men vi måste ha omvändelsens anda i våra hjärtan. Den inställning varmed vi tar del av sakramentet påverkar vår upplevelse av det. Om vi tar del av sakramentet med ett rent hjärta får vi de välsignelser som utlovats av Herren.

- Varför tror du att det ökar vår andliga styrka att värdigt ta del av sakramentet?

Ytterligare skriftställen

- 1 Kor 11:27–29 (värdigt ta del av sakramentet)
- Joh 4:5–14 (Jesus är det levande vattnet)
- Joh 6:30–35 (Jesus är livets bröd)

Till läraren: Om många av de du undervisar är föräldrar kan du be dem utbyta tankar om hur de kan hjälpa sina barn att förbereda sig för att ta del av sakramentet på ett vörtnadsfullt sätt.

Sabbatsdagen

Kapitel 24

Meningen med sabbatsdagen

- Vad menas med sabbatsdagen?

”Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den.” (2 Mos 20:8; se även L&F 68:29.)

Ordet *sabbat* kommer från ett hebreiskt ord som betyder *vila*. Före Kristi uppståndelse firades sabbatsdagen till minne av den dag då Gud vilade efter sitt skapelseverk. Den var ett tecken på förbundet mellan Gud och hans folk. Det står i 1 Moseboken att Gud skapade himlarna och jorden under sex skapelseperioder, vilka han kallade dagar: ”På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den.” (1 Mos 2:2–3) Idag firas också sabbatsdagen till minne av Jesu Kristi uppståndelse.

Sabbatsdagen är var sjunde dag. Det är en helig dag som Gud har instiftat för att vi ska vila från vårt dagliga arbete och dyrka honom.

Syftet med sabbatsdagen

- Hur skulle du förklara syftet med sabbatsdagen för någon som inte känner till sabbaten?

Jesus lärde att sabbatsdagen var gjord för vår skull. (Se Mark 2:27.) Syftet med sabbatsdagen är att ge oss en bestämd dag i veckan då vi kan rikta våra tankar och handlingar mot Gud. Det är inte bara en dag att vila från arbete. Det är en helig dag som ska tillbringas i tillbedjan och vördnad. När vi vilar från vardagens aktiviteter är våra sinnen fria att begrunda andliga ting. På denna dag bör vi

förnya våra förbund med Herren och ge näring åt våra själar med det som hör Anden till.

- Fundera på vad du kan göra för att hålla dig inriktad på avsikten med sabbaten när du förbereder dig för den dagen varje vecka.

Sabbatens bakgrund

Den sjunde dagen helgades av Gud som sabbat i jordens begynnelse. (Se 1 Mos 2:2–3.) Sedan tidernas början har traditionen om en helig sjunde dag bevarats bland olika folkslag på jorden. Gud förnyade en befallning om den dagen till israeliterna genom att säga: ”Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den.” (2 Mos 20:8) Att iaktta sabbatsdagen var också ett tecken på att israeliterna var hans förbundsfolk. (Se 2 Mos 31:12–13, 16; Jes 56:1–8; Jer 17:19–27.)

Men en del judiska ledare upprättade många onödiga regler om sabbaten. De bestämde hur långt människor fick gå, vilka slags knutar de kunde knyta och så vidare. När vissa judiska ledare kritiserade Jesus Kristus för att han botade sjuka människor på sabbaten, påminde Jesus dem om att sabbaten var till för människans skull.

Nephiterna iakttog också sabbatsdagen i enlighet med Guds befallningar. (Se Jar 1:5.)

I vår egen tid har Herren upprepat sin befallning om att vi ska minnas sabbatsdagen och hålla den helig. (Se L&F 68:29.)

Herrens dag

- Varför ändrades sabbatsdagen från den sjunde dagen till den första dagen?

Fram till Jesu Kristi uppståndelse firade han och hans lärjungar den sjunde dagen [lördagen] som sabbat. Efter hans uppståndelse helighölls söndagen som Herrens dag till minne av hans uppståndelse den dagen. (Se Apg 20:7; 1 Kor 16:2.) Från den dagen betraktade hans efterföljare den första dagen i veckan som sin sabbat. I båda fallen var det sex dagar av arbete och en för vila och tillbedjan.

Herren har gett oss en direkt befallning i vår tid att vi också ska helga söndagen, Herrens dag, som vår sabbat. (Se L&F 59:12.)

- Hur kan det påverka vår tillbedjan på sabbaten om vi minns uppståndelsen?

Att helga sabbatsdagen

- Vad innebär det att helga sabbatsdagen?

Herren ber oss för det första att helga sabbatsdagen. I en uppenbarelse som gavs till Joseph Smith 1831 befallde Herren de heliga att gå till bönehuset och offra sina sakrament, vila från sitt arbete och ägna den Allrahögste sin andakt. (Se L&F 59:9–12.)

För det andra ber han oss att vila från dagligt arbete. Detta innebär att vi inte ska utföra något arbete som hindrar oss från att ägna hela vår uppmärksamhet åt andliga ting. Herren sade till israeliterna: ”Då skall du inte utföra något arbete, inte heller din son eller din dotter, din tjänare eller tjänarinna eller din boskap.” (2 Mos 20:10) Våra profeter har sagt oss att vi inte ska handla, jaga, fiska, gå på sportevenemang eller delta i liknande aktiviteter på denna dag.

President Spencer W Kimball förmanade oss emellertid att om vi bara går omkring sysslolös på sabbaten, helgar vi inte denna dag. Sabbaten manar till konstruktiva tankar och handlingar. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 171.)

Vad *kan* vi göra på sabbaten? Profeten Jesaja föreslog att vi skulle vända oss bort från det vi själva har lust till och ”kalla sabbaten vår lust och förhårliga den till Herrens ära”. (Se Jes 58:13.)

Vi bör fundera på vilka rättfärdiga saker vi kan göra på sabbaten. Vi kan till exempel helga sabbaten genom att närvara på kyrkans möten; studera skrifterna och kyrkans ledares ord; besöka de sjuka, de gamla och våra nära och kära; lyssna till upplyftande musik och sjunga psalmer; be till vår himmelske Fader och tacka och prisa honom; utföra uppgifter i kyrkan; förbereda

Till läraren: Du kan hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att fundera djupare på en fråga genom att ge dem tid att tänka efter. När de haft tillräckligt med tid ber du om deras svar.

släktforskningsuppteckningar och vår personliga historia; återge trosstärkande berättelser och bära vittnesbörd för familjemedlemmar samt berätta om andliga upplevelser för dem; skriva brev till missionärer och närstående; fasta med en bestämd avsikt och tillbringa tid med barnen och andra i hemmet.

När vi bestämmer oss för vilka andra aktiviteter som är lämpliga på sabbaten bör vi fråga oss själva: Kommer det att lyfta upp och inspirera mig? Visar det respekt för Herren? Riktat det mina tankar mot honom?

Det kan finnas tillfällen då vi måste arbeta på sabbaten. Vi bör undvika det i möjligaste mån, men när det är absolut nödvändigt bör vi fortfarande bevara sabbatens anda i våra hjärtan så mycket som möjligt.

- Fundera ut något som du kan göra för att bättre helga sabbatsdagen. Är du förälder, far- eller morförälder, kan du tänka på någonting som du kan göra för att hjälpa dina barn eller barnbarn att förstå sabbatens mening.

Välsignelser med att iaktta sabbaten

- Hur blir vi välsignade när vi helgar sabbatsdagen?

Om vi helgar sabbatsdagen får vi ta emot stora andliga och timliga välsignelser. Herren sade att om vi iakttar sabbatsdagen med tacksägelse och glada hjärtan kommer vår glädje att vara fullkomlig. Han har lovat:

”Jordens fullhet [är] er ... antingen till föda eller till kläder, eller till hus eller till lador, eller till fruktträdgårdar eller till trädgårdar eller till vingårdar,

ja, allt som kommer ur jorden i sin tid är skapat för människans nytta och användning, både för att behaga ögat och glädja hjärtat, ja till föda och till kläder, till smak och till doft, för att stärka kroppen och uppliva själen.” (L&F 59:16–19)

Ytterligare skriftställen

- 2 Mos 31:16–17 (sabbaten är ett evigt förbund mellan Herren och hans folk)
- Mosiah 13:16–19; 18:23; 2 Mos 35:1–3; 3 Mos 26:2–4, 6, 12 (iaktta sabbaten som en helig dag)
- Luk 6:1–11 (tillåtet att göra gott på sabbaten)
- Luk 13:11–17; Joh 5:1–18 (Jesu exempel på att göra gott på sabbaten)

Fasta

Kapitel 25

Hur man fastar på rätt sätt

- Vad kan vi göra för att fastan ska bli en glädjande upplevelse?

Sedan Adams tid har Guds folk fastat för att komma närmare honom och för att tillbe honom. Jesus visade fastans betydelse genom sitt eget exempel. (Se Luk 4:1–4.) Genom uppenbarelse i de sista dagarna får vi veta att Herren fortfarande förväntar sig att hans folk ska fasta och be ofta. (Se L&F 88:76.)

Fastan innebär att man avstår från mat och dryck. Att fasta då och då är bra för kroppen och bidrar till att hålla våra sinnen mer vakna.

Frälsaren lärde oss att målmedveten fasta är mer än att bara vara utan mat och dryck. Vi måste också koncentrera oss på andliga ting.

Vi bör be när vi fastar

Bönen är en nödvändig del av fastan. I skrifterna nämns bön och fasta genomgående tillsammans. Vår fasta bör åtföljas av uppriktig bön, och vi bör inleda och avsluta vår fasta med bön.

Vi bör fasta för ett speciellt ändamål

Fastan kan ha många ändamål. Vi kan övervinna svagheter eller problem genom att fasta och be. Ibland vill vi kanske fasta och be om hjälp eller vägledning för andra, när till exempel någon i familjen är sjuk och behöver en välsignelse. (Se Mosiah 27:22–23.) Genom att fasta kan vi, liksom profeten Alma i Mormons bok, få veta vad som är sant. Han sade: ”Jag har fastat och bett i många

Till läraren: Du kan dela upp klassmedlemmarna eller familjemedlemmarna i grupper om två till fyra personer och ge varje grupp i uppgift att diskutera hur fastan kan bli en glädjeric upplevelse. Arbeta sedan tillsammans för att göra en lista över var och ens idéer — kanske på tavlan eller på ett stort papper.

dagar för att jag själv skulle kunna få vetskap om detta. Och nu vet jag själv att det är sant, ty Herren Gud har uppenbarat det för mig genom sin Helige Ande.” (Alma 5:46)

Vi kan fasta för att hjälpa andra ta emot sanningen. Att fasta kan ge oss tröst i tider av sorg och bedrövelse. (Se Alma 28:4–6.) Fasta kan hjälpa oss att bli ödmjuka och känna oss närmare vår himmelske Fader. (Se Hel 3:35.)

Vårt syfte med att fasta bör inte vara att imponera på andra. Herren förmanade:

”När ni fastar, se inte så dystra ut som hycklarna. De vanställer sina ansikten för att visa människor att de fastar.

Amen säger jag er: De har fått ut sin lön.

Nej, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att människor inte ser att du fastar.” (Matt 6:16–18)

Vi bör ha en glad uppsyn när vi fastar och inte ”skylta” med vår fasta för andra.

- Hur påverkas vår upplevelse av fastan av vår inställning?

Fastedagen

En söndag varje månad iakttas av de sista dagars heliga som fastedag. Under den dagen varken äter eller dricker vi under två på varandra följande måltider. Om vi äter vårt kvällsmål på lördagen, äter eller dricker vi inte förrän till kvällsmålet på söndagen.

Alla medlemmar som är fysiskt kapabla till det bör fasta. Vi bör uppmuntra våra barn att fasta när de blivit döpta, men vi bör aldrig tvinga dem. Fastedagen är en speciell dag då vi ödmjukar oss inför Herren i fasta och bön. Det är en dag att be om förlåtelse för våra synder och om kraft att övervinna våra svagheter och att förlåta andra.

På fastesöndagen kommer kyrkans medlemmar samman och tar del av sakramentet. De stärker sig själva och varandra genom att bära sina vittnesbörd på faste- och vittnesbördsområdet.

- Hur har det varit till fördel för dig att bära ditt vittnesbörd på ett faste- och vittnesbördsmöte? Hur har det varit till fördel för dig att höra andra bära sina vittnesbörd?

Fasteoffer

- Varför bidrar vi med fasteoffer?

I samband med fastan varje månad ber Herren oss att hjälpa de behövande. Ett sätt att göra det är att via rätt prästadömsmyndighet ge de pengar vi skulle ha använt till mat under de två måltiderna. Vi bör ge så frikostigt vi kan. Genom våra fasteoffer hjälper vi Herren att tillgodose våra mindre lyckligt lottade bröders och systrars behov.

Vi blir välsignade när vi fastar

- Vilka välsignelser kan vi få av att fasta på rätt sätt?

Jesaja, en profet i Gamla testamentet, skrev om Herrens rika löften till dem som fastar och hjälper de behövande. Vi har fått löfte om frid, förbättrad hälsa och andlig vägledning. Jesaja berättar för oss om de välsignelser som blir följden när vi fastar: "Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet följa i dina spår." (Jes 58:8–9)

Att fasta förbättrar vårt liv och ger oss ökad styrka. Det hjälper oss att leva efter andra principer i evangeliet eftersom det för oss närmare Herren.

Fasta lär oss självdisciplin

Att fasta hjälper oss att stärka vår karaktär. När vi fastar på rätt sätt lär vi oss att styra våra begär och passioner. Vi är lite starkare genom att vi bevisar för oss själva att vi har självdisciplin. Om vi lär våra barn att fasta utvecklar de den andliga styrkan att övervinna större frestelser senare i livet.

Fasta ger oss andlig kraft

Vi utvecklar vår tro när vi fastar förståndigt och under bön. I och med denna tro har vi större andlig kraft. Alma (en profet i Mormons bok) berättar till exempel om då han träffade Mosiahs söner igen många år efter deras förunderliga omvändelse. Han kände stor glädje då han fick veta att de hade stärkt sin tro och hade utvecklat stor andlig styrka. De hade fått denna kraft därför att "de hade hängivit sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande". (Alma 17:3)

Mosiahs söner hade predikat i 14 år för lamaniterna. På grund av att Mosiahs söner hade fastat och bett ökade Herrens Ande kraften i deras ord. Detta gav dem stor framgång i missionsarbetet. (Se Alma 17:4.)

Frälsaren har sagt till dem som fastar på rätt sätt: "Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt 6:18)

- Hur kan fasta öka vår andliga förmåga att motstå frestelser? att ta emot uppenbarelse? att utföra rättfärdiga handlingar?

Ytterligare skriftställen

- Luk 2:37; Alma 45:1 (tillbe Gud genom fasta)
- Jes 58:3–11 (rätt fasta)
- Mosiah 27:19, 23 (fasta för de sjuka)
- 3 Ne 27:1–3; 2 Mos 34:27–28 (fasta för uppenbarelse och vittnesbörd)
- Alma 6:6; 17:9 (fasta för dem som inte känner Gud)
- Apg 13:2–3 (fasta för utnämning av ämbetsmän i kyrkan)
- Mosiah 4:26 (vi behåller syndernas förlåtelse när vi hjälper de behövande)

Offer

Kapitel 26

Betydelsen av offer

Offer innebär att vi ger åt Herren vad han än begär av vår tid, våra jordiska ägodelar och våra ansträngningar för att främja hans verk. Herren befalldes: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet." (Matt 6:33) Vår villighet att offra är ett tecken på vår hängivenhet till Gud. Människorna har alltid provats för att se om de vill sätta det som hör Gud till främst i sina liv.

- Varför är det viktigt att uppoffra så som Herren säger utan att förvänta någonting i gengäld?

Offerlagen tillämpades i forna tider

- Vad var meningen med de offer som Herrens folk utförde i forna tider?

Från Adams och Evas tid fram till Jesu Kristi tid tillämpade Herrens folk lagen om offer. De befalldes att frambära som offer de förstfödda i sina hjordar. Dessa djur skulle vara helt felfria. Förrättningen gavs för att påminna folket om att Jesus Kristus, Faderns förstfödde, skulle komma till världen. Han skulle på alla sätt vara fullkomlig och han skulle frambära sig själv som ett offer för våra synder. (Se Mose 5:5–8.)

Jesus kom och han frambar sig själv som ett offer, precis som människor hade fått lära sig att han skulle göra. Tack vare hans offer kommer alla att frälsas från den fysiska döden genom uppståndelsen och alla kan bli frälsta från sina synder genom tro på Jesus Kristus. (Se kapitel 12 i denna bok.)

Till läraren: Du behöver inte undervisa om allting i varje kapitel. Förbered dig under bön för att undervisa och sök Andens vägledning för att få veta vilka delar av kapitlet du bör ta med och vilka frågor du bör ställa.

Kristi försoningsoffer markerade avslutningen av alla offer genom blodsutgjutelse. Sådana yttre offer ersattes av sakramentets förrettning. Sakramentets förrettning gavs för att påminna oss om Frälsarens stora offer. Vi bör ta del av sakramentet ofta. Brödets och vattnets symboler påminner oss om Frälsarens kropp och hans blod, som han utgöt för oss. (Se kapitel 23 i denna bok.)

- Varför är försoningen det stora och sista offret?

Vi måste fortfarande offra

- Hur iakttar vi offerlagen idag?

Även om offer genom blodsutgjutelse upphörde så ber Herren oss fortfarande att offra. Men nu kräver han ett annat slags offer. Han sade: "Ni skall inte längre offra till mig genom att utgjuta blod ... era brännoffer skall upphöra ... ni skall frambära till mig ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande." (Se 3 Ne 9:19–20.) Ett "förkrossat hjärta och en botfärdig ande" innebär att vi känner djup sorg över våra synder och att vi ödmjukar oss och omvänder oss från dem.

Vi måste vara villiga att offra allt vi har till Herren

- Varför är människor villiga att offra?

Aposteln Paulus skrev att vi bör bli levande offer, heliga och behagliga för Gud. (Se Rom 12:1.)

Om vi ska bli ett levande offer måste vi vara villiga att ge allt vi har för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga — för att bygga upp Guds rike på jorden och att främja Sions framkomst. (Se 1 Ne 13:37.)

En rik ung överhetsperson frågade Frälsaren: "Vad skall jag göra för att få evigt liv?" Jesus svarade: "Buden känner du: Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Hedra din far och din mor." Och den rike mannen sade: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." När Jesus hörde detta sade han: "Ett fattas dig ännu. Sälj allt vad du äger och dela ut till de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen, och kom sedan och följ mig." När den unge mannen hörde detta blev han

djupt bedrövad. Han var mycket rik och hade fäst sitt hjärta vid sina rikedomar. (Se Luk 18:18–23; se även bilden i det här kapitlet.)

Den unge överhetspersonen var en god man. Men när han sattes på prov var han inte villig att offra sina världsliga ägodelar. Å andra sidan var Herrens lärjungar Petrus och Andreas villiga att offra allt för Guds rike. När Jesus sade till dem ”följ mig ... lämnade de [genast] näten och följde honom”. (Matt 4:19–20)

Liksom lärjungarna kan vi offra våra dagliga gärningar som ett offer åt Herren. Vi kan säga: ”Ske din vilja.” Abraham gjorde det. Han levde på jorden före Kristus, under den tid då blodoffer och brännoffer krävdes. För att pröva Abrahams tro befallde Herren honom att frambära sin son Isak som offer. Isak var Abrahams och Saras ende son. Befallningen att frambära honom som offer var ytterst smärtsam för Abraham.

Ändå företog han och Isak den långa färden till berget Moria, där offret skulle utföras. De färdades i tre dagar. Föreställ dig vad Abraham tänkte och hans hjärtesorg. Hans son skulle offras åt Herren. När de nådde fram till berget Moria bar Isak veden, och Abraham bar elden och kniven till den plats där de skulle bygga ett altare. Isak sade: ”Far ... vi har eld och ved, men var är lammet till brännoffret?” Abraham svarade: ”Gud kommer att utse åt sig lammet.” Därefter byggde Abraham ett altare och gjorde i ordning veden på det. Han band Isak och lade honom på veden. Han tog därefter kniven för att slakta Isak. I det ögonblicket hejdades han av en Herrens ängel som sade: ”Abraham ... lyft inte din hand mot pojken och gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, då du inte ens har undanhållit mig din ende son.” (Se 1 Mos 22:1–14.)

Abraham måste ha blivit överväldigad av glädje när det inte längre krävdes av honom att han skulle offra sin son. Men han älskade Herren så mycket att han var villig att göra allt som Herren bad honom om.

- Vilka exempel på offer har du iakttagit hos personer som du känner? Vilka exempel på offer har du sett i dina förfäders liv? hos kyrkans första medlemmar? hos människorna i skrifterna? Vad har du lärt dig av dessa exempel?

Offer hjälper oss att förbereda oss för att leva i Guds närhet

Endast genom offer kan vi bli värdiga att leva i Guds närhet. Endast genom offer kan vi uppnå evigt liv. Många som har levt före oss har offrat allt de hade. Vi måste vara villiga att göra detsamma om vi vill få den rika belöning som de fått.

Vi blir kanske inte ombedda att offra allting. Men liksom Abraham måste vi vara villiga att offra allt för att bli värdiga att leva i Herrens närhet.

Herrens folk har alltid gjort stora offer och på många olika sätt. En del har fått utstå prövningar och hån för evangeliets skull. En del nyomvända till kyrkan har förkastats av sina familjer. Gamla vänner har vänt dem ryggen. En del medlemmar har förlorat sitt arbete, en del har förlorat sina liv. Men Herren lägger märke till våra offer. Han lovar: "Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar, han kommer att få hundrafalt igen och skall ärva evigt liv." (Matt 19:29)

Allteftersom våra vittnesbörd om evangeliet växer förmår vi göra större offer för Herren. Lagg märke till de offer som gjordes i de här exemplen ur verkligheten:

En medlem i kyrkan i Tyskland sparade sitt tionde i årtal tills någon med prästadömsmyndighet kunde komma och ta emot det.

En Hjälpföreningens besökslärare verkade i 30 år utan att missa ett enda uppdrag.

En grupp heliga i Sydafrika reste i tre dagar, stående, för att komma och höra och se en Herrens profet.

Vid en områdeskonferens i Mexico sov kyrkans medlemmar på marken och fastade under de dagar som konferensen varade.

De hade använt alla sina pengar för att kunna komma till konferensen och hade inget kvar till mat och husrum.

En familj sålde sin bil för att få fram de pengar de ville bidra med till en tempelbyggnadsfond.

En annan familj sålde sitt hus för att få pengar att åka till templet.

Många trofasta sista dagars heliga har mycket lite att leva på, ändå betalar de sina tionden och sina offergåvor.

En broder offrade sitt jobb därför att han vägrade arbeta på söndagen.

I en gren gav ungdomarna fritt och villigt av sin tid för att ta hand om småbarnen medan deras föräldrar hjälpte till att bygga möteshuset.

Unga män och unga kvinnor avstår från eller skjuter upp bra arbetstillfällen, utbildning eller idrott för att verka som missionärer.

Många fler exempel kan ges på människor som offerar för Herren. Men en plats i vår himmelske Faders rike är värt alla de offer som vi måste göra av vår tid, våra talanger, våra ansträngningar, våra pengar och vårt liv. Genom offer kan vi få kunskap från Herren om att vi godtas av honom. (Se L&F 97:8.)

- Varför tror du att det finns ett samband mellan vår villighet att offra och vår villighet att leva i Guds närhet?

Ytterligare skriftställen

- Luk 12:16–34 (där din skatt är, där är också ditt hjärta)
- Luk 9:57–62 (offra för att vara skickad för Guds rike)
- L&F 64:23; 97:12 (i dag är en dag för offer)
- L&F 98:13–15 (de som mister sitt liv för Herren skall finna det)
- Alma 24 (Ammons folk offerar hellre sina liv än bryter sin ed till Herren)

Arbete och personligt ansvar

Kapitel 27

Arbete är en evig princip

- Vilka erfarenheter har du haft som visat dig att det är viktigt att arbeta?

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus har genom sina exempel och lärdomar visat oss att arbete är viktigt i himmelen och på jorden. Gud arbetade för att skapa himlarna och jorden. Han fick vattnet att samlas på en plats och torra landet att bli synligt. Han fick gräs, örter och träd att växa upp på jorden. Han skapade solen, månen och stjärnorna. Han skapade varje levande varelse i havet och på land. Sedan satte han Adam och Eva på jorden för att vårda den och råda över alla levande varelser. (Se 1 Mos 1:1–28.)

Jesus sade: ”Min Fader verkar ännu i denna stund. Så verkar även jag.” (Joh 5:17) Han sade också: ”Jag måste göra hans gärningar som har sänt mig.” (Se Joh 9:4.)

Vi är befallda att arbeta

Arbete har varit sättet att leva på jorden sedan Adam och Eva lämnade Edens lustgård. Herren sade till Adam: ”I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd.” (1 Mos 3:19) Adam och Eva arbetade med att bruka jorden så att de kunde sörja för sina egna och sina barns behov. (Se Mose 5:1.)

Herren sade till Israels folk: ”Sex dagar skall du arbeta.” (2 Mos 20:9)

Till läraren: Försök hjälpa alla i klassen eller familjen att delta i lektionen. De kan hjälpa till genom att sätta upp stolar, hålla inlednings- eller avslutningsbön, skriva på tavlan, läsa högt ur skrifterna, besvara frågor, bära vittnesbörd eller sammanfatta lektionen.

Under den återställda kyrkans första dagar sade Herren till de sista dagars heliga: "Nu finner jag, Herren, inte behag i Sions invånare, ty det finns lättingar bland dem." (L&F 68:31)

En Guds profet har sagt: "Arbete ska åter krönas som den styrande principen hos våra medlemmar i kyrkan." (Heber J Grant, *Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant* [2002], s 111)

Familjeansvar

- Nämn några ansvar som fäder, mödrar och barn måste ta hand om i hemmet. Vad kan familjemedlemmarna göra för att dela upp arbetet?

Föräldrar arbetar tillsammans för att bidra till familjens fysiska, andliga och känslomässiga välbefinnande. De bör aldrig förvänta sig att någon ska ta hand om detta ansvar åt dem. Aposteln Paulus skrev: "Om någon inte tar hand om sina närmaste, särskilt då sin egen familj, så har han förnekat tron." (1 Tim 5:8)

Makar bör söka inspiration från Herren och följa profeternas råd när de definierar den enskildes ansvar. Att skapa ett hem där evangeliets principer lärs ut dagligen, och där kärlek och ordning råder är lika viktigt som att förse med grundläggande nödvändigheter som mat och kläder.

Barnen bör göra sin del av familjens arbete. Det är nödvändigt att barnen har arbetsuppgifter som lämpar sig för deras förmågor. De behöver få beröm för sina framsteg. Goda attityder till arbete, vanor och färdigheter lärs in genom givande upplevelser i hemmet.

Ibland råkar människor ut för svårigheter då de försöker sörja för sin familj. Kronisk sjukdom, förlust av make eller maka, eller att en mor- eller farförälder bor i huset kan göra att ansvarsuppgifterna ökar i ett hem. Vår himmelske Fader är medveten om familjer i dessa situationer och ger dem styrka att genomföra sina plikter. Han välsignar dem alltid om de ber honom i tro.

Vi kan njuta av vårt arbete

- Hur påverkas vårt arbete av vår inställning?

För en del är arbete det tråkigaste som finns. För andra är det en spännande del av livet. Ett sätt att till fullo njuta av livets välsignelser är att lära sig att älska arbete.

Vi kan inte alla välja det slags arbete vi gör. En del av oss arbetar långa timmar för att skaffa det allra nödvändigaste. Det är svårt att tycka om ett sådant arbete. Men de lyckligaste människorna har lärt sig att tycka om sitt arbete, vad det än är.

Vi kan hjälpa varandra i vårt arbete. Den tyngsta börda blir lättare när någon delar den.

Vår inställning till arbete är mycket viktig. Följande berättelse visar hur en man såg bortom sitt dagliga arbete. En resande passerade ett stenbrott och såg tre män arbeta där. Han frågade var och en av dem vad de gjorde. Männens svar avslöjade olika attityder gentemot samma arbete. "Jag hugger sten", svarade den förste mannen. Den andre svarade: "Jag tjänar tre guldmynt per dag." Den tredje mannen log och sade: "Jag hjälper till med att bygga Herrens hus."

Vi kan tjäna Gud i varje ärligt arbete. Kung Benjamin, en nephitiske profet, sade: "När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst." (Mosiah 2:17) Om vårt arbete endast ger tillräckligt av livets nödortft för oss själva och vår familj, hjälper vi alltjämt några av Guds barn.

- Hur kan vi förbättra vår attityd till arbete?

Gud fördömer lättja

Herren är inte nöjd med dem som är lata eller arbetsskygga. Han sade: "Lättingen skall inte ha någon plats i kyrkan, om han inte omvänder sig och ändrar sitt levnadssätt." (L&F 75:29) Han befallde också: "Du skall inte vara lat, ty den som är lat skall varken äta arbetarens bröd eller bära hans kläder." (L&F 42:42)

Från kyrkans första dagar har våra profeter lärt de sista dagars heliga att vara oberoende och självförsörjande och att undvika lättja. Sanna sista dagars heliga drar sig inte frivilligt undan bördan att försörja sig själv. Så länge som de kan försörjer de sig själva och sina familjer med livets nödortft.

I den utsträckning de kan ska alla medlemmar i kyrkan ta på sig ansvaret att ta hand om släktingar som inte kan ta hand om sig själva.

- Hur påverkar lättja den enskilde? familjen? samhället?

Arbete, rekreation och vila

- Varför är det viktigt att bibehålla en balans i livet mellan arbete, rekreation och vila?

Vi bör var och en finna den lämpliga balansen mellan arbete, rekreation och vila. Det finns ett gammalt talesätt: "Att inte göra någonting är det svåraste som finns, därför att man aldrig kan stanna för att vila." Utan arbete mister vilan och avkopplingen sin betydelse.

Det är inte bara angenämt och nödvändigt att vila, utan vi har också blivit befallda att vila på sabbatsdagen. (Se 2 Mos 20:10; L&F 59:9–12.) Denna dag av vila efter sex dagars arbete vederkvicker oss inför de dagar som följer. Herren utlovar också "jordens fullhet" till dem som iakttar sabbatsdagen. (Se L&F 59:16–20; se även kapitel 24 i denna bok.)

På de andra dagarna i veckan bör vi förutom att arbeta ägna tid åt att utveckla våra talanger och njuta av våra hobbies, tidsfördriv eller andra aktiviteter som piggar upp oss.

- Vad kan vi göra för att bibehålla en god balans mellan arbete, rekreation och vila? Hur kan föräldrar hjälpa sina barn att bibehålla denna balans?

Arbetets välsignelser

- Vilka välsignelser kommer av ärligt arbete?

Gud uppenbarade för Adam: "I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd." (1 Mos 3:19) Förutom en timlig lag var detta också en lag för frälsning av Adams själ. Det finns egentligen ingen skillnad mellan andligt, mentalt och fysiskt arbete. Arbete är nödvändigt för var och ens tillväxt, karaktärsutveckling och för många tillfredsställande ting som den late aldrig får kännedom om.

President David O McKay sade: "Låt oss inse att förmånen att arbeta är en gåva, att förmågan att arbeta är en välsignelse, att kärlek till arbete är framgång." (*Pathways to Happiness* [1957], s 381)

"Människorna är till för att de skall kunna ha glädje." (2 Ne 2:25)
Arbete är en nyckel till fullkomlig glädje i Guds plan. Om vi är rättfärdiga kommer vi att återvända för att bo hos vår himmelske Fader, och vi kommer att ha arbete att utföra. När vi blir lika honom kommer vårt arbete att påminna om hans arbete. Hans arbete är att "åstadkomma odödlighet och evigt för människan". (Mose 1:39)

Ytterligare skriftställen

- Mose 4:23–25 (Adam fick veta att han skulle arbeta i alla sina livsdagar för sin mat)
- L&F 56:16–17 (Gud varnar rik som fattig för girighet, avundsjuka och lättja)
- L&F 58:26–29 (människan ska verka med iver för en god sak)
- Matt 25:14–30 (liknelsen om talenterna)
- Ef 4:28 (sluta stjäla och i stället arbeta)
- 1 Tess 4:11–12 (arbeta med egna händer)
- 2 Ne 5:17 (Nephi lärde sitt folk att arbeta och vara flitiga)

Tjänande

Kapitel 28

Hur vi kan tjäna

- Fundera på hur du och din familj blivit betjänade av andra människor.

Jesus sade: ”Jag är här mitt ibland er som tjänare.” (Se Luk 22:27.) Som sanna efterföljare till Jesus måste vi tjäna varandra.

Att tjäna andra är att hjälpa dem som behöver hjälp. Kristusligt tjänande kommer av äkta kärlek till Frälsaren och av kärlek och omtanke om dem som han ger oss tillfällen och direktiv att hjälpa. Kärlek är mer än en känsla. När vi älskar våra medmänniskor vill vi hjälpa dem.

Vi måste alla vara villiga att tjäna, oavsett inkomst, ålder eller social ställning. En del tror att bara de fattiga och ringa ska tjäna. Andra tror att tjänande endast ska utföras av de rika. Men Jesus lärde annorlunda. När modern till två av hans lärjungar bad honom att ära hennes söner i hans rike, svarade han: ”Den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara de andras slav.” (Matt 20:26–27)

Det finns många sätt att tjäna. Vi kan hjälpa andra ekonomiskt, socialt, fysiskt och andligt. Vi kan till exempel dela med oss av mat eller andra förnödenheter till dem som behöver det. Vi kan hjälpa behövande genom att bidra med ett generöst fasteoffer. Vi kan erbjuda vår vänskap till en nykomling. Vi kan utföra trädgårdsarbete åt en äldre person eller ta hand om någon som är sjuk. Vi kan undervisa någon om evangeliet som behöver sanningen eller trösta någon som sörjer.

Vi kan utföra såväl små som stora handlingar av tjänande. Vi bör aldrig underlåta att hjälpa någon bara därför att vi inte kan utföra storslagna ting. En änka berättade om två barn som kom och

ringde på hennes dörr en kort tid efter det att hon flyttat till en ny stad. Barnen hade med sig en lunchkorg och en lapp med följande text: "Om du behöver någon som springer ärenden åt dig, så kontakta oss." Änkan blev glad över den lilla vänliga handlingen och hon glömde den aldrig.

Men ibland måste vi göra stora offer för att tjäna någon. Frälsaren gav sitt liv för att tjäna oss.

- Fundera på människor i din familj eller i samhället som är ekonomiskt, socialt, fysiskt eller andligt behövande. Fundera på vad du kan göra för att tjäna dem.

Varför Frälsaren vill att vi ska tjäna andra

- Varför vill Herren att vi ska tjäna andra?

Det är genom mäns och kvinnors, pojkars och flickors tjänande som Guds verk utförs. President Spencer W Kimball förklarade: "Gud lägger märke till oss, och han vakar över oss. Men det är vanligen genom någon annan som han tillgodoser våra behov." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 84)

I hela vårt liv är vi beroende av andras hjälp. Som spädbarn gav våra föräldrar oss mat, kläder och vård. Utan denna omvårdnad skulle vi ha dött. När vi växte upp lärde andra människor oss olika färdigheter och attityder. Många av oss har behövt vård vid sjukdom eller pengar då vi haft det ekonomiskt svårt. En del av oss ber att Gud ska välsigna människor som lider men gör sedan ingenting för dem. Vi måste komma ihåg att Gud verkar genom oss.

När vi hjälper varandra tjänar vi Gud. Kung Benjamin, en stor kung på Mormons boks tid, lärde sitt folk den principen genom sitt sätt att leva. Han betjänade dem hela sitt liv och förtjänade sitt eget levebröd i stället för att blir försörjd av folket. I en inspirerad predikan förklarade han varför han älskade att tjäna. Han sade:

"När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst ...

Och om jag, som ni kallar er kung, arbetar för att tjäna er, borde då inte ni arbeta för att tjäna varandra?" (Mosiah 2:17-18)

- Vad kan vi göra för att vara beredda på att tillgodose andras behov?

Vi blir välsignade när vi tjänar

- Hur blir vi välsignade när vi tjänar andra?

När vi tjänar andra får vi viktiga välsignelser. Genom tjänande ökar vi vår förmåga att älska. Vi blir mindre själviska. När vi tänker på andras problem förefaller våra egna problem mindre allvarliga. Vi måste tjäna andra för att uppnå evigt liv. Gud har sagt att de som lever tillsammans med honom måste älska och tjäna hans barn. (Se Matt 25:34–40.)

När vi tänker på de människor som tjänar osjälviskt kan vi se att de får mer än de ger. En sådan person var en sista dagars helig vid namn Paul som förlorade rörelseförmågan i båda benen vid en olycka. En del skulle kanske ha känt sig bittra och värdelösa, men Paul valde att tänka på andra i stället. Han lärde sig ett yrke och tjänade tillräckligt med pengar för att köpa ett hus. Där skapade han och hans hustru ett hem åt många hemlösa, önskade barn. En del var svårt handikappade. Ända till sin död 20 år senare tjänade han dessa barn och andra. I gengäld fick han mycket kärlek och han tänkte inte på sina obrukbara ben. Han kom nära Herren.

President Spencer W Kimball sade: "Vi växer när vi tjänar andra — ja, det är verkligen lättare för oss att 'finna' oss själva eftersom det finns så mycket mer av oss att finna!" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball*, s 88)

Tillfällen att tjäna

Somliga av oss tjänar endast dem som vi tycker om att vara i närheten av och undviker alla andra. Men Jesus befallde oss att älska och tjäna alla människor. Det finns många tillfällen att tjäna. (Se Mosiah 4:15–19.)

Vi kan tjäna våra familjemedlemmar. Man och hustru bör vara medvetna om varandras behov. Föräldrar bör inte bara tjäna sina barn genom att ge dem mat och kläder, utan också undervisa, leka

och arbeta tillsammans med dem. Barn kan tjäna genom att hjälpa till med sysslorna i hemmet och genom att hjälpa sina syskon.

Män och hustrur betjänar och hjälper varandra. De kan hjälpa varandra ta hand som barnen, och de kan stödja varandra i personliga intressen och sysselsättningar. En mor och far kan göra uppoffringar för att sända ut ett barn på mission. En äldre pojke kan trösta sin lillasyster som är mörkrädd eller lära henne att läsa. Våra profeter har sagt att familjen är den viktigaste enheten i samhället. Vi måste tjäna våra familjer väl. (Se Mosiah 4:14–15.)

Vi har många tillfällen att tjäna våra medmänniskor, våra vänner och till och med främlingar. Om en granne har problem med skörden efter en storm kan vi hjälpa till. Om en mor är sjuk kan vi ta hand om hennes barn eller hjälpa till med hushållsarbetet. Om en ung man fjärrar sig från kyrkan kan vi leda honom tillbaka. Om ett barn utsätts för hån kan vi erbjuda honom vår vänskap och övertala andra att vara vänliga mot honom. Vi behöver inte känna de människor som vi tjänar. Vi bör söka efter vägar att tjäna så många av vår himmelske Faders barn som möjligt.

Om vi har särskilda talanger bör vi använda dem för att tjäna andra. Gud välsignar oss med talanger och förmågor för att bidra till att andras liv blir bättre.

Vi har tillfällen att tjäna i kyrkan. En avsikt med kyrkans organisation är att ge oss tillfällen att hjälpa varandra. Medlemmar i kyrkan tjänar genom att utföra missionsarbete, ta på sig ledarskapsuppgifter, besöka andra medlemmar i kyrkan, hålla lektioner och utföra annat kyrkoarbete. I Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga finns det inget betalt prästerskap, så medlemmarna måste själva genomföra alla aktiviteter i kyrkan.

- Hur kan vi ge tillräckligt med tid till vår familj när vi har så många tillfällen att tjäna i kyrkan och i samhället?

Jesus Kristus är det fullkomliga exemplet på tjänande

- Nämn några av dina älsklingsberättelser i skrifterna där Frälsaren är ett exempel på tjänande.

Frälsaren gav det fullkomliga exemplet på tjänande. Han förklarade att han inte kommit till jorden för att bli betjänad utan för att tjäna och för att ge sitt liv för oss. (Se Matt 20:28.)

Jesus Kristus älskar oss var och en mer än vi kan förstå. När han var på jorden tjänade han den fattige, den okunnige, syndaren, den föraktade. Han förkunnade evangeliet för alla dem som ville lyssna, mättade stora mängder av hungriga människor som kom för att lyssna till honom, botade de sjuka och uppreste de döda.

Han är jordens skapare och vår Frälsare, ändå utförde han många enkla handlingar av tjänande. Strax före sin korsfästelse kom han samman med sina lärjungar. När han undervisat dem tog han vatten i ett fat och en linneduk och tvättade deras fötter. (Se Joh 13:4–10; se även bilden i det här kapitlet.) På den tiden var det en hedersbevisning att tvätta en besökares fötter och det utfördes vanligtvis av en tjänare. Jesus gjorde det som ett exempel på kärlek och tjänande. När vi villigt tjänar andra i en anda av kärlek blir vi mer kristuslika.

- Vad kan vi lära oss av Frälsarens exempel på tjänande?

Ytterligare skriftställen

- Mosiah 2 (Kung Benjamins predikan om tjänande)
- L&F 81:5 (trösta, lyfta upp, stärka)
- Kol 3:23–24 (tjäna andra såsom du skulle tjäna Herren)
- Alma 17–18 (Ammon tjänade kungen)
- Gal 5:13 (tjäna varandra i kärlek)

Till läraren: När vi bär vårt vittnesbörd om Jesus Kristus inbjuder vi den Helige Anden att närvara. Var under dina förberedelser och i din undervisning ständigt uppmärksam på möjligheter att vittna om Frälsaren och be dem du undervisar att också vara det.

Herrens hälsolag

Kapitel 29

Vår kropp är ett Guds tempel

En av de stora välsignelser vi fick när vi kom till jorden var en fysisk kropp. Vi behövde en fysisk kropp för att bli lika vår himmelske Fader. Vår kropp är så viktig att Herren kallar den ett Guds tempel. (Se 1 Kor 3:16–17; 6:19–20.)

Eftersom vår kropp är så viktig vill vår Fader i himlen att vi ska ta väl hand om den. Han vet att vi kan bli gladare och bättre människor om vi är friska. Den Helige Anden kan vara med oss om kropp och sinne är rena. Vår Fader vet att vi utsätts för frestelser att handskas oförståndigt med vår kropp eller att inta skadliga ämnen. Därför har han talat om för oss vad som är bra för vår hälsa och vad som är dåligt. Mycket av det som Gud har talat om för oss om god hälsa finns i Läran och förbunden 89. Denna uppenbarelse kallas för Visdomsordet.

Vi måste lyda Visdomsordet för att vara värdiga att inträda i templet. Om vi inte lyder Visdomsordet drar sig Herrens Ande bort från oss. Om vi vanhelgar "Guds tempel", som är vår kropp, skadar vi oss själva fysiskt och andligt.

Vi är befallda att inte inta vissa saker i vår kropp

- Vad har Herren befallt oss att inte inta i vår kropp?

Herren befäller oss att inte använda vin eller starka drycker, vilket betyder drycker som innehåller alkohol. Första presidentskapet har lärt att starka drycker ofta för med sig grymhet, fattigdom, sjukdom och fördärv i hemmet. De är ofta orsak till oärlighet, förlust av kyskhet och förlust av god urskillning. De är ett gissel för alla som dricker det. (Se "Message of the First Presidency", *Improvement Era*, nov 1942, s 686.) Gravida kvinnor som dricker alkohol kan

orsaka fysiska och mentala skador hos sina barn. Många bilolyckor orsakas varje år av människor som dricker alkohol.

Herren har sagt till oss att "tobak inte är för kroppen". (Se L&F 89:8.) Den är skadlig för vår kropp och för vår ande. Vi bör till exempel inte röka cigaretter eller cigarrer. Vetenskapsmän har visat att tobak orsakar många sjukdomar och kan orsaka fosterskador.

Herren ger oss också rådet att inte använda "heta drycker". (L&F 89:9) Kyrkans ledare har sagt att detta betyder kaffe och te, vilka innehåller skadliga ämnen. Vi bör undvika alla drycker som innehåller skadliga ämnen.

Vi bör inte använda droger utom när de är nödvändiga som medicin. En del droger är till och med mer skadliga än alkohol och tobak (vilka också är droger). De som missbrukar droger behöver söka hjälp, be om styrka och rådgöra med sin biskop så att de till fullo kan omvända sig och bli rena.

Vi bör undvika allt som vi vet är skadligt för kroppen. Vi bör inte använda något ämne som är vanebildande. Vi bör också undvika att äta för mycket. Visdomsordet talar inte om för oss allting som vi ska undvika eller förtära, men det ger oss riktlinjer. Det är en värdefull timlig lag. Det är också en storslagen andlig lag. Genom att leva efter Visdomsordet blir vi andligen starkare. Vi renar vår kropp så att Herrens Ande kan bo i oss.

- Nämn någonting som inte uttryckligen nämns i Visdomsordet och som vi bör undvika.

Vi får lära oss att vissa saker är bra för vår kropp

- Vad är enligt Visdomsordet något av det som Herren säger är bra för oss?

Frukt, grönsaker och hälsosamma örter är bra för oss. Vi bör använda dem med visdom och tacksägelse.

Till läraren: Att göra upp listor kan främja intresset och hjälpa eleverna att koncentrera sig. Be klassmedlemmar eller familjemedlemmar att diskutera vilka ämnen som Herren har befallt oss att inte inta i vår kropp. Du kan be någon att skriva upp svaren på tavlan eller på ett stort papper. Du kan göra detsamma när de diskuterar sådant som är hälsosamt för vår kropp.

Kött från fåglar och djur är också avsedda till föda. Men vi bör äta kött sparsamt. (Se L&F 49:18; 89:12.) Fisk är också bra för människan.

Säd är bra för oss. Vete är särskilt bra för oss.

- Hur har du blivit välsignad av att äta de här sakerna?

Arbete, vila och motion är viktiga

- Vad har arbete, vila och motion att göra med Herrens hälsolag?

Förutom Läran och förbunden 89 finns det andra skriftställen som talar om för oss vad vi bör göra för att hålla oss friska. Det står: "Upphör att vara lata. Upphör att vara orena ... upphör att sova längre än nödvändigt. Gå till sängs tidigt så att ni inte blir trötta. Stig upp tidigt så att era kroppar och era sinnen kan bli styrkta." (L&F 88:124) Det står också följande: "Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor." (2 Mos 20:9) Herren förmanar oss att inte arbeta mer än vi har kraft till. (Se L&F 10:4.)

En nutida profet har sagt till oss att vi bör hålla vår kropp frisk. Han rådde: "Näringsrik mat, regelbunden motion och sömn i lagom mängd är nödvändiga för en stark kropp, alldeles som regelbundet skriftstudium och bön stärker sinne och ande." (Thomas S Monson, *Nordstjärnan*, jan 1991, s 44.)

Utlovade välsignelser av att leva efter Herrens hälsolag

- Hur blir vi välsignade när vi lyder Visdomsordet?

Vår himmelske Fader har givit oss hälsolagar för att lära oss hur vi ska ta hand om vår kropp. Skrifterna berättar följande om Guds lagar: "Jag gav ... inga timliga bud, ty mina bud är andliga." (L&F 29:35) Detta innebär att hans befallningar som rör vårt fysiska tillstånd är till för vårt andliga välbefinnande.

När vi håller Herrens hälsolag och lyder hans andra bud, lovar han att välsigna oss fysiskt och andligt.

Fysisk har vi blivit lovade god hälsa. Till följd av denna goda hälsa ska vi "springa och inte bli trötta och skall gå och inte bli matta". (L&F 89:20) Detta är en stor välsignelse, men de andliga

välsignelserna som han har lovat oss är till och med större än de fysiska.

Herren lovar oss att vi ”skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter”. (L&F 89:19) Vi blir undervisade om viktiga sanningar av den Helige Anden genom uppenbarelse. President Boyd K Packer lärde: ”Vår fysiska kropp är vår andes redskap. I den förunderliga uppenbarelse som kallas för Visdomsordet får vi veta hur vi ska hålla våra kroppar fria från gifter som kan fördunkla, t o m förstöra, de känsliga fysiska sinnen som har att göra med andlig kommunikation. Visdomsordet är en nyckel till personlig uppenbarelse.” (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 13.)

Herren lovar också att mordängeln ska gå förbi oss. President Heber J Grant sade: ”Om du och jag vill bli välsignade med liv, hälsa, styrka till kropp och sinne, om vi önskar att mordängeln ska gå förbi oss, som han gjorde på Israels barns tid, måste vi lyda Visdomsordet, för då är Gud bunden och välsignelserna blir våra.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant* [2002], s 188)

- Hur kan vi hjälpa barn och ungdomar att förstå den eviga betydelsen av Visdomsordet?
- Vad kan vi göra för att hjälpa familjemedlemmar eller vänner som har svårt att lyda Visdomsordet?

Ytterligare skriftställen

- Dom 13:13–14; Ords 20:1; Jes 5:11–12; Dan 1 (undvik starka drycker)
- L&F 59:16–20 (det som kommer ur jorden är till nytta för människan)
- Ords 23:20–21 (varning mot dryckenskap, frosseri, lättja)
- L&F 136:24 (upphör med dryckenskap)

Kristlig kärlek

Kapitel 30

Vad är kristlig kärlek?

- Hur skulle du definiera kristlig kärlek?

Frälsarens liv återspeglar hans rena kärlek till alla människor. Han till och med gav sitt liv för oss. Kristlig kärlek är den rena kärlek som vår Frälsare Jesus Kristus har. Han har befallt oss att älska varandra så som han älskar oss. Skrifterna lär oss att kristlig kärlek kommer av ett rent hjärta. (Se 1 Tim 1:5.) Vi har ren kärlek då vi av hjärtat visar äkta omtanke om och medkänsla med alla våra bröder och systrar.

Kristlig kärlek är den förnämsta av alla dygder

Profeten Moroni talar om för oss: ”Håll därför fast vid kärleken, som är det största av allt, ty allt måste upphöra. Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt.” (Moro 7:46–47; se även 1 Kor 13; 2 Ne 26:30; Moro 7:44–45, 48.)

Frälsaren gav oss genom sitt liv ett exempel att följa. Han var Guds Son. Han hade fullkomlig kärlek och han visade oss hur vi ska visa kärlek. Genom sitt exempel visade han oss att våra medmänniskors andliga och fysiska behov är lika viktiga som våra egna. Innan han gav sitt liv för oss sade han:

”Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.”
(Joh 15:12–13)

Moroni talade till Herren och sade:

”Jag [minns] att du har sagt att du har älskat världen så högt att du har lagt ned ditt liv för världen ...

Och nu vet jag att denna kärlek som du har haft till människobarnen är detsamma som kristlig kärlek. Om därför en människa inte har denna kärlek kan hon inte ärva den plats som du har berett i din Faders boningar.” (Ether 12:33–34)

Det är kanske inte nödvändigt för oss att ge vårt liv som Frälsaren gjorde. Men vi kan ha kristlig kärlek om vi gör honom till det centrala i vårt liv och följer hans exempel och lärdomar. Liksom Frälsaren kan vi också välsigna våra bröder och systrar här på jorden.

- Varför är den kristliga kärleken den främsta av alla dygder?

I kristlig kärlek ingår att ge till de sjuka, betryckta och fattiga

Frälsaren gav oss många lärdomar i form av berättelser eller liknelser. Liknelsen om den barmhärtige samariten lär oss att vi ska ge till de behövande, oavsett om de är våra vänner eller inte. (Se Luk 10:30–37; se även James E Talmage, *Jesus Kristus*, [1964] s 420–422.) I liknelsen berättar Frälsaren att en man färdades till en annan stad. På vägen överfölls han av rövare. De stal hans kläder och pengar och slog honom och lämnade honom halvdöd. En präst kom förbi, såg honom, men gick förbi. Sedan gick en tempeltjänare fram till honom, såg på honom och gick vidare. Men så kom en samarit förbi, vilka föraktades av judarna, och då han såg mannen förbarmade han sig över honom. (Se bilden i det här kapitlet.) Den barmhärtige samariten knäböjde vid hans sida, förband hans sår och tog honom på sin åsna till ett värdshus. Han betalade värdshusvärdens för att sköta om mannen tills denne tillfrisknat.

Jesus lärde att vi bör ge mat till de hungriga, husrum till de som inte har något och kläder till de fattiga. När vi besöker de sjuka och de som är i fängelse är det som om vi gjorde det för honom i stället. Han lovar oss att om vi gör detta ska vi få ärva hans rike. (Se Matt 25:34–46.)

Vi bör inte försöka avgöra huruvida någon verkligen förtjänar vår hjälp eller inte. (Se Mosiah 4:16–24.) När vi har tagit hand om vår

egen familjs behov bör vi hjälpa alla som behöver hjälp. Därigenom liknar vi vår himmelske Fader, som låter det regna över både rättfärdiga och orättfärdiga. (Se Matt 5:44–45.)

President Thomas S Monson påminde oss om att det finns personer som behöver mer än materiella ägodelar:

”Låt oss ställa oss frågan: ’Har jag gjort något gott på vår jord i dag? Har jag hjälpt någon som är i nöd?’ [Se *Sånger* (1956), nr 158.] Vilken formel för lycka! Vilket recept på förnöjsamhet, på inre frid — att ha inspirerat någon annan att känna sig tacksam.

Tillfällena att ge av oss själva är i sanning obegränsade, men de går oss också fort förbi. Det finns hjärtan att glädja. Det finns vänliga ord att säga. Det finns gåvor att ge. Det finns gärningar att göra. Det finns själar att rädda.” (*Nordstjärnan*, jan 2002, s 69.)

- Hur skulle du beskriva de personer som gick förbi den skadade mannen i liknelsen om den barmhärtige samariten? Hur skulle du beskriva samariten? Hur kan vi tillämpa liknelsens budskap i vårt liv?

Kristlig kärlek kommer från hjärtat

- Hur kan vi älska människor trots deras synder och brister?

Om vi ger till de behövande men inte känner medlidande med dem, har vi inte kristlig kärlek. (Se 1 Joh 3:16–17.) Aposteln Paulus lärde att när vi har kärlek är vi fyllda med goda känslor mot alla människor. Vi är tålmodiga och vänliga. Vi är inte skrytsamma eller högmodiga, själviska eller ohövlige. När vi har kristlig kärlek kommer vi inte ihåg eller gläds åt det onda andra har gjort. Inte heller gör vi gott bara för att det är till vår fördel. I stället delar vi glädjen med dem som lever efter sanningen. När vi har kristlig kärlek är vi lojala, vi tror det bästa om andra och vi är vänliga mot dem. Skrifterna lär att ”kärleken upphör aldrig”. (Se 1 Kor 13:4–8.)

Frälsaren var vårt exempel på hur vi ska känna för och behandla andra. Han föraktade ogudaktighet, men han älskade syndare trots deras synder. Han hade omtanke om barn, gamla, fattiga och behövande. Han hade sådan stor kärlek att han kunde vädja till vår

himmelske Fader om att förlåta soldaterna som slog in spikarna i hans händer och fötter. (Se Luk 23:34.) Han lärde oss att om vi inte förlåter andra kommer inte vår Fader i himlen att förlåta oss. (Se Matt 18:33–35.) Han sade: ”Jag säger er: Älska era ovänner och be för dem som förföljer er ... Ty om ni älskar dem som älskar er, vilken lön får ni för det?” (Matt 5:44, 46) Vi måste lära oss att hysa samma känslor för andra som Jesus gjorde.

Att utveckla den kristliga kärlekens dygd

- Hur kan vi bli mer kärleksfulla?

Ett sätt vi kan bli kärleksfulla på är genom att studera Jesu Kristi liv och hålla hans bud. Vi kan studera vad han gjorde i vissa situationer och göra samma saker när vi befinner oss i motsvarande situationer.

För det andra kan vi då vi hyser ovänliga känslor be om att få större kristlig kärlek. Mormon manar oss: ”Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek [kristlig kärlek] som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare.” (Moro 7:48)

För det tredje kan vi lära oss att älska oss själva, vilket innebär att vi förstår vårt sanna värde som barn till vår himmelske Fader. Frälsaren lärde att vi måste älska andra *som vi älskar oss själva*. (Se Matt 22:39.) För att älska oss själva måste vi respektera och lita på oss själva. Det innebär att vi måste visa lydnad mot evangeliets principer. Vi måste omvända oss från felaktiga handlingar. Vi måste förlåta oss själva när vi har omvänt oss. Vi älskar oss själva bättre när vi kan känna den djupa, stärkande förvissningen om att Frälsaren verkligen älskar oss.

Till läraren: Var och en av de första fyra styckena under rubriken ”Att utveckla den kristliga kärlekens dygd” lär ut ett sätt varpå vi kan bli mer kärleksfulla. Om klassrumsmiljön möjliggör mindre gruppdiskussioner kan du dela upp klassmedlemmarna eller familjemedlemmarna i grupper om fyra. Ge ett av de fyra styckena till varje medlem i varje grupp. Låt deltagarna studera sina tilldelade stycken var för sig. Låt dem fundera på exempel från de människors liv som de känner eller personer i skrifterna som representerar detta sätt att bli kärleksfull. Be dem sedan redogöra för sina exempel för varandra i sina grupper.

För det fjärde kan vi låta bli att tycka att vi är bättre än andra människor. Vi kan ha tålmod med deras brister. Joseph Smith sade: ”Ju närmare vi kommer vår himmelske Fader, desto mer är vi benägna att se med medlidande på själar som går mot sin undergång. Vi känner att vi vill lyfta upp dem på axlarna och kasta deras synder bakom vår rygg.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 424)

I Mormons bok läser vi om Enos, en ung man som ville veta att hans synder hade blivit förlåtna. Han säger till oss:

”Min själ hungrade, och jag föll på knä inför min Skapare och ropade till honom i mäktig bön och vädjan för min egen själ. Och hela dagen lång ropade jag till honom, ja, och när kvällen kom höjde jag fortfarande min röst så högt att den nådde himlarna.

Och det kom en röst till mig som sade: Enos, dina synder är dig förlåtna, och du skall bli välsignad.” (Enos 1:4–5)

Herren förklarade för Enos att till följd av hans tro på Kristus hade han blivit förlåten för sina synder. Då Enos hörde dessa ord var han inte längre bekymrad för egen del. Han visste att Herren älskade honom och att han skulle välsigna honom. Han började istället känna omtanke om sina vänners och släktingars, nephiternas, välfärd. Han utgöt hela sina själ till Gud för dem. Herren svarade och sade att de skulle bli välsignade i enlighet med sin trofasthet i att hålla de bud som de redan hade fått. Enos kärlek ökade ännu mer efter dessa ord och han bad i mången lång kamp för lamaniterna, som var nephiternas fiender. Herren beviljade hans önskan och han tillbringade resten av sitt liv med att försöka rädda nephiternas och lamaniternas själar. (Se Enos 1:6–26.)

Enos var så tacksam för Herrens kärlek och förlåtelse att han villigt tillbringade resten av sitt liv med att hjälpa andra få samma gåva. Enos hade verkligen lärt sig känna kristlig kärlek. Det kan vi också göra. Faktum är att vi måste göra det för att få arva den plats som är beredd åt oss i vår Faders rike.

Ytterligare skriftställen

- Kol 3:12–14 (kärleken är fullkomlighetens sammanhållande band)
- Alma 34:28–29 (våra böner är förgäves om vi inte utför kärleksfulla handlingar)
- 1 Kor 12:29–13:3 (definition på kärlek)
- L&F 121:45–46 (låt oss vara fyllda av kärlek till alla människor)

Ärlighet

Kapitel 31

Ärlighet är en frälsande princip

- Hur skulle det vara i samhället om alla var fullkomligt ärliga?

Den trettonde trosartikeln lyder: "Vi tror på att vara ärliga." Mormons bok berättar för oss om en grupp människor som "utmärkte sig ... för sin hängivenhet mot Gud och även mot människor, ty de var fullkomligt ärliga och uppriktiga i allt, och de var ståndaktiga i tron på Kristus intill änden". (Alma 27:27) På grund av sin ärlighet uppmärksammades dessa människor av såväl sina medmänniskor som av Gud. Det är viktigt att lära sig vad ärlighet är, hur vi frestas att vara oärliga och hur vi kan övervinna denna frestelse.

Fullständig ärlighet är nödvändig för vår frälsning. President Brigham Young sade: "Om vi accepterar frälsningen på de villkor som erbjuds oss, måste vi vara ärliga i alla våra tankar, i vårt närmaste umgänge, i våra överenskommelser, i våra ord och i varje handling i livet." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s 293)

Gud är ärlig och sann i allt. (Se Alma 7:20.) Vi måste också vara ärliga i allt för att bli lika honom. Jareds broder vittnade: "Ja, Herre, jag vet att du ... är en sanningens Gud och kan inte ljuga." (Eth 3:12) I motsats till detta är djävulen en lögnare. Han är faktiskt lögnernas fader. (Se 2 Ne 9:9.) "De som väljer att bedraga, ljuga och förvränga blir hans slavar." (Mark E Petersen, i Conference Report, okt 1971, s 65; eller *Ensign*, dec 1971, s 73)

Ärliga människor älskar sanning och rätt. De är ärliga i ord och handling. De ljuger, stjälar eller bedrar inte.

Att ljuga är oärligt

Att ljuga är att avsiktligt bedra andra. Att bära falskt vittnesbörd är en form av lögn. Herren gav denna befallning till Israels barn: "Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa." (2 Mos 20:16) Också Jesus lärde detta när han var på jorden. (Se Matt 19:18.) Det finns många andra former av lögn. När vi talar osanning gör vi oss skyldiga till lögn. Vi kan också avsiktligt bedra andra genom en gest eller en min, genom att vara tysta eller genom att bara säga en del av sanningen. Närhelst vi på något sätt får människor att tro något som inte är sant, är vi inte ärliga.

Herren ser inte på sådan oärlighet med välbehag, och vi kommer att få stå till svars för våra lögner. Satan vill få oss att tro att det är helt i sin ordning att ljuga. Han säger: "Ja, ljug litet ... det finns inget ont i det." (2 Ne 28:8) Satan uppmuntrar oss att rättfärdiga våra lögner inför oss själva. Ärliga människor känner igen Satans frestelser och förtiger inte någon del av sanningen, även om det verkar vara till deras nackdel.

Att stjäla är oärligt

Jesus lärde: "Du skall inte stjäla." (Matt 19:18) Att stjäla är att ta någonting som inte tillhör oss. När vi utan tillstånd tar någonting som tillhör någon annan eller en affär eller samhället, så stjälar vi. Att ta varor eller saker från en arbetsgivare är stöld. Att kopiera musik, filmer, bilder eller skriven text utan tillstånd från copyrightinnehavarna är oärligt och är en form av stöld. Att ta emot mer växel eller varor än man ska ha är oärligt. Att ta mer än sin del av någonting är att stjäla.

Att bedra är oärligt

Vi bedrar då vi ger tillbaka mindre än vi är skyldiga, eller då vi tar emot någonting som vi inte förtjänar. En del anställda bedrar sina

För lärare: Detta kapitel innehåller tre avsnitt som beskriver former av oärlighet: lögn, stöld och bedrägeri. Du kan dela upp klassmedlemmarna eller familjemedlemmarna i tre grupper. Ge var och en av grupperna ett av de tre avsnitten i uppgift. Låt personerna i varje grupp i tysthet läsa sitt tilldelade avsnitt och fundera över de olika former av oärlighet som beskrivs i det avsnittet. Diskutera därefter avsnitten som klass eller som familj. Fråga hur vi kan vara ärliga i var och en av de situationer som beskrivs.

arbetsgivare genom att inte arbeta full tid, men ändå acceptera full betalning. En del arbetsgivare är inte rättvisa mot sina anställda. De betalar dem mindre än vad de förtjänar. Satan säger: "Dra fördel av någon för hans ords skull, gräv en grop för din nästa." (2 Ne 28:8) Att dra fördel av någon är en form av oärlighet. Att tillhandahålla undermåliga tjänster eller varor är att bedra.

Vi får inte ursäkta vår oärlighet

- Vad händer med oss andligen när vi urskuldar vår oärlighet?

Människor använder många ursäkter för att de är oärliga. De ljuger för att skydda sig själva och för att andra ska tänka gott om dem. En del ursäktar sig själva för att de stjälar genom att tänka att de förtjänar vad de tog, att de tänker lämna tillbaka det eller att de behöver det mer än ägaren. En del fuskar för att få bättre betyg i skolan eller därför att "alla andra gör det" eller för att ge igen.

Dessa ursäkter och många fler anges som anledningar till oärlighet. För Herren finns det inga godtagbara anledningar. När vi ursäktar oss bedrar vi oss själva och Guds Ande upphör att vara med oss. Vi blir mer och mer orättfärdiga.

Vi kan vara fullständigt ärliga

- Vad innebär det att vara fullständigt ärlig?

För att bli fullständigt ärliga måste vi noggrant granska vårt liv. Om vi på något sätt är det minsta oärliga ska vi omedelbart börja omvända oss.

När vi är fullständigt ärliga kan vi inte bli moraliskt fördärvade. Vi är trofasta mot varje förtroende, plikt, överenskommelse eller förbund, även om det kostar oss pengar, vänner eller vårt liv. Då kan vi möta Herren, oss själva och andra utan skam. President Joseph F Smith gav oss rådet: "Må varje människa leva så att hennes karaktär kan tåla en noggrann granskning och så att den kan ses som en öppen bok, så att hon inte kommer att ha något att rygga tillbaka för eller blygas för." (*Evangeliets lära*, s 209–210)

- På vilka sätt påverkar vår ärlighet eller oärlighet våra känslor inför oss själva?

Ytterligare skriftställen

- L&F 50:17 (tala endast genom sanningens Ande)
- L&F 76:103–6 (lögnares destination)
- L&F 42:27 (befallning att inte tala illa om sina medmänniskor)
- 2 Mos 20:15–16 (befallningar att inte stjäla eller bära falskt vittnesbörd)
- L&F 42:20, 84–85; 59:6 (förbjudet att stjäla)
- L&F 3:2 (Gud är ärlig)
- L&F 10:25–28 (Satan bedrar)

Tionde och offergåvor

Kapitel 32

Betala tionde och offergåvor

- Hur visar vi vår tacksamhet till vår himmelske Fader för alla de välsignelser han ger oss genom att villigt betala tionde och offergåvor?

Vi har fått bud som hjälper oss att på varje sätt förbereda oss för att leva i vår himmelske Faders närhet. Han har gett oss ett sätt att tacka honom för våra välsignelser. Att villigt betala tionde och offergåvor är ett sätt för oss att tacka honom. När vi betalar dessa offergåvor visar vi att vi älskar honom och vill lyda hans råd.

- På vilka sätt är betalandet av tionde och offergåvor ett sätt för oss att tacka vår himmelske Fader?

Lydnad till tiondelagen

- Vad är ett ärligt tionde?

I forna tider lydde Abraham och Jakob befallningen att betala en tiondel av sin inkomst. (Se Hebr 7:1–10; 1 Mos 14:19–20; 28:20–22.)

I vår egen tid bad profeten Joseph Smith: ”O Herre! Visa din tjänare hur mycket du fordrar av ditt folks ägodelar i tionde.” (L&F 119, kapitelingressen) Herren svarade: ”Detta skall vara början på mitt folks tionde. Och därefter skall de som på detta sätt har betalt tionde, årligen ge en tiondedel av all sin inkomst, och detta skall för evigt vara en gällande lag för dem.” (L&F 119:3–4)

För lärare: Använd frågorna i början av ett avsnitt för att inleda en diskussion och låt klassmedlemmar eller familjemedlemmar vända sig till texten för att finna ytterligare information. Använd frågorna i slutet av ett avsnitt för att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att begrunda och diskutera betydelsen av det de har läst och hur det går att tillämpa i deras liv.

När vi betalar tionde visar vi vår trofasthet mot Herren. Vi visar också våra barn värdet av denna lag. De vill följa vårt exempel och betala tionde på de pengar de får.

- På vilka sätt är tionde mer en princip som handlar om tro än om pengar?
- Vad kan föräldrar göra för att lära sina barn att betala tionde och förstå dess betydelse?

Vi bör ge villigt

- Varför är vår inställning viktig när vi betalar tionde?

Det är viktigt att ge villigt. "Den som betalar sitt tionde motvilligt berövas en del av välsignelsen. Han måste lära sig att ge med ett glatt och villigt hjärta. Då kommer hans gåva att bli välsignad." (Stephen L Richards, *Tiondelagen* [broschyr, 1983], s 7–8)

Aposteln Paulus lärde att hur vi ger är lika viktigt som vad vi ger. Han sade: "Var och en må ge ... inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare." (2 Kor 9:7)

- Vad innebär det för dig att vara en "glad givare"?

Tionde och andra offergåvor

- Hur använder kyrkan tiondefonder och andra offergåvor?

Som medlemmar i kyrkan ger vi tionde och andra offergåvor till Herren.

Tionde

Tionde används av kyrkan i många syften. Några av dessa är:

1. Bygga, underhålla och driva tempel, möteshus och andra byggnader.
 2. Ordna med verksamhetsfonder till stavar, församlingar och andra enheter i kyrkan. (Dessa enheter använder fonderna för att genomföra kyrkans program, i vilka ingår att undervisa om evangeliet och leda sociala aktiviteter.)
 3. Hjälpa missionsprogrammet.
-

4. Utbilda ungdomar i kyrkans skolor, seminarier och institut.
5. Trycka och distribuera lektionsmaterial.
6. Hjälp inom släktforskning och tempeltjänst.

Andra offergåvor

Fasteoffer. Kyrkans medlemmar fastar varje månad genom att gå utan mat och dryck i två på varandra följande måltider. De bidrar med minst den summa pengar som de skulle ha använt på två måltider. De kan ge så frikostigt som de kan. Detta offer kallas för fasteoffer. Biskoparna använder dessa fasteoffer för att ordna med mat, logi, kläder och medicinsk omvårdnad till de behövande. (Se kapitel 25 i denna bok.)

Som del av fastedagen är medlemmarna närvarande vid ett möte som kallas för faste- och vittnesbördsmöte, där de bär sina vittnesbörd för varandra om Kristus och hans evangelium.

Andra donationer. Det finns andra fonder i kyrkan som kyrkans medlemmar kan donera till, till exempel missionsarbete, Ständiga utbildningsfonden, tempelbygge och humanitär hjälp.

Tjänande. Medlemmar bidrar också av tid, färdigheter och ägodelar för att hjälpa andra. Detta tjänande gör det möjligt för kyrkan att hjälpa behövande medlemmar och icke-medlemmar runt om i världen på en samhällelig, nationell och internationell nivå, särskilt när katastrofer inträffar.

Vi blir välsignade när vi ger tionde och offergåvor

Herren lovar att välsigna oss när vi trofast betalar vårt tionde och våra offergåvor. Han sade: "För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta ... om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått." (Mal 3:10)

I en nutida uppenbarelse står det om en annan välsignelse till dem som betalar tionde: "Detta är sannerligen en dag för offer, och en dag då mitt folk skall betala tionde, ty den som betalar tionde skall inte brinna vid hans ankomst." (L&F 64:23)

De välsignelser som vi blivit utlovade är både materiella och andliga. Om vi ger villigt kommer vår himmelske Fader att hjälpa oss att tillgodose våra dagliga behov av mat, kläder och husrum. I ett tal till de sista dagars heliga på Filippinerna sade president Gordon B Hinckley att om människorna "tar emot evangeliet och lever därefter, betalar sitt tionde och sina offergåvor, även om de är ringa, kommer Herren att hålla sitt urgamla löfte till dem, och de kommer att ha ris i sina skålar och kläder på kroppen och tak över huvudet. Jag ser ingen annan lösning. De behöver en kraft som är större än alla jordiska krafter för att lyfta dem och hjälpa dem." ("Ord från den levande profeten", *Nordstjärnan*, aug 1997, s 33.) Herren hjälper oss också att tillväxa "i kunskap om Gud, i vårt vittnesbörd, i förmågan att leva efter evangeliet och inspirera våra familjer att göra detsamma". (*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant* [2002], s 120)

De som betalar sitt tionde och sina offergåvor är storligen välsignade. De har en god känsla inombords som hjälper dem att bygga upp Guds rike på jorden.

- Nämn några välsignelser som du, din familj, eller dina vänner har fått genom att betala tionde och andra offergåvor.

Ytterligare skriftställen

- L&F 119:1–4 (tiondelagen)
- 1 Mos 14:18–20; Alma 13:13–16 (Abraham betalade tionde)

Missionsarbete

Kapitel 33

Herrens kyrka är en missionärskyrka

- På vilka sätt är missionsarbete en del av Guds plan för sina barn?

Herren uppenbarade evangeliets plan för Adam: "Och på så sätt började evangeliet att predikas från begynnelsen." (Mose 5:58)
Senare sändes Adams rättfärdiga avkomlingar ut för att predika evangeliet: "De ... kallade alla människor överallt till omvändelse. Och människobarnen blev undervisade om tro." (Mose 6:23)

Samtliga profeter har varit missionärer. Var och en befalldes på sin tid att predika evangeliets budskap. Närhelst prästadömet har funnits på jorden har Herren behövt missionärer som predikar evangeliets eviga principer för hans barn.

Herrens kyrka har alltid varit en missionärskyrka. När Frälsaren levde på jorden ordinerade han apostlar och sjuttio och gav dem myndighet och ansvar att predika evangeliet. De predikade mest för sitt eget folk, judarna. (Se Matt 10:5–6.) Efter Jesu uppståndelse sände han ut apostlar för att predika evangeliet för icke-judarna. Han befallde apostlarna: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen." (Mark 16:15)

Aposteln Paulus var en stor missionär som sändes till icke-judarna. Efter sin omvändelse till kyrkan tillbringade han återstoden av sitt liv med att predika evangeliet för dem. Vid olika tillfällen under sin mission blev han pryglad, stenad och kastad i fängelse. Ändå fortsatte han att predika evangeliet. (Se Apg 23:10–12; 26.)

Missionsarbetet inleddes på nytt när Herrens kyrka återställdes genom profeten Joseph Smith. I dag har apostlarna och de sjuttio

För lärare: Att berätta om erfarenheter av evangeliets principer inbjuder Anden. Du kan kontakta några klassmedlemmar eller familjemedlemmar i förväg och be dem förbereda sig för att återge erfarenheter som är meningsfulla för dem och som kan vara till hjälp för andra.

fått huvudansvaret för att predika evangeliet och se till att det predikas över hela världen. Herren sade till Joseph Smith: ”Förkunna mitt evangelium från land till land, från stad till stad ... bär vittnesbörd på varje plats för alla folk.” (L&F 66:5, 7) I juni 1830 påbörjade Samuel Harrison Smith, profetens bror, den första missionärsresan för kyrkan.

Sedan dess har över en miljon missionärer kallats och skickats ut för att predika evangeliet. Budskapet de för ut till världen är att Jesus Kristus är Guds Son och vår Frälsare. De vittnar om att evangeliet har återställts till jorden genom en Guds profet. Missionärerna ges ansvaret att predika evangeliet för alla människor, att döpa dem och att lära dem att hålla allt vad Herren har befallt. (Se Matt 28:19–20.) Sista dagars heliga missionärer reser på egen bekostnad ut till alla delar av världen för att predika evangeliets budskap.

Evangeliet ska predikas för hela världen

- Vilka olika sätt har Herren förberett för att vi ska kunna sprida evangeliet?

Vi har genom nutida uppenbarelse fått veta att vi måste föra ut det återställda evangeliet till varje nation och folk. (Se L&F 133:37.) Herren ger oss aldrig en befallning utan att förbereda en utväg för oss att utföra den. (Se 1 Ne 3:7.) Herren har förberett vägar för oss att predika evangeliet för nationer som tidigare var stängda. När vi fortsätter att be och utöva tro kommer Herren att öppna andra nationer för missionsarbetet.

Herren ”inspirerar också framstående människors sinnen till att skapa uppfinningar som främjar Herrens verk på sätt som tidigare varit okända för denna värld”. (Russell M Nelson, ”Computerized Scriptures Now Available”, *Ensign*, apr 1988, s 73) Tidningar, television, radio, satelliter, datorer, Internet och relaterad teknologisk hjälp förmedlar evangeliets budskap till miljontals människor. Vi som har evangeliets fullhet behöver använda dessa uppfinningar för att genomföra Herrens befallning: ”Ty sannerligen, ljudet måste gå ut från denna plats till hela världen och till jordens yttersta

gränser — evangeliet måste predikas för varje levande [person].” (L&F 58:64)

- På vilka sätt har du sett teknologi användas på ett effektivt sätt för att sprida evangeliet?

Missionsarbete är viktigt

- Varför är det viktigt för varje person att höra och förstå evangeliet?

”Detta är vårt främsta intresse såsom en kyrka — att frälsa och upphöja människobarnens själar.” (Ezra Taft Benson, *Nordstjärnan*, okt 1974, s 104.) Missionsarbetet är nödvändigt för att all världens människor ska få tillfälle att höra och ta emot evangeliet. De behöver få kunskap om sanningen, vända sig till Gud och få förlåtelse för sina synder.

Många av våra bröder och systrar på jorden är förblindade av människors falska lärdomar ”och hållas endast borta från sanningen för att de inte vet var de skall finna den”. (Se L&F 123:12) Genom missionsarbete kan vi föra dem till sanningen.

Herren har befallt: ”Arbeta i min vingård för sista gången. Kalla för sista gången på jordens invånare.” (L&F 43:28) När vi förkunnar evangeliet för våra bröder och systrar bereder vi vägen för Frälsarens andra ankomst. (Se L&F 34:6.)

Vi bör alla vara missionärer

- Hur kan vi på ett aktivt sätt söka efter tillfällen att sprida evangeliet till andra? Hur kan vi förbereda oss för sådana tillfällen?

Varje medlem i kyrkan är en missionär. Vi bör vara missionärer även om vi inte är formellt kallade och avskilda. Det är vårt ansvar att undervisa om evangeliet genom ord och handling till alla vår himmelske Faders barn. Herren har sagt till oss: ”Det tillkommer var och en som har blivit varnad att varna sin nästa.” (L&F 88:81) En profet har talat om för oss att vi bör visa våra medmänniskor att vi älskar dem innan vi varnar dem. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 265.) De behöver erfara vår vänskap och vårt umgänge.

Mosiahs söner accepterade villigt sitt ansvar att förkunna evangeliet. När de omvändes till kyrkan uppfylldes deras hjärtan av medkänsla om andra. De ville predika evangeliet till sina fiender lamaniterna, ”ty de kunde inte tåla att någon människosjäl skulle gå förlorad. Ja, blotta tanken att någon själ skulle lida oändlig pina fick dem att bäva och darra.” (Mosiah 28:3) När evangeliet fyller våra liv med glädje känner vi denna slags kärlek och omtanke om våra bröder och systrar. Vi vill dela med oss av evangeliets budskap till var och en som vill lyssna.

Det finns många sätt som vi kan sprida evangeliet på. Här följer några förslag:

1. Vi kan visa vänner och andra vilken glädje det för med sig för oss att leva efter evangeliets sanningar. Därigenom blir vi ett ljus för världen. (Se Matt 5:16.)
2. Vi kan övervinna vår naturliga blyghet genom att vara vänliga mot andra och genom att göra vänliga saker för dem. Vi kan hjälpa dem inse att vi är uppriktigt intresserade av dem och att vi inte har några själviska baktankar.
3. Vi kan förklara evangeliet för vänner som inte är medlemmar och andra.
4. Vi kan bjuda in vänner som är intresserade av att lära sig mer om evangeliet till våra hem för att bli undervisade av missionärerna. Om våra vänner som inte är medlemmar bor alltför långt borta kan vi begära att missionärer i deras områden besöker dem.
5. Vi kan lära våra barn betydelsen av att sprida evangeliet och vi kan förbereda dem andligt och ekonomiskt för att gå ut på mission. Vi kan också förbereda oss själva för att verka som heltidsmissionärer när vi blir pensionerade.
6. Vi kan betala vårt tionde och bidra till missionärsfonden. Dessa donationer används för att främja missionsarbetet.
7. Vi kan bidra till församlingens, grenens eller den allmänna missionärsfonden för att ge ekonomiskt stöd till missionärer vars familjer inte kan stödja dem.

8. Vi kan utföra släktforskning och tempeltjänst för att hjälpa våra förfäder ta emot evangeliets fullständiga välsignelser.
9. Vi kan inbjuda icke-medlemmar till aktiviteter såsom hemaftnar och samkväm i kyrkan, konferenser och möten.
10. Vi kan dela ut exemplar av kyrkans tidningar. Vi kan också sprida evangeliets budskap genom att använda artiklar som finns tillgängliga på kyrkans officiella internetsajter, LDS.org och Mormon.org.

Vår himmelske Fader hjälper oss att bli goda missionärer när vi har en önskan att sprida evangeliet och ber om vägledning. Han hjälper oss att finna sätt att sprida evangeliet till vår omgivning.

- Försök att komma på vilka människor du kan dela med dig av evangeliet till. Bestäm dig för hur du ska göra det. Sätt gärna ett mål om att ha delat med dig av evangeliet till dessa människor innan ett visst datum.

Herren lovar att välsigna oss om vi utför missionsarbete

Herren sade till profeten Joseph Smith att missionärer skulle få stora välsignelser. Han sade till äldster som återvände hem från sina missioner: ”Ni [är] välsignade, ty det vittnesbörd som ni har burit är upptecknat i himlen så att änglarna kan se det, och de gläder sig över er, och era synder är er förlåtna.” (L&F 62:3) Han har också sagt att de som arbetar för andras frälsning får förlåtelse för sina synder och bringar frälsning till sin egen själ. (Se L&F 4:4; 31:5; 84:61.)

Herren har sagt till oss:

”Om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!

Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!” (L&F 18:15–16)

- När har du upplevt missionsarbetets glädje?

Ytterligare skriftställen

- L&F 1:17–23 (Joseph Smith befalld att predika)
- L&F 24:12 (Herren stärker dem som alltid strävar efter att förkunna hans evangelium)
- L&F 38:41 (berätta om evangeliet med mildhet och ödmjukhet)
- L&F 34:4–6; Apg 5:42 (evangeliet ska predikas)
- L&F 60:1–2 (Herren varnar dem som är rädda för att predika evangeliet)
- L&F 75:2–5 (de som förkunnar evangeliet och är trofasta blir välsignade med evigt liv)
- L&F 88:81–82 (alla de som varnats ska varna sin nästa)
- Matt 24:14 (evangeliet ska predikas innan slutet kommer)
- Abr 2:9–11 (evangeliet och prästadömet ska ges till alla nationer)

Utveckla våra talanger

Kapitel 34

Vi har alla olika talanger och förmågor

Vi har alla speciella gåvor, talanger och förmågor som vår himmelske Fader har gett oss. När vi föddes förde vi dessa gåvor, talanger och förmågor med oss. (Se kapitel 2 i denna bok.)

Profeten Mose var en stor ledare men han behövde Aron, sin bror, till hjälp som talesman. (Se 2 Mos 4:14–16.) En del av oss är ledare som Mose eller goda talare som Aron. En del av oss kan sjunga bra eller spela något instrument. Andra kan var duktiga i idrott eller i att arbeta väl med sina händer. Andra talanger som vi kan ha är att förstå andra, tålmod, gladlynthet eller förmågan att undervisa andra.

- Hur har du dragit nytta av andras talanger?

Vi bör använda och förbättra våra talanger

- Hur kan vi utveckla våra talanger?

Vi är ansvariga för att utveckla de talanger vi har fått. Ibland tycker vi att vi inte har så många talanger eller att andra har välsignats med fler förmågor än vi har. Ibland använder vi inte våra talanger därför att vi är rädda för att misslyckas eller för att bli kritiserade av andra. Vi bör inte dölja våra talanger. Vi bör använda dem. Då kan andra se våra goda gärningar och prisa vår himmelske Fader. (Se Matt 5:16.)

Det finns vissa saker vi måste göra för att utveckla våra talanger. För det första måste vi upptäcka dem. Vi bör granska oss själva för att ta reda på vilka starka sidor och förmågor vi har. Vår familj och våra vänner kan hjälpa oss med detta. Vi bör också be vår himmelske Fader om hjälp att ta reda på våra talanger.

För lärare: Ett sätt att visa eleverna att du personligen bryr dig om dem är genom att nämna dem vid namn. Lär dig vad de heter. När nya elever kommer till klassen så presentera dem för de andra.

För det andra måste vi vara villiga att lägga ner den tid och ansträngning som krävs för att utveckla den talang vi eftersträvar.

För det tredje måste vi ha tro på att vår himmelske Fader hjälper oss, och vi måste ha tro på oss själva.

För det fjärde måste vi lära oss de färdigheter som är nödvändiga för att utveckla våra talanger. Vi kan göra det genom att ta en kurs, få en vän att undervisa oss eller läsa en bok.

För det femte måste vi öva oss i att utöva vår talang. Varje talang kräver ansträngning och arbete att utveckla. Behärskandet av en talang måste förtjänas.

För det sjätte måste vi låta andra ta del av våra talang. Det är genom att använda våra talanger som de växer. (Se Matt 25:29.)

Alla dessa steg är lättare om vi ber och söker Herrens hjälp. Han vill att vi ska utveckla våra talanger, och han hjälper oss.

Vi kan utveckla våra talanger trots våra svagheter

- Hur kan vi utveckla våra talanger trots våra svagheter?

Eftersom vi är dödliga och fallna har vi svagheter. Med Herrens hjälp kan vår svaghet och fallna natur övervinnas. (Se Eth 12:27, 37.) Beethoven komponerade sin främsta musik efter det att han blivit döv. Enok övervann sin tröghet att tala och blev en kraftfull lärare. (Se Mose 6:26–47.)

En del stora idrottsmän var tvungna att övervinna svåra handikapp innan de hade framgång med att utveckla sina talanger. Shelly Mann var ett sådant exempel. ”Vid fem års ålder fick hon polio ... Hennes föräldrar tog henne dagligen till en simbassäng och de hoppades att vattnet skulle hjälpa henne lyfta armarna när hon försökte använda dem igen. Då hon kunde lyfta armen ovanför vattnet av egen kraft grät hon av glädje. Efter detta var hennes mål att simma tvärs över bassängen, sedan en hel längd, sedan flera längder. Hon fortsatte att öva, simmade, höll ut, dag efter dag, tills hon vann [olympisk] guldmedalj i fjärlissim — en av de svåraste simgrenarna.” (Marvin J Ashton, i Conference Report, apr 1975, s 127; eller *Ensign*, maj 1975, s 86.)

Heber J Grant övervann många av sina svagheter och vände dem till talanger. Han hade som motto följande ord: ”Det som vi framhärdar i att göra blir lättare att göra — inte för att sakens natur har förändrats, utan för att vår förmåga att göra det har ökat.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Heber J Grant* [2002], s 34)

Herren välsignar oss om vi använder våra talanger på ett vist sätt

President Joseph F Smith sade: ”Varje son och dotter till Gud [har] fått någon talang. Var och en kommer därför att ställas till noggrann räkenskap för hur han eller hon har nyttjat eller missbrukat den.” (*Evangeliets lära*, s 307–308) En talang är ett slags förvaltarskap (ansvar i Guds rike). Liknelsen om talenterna lär oss att då vi utför vårt förvaltarskap väl får vi större uppgifter. Om vi inte tjänar väl tas vårt förvaltarskap slutligen bort från oss. (Se Matt 25:14–30.)

Vi får också veta i skrifterna att vi kommer att dömas i enlighet med våra gärningar. (Se Matt 16:27.) Genom att utveckla och använda våra talanger till andra människors nytta, utför vi goda gärningar.

Herren gläder sig då vi använder våra talanger vist. Han välsignar oss om vi använder våra talanger till nytta för andra människor och för att bygga upp hans rike här på jorden. Några av de välsignelser vi får är glädjen och kärleken som kommer av att tjäna våra bröder och systrar här på jorden. Vi lär oss också självkontroll. Allt detta är nödvändigt för att vi ska bli värdiga att leva tillsammans med vår himmelske Fader igen.

- Nämn några exempel på personer vars talanger har utökats därför att de använt dem på ett klokt sätt. (Försök att komma på sådana som du känner, personer i skrifterna eller från kyrkans historia.)

Ytterligare skriftställen

- Jak 1:17 (gåvor kommer från Gud)
- L&F 46:8–11; 1 Tim 4:14 (sök och utveckla gåvor)
- 2 Kor 12:9 (det som är svagt görs starkt)
- Upp 20:13; 1 Ne 15:33; L&F 19:3 (dömda enligt våra gärningar)
- Hebr 13:21 (uppvisa goda gärningar)

Lydnad

Kapitel 35

Vi bör villigt lyda Gud

- Vad gör det för skillnad om vi lyder villigt eller lyder ovilligt?

När Jesus var på jorden ställde en laglörd en fråga till honom:

”Mästare, vilket är det största budet i lagen?”

Han svarade: ’Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du skall älska din nästa som dig själv.

På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.” (Matt 22:36–40)

Från detta skriftställe lär vi oss hur betydelsefullt det är att vi älskar Herren och våra medmänniskor. Men hur visar vi vår kärlek till Herren?

Jesus besvarade denna fråga när han sade: ”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader.” (Joh 14:21)

Vi bör var och en fråga oss själva varför vi lyder Guds bud. Är det för att vi är rädda för straff? Är det för att vi vill ha välsignelserna som kommer av att leva ett gott liv? Är det för att vi älskar Gud och Jesus Kristus och vill tjäna dem?

Det är förstås bättre att lyda buden på grund av rädsla för straff än att inte lyda dem alls. Men vi blir mycket lyckligare om vi lyder Gud därför att vi älskar honom och vill lyda honom. Då vi lyder honom utan reservationer kan han rikligen välsigna oss. Han sade:

För lärare: Du kan hjälpa klassmedlemmarna eller familjemedlemmarna att fundera djupare på en fråga genom att ge dem tid att tänka efter. När de haft tillräckligt med tid ber du om deras svar.

”Jag, Herren ... gläds över att ära dem som tjänar mig i rättfärdighet och i sanning intill änden.” (L&F 76:5) Lydnad hjälper oss också att framåtskrida och bli mer lika vår himmelske Fader. Men de som inte gör något förrän de får befallning om det och sedan håller befallningen ovilligt går miste om sin belöning. (Se L&F 58:26–29.)

- Hur kan vi stärka vår önskan att lyda?

Vi kan lyda utan att förstå varför

- Varför behöver vi inte alltid förstå Herrens avsikter för att kunna lyda?

Genom att hålla Guds bud förbereder vi oss för evigt liv och upphöjelse. Ibland förstår vi inte anledningen till att ett visst bud givits. Men vi visar vår tro och tillit till Gud när vi lyder honom utan att veta varför.

Adam och Eva blev befallda att frambära offer åt Gud. En dag uppenbarade sig en ängel för Adam och frågade honom varför han offrade. Adam svarade att han inte visste varför. Han gjorde det därför att Herren befallde honom. (Se Mose 5:5–6 och bilden i detta kapitel.)

Ängeln undervisade därefter Adam om evangeliet och berättade för honom om den Frälsare som skulle komma. Den Helige Anden föll på Adam och Adam profeterade om jordens släkten ända till den sista generationen. (Se Mose 5:7–10; L&F 107:56.) Denna kunskap och dessa stora välsignelser kom till Adam därför att han var lydig.

Gud ska bereda en utväg

Mormons bok talar om för oss att Nephi och hans äldre bröder fick ett mycket svårt uppdrag från Herren. (Se 1 Ne 3:1–6.) Nephis bröder klagade och sade att det var något svårt som Herren krävde av dem. Men Nephi sade: ”Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.” (1 Ne 3:7) När vi finner det svårt att lyda en Herrens befallning bör vi minnas Nephis ord.

- När har Herren förberett ett sätt för dig att lyda honom?
-

Ingen befallning är för liten eller för stor för att åtlydas

Ibland tycker vi kanske att en befallning inte är så viktig. Skrift-erna berättar om en man vid namn Naaman som tänkte på det sättet. Naaman hade en hemsk sjukdom och färdades från Syrien till Israel för att be profeten Elisa bota honom. Naaman var en man i hög ställning i sitt eget land så han blev förorättad när Elisa inte personligen hälsade på honom utan sände sin tjänare i stället. Naaman tog ännu mer anstöt då han fick Elisas budskap: Tvätta dig sju gånger i Jordanfloden. "Är inte Damaskus floder ... bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna tvätta mig i dem för att bli ren?" krävde han. Han for sin väg i vrede. Men hans tjänare frågade honom: "Om profeten hade begärt något svårt av dig, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu då han endast har sagt till dig: Tvätta dig, så blir du ren!" Naaman var tillräckligt klok för att förstå att det var viktigt att lyda Guds profet, även om det tycktes vara en småsak. Så han tvättade sig i Jordan och blev botad. (Se 2 Kung 5:1–14.)

Ibland tycker vi kanske att en befallning är alltför svår för oss att lyda. Liksom Nephis bröder kan det hända att vi säger att det är något svårt som Gud kräver av oss. Men liksom Nephi kan vi vara säkra på att Gud inte ger oss någon befallning utan att bereda en utväg för oss att lyda honom.

Det var "något svårt" när Herren befallde Abraham att frambära sin älskade son Isak som ett offer. (Se 1 Mos 22:1–13; se också kapitel 26 i denna bok.) Abraham hade väntat i många år på Isaks födelse, den son som Gud hade lovat honom. Hur kunde han förlora sin son på ett sådant sätt? Denna befallning måste ha varit utomordentligt svår för Abraham. Ändå valde han att lyda Gud.

Vi bör också vara villiga att göra allt som Gud kräver av oss. Profeten Joseph Smith sade: "Jag [gjorde] följande till min regel: *När Herren befäller, gör det.*" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 159). Detta kan också vara våra regel.

- När blev du välsignad till följd av din lydnad till befallningar som tycktes små?

Jesus Kristus lydde sin Fader

- Vilka välsignelser kommer till ditt sinne när du tänker på hur Jesus Kristus lydde sin Fader?

Jesus Kristus var det yttersta exemplet på lydnad till vår himmelske Fader. Han sade: "Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig." (Joh 6:38) Han ägnade hela sitt liv åt att lyda sin Fader, men det var inte alltid lätt för honom. Han frestades i allt liksom andra dödliga varelser. (Se Hebr 4:15.) I Getsemane ortagård bad han och sade: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." (Matt 26:39)

Eftersom Jesus underkastade sig sin Faders vilja i allt gjorde han det möjligt för oss alla att bli frälsta.

- Hur kan minnet av Frälsarens exempel hjälpa oss att vara lydiga?

Följderna av lydnad och olydnad

- Vilka är följderna av lydnad eller olydnad till Herrens befallningar?

Himmelriket styrs genom lagar och när vi får någon välsignelse så sker det genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad. (Se L&F 130:20–21; 132:5.) Herren har sagt till oss att vi genom vår lydnad och flit kan få kunskap och intelligens. (Se L&F 130:18–19.) Vi kan också tillväxa andligen. (Se Jer 7:23–24.) Å andra sidan för olydnad med sig besvikelse och resulterar i förlust av välsignelser. "Vem är jag, säger Herren, som har lovat och inte uppfyllt? Jag befäller och människor lyder inte. Jag återkallar och de får inte välsignelsen. Då säger de i sina hjärtan: Detta är inte Herrens verk, ty hans löften är inte uppfyllda." (L&F 58:31–33)

Då vi håller Guds bud uppfyller han sina löften, såsom kung Benjamin sade till sitt folk: "Han [kräver] att ni gör som han har befallt er. Ty om ni gör det välsignar han er omedelbart." (Mosiah 2:24)

De lydiga får evigt liv

Herren råder oss: ”Om du håller mina bud och håller ut intill änden skall du få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor.” (L&F 14:7)

Herren har beskrivit andra välsignelser som de får som lyder honom i rättfärdighet och sanning intill änden:

”Ty så säger Herren: Jag, Herren, är barmhärtig och nådig mot dem som fruktar mig och gläds över att ära dem som tjänar mig i rättfärdighet och i sanning intill änden.

Stor skall deras lön bli och evig skall deras härlighet vara.

Och för dem skall jag uppenbara alla hemligheter, ja, alla mitt rikets dolda hemligheter från forna dagar, och för kommande tider skall jag tillkännage min välbehagliga vilja för dem rörande allt som hör mitt rike till.

Ja, själva evighetens under skall de känna till, och det tillkommande skall jag visa dem, ja, det som rör många släktled.

Och deras visdom skall bli stor och deras förstånd nå upp till himlen ...

ty genom min Ande skall jag upplysa dem, och genom min kraft skall jag tillkännage min viljas hemligheter för dem, ja, vad ögat inte har sett eller örat hört, eller vad som ännu inte trängt in i människohjärtat.” (L&F 76:5–10)

- Vad innebär uttrycket ”intill änden” för dig?
- Vad kan vi göra för att hålla fast vid evangeliets principer även när det är impopulärt att göra det? Hur kan vi hjälpa barn och ungdomar att hålla fast vid evangeliets principer?

Ytterligare skriftställen

- Abr 3:25 (vi kom till jorden för att bevisa vår lydnad)
- 1 Sam 15:22 (lydnad är bättre än offer)
- Pred 12:13; Joh 14:15; Rom 6:16; L&F 78:7; 132:36; 5 Mos 4:1–40 (vi bör lyda Gud)

- 2 Ne 31:7 (Jesus Kristus visade lydnad)
- Ords 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Ef 6:1–3; Kol 3:20 (barn bör lyda sina föräldrar)
- L&F 21:4–6 (lyd profeten)
- Joh 8:29–32; Mosiah 2:22, 41; L&F 82:10; 1 Ne 2:20 (välsignelser för lydnad)
- L&F 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (lydnad till landets lagar)
- Jes 60:12; L&F 1:14; 93:39; 132:6, 39 (följderna av olydnad)
- 2 Ne 31:16; L&F 53:7; Matt 24:13; Luk 9:62 (hålla ut intill änden)

Familjen kan bestå för evigt

Kapitel 36

Familjens betydelse

- Varför sände vår himmelske Fader oss till jorden som medlemmar i familjer?

”Äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud ... familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse.” (“Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, okt 2004, s 49)

När vår himmelske Fader förde samman Adam och Eva i äktenskapet befallde han dem att skaffa barn. (Se 1 Mos 1:28.) Han har uppenbarat att ett av syftena med äktenskapet är att förse hans andebarn med jordiska kroppar. Föräldrar är medhjälpare till vår himmelske Fader. Han vill att vart och ett av hans andebarn ska få en fysisk kropp och erfara jordelivet. När en man och en kvinna för in barn i denna värld så hjälper de vår himmelske Fader att genomföra hans plan.

Varje nytt barn bör välkomnas till familjen med glädje. Vart och ett är ett Guds barn. Vi bör ta oss tid att njuta av våra barn, att leka med dem och att undervisa dem.

President David O McKay sade: ”Jag tror av hela mitt hjärta att den bästa platsen att förbereda sig för ... evigt liv är i hemmet.” (“Blueprint for Family Living”, *Improvement Era*, apr 1963, s 252) I hemmet kan vi, tillsammans med våra familjer, lära oss självkontroll, uppoffring, lojalitet och arbetets värde. Vi kan lära oss att visa kärlek, dela med oss och tjäna varandra.

För lärare: När du lär ut detta kapitel och de nästkommande två kapitlen om familjen, var då lyhörd inför dem som känner att de inte har en idealisk situation i hemmet.

Fäder och mödrar är ansvariga för att undervisa sina barn om vår himmelske Fader. De bör genom exempel visa dem att de älskar honom eftersom de håller hans bud. Föräldrar bör också lära sina barn att be och att lyda buden. (Se Ords 22:6.)

- Varför är hemmet den bästa platsen att förbereda sig för evigt liv på?
- Hur kan vi hjälpa kyrkans ungdomar att förstå hur helig familjen och äktenskapsförbundet är?

Den eviga familjen

Familjer kan vara tillsammans för alltid. För att få denna välsignelse måste vi vara vigda i templet. Då människor vigs utanför templet upphör äktenskapet i och med att en av partnerna dör. Då vi vigs i templet genom melkisedekska prästadömetys myndighet vigs vi för tid och evighet. Om vi håller vårt förbund med Herren blir vår familj evigt förenad som man, hustru och barn. Döden kan inte skilja oss åt.

Kärleksfulla familjerelationer

- Hur kan vi utveckla större harmoni i vårt hem?

Man och hustru bör vara omtänksamma och vänliga mot varandra. De bör aldrig göra eller säga någonting som sårar den andres känslor. De bör också sträva efter att göra allt de någonsin kan för att göra den andre lycklig.

När föräldrar lär känna Gud och strävar efter att bli lika honom så lär de sina barn att älska varandra. I Mormons bok förklarade kung Benjamin:

”Ni kommer inte att tillåta att era barn ... slåss och grälar med varandra ...

I stället kommer ni att lära dem att vandra på sanningens och allvarsamhetens vägar. Ni kommer att lära dem att älska varandra och att tjäna varandra.” (Mos 4:14–15)

Som familjemedlemmar kan vi hjälpa varandra känna självförtroende genom att uppmuntra och ge uppriktigt beröm. Varje barn

bör känna sig betydelsefull. Föräldrar behöver visa att de är intresserade av vad deras barn gör och uttrycka kärlek och omtanke om sina barn. Barn bör också visa att de älskar sina föräldrar. De bör vara lydiga och försöka leva det slags liv som är till heder för deras föräldrar och deras familjenamn.

- Vad kan föräldrar göra för att uppmuntra sina barn att vara goda vänner med varandra? Vad kan syskon göra för att främja vänskapen till varandra?
- Vad kan män och hustrur göra för att hjälpa varandra att vara lyckliga?

Hur man når framgång som familj

- Vad gör du för att stärka din familj och få den att bli framgångsrik?

President Harold B Lee lärde: "Det viktigaste arbete ni någonsin kommer att uträtta för Herren, sker inom ert eget hems väggar." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee* [2000], s 134)

Satan vet hur viktig familjen är för vår himmelske Faders plan. Han försöker förgöra den genom att hindra oss från att närma oss Herren. Han frestar oss att göra sådant som splittrar våra familjer.

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum förkunnade: "Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation." (*Liahona*, okt 2004, s 49)

Vi vill alla ha lyckliga, framgångsrika familjer. Följande hjälper oss att uppnå detta:

1. Ha familjebön varje morgon och kväll. (Se 3 Ne 18:21.) Be tillsammans som man och hustru.
2. Undervisa barnen om evangeliet varje vecka på familjens hemafton.
3. Studera skrifterna regelbundet som familj.
4. Göra saker tillsammans som en familj, till exempel arbetsprojekt, utflykter och fatta gemensamma beslut.

5. Lära sig att vara vänlig, tålmodig, fördragsam och kärleksfull.
(Se Moro 7:45–48.)
6. Regelbundet närvara på kyrkans möten. (Se L&F 59:9–10.)
7. Följa Herrens råd i L&F 88:119: ”Organisera er, förbered allt som behövs och upprätta ett hus, ja, ett hus för bön, ett hus för fasta, ett hus för tro, ett hus för lärdom, ett hus för härlighet, ett ordningens hus, ett Guds hus.”
8. Föra en familjehistoria, utföra tempeltjänst tillsammans och ta emot de beseglade förrättningarna i templet.

Familjen är den viktigaste enheten i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Kyrkan är till för att hjälpa familjer få eviga välsignelser och upphöjelse. Kyrkans organisationer och program är till för att stärka oss enskilt och för att hjälpa oss att leva såsom familjer för evigt.

- Vad kan familjer göra för att komma igenom svåra tider?
- Vilka bevis har du sett på att sådana ansträngningar som familjebön, familjestudier i skrifterna, familjeråd, gemensamma familjemåltider och familjehemaftnar har haft betydelse?

Ytterligare skriftställen och andra källor

- Mose 2:27–28 (mannen och kvinnan skapad och välsignad)
- 1 Mos 2:24 (mannen ska hålla sig till sin hustru)
- L&F 49:15–16 (Guds instiftade äktenskapet)
- Ef 6:4 (fostra barn i rättfärdighet)
- L&F 132:15–21 (evigt äktenskap)
- L&F 88:119–126 (instruktioner för en framgångsrik familj)
- L&F 93:40–50 (Herren befäller föräldrar att fostra sina barn i ljus och sanning)
- ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” (finns att tillgå på LDS.org och i många av kyrkans tidningar, bland annat *Liahona*, okt 2004, s 49; *Vägledning för de unga: Vår plikt mot Gud* [art nummer 36550 180], s 44; och *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [art nummer 36863 180], s 35–37)

Familjeansvar

Kapitel 37

Föräldrars ansvar

- Vilka ansvarsuppgifter delar mannen och hustrun i uppfostringen av barnen?

Varje person har en viktig plats i sin familj. Herren har genom sina profeter förklarat hur fäder, mödrar och barn ska uppträda och känna för varandra. Som makar, hustrur och barn behöver vi lära oss vad Herren förväntar sig att vi ska göra för att uppfylla vårt syfte som familj. Om vi alla gör vår del får vi leva tillsammans för evigt.

I föräldraskapets heliga ansvar är ”fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar”. (”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, okt 2004, s 49) De bör arbeta tillsammans med att tillgodose familjens andliga, känslomässiga, intellektuella och fysiska behov.

En del ansvar måste delas av mannen och hustrun. Föräldrar bör undervisa sina barn om evangeliet. Herren varnade för att om föräldrar inte undervisar sina barn om tro, omvändelse, dop och den Helige Andens gåva vilar synden på föräldrarnas huvuden. Föräldrar bör också lära sina barn att be och att lyda Herrens befallningar. (Se L&F 68:25, 28.)

Ett av de bästa sätten som föräldrar kan undervisa sina barn på är genom exempel. Män och hustrur bör visa kärlek och respekt för varandra och sina barn både genom handling och ord. Det är viktigt att minnas att varje medlem i familjen är ett Guds barn.

För lärare: Var på samma sätt som med kapitel 36 lyhörd för hur dem som känner att de inte har en idealisk situation i hemmet. Betona att med Herrens vägledning och hjälp från familjemedlemmar och kyrkan kan ensamstående föräldrar framgångsrikt uppfostra sina barn.

Föräldrar bör bemöta sina barn med kärlek och respekt, vara fasta men vänliga mot den.

Föräldrar bör vara medvetna om att barn ibland gör felaktiga val trots att de blir undervisade om sanningen. När detta sker bör inte föräldrarna ge upp. De bör fortsätta att undervisa sina barn, uttrycka sin kärlek till dem, vara goda exempel för dem samt fasta och be för dem.

Mormons bok berättar om hur en fars böner hjälpte hans upproriska son att åter följa Herrens vägar. Alma den yngre hade avfallit från sin rättfärdige fars, Almas, lärdomar och hade gått ut för att försöka tillintetgöra kyrkan. Fadern bad med tro för sin son. Alma den yngre besöktes av en ängel och omvände sig från sitt onda leverne. Han blev en stor ledare i kyrkan. (Se Mosiah 27:8–32.)

Föräldrar kan skapa en atmosfär av vördnad och respekt i hemmet om de undervisar och vägleder sina barn med kärlek. Föräldrar bör också se till att deras barn får lyckliga erfarenheter.

- Hur kan man och hustru stödja varandra i sina respektive roller? Vart kan ensamstående föräldrar vända sig för att få stöd?

Faderns ansvar

- Vilka positiva förebilder har du sett på fäder som fostrar sina barn?

”Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj.” (*Liahona*, jan 1996, s 101/okt 2004, 49) En värdig fader som är medlem i kyrkan har möjlighet att bära prästadömet, vilket gör honom till sin familjs prästadömsledare. Han bör vägleda sin familj med ödmjukhet och vänlighet och inte med tvång eller grymhet. Skrifterna lär att de som innehar prästadömet bör leda andra genom överbevisning, mildhet, kärlek och välvilja. (Se L&F 121:41–44; Ef 6:4.)

Fadern låter familjens medlemmar ta del av prästadömetets välsignelser. När en man har melkisedekska prästadömet kan han dela med sig av dessa välsignelser genom att välsigna de sjuka

och ge särskilda prästadömsvälsignelser. Under ledning av en presiderande prästadömsledare kan han välsigna småbarn, döpa, konfirmera och utföra prästadömsförrättningar. Han bör sätta ett gott exempel för sin familj genom att hålla buden. Han bör också förvissa sig om att familjen ber två gånger om dagen och håller hemafton.

Fadern bör tillbringa tid med vart och ett av barnen personligen. Han bör lära sina barn korrekta principer, samtala med dem om deras problem och bekymmer och ge kärleksfulla råd till dem. En del goda exempel finns i Mormons bok. (Se 2 Ne 1:14–3:25; Alma 36–42.)

Det är också faderns plikt att tillgodose familjens fysiska behov och att förvissa sig om att de har tillgång till mat, husrum, kläder och utbildning. Även om han inte kan stå för hela försörjningen själv ger han inte upp ansvaret att ta hand om sin familj.

Moderns ansvar

- Vilka positiva exempel har du sett på mödrar som uppfostrar sina barn?

President David O McKay sade att moderskapet är den ädlaste kallelisen. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay* [2003], s 158.) Det är en helig kallelse, ett kompanjonskap med Gud i att föra hans andebarn in i världen. Att föda barn är en av de största av alla välsignelser. Om det inte finns en fader i hemmet så presiderar modern över familjen.

President Boyd K Packer berömde de kvinnor som inte kunde få egna barn, men som uppfyllde sin kallelse på ett annat sätt. Han sade: "När jag talar om mödrar, talar jag inte bara om de kvinnor som har fött barn, utan även om dem som uppfostrat barn som fötts av andra, och om de många kvinnor som, utan egna barn, har varit som en mamma för andras barn." (*Mothers* [1977], s 8)

Profeter i de sista dagarna har lärt att "moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad". (*Liahona*, okt 2004, s 49) En mor behöver tillbringa tid med sina barn och undervisa dem om evangeliet. Hon bör leka och arbeta tillsammans med dem så att de kan

upptäcka världen omkring sig. Hon behöver också hjälpa sin familj att veta hur man gör hemmet till en behaglig plats att vistas i. Om hon är varm och kärleksfull hjälper hon sina barn att få en god självkänsla.

Mormons bok beskriver en grupp på 2000 unga män som uppnådde storhet på grund av sina mödrars undervisning. (Se Alma 53:16–23.) Anförda av profeten Helaman gick de i strid mot sina fiender. De hade lärt sig att vara ärliga, modiga och pålitliga av sina mödrar. Deras mödrar lärde dem också att om de inte tvivlade så skulle Gud rädda dem. (Se Alma 56:47.) Alla överlevde de striden. De uttryckte tro på sina mödrars undervisning genom att säga: ”Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det.” (Alma 56:48) Varje mor som har ett vittnesbörd kan utöva ett djupgående inflytande på sina barn.

Barnens ansvar

- Hur hjälper barnen sina föräldrar att bygga ett lyckligt hem?

Barnen delar med sina föräldrar ansvaret att bygga ett lyckligt hem. De bör lyda buden och samarbeta med andra familjemedlemmar. Herren är inte nöjd med barn som grälar. (Se Mosiah 4:14.)

Herren har befallt barnen att hedra sina föräldrar. Han sade: ”Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i [landet].” (2 Mos 20:12) Att hedra sina föräldrar innebär att älska och respektera dem. Det innebär också att lyda dem. Skrifterna uppmanar barnen att ”lyda sina föräldrar i Herren, det är rätt och riktigt”. (Se Ef 6:1.)

President Spencer W Kimball sade att barn bör lära sig att arbeta och hjälpa till med sysslorna i hemmet och på gården. De bör få uppgifter att städa och hålla rent i hemmet. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 121.)

- Vad bör barn göra för att hedra och respektera sina föräldrar?
- Vad gjorde dina föräldrar som fick dig att hedra och respektera dem?

Att acceptera ansvar medför välsignelser

- Vad kan varje medlem i familjen göra för att hemmet ska bli en lycklig plats?

En kärleksfull och lycklig familj kommer inte till av en slump. Var och en i familjen måste göra sin del. Herren har gett ansvar till både föräldrar och barn. Skrifterna lär att vi måste vara omtänksamma, glada och hänsynsfulla mot andra. När vi talar, ber, sjunger eller arbetar tillsammans kan vi uppleva harmoni i vår familj.

(Se Kol 3.)

- Nämn några traditioner och sedvänjor som kan göra hemmet till en lycklig plats.

Ytterligare skriftställen och andra källor

- Ords 22:6 (fostra barnet)
- Ef 6:1–3 (barn ska lyda sina föräldrar)
- L&F 68:25–28; Ef 6:4 (föräldrars ansvar)
- ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” (finns att tillgå på LDS.org och i många av kyrkans tidningar, bland annat *Liahona*, okt 2004, s 49; *Vägledning för de unga: Vår plikt mot Gud* [art nummer 36550 180], s 44; och *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [art nummer 36863 180], s 35–37)
- *Handledning för familjen* (art nummer 31180 180)

Evigt äktenskap

Kapitel 38

Äktenskapet är instiftat av Gud

Äktenskapet mellan man och kvinna är en väsentlig del av Guds plan. Herren har sagt: ”Den som förbjuder äktenskapet ... är [inte] ordinerad av Gud, ty äktenskapet är instiftat av Gud för människan.” (L&F 49:15) Sedan begynnelsen har äktenskapet varit en lag i evangeliet. Äktenskapet är avsett att vara för evigt, inte bara för vårt jordiska liv.

Adam och Eva vigdes av Gud innan det fanns någon död i världen. De hade ett evigt äktenskap. De undervisade sina barn och barnbarn om det eviga äktenskapets lag. Allteftersom åren gick trängde sig ogudaktighet in i människornas hjärtan och myndigheten att utföra denna heliga förrättning togs bort från jorden. Genom evangeliets återställelse har det eviga äktenskapet återställts till jorden.

- Varför är det viktigt att veta att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud?

Evigt äktenskap är nödvändigt för upphöjelse

- Vad är Herrens lära om äktenskapet och hur skiljer den sig från världsliga åsikter?

Många av världens människor betraktar äktenskapet endast som en social tradition, en laglig överenskommelse mellan man och kvinna att leva tillsammans. Men för sista dagars heliga är äktenskapet mycket mer. Vår upphöjelse är beroende av äktenskapet, tillsammans med andra principer och förordningar, till exempel tro, omvändelse, dop och mottagandet av den Helige Andens gåva. Vi tror att äktenskapet är den heligaste relationen som kan existera mellan en man och en kvinna. Denna heliga relation påverkar vår lycka nu och i evigheterna.

Vår himmelske Fader har gett oss lagen om evigt äktenskap för att vi ska kunna bli lika honom. Herren har sagt:

”I den celestiala härligheten finns det tre himlar eller grader, och för att uppnå den högsta måste en människa ingå i denna prästadörets orden [det vill säga det nya och eviga äktenskapsförbundet].

Och om hon inte gör det kan hon inte uppnå den.” (L&F 131:1–3)

Vigsel för evigheten måste förrättas av rätt myndighet i templet

- Varför måste en vigsel förrättas av rätt myndighet i templet för att vara evig?

Vigsel för evigheten måste förrättas av någon som innehar den beseglade kraften. Herren lovade: ”Om en man äktar en hustru enligt ... det nya och eviga förbundet ... av honom som är smord ... och om [de] förblir i [Herrens] förbund ... skall [det] vara i full kraft när de har lämnat världen.” (L&F 132:19)

Vigsel för evigheten måste inte bara förrättas av rätt prästadömsmyndighet, utan det måste också utföras i ett av vår Herres heliga tempel. Templet är den enda plats där denna heliga förrättning kan utföras.

I templet knäböjer sista dagars heliga par vid ett av de heliga altarna i närvaro av familj och vänner som har tagit emot tempelbegåvningen. De ingår sina äktenskapsförbund inför Gud. De förklaras man och hustru för tid och all evighet. Detta görs av en som innehar Guds heliga prästadöme och som har fått myndighet att utföra denna heliga förrättning. Han verkar under ledning av Herren och lovar paret upphøjelsens välsignelser. Han talar om för dem vad de måste göra för att få dessa välsignelser. Han påminner dem om att alla välsignelser förutsätter lydnad till Guds lagar.

För lärare: Alla medlemmar, oavsett om de är gifta eller ensamstående, behöver förstå läran om evigt äktenskap. Men du bör vara lyhörd för hur de känner sig som inte är gifta. Hjälp allt efter behov klassmedlemmar eller familjemedlemmar att förstå att alla vår himmelske Faders barn som är trofasta mot sina förbund i detta liv får möjlighet att ta emot alla evangeliets välsignelser i evigheterna, vilket inbegriper möjligheten att ha en evig familj.

Om vi vigs av någon annan myndighet än av prästadömet i templet så är äktenskapet bara för detta liv. Efter döden kan inte parterna göra anspråk på varandra eller på sina barn. Ett evigt äktenskap ger oss möjlighet att fortsätta som familjer efter detta liv.

Det eviga äktenskapets fördelar

- Vilka välsignelser för ett evigt äktenskap med sig under detta liv och i evigheten?

Som sista dagars heliga lever vi med ett evigt perspektiv, inte bara för ögonblicket. Men vi kan få välsignelser i detta liv som ett resultat av att vi är gifta för evigheten. Här följer några av dessa välsignelser:

1. Vi vet att vårt äktenskap kan vara för evigt. Döden kan bara tillfälligt skilja oss åt. Endast vår olydnad kan skilja oss åt för evigt. Denna kunskap hjälper oss att arbeta hårdare för att ha ett lyckligt, framgångsrikt äktenskap.
2. Vi vet att våra familjerelationer kan fortsätta genom evigheten. Denna kunskap hjälper oss att vara försiktiga med hur vi undervisar och uppfostrar våra barn. Den hjälper oss också att visa dem större tålmod och kärlek. Den troliga följderna blir att vi får ett lyckligare hem.
3. Eftersom vi blivit vigda på det sätt som Gud instiftat är vi berättigade till ett Andens utgjutande i vårt äktenskap när vi förblir värdiga.

Här följer några av de välsignelser vi kan njuta av i evigheten:

1. Vi kan leva i den högsta graden i Guds celestia rike.
 2. Vi kan bli upphöjda såsom Gud är och ta emot glädjens fullhet.
- Hur kan ett evigt perspektiv påverka hur vi känner inför äktenskap och familj?

Vi måste förbereda oss för evigt äktenskap

- Vad kan vi göra för att hjälpa våra ungdomar att förbereda sig för evigt äktenskap?
-

President Spencer W Kimball lärde: "Äktenskapet är det kanske allra viktigaste beslutet med de mest långtgående följderna, ty det har inte bara att göra med lycka för stunden, utan också med evig lycka. Det påverkar inte bara de två berörda partnerna utan även deras familjer och i synnerhet deras barn och deras barnbarn under många generationer. Vid valet av en livskamrat för tid och evighet bör man förbereda sig ytterst noga, fundera, be och fasta för att vara säker på att detta, av alla beslut i livet, inte blir felaktigt." (*Kyrkans presidenter lärdomar: Spencer W Kimball* [2006], s 195)

Ett evigt äktenskap bör vara målet för varje sista dagars helig. Detta gäller även dem som redan är vigda borgerligt. Att förbereda sig för ett evigt äktenskap kräver mycket eftertanke och bön. Endast medlemmar i kyrkan som lever rättfärdigt tillåts att inträda i templet. (Se L&F 97:15–17.) Vi bestämmer oss inte plötsligt en dag för att vi vill vigas i templet och inträder sedan i templet samma dag och gifter oss. Vi måste först uppfylla vissa fordringar.

Innan vi kan komma till templet måste vi vara aktiva, värdiga medlemmar i kyrkan i minst ett år. Mannen måste bära det melkisedekiska prästadömet. Vi måste bli intervjuade av grenspresidenten eller biskopen. Om han finner oss värdiga ger han oss en tempelrekommendation. Om vi inte är värdiga ger han oss råd och hjälper oss att sätta mål för att bli värdiga att komma till templet.

När vi har fått en rekommendation från vår biskop eller grenspresident måste vi intervjuas av stavsresidenten eller missionspresidenten. Vi får frågor av följande art när vi intervjuas för en tempelrekommendation:

1. Har du tro på och ett vittnesbörd om Gud, den evige Fadern, hans Son, Jesus Kristus och den Helige Anden? Har du ett fast vittnesbörd om det återställda evangeliet?
2. Stöder du presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som profet, siare och uppenbarare? Erkänner du honom som den ende personen på jorden som är bemyndigad att utöva alla prästadömet's nycklar?
3. Efterlever du kyskhetslagen?

4. Betalar du ett fullt tionde?
5. Håller du Vidsordsordet?
6. Är du ärlig i ditt samröre med andra?
7. Strävar du efter att hålla de förbund du har ingått, att närvara vid sakraments- och prästadömsmötena och att bevara ditt liv i harmoni med evangeliets lagar och befallningar?

När du ber om en tempelrekommendation bör du minnas att det är en helig förmån att få inträda i templet. Det är någonting allvarligt som man inte bör ta lätt på.

Vi måste uppriktigt sträva efter att lyda varje förbund som vi ingår i templet. Herren har sagt att om vi är sanna och trofasta kommer vi att inträda i vår upphöjelse. Vi blir lika vår himmelske Fader. (Se L&F 132:19–20.) Tempeläktenskapet är värt alla uppoffringar. Det är ett sätt att ta del av eviga, obegränsade välsignelser.

- Vad kan vi göra för att uppmuntra ungdomar att sätta som mål att viga sig i templet? Hur kan vi hjälpa dem att förbereda sig för detta?

Ytterligare skriftställen

- 1 Mos 1:26–28 (vi ska föröka oss och uppfylla jorden)
- 1 Mos 2:21–24 (den första vigseln förrättades av Gud)
- Matt 19:3–8 (vad Gud har fogat samman)
- L&F 132 (äktenskapslagens eviga natur)
- L&F 42:22–26 (äktenskapslöften ska hållas)
- Jak 3:5–7 (män och hustrur ska vara trofasta mot varandra)

Kyskhetslagen

Kapitel 39

Ett påpekande till föräldrar

Det här kapitlet innehåller vissa delar som ligger utöver de yngre barnens mognad. Det är bäst att vänta tills barnen är tillräckligt gamla för att förstå sexuella relationer och fortplantning innan du undervisar dem om dessa delar av kapitlet. Våra ledare i kyrkan har sagt till oss att det är föräldrarnas ansvar att undervisa sina barn om hur fortplantningsprocessen går till (hur barn blir till). Föräldrar måste också undervisa dem om kyskhetslagen, vilken beskrivs i detta kapitel.

Föräldrar kan börja med att undervisa barnen om en riktig inställning till sin kropp när de är mycket små. Om vi talar öppet men vördnadsfullt med dem, och använder rätt namn för kroppens delar och funktioner, växer de upp utan att känna sig generade för sin kropp.

Barn är naturligt nyfikna. De vill veta hur deras kropp fungerar. De vill veta var bäbisar kommer ifrån. Om föräldrar besvarar alla sådana frågor omedelbart och gör det på ett tydligt sätt så att barnen kan förstå, fortsätter de med att komma till sina föräldrar med sina frågor. Om föräldrarna emellertid besvarar frågorna så att barnen känner sig generade, bortstötta eller missnöjda, går de förmodligen till någon annan med sina frågor och får kanske en felaktig uppfattning och inställning.

Det är dock inte vist eller nödvändigt att berätta om allt på en gång för barnen. Föräldrar behöver bara ge dem den information som de har bett om och kan förstå. Samtidigt som föräldrarna besvarar de här frågorna kan de lära dem betydelsen av att respektera sin egen och andras kropp. Föräldrar bör lära sina barn att klä sig på

ett anständigt sätt. De bör rätta till de falska uppfattningar och de vulgära ord som barn lär sig från andra.

När barnen uppnått mognad bör föräldrarna tala öppet med dem om fortplantningsprocessen. Barn bör förstå att dessa krafter är goda och att de gavs oss av Herren. Han förväntar sig att vi ska använda dem inom de gränser som han har gett oss.

Små barn kom rena och oskyldiga från vår himmelske Fader till jorden. När föräldrar ber om vägledning inspirerar Herren dem att undervisa sina barn vid rätt tidpunkt och på rätt sätt.

Fortplantningsförmågan

- Varför bör föräldrar undervisa sina barn om fortplantning och kyskhetslagen? Hur kan de göra detta på ett lämpligt sätt?

Gud befallde alla levande varelser att fortplanta sig efter sin art. (Se 1 Mos 1:22.) Fortplantning ingick i hans plan för att alla former av liv skulle kunna fortsätta att existera på jorden.

Därefter placerade han Adam och Eva på jorden. De skilde sig från hans andra skapelser genom att de var hans andebarn. I Edens lustgård förde han samman Adam och Eva i äktenskapet och befallde dem att föröka sig och uppfylla jorden. (Se 1 Mos 1:28.) Deras liv skulle emellertid styras av morallagar i stället för av instinkt.

Gud ville att hans andebarn skulle födas in i familjer för att få ordentlig omvårdnad och undervisning. Vi, i likhet med Adam och Eva, ska bereda fysiska kroppar åt dessa andebarn. Första presidentskapet och de tolv kvorum har sagt: "Vi tillkännager att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen" *Liahona*, okt 2004, s 49) Gud har befallt att det endast är inom äktenskapet mellan man och kvinna som vi ska ha sexuella relationer. Denna befallning kallas för kyskhetslagen.

Kyskhetslagen

- Vad menas med kyskhetslagen?

Vi ska endast ha sexuellt umgänge med den som vi är lagligt vigda till. Ingen, vare sig man eller kvinna, ska ha sexuella relationer före äktenskapet. Efter äktenskapet är sexuellt umgänge endast tillåtet med vår make respektive maka.

Herren sade till israeliterna: ”Du skall inte begå äktenskapsbrott.” (2 Mos 20:14) De israeliter som bröt mot detta bud underkastades svåra straff. Herren har upprepat denna befallning i de sista dagarna. (Se L&F 42:24.)

Vi har fått lära oss att kyskhetslagen omfattar mer än samlag. Första presidentskapet varnade ungdomar för andra sexuella synder:

”Gör inget före äktenskapet för att väcka de starka känslor som bara få uttryckas inom äktenskapet. Du får inte kyssa någon passionerat, ligga ovanpå någon annan eller röra vid någon annan persons privata, heliga kroppsdelar, med eller utan kläder. Låt inte någon göra det med dig. Väck inte dessa känslor i din egen kropp.” (*Vägledning för de unga* [broschyr, 2001], s 27.)

Liksom andra överträdelser av kyskhetslagen är homosexuella handlingar en allvarlig synd. Profeter i de sista dagarna har talat om farorna med homosexuella handlingar och om kyrkans omtanke om de personer som har sådana böjelser. President Gordon B Hinckley sade:

”Först och främst tror vi att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud. Vi tror att äktenskapet kan förevigas genom utövandet av det eviga prästadömetts kraft i Herrens hus.

Människor ställer frågor till oss hur vi ser på dem som själva anser sig vara homosexuella eller lesbiska. Mitt svar är att vi älskar dem såsom söner och döttrar till Gud. De kan ha vissa böjelser som är kraftfulla och svårkontrollerbara. De flesta människor har böjelser av ett eller annat slag. Om de inte agerar enligt dessa böjelser går de framåt på samma sätt som alla andra medlemmar i kyrkan. Om de bryter mot kyskhetslagen och kyrkans moralnormer, underkastas de kyrkans disciplinära regler på samma sätt som alla andra.

Vi vill hjälpa dessa människor, stärka och hjälpa dem med deras problem och svårigheter. Men vi kan inte stå överksamma om de

hänger sig åt omoraliska aktiviteter, om de försöker att uppehålla och försvara äktenskap mellan två personer av samma kön. Att tillåta sådant är att förringa den mycket allvarliga och heliga grundvalen för det av Gud sanktionerade äktenskapet och själva syftet med det, att bilda familjer.” (*Liahona*, jan 1999, s 83.)

Satan vill att vi ska bryta mot kyskhetslagen

- På vilka sätt frestar Satan människor att bryta kyskhetslagen?

Satans plan är att bedra så många av oss som han kan för att hindra oss från att återvända för att bo hos vår himmelske Fader. Något av det mest skadliga han kan göra är att locka oss att bryta kyskhetslagen. Han är listig och mäktig. Han vill få oss att tro att det inte är någon synd att bryta denna lag. Många människor har bedragits. Vi måste vara på vår vakt mot onda inflytanden.

Satan angriper anständighetens normer. Han vill få oss att tro att eftersom den mänskliga kroppen är vacker är den avsedd att visas upp och exponeras. Vår himmelske Fader vill att vi ska skyla vår kropp så att vi inte uppmuntrar till oanständiga tankar hos andra.

Satan inte bara uppmuntrar oss att klä oss oanständigt, utan han uppmuntrar oss också att tänka omoraliskt eller ha opassande tankar. Han gör detta med bilder, filmer, berättelser, skämt, musik och danser som inbjuder till omoraliska handlingar. Kyskhetslagen kräver att såväl våra tankar som våra handlingar är rena. Profeten Alma lärde att när vi blir dömda av Gud ”kommer även våra tankar att fördöma oss. Och i detta hemska tillstånd kommer vi inte att våga se uppåt mot vår Gud.” (Se Alma 12:14.)

Jesus lärde: ”Ni har hört att det är sagt: Du skall inte begå äktenskapsbrott.

Jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.” (Matt 5:27–28)

President Gordon B Hinckley varnade: ”Ni lever i en värld fylld av hemska frestelser. Pornografi, med dess vulgaritet och smuts, sveper fram över jorden som en fasansfull, uppslukande tidsvattenvåg. Den är giftig. Varken se på eller läs den. Den förgör

er om ni gör det. Den tar bort er självrespekt. Den berövar er känslan för det vackra i livet. Den drar er till ett träsk av onda tankar, och förmodligen till onda handlingar. Håll er borta från den. Sky den som om det vore en farlig sjukdom, för den är lika dödlig. Var dygdig i tanke och handling. Gud har i en vis avsikt inplanterat i er en gudomlig instinkt som lätt kan användas till onda och destruktiva syften. Ha inte stadigt sällskap när ni är unga. När ni uppnår en ålder då det är dags att fundera på äktenskap är tiden inne att engagera sig på detta sätt. Men ni pojkar som går i gymnasiet har inget behov av detta, ej heller flickorna.” (*Nordstjärnan*, jan 1998, s 56.)

Satan frestar oss ibland genom våra känslor. Han vet när vi är ensamma, förvirrade eller deprimerade. Han utnyttjar denna tidpunkt av svaghet till att fresta oss att bryta mot kyskhetslagen. Vår himmelske Fader kan ge oss styrka att genomgå dessa prövningar oskadda.

I skrifterna berättas det om en rättfärdig ung man vid namn Josef som fått mycket stort förtroende av sin herre, Potifar. Potifar hade gett Josef ansvar över allt han hade. Potifars hustru hyste begär till Josef och försökte fresta honom att begå äktenskapsbrott med henne. Men Josef motstod henne och flydde. (Se 1 Mos 39:1–18.)

Paulus lärde: ”Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.” (1 Kor 10:13) Alma betonade att vi inte ”blir frestade mer än [vi] kan uthärda” när vi ”ödmjukar [oss] inför Herren och åkallar hans heliga namn och ständigt vakar och ber”. (Alma 13:28)

- Vad är sambandet mellan anständighet och kyskhet? Hur kan föräldrar undervisa sina barn om anständighet i klädsel, språk och uppförande?
- Hur kan vi bekämpa pornografins spridning och inflytande?

För lärare: För att få hjälp med frågor om anständighet och kyskhet kan du hänvisa till broschyren *Vägledning för de unga* (art nummer 36550 180), vilken finns att tillgå på distributionscentret och på LDS.org. Den kan också finnas i möteshusets bibliotek.

- Vilka löften har Herren gett oss som hjälper oss att övervinna Satans frestelser?

Att bryta kyskhetslagen är mycket allvarligt

Profeten Alma var bedrövad över att en av hans söner hade brutit mot kyskhetslagen. Alma sade till sin son Corianton: "Vet du inte, min son, att sådant är avskyvärt i Herrens ögon, ja, den mest avskyrvärda av alla synder förutom att utgjuta oskyldigt blod eller förneka den Helige Anden?" (Alma 39:5) Endast mord är allvarligare än okyskhet.

Om en mans och en kvinnas brott mot kyskhetslagen resulterar i graviditet kan de frestas att begå en annan avskyrvärd synd: abort. Det finns sällan någon berättigad anledning till abort. Kyrkans ledare har sagt att det finns undantagsfall som kan berättiga till abort, till exempel när graviditeten var en följd av incest eller våldtäkt, när moderns liv av medicinsk expertis bedöms vara i allvarlig fara, eller när medicinsk expertis vet att fostret har svåra defekter som gör att barnet inte kan överleva födseln. Men även dessa omständigheter berättigar inte automatiskt till abort. De som ställs inför sådana situationer bör endast beakta abort efter samråd med sina lokala ledare i kyrkan och efter att ha tagit emot bekräftelse genom uppriktig bön.

"När en man och kvinna får barn utom äktenskapet bör varje ansträngning göras för att uppmuntra dem att gifta sig. När utsikterna till ett framgångsrikt äktenskap är mycket små till följd av ålder eller andra omständigheter, bör ogifta föräldrar få rådet att låta sitt barn adopteras genom Kyrkans familjeservice för att förvissa sig om att babyen beseglas till tempelvärdiga föräldrar." (Brev från första presidentskapet, 26 jun 2002, och 19 jul 2002.)

Det är mycket viktigt för vår himmelske Fader att hans barn lyder kyskhetslagen. Medlemmar i kyrkan som bryter mot denna lag eller påverkar andra att göra det underkastas kyrkans disciplinära åtgärder.

De som bryter mot kyskhetslagen kan få förlåtelse

De som har brutit mot kyskhetslagen kan finna frid. Herren säger till oss: ”Men om den ogudaktige vänder om från alla de synder som han har begått och håller alla mina stadgar ... [skall] ingen av de överträdelser han har begått ... då tillräknas honom.”

(Hes 18:21–22) Frid kommer endast som en följd av förlåtelse.

President Kimball sade: ”För varje förlåtelse finns ett villkor ... Fastan, bönen, ödmjukheten måste vara i proportion till synden. Man måste ha ett bedrövat hjärta och ett botfärdigt sinne ... Tårar och en verklig inre förändring måste förekomma. Man måste vara övertygad om sin skuld, överge det onda och bekänna felsteget inför Herrens bemyndigade tjänare.” (*Förlåtelsens under* [1976], s 298)

För många är bekännelsen den svåraste delen av omvändelsen. Vi måste inte bara bekänna inför Herren, utan också för den person som vi har förorättat, såsom en man eller hustru, och för vederbörlig prästadömsmyndighet. Prästadömsledaren (biskopen eller stavs-presidenten) fastställer vår ställning i kyrkan. Herren sade till Alma: ”Var och en som syndar mot mig ... om han bekänner sina synder inför dig och mig, och omvänder sig i sitt hjärtas uppriktighet, skall du förlåta honom, och även jag skall förlåta honom.” (Mosiah 26:29)

Men president Kimball varnade: ”Även om förlåtelse utlovas på många ställen så finns det inget löfte eller ens en antydning om förlåtelse till den själ som inte fullständigt omvänder sig ... Vi kan inte nog kraftfullt betona att man inte kan synda och bli förlåten och sedan synda om och om igen och vänta sig upprepad förlåtelse.” (*Förlåtelsens under*, s 298, 304) De som får förlåtelse och sedan upprepar synden, får ta straffet för sina tidigare synder. (Se L&F 82:7; Eth 2:15.)

De som efterlever kyskhetslagen blir rikligen välsignade

- Hur blir vi välsignade när vi håller kyskhetslagen?

När vi lyder kyskhetslagen kan vi leva utan skuld eller skam. Våra egna och våra barns liv välsignas när vi håller oss själva rena och

obefläckade inför Herren. Barnen kan se upp till vårt exempel och gå i våra fotspår.

Ytterligare skriftställen

- Matt 19:5–9; 1 Mos 2:24 (äktenskapsrelationen är helig)
- Tit 2:4–12 (instruktioner om kyskhet)
- 1 Kor 7:2–5; Ef 5:28 (lojalitet mot make/maka)
- Upp 14:4–5 (välsignelser för lydnad till kyskhetslagen)
- Ords 31:10 (dygd prisas)
- Alma 39:9 (följ inte dina ögons begär)
- L&F 121:45 (pryd ständigt dina tankar med dygd)
- Alma 42:16 (omvändelse kan inte komma om det inte fanns straff)
- Alma 42:30 (urskulda dig inte för dina synder)
- L&F 58:42–43 (den botfärdige bekänner och överger sina synder)

Tempeltjänst och släktforskning

Kapitel 40

Vår himmelske Fader vill att hans barn ska återvända till honom

Jesu Kristi försoning garanterar att vi var och en kommer att uppstå och leva för evigt. Men om vi ska leva för evigt med våra familjer i vår himmelske Faders närhet måste vi göra allt som Frälsaren befäller oss att göra. Detta innebär att vi blir döpta och konfirmerade och tar emot templets förrättningar.

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har vi var och en döpts och konfirmerats av någon med rätt prästdömsmyndighet. Vi kan också var och en besöka templet för att ta emot de frälsande prästdömsförrättningar som utförs där. Men många av Guds barn har inte haft samma möjlighet. De levde under en tid eller på en plats där evangeliet inte fanns tillgängligt för dem.

Vår himmelske Fader vill att alla hans barn ska återvända till och leva med honom. För dem som har dött utan dop eller templets förrättningar har han utstakat en väg för att detta kan ske. Han har bett oss att utföra förrättningar i templet för våra förfäder.

Herrens tempel

- Varför är templet viktigt i vårt liv?

Tempel i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är särskilda byggnader som invigts åt Herren. Värdiga medlemmar i kyrkan kan komma dit för att ta emot heliga förrättningar och ingå förbund

För lärare: Bilder kan skapa intresse och hjälpa elever att förstå bättre. Be gärna klassmedlemmar eller familjemedlemmar att fundera över hur de känner för tempeltjänst när de tittar på bilden av templet i detta kapitel.

med Gud. Liksom dopet är dessa förrättningar och förbund nödvändiga för vår frälsning. De måste utföras i Herrens tempel.

Vi besöker också templet för att lära oss mer om vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Vi får bättre insikt i meningen med vårt liv och vårt förhållande till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Vi blir undervisade om vår förjordiska existens, jordelivets mening och livet efter döden.

Tempelförrättningar beseglar familjer för evigt

- Vad innebär det att vara besegrad?

Alla tempelförrättningar utförs genom prästadörets kraft. Genom denna kraft blir de förrättningar som utförs på jorden beseglade, eller bundna, i himlen. Frälsaren lärde sina apostlar: "Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen." (Matt 16:19; se också L&F 132:7.)

Endast i templet kan vi bli beseglade för evigt som familjer. Tempelvigseln förenar man och kvinna till make och hustru för evigt om de hedrar sina förbund. Dop och alla andra förrättningar förbereder oss för denna heliga händelse.

När en man och kvinna vigs i templet kommer också de barn som föds därefter att bli en del av deras eviga familj. Par som varit borgertligt vigda kan få dessa välsignelser genom att förbereda sig och sina barn för att komma till templet och bli beseglade till varandra. Föräldrar som lagligt adopterar sina barn kan också få dessa barn beseglade till sig.

- Vad måste ett par göra för att den beseglade kraften ska bli verksam i deras äktenskap?

Våra förfäder behöver vår hjälp

- Vilka ansvar har vi mot våra förfäder som avlidit utan att ta emot prästadörets förrättningar?

Mario Cannamela gifte sig med Maria Vitta 1882. De bodde i Tripani i Italien, där de uppfostrade en familj och delade många underbara år tillsammans. Mario och Maria fick inte lyssna till Jesu Kristi

återställda evangeliums budskap under sin livstid. De blev inte döpta. De hade inte möjlighet att komma till templet och bli beseglade som en evig familj. Vid döden upphörde deras äktenskap.

Över ett sekel senare ägde en stor återförening rum. Ättlingar till Mario och Maria begav sig till templet i Los Angeles där ett barnbarnsbarn och hans hustru knäböjde vid altaret och verkade som ställföreträdare vid beseglingen av Mario och Maria. Tårar fyllde deras ögon då de tog del av Marios och Marias glädje.

Många av våra förfäder tillhör dem som avlidit utan att höra om evangeliet medan de var på jorden. De lever nu i andevärlden. (Se kapitel 41 i denna bok.) Där blir de undervisade om Jesu Kristi evangelium. De som har tagit emot evangeliet väntar på att tempelns förrättningar ska utföras för dem. När vi utför dessa förrättningar i templet för våra förfäder kan vi ta del av deras glädje.

- Hur visar läran om frälsning för de döda Guds rättvisa, omtanke och barmhärtighet?
- Vilka erfarenheter har du haft av att utföra tempeltjänst för dina förfäder?

Släktforskning — Hur vi börjar hjälpa våra förfäder

- Vilka är släktforskningens grundläggande steg?

De sista dagars heliga uppmuntras att delta i släkthistoriska aktiviteter. Genom dessa aktiviteter kan vi få kunskap om våra förfäder så att vi kan utföra förrättningar för dem. Släktforskning har tre grundläggande steg:

1. Identifiera våra förfäder.
2. Ta reda på vilka förfäder som behöver få tempelns förrättningar utförda för sig.
3. Förvissa oss om att förrättningarna blir utförda för dem.

De flesta församlingar och grenar har släktforskningshandledare som kan besvara frågor och visa oss de hjälpmedel som vi behöver. Om en församling eller gren inte har en släktforsk-

ningshandledare kan biskopen eller grenspresidenten bidra med vägledning.

Identifiera våra förfäder

För att utföra templets förrättningar för våra förfäder behöver vi veta vad de heter. Många underbara resurser finns tillgängliga idag som hjälper oss att identifiera namnen på våra förfäder.

Ett bra sätt att börja samla in information om våra förfäder är genom att använda det vi har i våra egna hem. Vi har kanske födsel-, vigsel- eller dödsbevis. Vi finner kanske också familjebiblar, dödsannonser, släktkrönikor eller dagböcker. Dessutom kan vi fråga våra släktingar om de har någon information. Efter att ha samlat in information i vårt hem och från våra förfäder kan vi genomsöka andra hjälpmedel, till exempel FamilySearch.org. Vi kan också besöka ett av kyrkans lokala släktforskningscentrer.

Hur mycket vi får veta beror på vad slags information som finns tillgänglig för oss. Vi har kanske bara lite familjeinformation och kan inte göra mer än att identifiera vår föräldrar och deras föräldrar. Om vi redan har en stor samling familjeuppteckningar kan vi kanske identifiera förfäder från generationer som sträcker sig längre tillbaka i tiden.

Vi kan hålla reda på informationen som vi samlar in på familjeblad och antavleblad.

Ta reda på vilka förfäder som behöver få templets förrättningar utförda för sig

Tempelförrättningar har utförts för de döda sedan kyrkans första dagar. Följaktligen kan en del förrättningar för våra förfäder redan ha blivit utförda. För att ta reda på vilka förfäder som behöver templets förrättningar kan vi söka på två platser. Våra egna familjeuppteckningar kan innehålla information om vad som har utförts. Om så inte är fallet har kyrkan en uppteckning över alla förrättningar som utförts i templet. Din släktforskningshandledare i församlingen eller grenen kan hjälpa dig med detta.

Förvissa oss om att förrättningarna är utförda

Många av våra förfäder i andevärlden kan vara angelägna om att ta emot templets förrättningar. Så snart som vi har identifierat dessa förfäder bör vi se till att arbetet blir utfört för dem.

En av släktforskningsarbetets välsignelser är att komma till templet och utföra förrättningar för våra förfäders skull. Vi bör förbereda oss för att få en tempelrekommendation så att, närhelst möjligt, vi kan utföra detta arbete. Om våra barn är 12 år eller äldre kan de ta del av dessa välsignelser genom att bli döpta och konfirmerade för sina förfäder.

Om vi inte kan komma till templet för att delta i dessa förrättningar ser templet till att dessa förrättningar utförs av andra medlemmar i kyrkan.

- Hur har Herren hjälpt dig eller dina familjemedlemmar med att finna information om dina förfäder?

Ytterligare släktforskningsmöjligheter

- Nämn några enkla sätt varpå någon med många andra ansvar kan delta i släktforskningsarbete.

Förutom att se till att templets förrättningar blir utförda för de förfäder som vi känner till, kan vi hjälpa dem i andevärlden på många andra sätt. Vi bör söka Andens vägledning när vi under bön beaktar vad vi kan göra. Beroende av våra omständigheter kan vi göra följande:

1. Komma till templet så ofta som möjligt. När vi har kommit till templet för oss själva kan vi utföra de frälsande förrättningarna för andra som väntar i andevärlden.
2. Utföra forskning för att identifiera förfäder som är svårare att finna. Släktforskningshandledare kan visa oss användbara resurser.
3. Hjälpa till med kyrkans indexeringsprogram. Genom detta program kan medlemmarna förbereda släktforskningsinformation för användning i kyrkans dataprogram för släktforskning. De här programmen gör det lättare för oss att identifiera vår förfäder.

4. Bidra med släktforskningsinformation till kyrkans aktuella dataprogram för släktforskning. De här programmen innehåller genealogisk information som samlats in av människor över hela världen. De gör det möjligt för oss att dela med oss av vår familjeinformation. Släktforskningshandledare kan bidra med ytterligare information om kyrkans dataprogram.
 5. Delta i familjeorganisationer. Vi kan uträtta mycket mer för våra förfäder när vi arbetar tillsammans med andra familjemedlemmar.
- Fundera på vad du kan göra för att ännu mer aktivt delta i tempeltjänst och släktforskningsarbete.

Ytterligare skriftställen

- 1 Petr 4:6 (evangeliet predikades för de döda)
- Mal 4:5–6; L&F 2:2; 3 Ne 25:5–6 (Elias mission)
- 1 Kor 15:29; L&F 128:15–18 (arbete för de döda)
- L&F 138 (de dödas återlösning)

Andevärlden

Kapitel 41

Livet efter döden

- Vad händer med oss när vi dör?

Vår himmelske Fader förberedde en plan för vår frälsning. Som en del av denna plan sände han oss bort från sin närhet för att leva på jorden och få dödliga kroppar av kött och blod. Slutligen kommer våra jordiska kroppar att dö och våra andar kommer att gå till andevärlden. Andevärlden är en plats för väntan, arbete, lärdom och, för de rättfärdiga, en vila från sorg och bekymmer. Där kommer vår ande att leva tills vi är redo för vår uppståndelse. Då kommer vår jordiska kropp att än en gång förenas med vår ande, och vi får ta emot den grad av härlighet vi har förberett oss för. (Se kapitel 46 i denna bok.)

Många har undrat hur det blir i andevärlden. Skrifterna och nutida profeter har gett oss information om andevärlden.

- Vilken tröst får du av att veta att det finns liv efter döden? Hur kan vi använda vår kunskap om andevärlden till att trösta andra?

Var finns andevärlden?

Profeter i de sista dagarna har sagt att de avlidnas andar inte är långt borta från oss. President Ezra Taft Benson sade: "Ibland blir slöjan mellan det här livet och det nästkommande mycket tunn. Våra kära som har gått vidare är inte långt ifrån oss."

(*Nordstjärnan*, apr 1972, s 145) President Brigham Young lärde att andevärlden finns på jorden, runt omkring oss. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s 279.)

Hur är våra andar beskaffade?

Andliga varelser har samma kroppsliga form som jordiska förutom att den andliga kroppen har en fullkomlig gestalt. (Se Eth 3:16.) Andar tar från jorden med sig samma inställning av hängivenhet till eller motstånd mot det som är rättfärdigt. (Se Alma 34:34.) De har samma böjelser och önskningsar som de hade när de levde på jorden. Alla andar har vuxen gestalt. De var vuxna före sin jordiska existens och de är i vuxen gestalt efter döden, även om de dör som spädbarn eller barn. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* [1998], s 131.)

- Varför är det viktigt att veta att våra andar har samma egenskaper i andevärlden som de har nu?

Hur är tillståndet i andevärlden?

Profeten Alma i Mormons bok undervisade om två avdelningar eller tillstånd i andevärlden:

”Deras andar som är rättfärdiga tas emot i ett lyckotillstånd som kallas paradiset, ett vilotillstånd, ett fridstillstånd, där de skall vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg.

Och då skall det ske att de ogudaktigas andar, ja, de som är onda — ty se, de har ingen del eller lott av Herrens Ande, ty se, de valde onda gärningar hellre än goda. Därför inträdde djävulens ande i dem och tog deras hydda i besittning — och dessa skall drivas ut i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt, klagan och tandagnisslan, och detta för deras egen ondskas skull eftersom de leds som fångar av djävulens vilja.

Detta är nu de ogudaktigas själstillstånd, ja, mörker och ett tillstånd av hemsk och fruktansvärd väntan på att Guds vredes brinnande förbittring skall drabba dem. Så förblir de i detta tillstånd, liksom de rättfärdiga i paradiset, fram till tiden för sin uppståndelse.”
(Alma 40:12–14)

Andarna klassificeras efter hur rent de har levat och hur de har fogat sig efter Herrens vilja på jorden. De rättfärdiga och de ogudaktiga skiljs åt (se 1 Nephi 15:28–30), men andarna kan

framåtskrida genom att få kunskap om evangeliets principer och att leva i enlighet med dem. Andarna i paradiset kan undervisa andarna i fängelset. (Se L&F 138.)

Paradiset

Enligt profeten Alma vilar de rättfärdigas andar från jordisk möda och omsorg. Inte desto mindre är de sysselsatta med att utföra Herrens verk. President Joseph F Smith såg i en syn att Jesus Kristus, omedelbart efter sin korsfästelse, besökte de rättfärdiga i andevärlden. Han utsåg budbärare, gav dem makt och myndighet, och bemyndigade dem att ”föra evangeliets ljus till dem som befann sig mörker, ja, till alla människors andar”. (L&F 138:30)

Kyrkan är organiserad i andevärlden och prästadömsbärarna fortsätter att utföra sina ansvar där. (Se L&F 138:30.) President Wilford Woodruff lärde: ”Samma prästadöme finns på andra sidan slöjan ... Varje apostel, varje sjuttio, varje äldste och så vidare, som har dött i tron, träder i tjänst så snart som han gått över till andra sidan av slöjan.” (*Deseret News*, 25 jan 1882, s 818)

Familjerelationer är också viktiga. President Jedediah M Grant, en rådgivare till Brigham Young, såg andevärlden och beskrev för Heber C Kimball den organisation som finns där: ”Han sade att människorna han där såg var organiserade i familjeenheter ... Han sade: ’När jag såg på familjerna, så jag att det fattades en del medlemmar i några ... ty jag såg familjer som inte fick komma och bo tillsammans, därför att de inte hade hedrat sin kallelse här.’” (*Deseret News*, 10 dec 1856, s 316–17).

Andefängelset

Aposteln Petrus talade om andevärlden som ett fängelse, vilket det är för en del. (Se 1 Pet 3:18–20.) I andefängelset finns de andar som ännu inte har tagit emot Jesu Kristi evangelium. Dessa andar har valfrihet och kan lockas av både gott och ont. Om de tar emot

För lärare: För att hjälpa klassmedlemmar eller familjemedlemmar att förstå skillnaderna mellan paradiset och andefängelset kan du rita en vertikal linje i mitten av tavlan eller på ett stort pappersark och på så sätt göra två spalter. Överst i ena spalten skriver du *De rättfärdigas tillstånd*. Överst i den andra spalten skriver du *De ogudaktigas tillstånd*. De medlemmarna beskriva varje tillstånd i andevärlden utifrån vad de har läst i detta avsnitt. Sammanfatta deras kommentarer i rätt spalt.

evangeliet och de förrättningar som utförs för dem i templet kan de lämna andefängelset och bo i paradiset.

I andefängelset finns också de som förkastade evangeliet när det hade predikats för dem antingen på jorden eller i andefängelset. Dessa andar lider i ett tillstånd som kallas för helvetet. De har avlägsnat sig från Jesu Kristi barmhärtighet, som sade: ”Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte skall behöva lida om de omvänder sig. Men om de inte omvänder sig måste de lida liksom jag. Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ.” (L&F 19:16–18) Efter att de lidit för sina synder tillåts de, genom Jesu Kristi försoning, att ärva den lägsta graden av härlighet, vilket är det telestiala riket.

- Hur liknar tillståndet i andevärlden tillståndet i detta liv?

Ytterligare skriftställen

- 1 Petr 4:6 (evangeliet predikades för de döda)
- Mose 7:37–39 (andefängelse förberett för de ogudaktiga)
- L&F 76 (uppenbarelse om de tre härlighetsrikerna)
- Luk 16:19–31 (tiggarens och den rike mannens öde i andevärlden)

Insamlingen av Israels hus

Kapitel 42

Israels hus är Guds förbundsfolk

- Vilket ansvar har Guds förbundsfolk mot världens nationer?

Jakob var en stor profet som levde hundratals år före Kristi tid. På grund av Jakobs trofasthet gav Herren honom det speciella namnet Israel, vilket betyder "han kämpar med Gud" eller "Guds kämpe". (Se fotnot till 1 Mos 32:28.) Jakob hade tolv söner. Deras söner och deras familjer blev kända som Israels tolv stammar, eller israeliter. (Se 1 Mos 49:28.)

Jakob var sonson till Abraham. Herren ingick ett evigt förbund med Abraham som förnyades med Isak och med Jakob och hans barn. (Se kapitel 15 i denna bok; se också bilden i det här kapitlet som visar hur Jakob välsignar sina söner.) Gud lovade att israeliterna skulle bli hans förbundsfolk så länge som de ville lyda hans bud. (Se 5 Mos 28:9–10.) De skulle bli till välsignelse för all världens nationer genom att föra ut evangeliet och prästadömet till dem. (Se Abr 2:9–11.) Därigenom skulle de hålla sitt förbund med Herren och han skulle hålla sitt förbund med dem.

Israels hus skingrades

Om och om igen varnade Herrens profeter Israels hus för vad som skulle hända om de var ogudaktiga. Mose profeterade: "Herren skall sprida ut dig bland alla folk, från jordens ena ände till den andra." (5 Mos 28:64)

Trots denna varning bröt israeliterna ständigt mot Guds bud. De stred inbördes och delades upp i två riken: Det norra riket som kallades Israels rike, och det södra riket som kallades Juda rike.

Tio av Israels tolv stammar bodde i det norra riket. Under ett krig besegrades de av sina fiender och fördes bort i fångenskap. En del av dem undkom till länderna i norr och gick förlorade för resten av världen.

Omkring 100 år efter belägringen av det norra riket blev det södra riket erövrat. Huvudstaden Jerusalem förstördes 586 F KR, och många medlemmar av de resterande två stammarna i Israel fördes bort i fångenskap. Senare återvände en del medlemmar av dessa stammar och återuppbyggde Jerusalem. Strax innan förstörelsen av Jerusalem lämnade Lehi och hans familj, som var medlemmar av Israels hus, staden och bosatte sig på den amerikanska kontinenten.

Efter Kristi tid förstördes Jerusalem på nytt, denna gång av romerska soldater. Judarna skingrades över stora delar av världen. I dag finns det israeliter i alla världens länder. Många av dessa vet inte om att de härstammar från det forntida Israels hus.

- Vilken nytta har Guds barn haft av att hans förbundsfolk skingrats över hela jorden?

Israels hus måste insamlas

- Varför vill Herren att hans folk ska insamlas?
- Hur ska Israels hus insamlas?

Herren lovade att hans förbundsfolk en dag skulle insamlas: "Jag skall själv samla dem som finns kvar av mina får ur alla de länder dit jag har drivit bort dem." (Jer 23:3)

Gud samlar in sina barn genom missionsarbete. När människorna kommer till kunskap om Jesus Kristus, tar emot de frälsande förrättningarna och håller de förbund som är förknippade därmed, blir de "förbundets barn". (3 Ne 20:26) Han har viktiga anledningar till att samla in sina barn. Han insamlar dem så att de kan lära sig evangeliets lärdomar och förbereda sig för att möta Frälsaren när han kommer tillbaka. Han samlar dem så att de kan bygga tempel och utföra heliga förrättningar för förfäder som har avlidit utan att ha haft denna möjlighet. Han samlar dem så att de kan stärka

varandra, komma fram till enighet i evangeliet och få skydd mot världens orättfärdiga inflytanden. Han samlar dem också så att de kan förbereda sig för att sprida evangeliet till andra.

Makten och myndigheten att leda verket med Israels insamling gavs till Joseph Smith av profeten Mose, som uppenbarade sig i templet i Kirtland 1836. (Se L&F 110:11.) Sedan dess har varje profet haft nycklarna till insamlingen av Israels hus, och denna insamling har varit en viktig del av kyrkans verksamhet. Förbundsfolket samlas nu in när de tar emot det återställda evangeliet och tjänar Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. (Se 5 Mos 30:1–5.)

Israeliterna samlas först andligt och därefter fysiskt. De insamlas andligt när de blir medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och ingår och håller heliga förbund. Denna andliga insamling inleddes under profeten Joseph Smiths tid och fortsätter idag över hela världen. Kyrkans medlemmar är israeliter antingen genom blodslinje eller adoption. De tillhör Abrahams och Jakobs familj. (Se Abr 2:9–11; Gal 3:26–29.)

President Joseph Fielding Smith sade: ”Det finns många nationer representerade bland kyrkans medlemmar ... de har kommit på grund av att Herrens ande vilar på dem ... När de erhöll *insamlingens ande*, lämnade de allting för evangeliets sak.” (*Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 delar [1954–1956], 3:208; kursivering i originalet)

Israels fysiska insamling innebär att förbundsfolket kommer att ”samlas hem till sina arveländer och skall bosätta sig i alla sina utlovade länder”. (2 Ne 9:2) Efraims och Manasses stammar ska insamlas på den amerikanska kontinenten. Juda stam ska återvända till staden Jerusalem och området där omkring. De tio förlorade stammarna får genom Efraims stam ta emot de utlovade välsignelserna. (Se L&F 133:26–34.)

När kyrkan först upprättades blev de heliga ombedda att samlas i Ohio, dåvarande Missouri och därefter i Saltsjödalen. Men idag har nutida profeter lärt att kyrkans medlemmar skall bygga upp Guds rike i sina egna länder. Äldste Russell M Nelson sade: ”Valet att komma till Kristus är inte beroende av var vi är, utan av vår

personliga hängivenhet. Människor kan 'bringas till kunskapen om Herren' [3 Ne 20:13] utan att lämna sitt hemland. Det är sant att medlemskap i kyrkans tidiga dagar ofta även innebar emigration. Men idag sker insamlingen i varje nation ... Insamlingsplatsen för de brasilianska heliga är i Brasilien, insamlingsplatsen för de nigerianska heliga är i Nigeria, insamlingsplatsen för de koreanska heliga är i Korea och så vidare. Sion är 'de renhjärtade'. [L&F 97:21] Sion finns där det finns rättfärdiga medlemmar." (*Liahona*, nov 2006, s 81)

Israels fysiska insamling blir dock inte fullständig förrän vid Frälsarens andra ankomst och vidare in i tusenårsriket. (Se JS — M 1:37.) Då kommer Herrens löfte att uppfyllas:

"Se, dagar skall komma, säger Herren, då man inte mer skall säga: 'Så sant Herren lever, han som förde Israels barn upp ur Egyptens land',

utan: 'Så sant Herren lever, han som förde Israels barn ut ur landet i norr och ur alla andra länder, dit han hade drivit bort dem.' Ty jag skall föra dem tillbaka till deras land, det som jag gav åt deras fäder." (Jer 16:14–15)

- På vilka sätt har du blivit insamlad andligen som en del av Herrens förbundsfolk?
- Hur har du deltagit i insamlingen av andra människor?

Ytterligare skriftställen

- 1 Mos 17:1–8 (Guds förbund med Abraham)
- Rom 9:4–8; Gal 3:29 (de som följer Jesus Kristus och hans ord är förbundets barn)
- 2 Ne 30:2; Mosiah 5:10–11 (de som omvänder sig, följer profeterna och har tro på Jesus Kristus blir Herrens förbundsfolk)
- 2 Kung 17 (norra riket förs i fångenskap)
- 2 Krön 36:11–20 (södra riket förs i fångenskap)

För lärare: När människor berättar om hur de omvändes till Jesu Kristi återställda evangelium så berättar de om hur de samlades in andligen. Be gärna några i förväg att berätta om hur de omvändes till evangeliet.

- Jak 1:1 (de tolv stammarna förskingrade bland folken)
- 1 Ne 10:12–13 (nephitisk utvandring en del av förskingringen)
- Jer 3:14–18 (en från en stad, två från varje släkt)
- Hes 20:33–36 (Israel ska insamlas från alla länder)
- 3 Ne 20:29–46 (judarna ska insamlas till Jerusalem)
- 1 Ne 15:13–18; 3 Ne 21:26–29 (insamlingen inleds med evangeliets återställelse)
- L&F 38:31–33 (Herrens förbundsfolk kommer att frälsas)
- Jes 11:11–13 (Herren ska återupprätta sitt folk)
- Upp 18:4–8 (en röst ska tillkännage insamlingen)
- L&F 133:6–15 (icke-judarna till Sion, judarna till Jerusalem)

Tecken på Kristi andra ankomst

Kapitel 43

Jesus Kristus ska återvända till jorden

- Vilka är några av tecknen på Kristi andra ankomst?

Frälsaren sade till Joseph Smith: ”Jag skall uppenbara mig med makt och stor härlighet från himlen med alla dess härskaror och leva i rättfärdighet med människor på jorden i ett tusen år, och de ogudaktiga skall inte bestå.” (L&F 29:11; se också kapitlen 44 och 45 i denna bok.) Jesus har sagt oss att vissa tecken och händelser varnar oss för att tiden för hans andra tillkommelse är nära.

I tusentals år har Jesu Kristi efterföljare sett fram emot den andra tillkommelsen som en tid av frid och glädje. Men innan Frälsaren kommer utsätts jordens invånare för stora prövningar och katastrofer. Vår himmelske Fader vill att vi ska vara förberedda på dessa svårigheter. Han förväntar sig också att vi ska vara andligt förberedda när Frälsaren kommer i sin härlighet. Därför har han gett oss tecken, det vill säga händelser, som talar om för oss när Frälsarens andra ankomst är nära. Under tidens lopp har Gud uppenbarat dessa tecken för sina profeter. Han har sagt att alla trofasta efterföljare till Kristus kommer att veta vilka dessa tecken är och se fram emot dem. (Se L&F 45:39.) Om vi är lydiga och trofasta studerar vi skrifterna och får kunskap om tecknen.

Några av de tecken som förutsäger Jesu Kristi andra ankomst har redan blivit eller håller nu på att uppfyllas. Andra kommer att uppfyllas i framtiden.

För lärare: Du kan till varje klassmedlem eller familjemedlem ge ett eller två av de tecken som beskrivs i detta kapitel (i större klasser kan en del tecken ges till mer än en person). Som en del av denna lektion ger du dem tid att själva studera informationen om dessa tecken och fundera över bevis som de har sett på att tecknen uppfylls idag. Låt dem sedan tala om vad de har lärt sig för varandra.

Ogudaktighet, krig och oroligheter

Många av tecknen är hemska och skrämmande. Profeterna har varnat för att jorden kommer att få erfara stora oroligheter, ogudaktighet, krig och lidande. Profeten Daniel sade att tiden före den andra tillkommelsen blir en tid av nöd som aldrig tidigare funnits på jorden. (Se Dan 12:1.) Herren sade: "Människornas kärlek skall svalna, och ondskan skall flöda över." (L&F 45:27) "Och allt skall vara i uppror och ... fruktan skall komma över alla människor." (L&F 88:91) Vi kan förvänta oss jordbävningar, sjukdomar, hungersnöd, svåra stormar, tordön och blixtar. (Se Matt 24:7; L&F 88:90.) Hagelstormar kommer att förstöra jordens gröda. (Se L&F 29:16.)

Jesus talade om för sina lärjungar att det skulle råda krig på jorden: "Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig ... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike." (Matt 24:6–7) Profeten Joseph Smith sade: "Bli inte nedslagna när vi talar om svåra tider, för de måste snart komma, för svärdet, hungersnöden och pesten närmar sig. Det skall ske en stor ödeläggelse på detta lands yta, för ni skall inte förmoda att ens en bokstav eller enda prick av alla profetiorna från de heliga profeterna inte skall fullbordas, och det finns fortfarande många som återstår att uppfyllas." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 250–251)

Många av dessa tecken håller på att uppfyllas. Ogudaktighet finns överallt. Nationer är ständigt i krig. Jordbävningar och andra katastrofer inträffar. Många människor lider nu nöd på grund av ödeläggande stormar, torka, hungersnöd och sjukdomar. Vi kan vara förvissade om att dessa katastrofer blir ännu svårare innan Herren kommer.

Men inte alla händelser som föregår den andra tillkommelsen är hemska. Många av dem för med sig glädje till världen.

Evangeliets återställelse

Herren sade: "Ett ljus skall bryta fram bland dem som sitter i mörker, och det skall vara mitt evangeliums fullhet." (L&F 45:28) Forna tiders profeter förutsade evangeliets återställelse. Aposteln Johannes såg att evangeliet skulle återställas av en ängel.

(Se Upp 14:6–7.) I uppfyllelse av denna profetia gav ängeln Moroni och andra himmelska budbärare Jesu Kristi evangelium till Joseph Smith.

Mormons boks framkomst

Herren berättade för nephiterna om ett annat tecken: Mormons bok skulle komma fram till deras efterkommande. (Se 3 Ne 21.) På Gamla testamentets tid förutsade profeterna Jesaja och Hesekiel framkomsten av Mormons bok. (Se Jes 29:4–18; Hes 37:16–20.) Dessa profetior går nu i uppfyllelse. Mormons bok har kommit fram och förs ut till hela världen.

Evangeliet ska predikas för hela världen

Ett annat tecken i de sista dagarna är att ”detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk”. (Matt 24:14); se också JS — Matt 1:31.) Alla människor ska få höra evangeliets fullhet på sitt eget språk. (Se L&F 90:11.) Ända sedan kyrkans återställelse har missionärer predikat evangeliet. Missionsverksamheten har ökat tills nu tiotusentals missionärer predikar i många länder av världen på många språk. Före den andra tillkommelsen och under tusenårsriket ska Herren förbereda vägar att föra ut sanningen till alla nationer.

Elias ankomst

Profeten Malaki profeterade att före Frälsarens andra ankomst skulle profeten Elia sändas till jorden. Elia skulle återställa beseglingsmakten så att familjer kunde beseglas till varandra. Han skulle också inspirera människor att bli intresserade av sina förfäder och efterkommande. (Se Mal 4:5–6; L&F 2.) Profeten Elia kom till Joseph Smith i april 1836. Sedan dess har intresset för släktforskning och släkthistoria vuxit. Vi kan också utföra beseglande förrättningar i templen för levande och döda.

Lehis efterkommande ska bli ett storslaget folk

Herren sade att när hans ankomst är nära förestående ska lamaniterna bli ett rättfärdigt och respekterat folk. Han sade: ”Innan Herrens stora dag kommer skall ... lamaniterna blomma som en

ros.” (L&F 49:24) Stora skaror av Lehis ättlingar tar nu emot evangeliets välsignelser.

Byggandet av det Nya Jerusalem

Alldeles före Jesu Kristi andra ankomst ska de trofasta heliga bygga en rättfärdig stad, en Guds stad, som kallas Nya Jerusalem. Jesus Kristus ska själv regera där. (Se 3 Ne 21:23–25; Mose 7:62–64; Trosart 1:10.) Herren sade att staden ska byggas i staten Missouri i Förenta staterna. (Se L&F 84:2–3.)

Dessa är bara några av de tecken som Herren har givit oss. Skrifterna beskriver många fler.

- Vilket bevis ser du på att tecknen håller på att gå i uppfyllelse?

Att vara medveten om tidens tecken kan vara till hjälp för oss

- Hur kan vi bevara vårt lugn även när några av tecknen är skrämmande och fruktansvärda?

Herren sade följande om sin andra tillkommelse: ”Stunden och dagen känner ingen människa till, inte heller änglarna i himlen.” (L&F 49:7) Han undervisade om detta genom liknelsen om fikonsträdet. Han sade att när vi ser bladen på ett fikonsträd spricka ut, då vet vi att sommaren är nära. På samma sätt kan vi veta att hans ankomst är nära för handen när vi får se de tecken som beskrivs i skrifterna. (Se Matt 24:32–33.)

Herren ger oss dessa tecken till hjälp för oss. Vi kan ställa vårt liv i ordning och förbereda oss själva och våra familjer för det som ska komma.

Vi har varnats för katastroferna och blivit ombedda att förbereda oss för dem, men vi kan också se fram emot Frälsarens ankomst och vara glada. Herren sade: ”Var inte oroliga, ty när allt detta sker [tecknen], då kan ni veta att de löften som har givits er skall uppfyllas.” (L&F 45:35) Han sade att de som är rättfärdiga när han kommer inte ska förgås, ”utan de skall uthärda den dagen. Och jorden skall ges till dem som en arvedel ... och deras barn skall växa upp utan synd ... Ty Herren skall vara mitt ibland dem, och hans härlighet skall

vara över dem och han skall vara deras kung och deras lagstiftare.”
(L&F 45:57–59)

Ytterligare skriftställen

- 1 Kor 15:22–28 (slutet kommer, döden omintetgjörs)
- Matt 16:1–4 (tyda tidens tecken)
- Matt 24; L&F 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; JS — Matt 1 (tecken på den andra tillkommelsen)
- 1 Tess 5:1–6 (uppmärksamhet på tecknen och förberedelse)
- L&F 38:30 (om vi är redo behöver vi inte vara rädda)
- L&F 68:11 (vi kan känna till tecknen)

Jesu Kristi andra ankomst

Kapitel 44

Se fram emot Frälsarens andra ankomst

Fyrtio dagar efter sin uppståndelse samlades Jesus och hans apostlar på Oljeberget. Tiden hade kommit för Jesus att lämna jorden. Han hade fullbordat det verk som han denna gång skulle utföra. Han skulle återvända till sin himmelske Fader fram till tiden för sin andra tillkommelse.

När Jesus hade undervisat sina apostlar for han upp till himlen. Medan apostlarna såg upp mot himlen stod två änglar bredvid dem och sade: ”Ni män från Galiléen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen.” (Apg 1:11)

Från denna stund fram till nuvarande tid har Jesu Kristi efterföljare sett fram emot hans andra ankomst.

Vad kommer Jesus att göra när han återvänder?

När Jesus Kristus återvänder till jorden kommer han att göra följande:

1. *Han ska rena jorden.* När Jesus återvänder kommer han med makt och stor härlighet. Vid denna tidpunkt kommer de ogudaktiga att förgöras. Allt som är fördärvat ska brännas och jorden ska renas med eld. (Se L&F 101:24–25.)
2. *Han ska döma sitt folk.* När Jesus återvänder ska han döma nationerna och skilja de rättfärdiga från de orättfärdiga. (Se Matt 25:31–46; se också kapitel 46 i denna bok.) Johannes

För lärare: Du kan ge varje klassmedlem eller familjemedlem en av de fem numrerade punkterna i detta kapitel i uppgift. Låt varje person arbeta individuellt genom att studera sin tilldelade punkt, vilket inbegriper skriftställena. Inbjud därefter alla att delta i en diskussion om vad de har lärt sig.

uppenbararen skrev om denna dom: ”Jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg deras själar som hade halshuggits därför att de hade vittnat om Jesus och förkunnat Guds ord ... De levde och regerade med Kristus i tusen år.” Han såg att de ogudaktiga ”inte [levde], förrän de tusen åren hade gått”. (Upp 20:4–5; se också L&F 88:95–98.)

3. *Han ska inleda tusenårsriket.* Tusenårsriket är den tidsperiod då Jesus ska regera på jorden. De rättfärdiga ska upptas för att möta Jesus vid hans ankomst. (Se L&F 88:96.) Hans ankomst utgör inledningen på det tusenåriga styret. (Se kapitel 45 i denna bok.)

President Brigham Young sade:

”Under tusenårsriket, då Guds rike är upprättat på jorden i makt, härlighet och fullkomlighet, och onskans makt som så länge fått råda betvingats, ska Guds heliga ha förmånen att bygga sina tempel och inträda i dem och bli liksom pelare i Guds tempel [se Upp 3:12], och de ska utföra förrättningar för sina döda. Då ska vi få se våra vänner komma fram till oss och kanske några som vi har känt här ... Och vi ska få uppenbarelser om våra förfäder ända tillbaka till fader Adam och moder Eva, och vi ska inträda i Guds tempel och utföra förrättningar för dem. Då ska barnen beseglas till föräldrarna tills kedjan är fullständig ända tillbaka till Adam, så att det finns en fullständig prästadömskedja från Adam till världens ände.” (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s 333–334.)

4. *Han kommer att slutföra den första uppståndelsen.* De som fått förmånen att komma fram i de rättfärdigas uppståndelse ska uppstå från sina gravar. De kommer att ryckas upp för att möta Frälsaren när han kommer ner från himlen. (Se L&F 88:97–98.)

Efter Jesu Kristi uppståndelse från de döda uppstod också andra rättfärdiga människor som var avlidna. De visade sig i Jerusalem och dessutom på den amerikanska kontinenten. (Se Matt 27:52–53; 3 Ne 23:9–10.) Detta var inledningen på den första uppståndelsen. En del människor har uppstått sedan dess. De som redan har uppstått och de som kommer att

uppstå vid tiden för hans tillkommelse får alla ärva det celestia-
la rikets härlighet. (Se L&F 76:50–70.)

När de har uppstått som ska ärva den celestia-
la härlighet kommer en annan grupp att uppstå: De som ska få en ter-
restial härlighet. När alla dessa människor har uppstått kommer
den första uppståndelsen att vara avslutad.

De ogudaktiga som lever vid tiden för Herrens andra ankomst
kommer att förgöras i köttet. Tillsammans med de ogudaktiga
som redan är döda måste de vänta till den sista uppståndelsen.
Alla de döda som återstår kommer att uppstå för att möta Gud.
De får antingen ärva det celestia-
la riket eller kastas ut i mörkret
tillsammans med Satan. (Se L&F 76:32–33, 81–112.)

5. *Frälsaren kommer att inta sin rättmätiga plats som himlens och jordens konung.* När Jesus kommer ska han upprätta sin regering på jorden. Kyrkan blir en del av detta rike. Han ska regera i fred över alla jordens folk i 1000 år.

När Jesus Kristus först kom till jorden kom han inte i härlighet. Han föddes i ett enkelt stall och lades i en krubba med hö. Han kom inte med stora härar, vilket judarna hade förväntat sig av sin Frälsare. Istället kom han med orden: "Älska era fiender ... gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er." (3 Ne 12:44; se Matt 5:44.) Han blev förkastad och korsfäst. Men han kommer inte att förkastas vid sin andra tillkommelse, "ty varje öra skall höra det och varje knä skall böjas och varje tunga skall bekänna" att Jesus är Kristus. (L&F 88:104) Han blir hälsad som "herrarnas Herre och konungarnas Konung". (Upp 17:14) Han kommer att kallas "Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste". (Jes 9:6)

- Vilka tankar och känslor får du när du begrundar händelserna i samband med Kristi andra ankomst?

Hur kan vi veta när Frälsarens ankomst är nära?

När Jesus Kristus föddes var det mycket få människor som visste att världens Frälsare hade kommit. När han återvänder råder det

inget tvivel om vem han är. Ingen vet den exakta tidpunkten för Frälsarens återkomst. ”Om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar ... ingen utom Fadern.” (Matt 24:36; se också L&F 49:7.)

Herren använde en liknelse för att ge oss en föreställning om tidpunkten för hans ankomst:

”Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blivit mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära.

När ni ser allt detta hända, skall ni på samma sätt veta att han är nära och står vid dörren.” (Mark 13:28–29)

Herren har också gett oss några tecken varigenom vi kan veta att hans ankomst är nära. Efter att ha avslöjat dessa tecken förmanade han:

”Var därför vaksamma. Ty ni vet inte vilken dag er Herre kommer ...

Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.” (Matt 24:42, 44)

Se kapitel 43 i denna bok för att få ytterligare information om hur vi kan veta när Jesu andra ankomst närmar sig.

Hur kan vi vara redo när Frälsaren kommer?

Det bästa sättet varpå vi kan förbereda oss för Frälsarens ankomst är genom att acceptera evangeliets lärdomar och göra dem till en del av vårt liv. Vi bör leva efter bästa förmåga varje dag, precis som Jesus lärde då han var på jorden. Vi kan vända oss till profeten för att få vägledning och följa hans råd. Vi kan leva värdiga den Helige Andens vägledning. Då ser vi fram emot Frälsarens ankomst med glädje och inte med rädsla. Herren sade: ”Frukta inte, du lilla hjord, riket är ditt tills jag kommer. Se, jag kommer snart. Ske alltså. Amen.” (L&F 35:27)

- Varför bör vi vara mer måna om att vara förberedda än att veta den exakta tidpunkten för Kristi andra ankomst?

Ytterligare skriftställen

- Joh 14:2–3; Matt 26:64 (Jesus skulle förbereda en plats och återvända)
- Mal 3:2–3; 4:1; L&F 64:23–24 (jorden ska brännas)
- L&F 133:41–51 (de ogudaktiga ska förgöras)
- Matt 13:40–43 (domen förutsagd)
- 1 Kor 15:40–42; L&F 76; 88:17–35 (härlighetsriken)
- L&F 43:29–30; 29:11 (Frälsarens ankomst inleder tusenårsriket)
- Trosart 1:10 (Jesus ska regera)
- Alma 11:43–44; 40:23 (uppståndelsen förklaras)
- L&F 88:96–98 (de döda ska uppstå)
- Sak 14:9; Upp 11:15; 1 Ne 22:24–26 (Jesus ska regera som konung)

Tusenårsriket

Kapitel 45

Människor på jorden under tusenårsriket

- Vilka kommer att finnas på jorden under tusenårsriket?

Tusen år av fred, kärlek och glädje inleds på jorden vid Jesu Kristi andra ankomst. Denna tusenåriga period kallas för tusenårsriket. Skrifterna och profeterna hjälper oss förstå hur det kommer att vara att leva på jorden under tusenårsriket.

Eftersom de ogudaktiga kommer att förgöras vid Frälsarens andra ankomst kommer endast rättfärdiga människor att leva på jorden i början av tusenårsriket. Det är de som har levt dygdiga och ärliga liv. Dessa människor kommer att ärva antingen det terrestriala eller det celestialet riket.

Under tusenårsriket kommer dödliga människor fortfarande att leva på jorden och de fortsätter att få barn på samma sätt som nu. (Se L&F 45:58.) Joseph Smith sade att odödliga varelser ofta kommer att besöka jorden. Dessa uppståndna varelser ska hjälpa till med att regera och utföra andra uppgifter. (Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*; utv av Joseph Fielding Smith [1957], s 230.)

Människor kommer fortfarande att vara fria att välja, och under en tid kommer många att ha frihet att tro på sina egna religioner och uppfattningar. Slutligen kommer alla att bekänna att Jesus Kristus är Frälsaren.

Under tusenårsriket kommer Jesus "personligen att regera på jorden". (Se Trosart 1:10.) Joseph Smith förklarade att Jesus kommer att "regera över de heliga och komma ner för att undervisa". (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 256–257)

För lärare: Ämnet om tusenårsriket leder ibland människor till att spekulera om sådant som inte finns i skrifterna eller i de nutida profeternas lärdomar. Var noga med att undvika sådana spekulationer när du håller denna lektion.

Kyrkans verksamhet under tusenårsriket

- Vilka två stora arbeten kommer att utföras under tusenårsriket?

Det blir två stora arbetsuppgifter för kyrkans medlemmar att utföra under tusenårsriket: tempeltjänst och missionsverksamhet. Tempeltjänst omfattar de förrättningar som är nödvändiga för upphöjelse. Däribland dop, handpåläggning för den Helige Andens gåva och tempelförrättningarna — begåvningen, tempelvigseln och beseglande av familjeenheter.

Många har dött utan att ta emot dessa förrättningar. Människor på jorden måste utföra dessa förrättningar för dem. Detta arbete utförs nu i Herrens tempel. Det finns alltför mycket arbete att slutföra innan tusenårsriket börjar, därför kommer det att slutföras under denna tid. Uppståndna varelser hjälper oss med att rätta till de fel vi gjorde när vi sökte efter våra döda förfäder. De hjälper oss också att finna den information vi behöver för att färdigställa våra uppteckningar. (Se Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 delar [1979], 2:146, 215.)

Det andra stora arbetet under tusenårsriket blir missionsverksamhet. Evangeliet kommer att förkunnas med stor kraft för alla människor. Slutligen kommer det inte att föreligga något behov av att undervisa andra om evangeliets första principer eftersom "alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger Herren". (Jer 31:34)

- Hur kan vi förbereda oss nu för att tjäna under tusenårsriket?

Förhållanden under tusenårsriket

- Hur kommer livet under tusenårsriket att skilja sig från det nuvarande livet på jorden?

Profeten Joseph Smith lärde att under tusenårsriket "kommer jorden att förnyas och få sin paradisiska härlighet". (Se Trosart 1:10.)

Satan bunden

Under tusenårsriket kommer Satan att vara bunden. Detta innebär att han inte har makt att fresta dem som lever vid denna tidpunkt. (Se L&F 101:28.) "Barn skall växa upp utan synd till frälsning." (L&F 45:58) "Tack vare [Herrens] folks rättfärdighet har Satan

ingen makt. Därför kan han inte släppas lös på många år, ty han har ingen makt över folkets hjärtan, ty de lever i rättfärdighet, och Israels Helige regerar.” (1 Ne 22:26)

Fred på jorden

Under tusenårsriket kommer det inte att finnas krig. Människorna kommer att leva i frid och harmoni med varandra. Redskap som använts till krig kommer att användas till nyttiga ändamål. ”Då skall de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och inte mer träna sig för krig.” (Jes 2:4; se också Jes 11:6–7; L&F 101:26.)

Rättfärdigt styrelseskick

President John Taylor lärde: ”Herren kommer att vara kung över hela jorden och hela mänskligheten bokstavligen vara under hans överhöghet. Varje nation under himlarna blir tvungna att erkänna hans auktoritet och underkasta sig hans spira. De som tjänar honom i rättfärdighet kommer att kunna kommunicera med Gud och med Jesus, kommer att bli betjänade av änglarna och kommer att känna till det förflutna, nuet och framtiden. Och andra människor, som kanske inte helt lyder hans lagar, som kanske inte fått utförlig undervisning om hans förbund, kommer ändå att till fullo behöva underkasta sig hans lagar, ty Gud kommer att regera på jorden och han kommer att upprätthålla sina lagar och kräva denna lydning av världens nationer, vilket är hans lagliga rätt.” (*Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* [2001], s 225)

Ingen död

Under tusenårsriket kommer inte döden att finnas, som vi känner den. När människor har uppnått hög ålder kommer de inte att dö och bli begravda. I stället blir de förvandlade från sitt dödliga tillstånd till ett odödligt tillstånd ”i ett ögonblick”. (Se L&F 63:51; 101:29–31.)

Allting ska uppenbaras

Vissa sanningar har inte uppenbarats för oss. Allting blir uppenbarat under tusenårsriket. Herren sade att han kommer att ”uppenbara allting, det som har skett och fördolda ting som ingen

människa kände till, det som rör jorden, vad den gjordes av samt dess ändamål och syfte, högst dyrbara ting, ting som är ovan till och ting som är nedan till, ting som är i jorden och på jorden samt i himlen". (L&F 101:32–34)

Andra verksamheter under tusenårsriket

På många sätt kommer livet att vara som det är nu förutom att allting kommer att utföras i rättfärdighet. Människor kommer att äta, dricka och ha kläder på sig. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* [1997], s 333.) De kommer att fortsätta med att plantera, skörda och bygga hus. (Se Jes 65:21.)

- Vad tänker och känner du inför det tillstånd som kommer att råda under tusenårsriket?

En sista strid efter tusenårsriket

- Vad blir jordens slutgiltiga bestämmelse?

I slutet av de tusen åren kommer Satan att släppas fri under en kort tid. En del vänder sig då bort från vår himmelske Fader. Satan kommer att samla sina härskaror och Mikael (Adam) kommer att samla himlens härskaror. I denna stora strid kommer Satan och hans anhängare att kastas ut för evigt. Jorden blir förvandlad till ett celestialt rike. (Se L&F 29:22–29; 88:17–20, 110–15.)

Ytterligare skriftställen

- Sak 14:4–9; 1 Ne 22:24–25 (Jesus ska regera på jorden)
 - Dan 7:27 (riket ska ges åt de heliga)
 - L&F 88:87–110 (förhållanden under tusenårsriket)
 - Upp 20:1–3; 1 Ne 22:26 (Satan blir bunden)
 - L&F 101:22–31 (fiendskap ska upphöra; ingen död; Satan ingen makt att fresta)
 - Jes 11:1–9 (vargar ska bo tillsammans med lamm)
 - L&F 43:31; Upp 20:7–10 (Satan släpps lös en kort tid)
-

Den yttersta domen

Kapitel 46

Guds domar

- Nämn några olika domar som kommer före den sista domen.
Vilket samband finns det mellan alla dessa domar?

Vi får ofta veta i skrifterna att dagen kommer då vi ska stå inför Gud och bli dömda. Vi behöver förstå hur domen äger rum så att vi kan vara bättre förberedda för denna viktiga händelse.

Skrifterna lär att vi alla kommer att bli dömda efter våra gärningar: ”Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna.” (Upp 20:12; se också L&F 76:111; 1 Ne 15:32; Abr 3:25–28). Vi kommer också att dömas ”enligt [våra] hjärtans önskemål”. (L&F 137:9; se också Alma 41:3.)

Här på jorden avgör ofta vår värdighet vilka möjligheter vi får inom Guds rike. Då vi döps bedöms vi värdiga att ta emot denna förrettning. Då vi kallas att tjäna i kyrkan eller intervjuas för avancemang inom prästadömet, eller för en tempelrekommendation, blir vi bedömda.

Alma lärde att när vi dör tilldelas vår ande ett tillstånd av lycka eller av elände. (Se Alma 40:11–15). Detta är en dom.

Våra ord, gärningar och tankar används för att döma oss

- Föreställ dig att du blir dömd för alla dina tankar, ord och gärningar.

För lärare: Du behöver inte undervisa om allting i varje kapitel. Förbered dig under bön för att undervisa och sök Andens vägledning för att få veta vilka delar av kapitlet du bör ta med.

Profeten Alma vittnade: "Våra ord kommer att fördöma oss, ja, alla våra gärningar kommer att fördöma oss ... och även våra tankar kommer att fördöma oss." (Alma 12:14)

Herren sade: "För varje onyttigt ord som människor talar, skall de stå till svars på domens dag. Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall du fällas." (Matt 12:36–37)

Tro på Jesus Kristus hjälper oss att bli förberedda för den sista domen. Genom trofast lärjungeskap till honom och omvändelse från alla våra synder kan vi bli förlåtna för våra synder och bli rena och heliga så att vi kan bo i Guds närhet. När vi omvänder oss från våra synder och överger varje oren tanke och handling, kan den Helige Anden förändra våra hjärtan så att vi inte längre ens har en önskan att synda. (Se Mosiah 5:2.) När vi då blir dömda blir vi funna redo att inträda i Guds närhet.

- Fundera över vad du kan göra för att förbättra dina tankar, ord och gärningar.

Vi blir dömda i enlighet med uppteckningar

- Vilka uppteckningar kommer att döma oss? Vem kommer att döma oss?

Profeten Joseph Smith sade att de döda kommer att dömas enligt uppteckningar som förs på jorden. Vi kommer också att dömas i enlighet med "livets bok", som förs i himlen. (Se L&F 128:6–8.)

"Var och en av er ... måste ställas inför 'Israels Heliges domarsäte ... och ... dömas enligt Guds heliga domslut'. (2 Ne 9:15) Enligt Johannes syn 'öppnades [böckerna], och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna.' (Upp 20:12) De 'böcker' som omtalas syftar på 'uppteckningar [av våra gärningar] som förs på jorden ... livets bok är uppteckningen som förs i himlen'. (L&F 128:7)" (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B Lee* [2000], s 226.)

Ännu en uppteckning kommer att användas för att döma oss. Aposteln Paulus lärde att vi själva är en uppteckning över vårt liv. (Se Rom 2:15.) Förvarat i vår kropp och vårt sinne finns en

fullständig uppteckning över allt som vi har gjort. President John Taylor lärde denna sanning: "[Individen] återger berättelsen själv, och bär vittne mot sig själv ... den uppteckning som förs av människan själv på hennes egna tankars skrivtavla, den uppteckning som inte kan ljuga kommer på den dagen att uppenbaras inför Gud och änglar och de som sitter som domare." (*Deseret News*, 8 mar 1865, s 179)

Aposteln Johannes lärde att Fadern inte dömer någon, "utan hela domen har han överlämnat åt Sonen". (Joh 5:22) Sonen kommer i sin tur att utse andra till att bistå vid domen. De tolv som var med honom under hans verksamhet kommer att döma Israels tolv stammar. (Se Matt 19:28; Luk 22:30.) De tolv nephitiska lärjungarna kommer att döma det nephitiska och det lamanitiska folket. (Se 1 Ne 12:9–10; Morm 3:18–19.)

Att tilldelas en plats i ett härlighetsrike

- Hur påverkas vårt liv i evigheterna av vår trofasthet under vårt liv på jorden?

Vid den slutliga domen kommer vi att tilldelas en plats i det rike som vi har förberett oss för. Skrifterna undervisar om tre härlighetsriken — det celestialet riket, det terrestriala riket och det telestialet riket. (Se L&F 88:20–32.)

I Läran och förbunden 76 beskrev Herren de sätt på vilka vi kan välja att leva vårt liv på jorden. Han förklarade att våra val avgör vilket rike vi är förberedda för. I denna uppenbarelse får vi veta att till och med kyrkans medlemmar blir tilldelade olika riken eftersom de inte är lika trofasta och tappra i sin lydnad mot Kristus.

Här följer de slags liv vi kan välja att leva och de riken som våra val för med sig.

Celestial

"Det är de som tog emot Jesu vittnesbörd och trodde på hans namn samt lät döpa sig ... att de genom att hålla hans bud skall kunna bli tvättade och renade från alla sina synder och ta emot den Helige Anden." Det är de som övervann världen genom sin tro. De är rättfärdiga och sanna så att den Helige Anden kan besegla

sina välsignelser på dem. (Se L&F 76:51–53.) De som uppnår den högsta graden i det celestialet riket, som blir gudar, måste också ha blivit vigda för evigheten i templet. (Se L&F 131:1–4.) Alla som uppnår det celestialet riket kommer att bo hos vår himmelske Fader och Jesus Kristus för evigt. (Se L&F 76:62.)

Genom det tjänande som vi utför i templet har alla människor som levt på jorden samma möjlighet att ta emot evangeliets fullhet och frälsningens förrättningar så att de kan uppnå en plats i den högsta graden av celestialet härlighet.

Terrestrial

Dessa är de som förkastade evangeliet på jorden men som tog emot det efteråt i andevärlden. Dessa är de hedervärda människor på jorden som var förblindade för Jesu Kristi evangelium på grund av människors list. Det är också de som tog emot evangeliet och Jesu vittnesbörd men som därefter inte var trofasta. De kommer att få besök av Jesus Kristus men inte av vår himmelske Fader. (Se L&F 76:73–79.)

Telestial

Dessa människor tog varken emot evangeliet eller Jesu vittnesbörd på jorden eller i andevärlden. De får lida för sina egna synder i helvetet tills de kommer att uppstå efter tusenårsriket. "Det är dessa som är lögnare och trollkarlar och äktenskapsbrytare och horkarlar och alla som älskar och utövar lögn." Dessa människor är oräkneliga som stjärnorna på himlen eller sanden på havsstranden. De får besök av den Helige Anden men inte av Fadern eller Sonen. (Se L&F 76:81–88, 103–106, 109.)

Yttersta mörkret

Dessa är de som haft ett vittnesbörd om Jesus genom den Helige Anden och som lärt känna Herrens makt, men som tillät Satan att övervinna dem. De förnekade sanningen och trotsade Herrens makt. Det finns ingen förlåtelse för dem, för de förnekade den Helige Anden efter att ha tagit emot den. De får inte ett rike med härlighet. De får leva i evigt mörker, pina och elände med Satan och hans änglar för evigt. (Se L&F 76:28–35, 44–48.)

- Vad kännetecknar enligt Läran och förbunden 76:50–53, 62–70 en person som övervinner världen genom tro och håller fast vid sitt vittnesbörd om Jesus?

Vi bör förbereda oss nu för domen

- Vad måste vi göra för att vara redo för den sista domen?

Egentligen är varje dag en domens dag. Vi talar, tänker och handlar i enlighet med celestial, terrestrial eller telestial lag. Vår tro på Jesus Kristus, såsom den visar sig i våra dagliga gärningar, avgör vilket rike vi kommer att ärva.

Vi har Jesu Kristi återupprättade evangelium i dess fullhet. Evangeliet är det celestials rikets lag. Alla prästadörets förrättningar som är nödvändiga för vårt framåtskridande har uppenbarats. Vi har nedstigit i dopets vatten och har ingått ett förbund om att leva kristuslika liv. Om vi är trofasta och håller de förbund vi har ingått har Herren talat om för oss vilken vår dom kommer att bli. Han kommer att säga till oss: "Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse." (Matt 25:34)

Ytterligare skriftställen

- Rom 2:6–9; Upp 20:12–13 (domen)
- Alma 11:41, 45; Morm 7:6; 9:13–14 (vi döms när vi har uppstått)
- 2 Ne 29:11; 3 Ne 27:23–26 (böcker används vid domen)
- Alma 41:2–7 (vi blir dömda i enlighet med våra gärningar, vårt hjärtas önsknings, omvändelse och ståndaktighet till slutet)
- Morm 3:22 (omvänd dig och förbered dig att stå inför domarsätet)
- Luk 12:47–48; L&F 82:3 (av den som fått mycket ska mycket krävas)
- L&F 88:16–33 (vi får var och en ta emot det som vi är värdiga till)

Upphöjelse

Kapitel 47

Planen för vårt framåtskridande

När vi levde tillsammans med vår himmelske Fader framlade han en plan för vårt framåtskridande. Vi kunde bli lika honom, en upphöjd varelse. Planen krävde att vi skulle skiljas från honom och komma till jorden. Denna separation var nödvändig för att vi skulle få visa om vi skulle lyda vår Faders befallningar fastän vi inte längre var i hans närhet. I planen ingick att då jordelivet var slut, skulle vi dömas och belönas enligt vår grad av tro och lydnad.

I skrifterna får vi veta att det finns tre riken av härlighet i himlen. Aposteln Paulus nämnde att han kände till en man som "blev uppryckt ända till tredje himlen". (2 Kor 12:2) Paulus namngav två av rikena i himlen: det celestiaala och det terrestriala. (Se 1 Kor 15:40–42.) Det celestiaala är det högsta och det terrestriala är det näst högsta. Genom nutida uppenbarelse vet vi att det tredje riket är det telestiaala riket. (Se L&F 76:81.) Vi får också veta att det finns tre himlar eller grader i det celestiaala riket. (Se L&F 131:1.)

Upphöjelse

- Vad menas med upphöjelse?

Upphöjelse är evigt liv, det slags liv som Gud lever. Han lever i stor härlighet. Han är fullkomlig. Han besitter all kunskap och all visdom. Han är Fader till andebarn. Han är en skapare. Vi kan bli lik vår himmelske Fader. Detta är upphöjelse.

Om vi visar trofasthet mot Herren kommer vi att få leva i den högsta graden av det celestiaala riket i himlen. Vi kommer att bli upphöjda och få leva med vår himmelske Fader i eviga familjer. Upphöjelse är den största gåva som vår himmelske Fader kan ge sina barn. (Se L&F 14:7.)

Upphöjelsens välsignelser

- Nämn några av de välsignelser som ges till dem som blir upphöjda.

Vår himmelske Fader är fullkomlig och han gläder sig över det faktum att det är möjligt för hans barn att bli lika honom. Hans verk och härlighet är "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan". (Mose 1:39)

De som får upphöjelse i det celestialet riket genom tro på Jesus Kristus får särskilda välsignelser. Herren har lovat: "Allting är deras." (Se L&F 76:59.) Här följer några av de välsignelser som ges till dem som nått upphöjelse:

1. De får leva för evigt i vår himmelske Faders och Jesu Kristi närhet. (Se L&F 76:62.)
2. De blir gudar. (Se L&F 132:20–23.)
3. De blir förenade för evigt med sina rättfärdiga familjemedlemmar och har möjlighet till evig avkomma.
4. De får motta glädjens fullhet.
5. De får allting som vår himmelske Fader och Jesus Kristus har — all makt, härlighet, herradöme och kunskap. (Se L&F 132:19–20.) President Joseph Fielding Smith skrev: "Genom Sonen har Fadern lovat att allt som han har skall ges till dem som visar lydnad till hans bud. *De skall tillväxa i kunskap, visdom och makt, de skall gå från nåd till nåd till dess att den fullkomliga dagen bryter fram i sin fullhet över dem.*" (*Frälsningens lära*, sammanst av Bruce R McConkie, 3 delar, 2:39–40; kursivering i originalet)

Krav för upphöjelse

Tidpunkten för att uppfylla kraven för upphöjelse är nu. (Se Alma 34:32–34.) President Joseph Fielding Smith sade: "Om vi vill ernå upphöjelse måste vi acceptera evangeliet och alla dess förbund. Vi måste påtaga oss de skyldigheter som Herren erbjudit oss, vandra i sanningens ljus och förstånd och 'leva av varje ord som utgår från Guds mun'." (*Frälsningens lära*, 2:46)

För att nå upphöjelse måste vi först och främst tro på Jesus Kristus och därefter ståndaktigt hålla fast vid denna tro till slutet av våra liv. Vår tro på honom måste vara sådan att vi omvänder oss från våra synder och lyder hans bud.

Han befaller oss alla att ta emot vissa förrättningar:

1. Vi måste bli döpta.
2. Vi måste genom handpåläggning konfirmeras till medlemmar i Jesu Kristi kyrka och ta emot den Helige Andens gåva.
3. Bröder måste ta emot melkisedekska prästadömet och ära sina ämbeten i prästadömet.
4. Vi måste ta emot tempelbegåvningen.
5. Vi måste vigas för evigheten, antingen i detta liv eller i nästa.

Förutom att ta emot de nödvändiga förrättningarna befaller Herren oss alla att:

1. Älska Gud och vår nästa.
 2. Hålla buden.
 3. Omvända oss från våra felsteg.
 4. Leta fram våra döda anförvanter och ta emot evangeliets frälsande förrättningar för dem.
 5. Besöka våra möten i kyrkan så regelbundet som möjligt så att vi kan förnya vårt dopförbund genom att ta del av sakramentet.
 6. Älska våra familjemedlemmar och stärka dem på Herrens vägar.
 7. Hålla familjeböner och enskilda böner varje dag.
 8. Undervisa andra om evangeliet genom ord och exempel.
 9. Studera skrifterna.
 10. Lyssna till och lyda de inspirerade orden från Herrens profeter.
- Slutligen behöver vi alla ta emot den Helige Anden och lära oss att följa hans vägledning i våra personliga liv.

- Hur förbereds vi för upphöjelse genom förrättningar och förbund?

- Hur hjälper tro på Jesus Kristus oss att lyda buden?
- Varför måste vi lära oss att följa den Helige Andens vägledning för att nå upphöjelse?

När vi varit trofasta och hållit ut till slutet

- Vad händer när vi varit ståndaktiga intill änden som trofasta lärjungar till Kristus?

Herren har sagt: "Om du håller mina bud och håller ut intill änden skall du få evigt liv, vilken gåva är den största av alla Guds gåvor." (L&F 14:7) President Joseph Fielding Smith sade: "Om vi åtlyder Guds bud, dyrkar honom och älskar hans sanningar skall tiden komma när vi skall omslutas av sanningens fullhet vilken skall växa sig klarare och klarare till dess den fullkomliga dagen fram-bryter." (*Frälsningens lära*, 2:40)

Profeten Joseph Smith lärde: "När man klättrar upp för en stege, måste man börja nerifrån och stiga upp steg för steg, tills man når toppen. Så är det med evangeliets principer också — man måste börja med den första och fortsätta tills man lärt sig alla upphöjelsens principer. Men det kommer att dröja ett bra tag efter det att man gått igenom slöjan eller förlåten, innan man har lärt sig dem. Allt kan inte förstås i denna världen. Det kommer att bli ett stort arbete att lära sig frälsningen och upphöjelsen till och med på andra sidan graven." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s 267)

Joseph Smith lärde: "Evangeliets första princip är att med säkerhet veta och känna till Guds karaktär ... att han en gång var en människa liksom vi ... Gud själv, allas Fader, bodde på jorden, liksom Jesus Kristus själv gjorde." (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, utv av Joseph Fielding Smith [1957], s 298.)

Vår himmelske Fader är medveten om alla våra prövningar, svagheter och synder. Han är medkännande och barmhärtig mot oss. Han vill att vi ska ha framgång liksom han hade det.

Föreställ dig vilken glädje var och en av oss kommer att känna när vi återvänder till vår himmelske Fader och kan säga: "Fader, jag

har levt i enlighet med din vilja. Jag har varit trofast och hållit dina bud. Jag är glad över att vara hemma igen.” Då får vi höra honom säga: ”Bra ... Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!” (Matt 25:23)

- Läs Matteus 25:23. Fundera över hur det skulle kännas att få höra Herren säga dessa ord till dig.

Ytterligare skriftställen

- L&F 132:3–4, 16–26, 37 (angående upphöjelse)
- L&F 131:1–4 (evigt äktenskap är nyckeln till upphöjelse)
- L&F 76:59–70 (den celestiaa härlighetens välsignelser beskrivna)
- L&F 84:20–21 (gudaktighetens kraft visar sig i prästadömetts förordningar)

För lärare: När du ger klassmedlemmar eller familjemedlemmar tid att begrunda evangeliets sanningar, reflektera över sina liv, eller fundera över sin kärlek till vår himmelske Fader och Jesus Kristus, ger du dem möjlighet att motta undervisning från den Helige Anden.

Förteckning över bilder

Omslaget: *Levande vatten*, av Simon Dewey, © Simon Dewey.
Bakgrund © Artbeats

Sidan 4: Foto © NASA och STSci

Sidan 8: Foto © NASA och STSci

Sidan 14: Detalj från *Kristus i Emmaus*, av Carl Heinrich Bloch, med tillstånd av Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg i Hillerød, Danmark.

Sidan 18: Foto Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images

Sidan 22: Foto © Corbis

Sidan 26: *Avskedet från Edens lustgård*, av Joseph Brickey. © 1998 Joseph Brickey

Sidan 38: *Joseph Smith*, av okänd konstnär, med tillstånd av Community of Christ Archives. *Brigham Young*, av Danquart Anthon Weggeland, med tillstånd av kyrkans historiska museum. *John Taylor*, av okänd konstnär, med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek och arkiv. *Wilford Woodruff*, av H E Peterson. *Lorenzo Snow*, av Lewis Ramsey, med tillstånd av kyrkans historiska museum. *Joseph F Smith*, av A Salzbrenner, © IRI. *Heber J Grant*, av C J Fox, © IRI. *George Albert Smith*, av Lee Greene Richards, © IRI. *David O McKay*, av Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Joseph Fielding Smith*, av Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Harold B Lee*, av Grant Romney Clawson, © IRI. Foto av Ezra Taft Benson © Busath Photography. Foto av Thomas S Monson © Busath Photography

Sidan 50: *Kristus uppväcker Jairus dotter*, av Greg K Olsen. © 1990 IRI

Sidan 58: *Inte min vilja utan din*, av Harry Anderson. © Seventh-day Adventist Church. Kopiering förbjuden

- Sidan 80:** Detalj från *Abraham vid Mamres lund*,
av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 86:** Detalj från *Kristus ordinerar de tolv apostlarna*,
av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 92:** Detalj från *Mitt hjärtas önskingar*, av Walter Rane.
Med tillstånd av kyrkans historiska museum
- Sidan 100:** Detalj från *Jesus Kristus*, av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 130:** *Den sista måltiden*, av Simon Dewey. © Simon Dewey
- Sidan 146:** Detalj från *Kristus och den rike unge mannen*,
av Heinrich Hofmann. Med tillstånd av C Harrison Conroy Co, Inc
- Sidan 158:** Detalj från *Jesus tvättar apostlarnas fötter*,
av Del Parson. © 1983 IRI
- Sidan 164:** Foto © Getty Images
- Sidan 170:** Detalj från *Den barmhärtige samariten*,
av Joseph Brickey. © 2001 Joseph Brickey
- Sidan 176:** Foto George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Sidan 186:** Detalj från *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar*,
av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 198:** *Adam och Eva frambär offer*, av Keith Larson.
© 1996 Keith Larson
- Sidan 216:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Sidan 222:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Sidan 244:** Detalj från *Jakob välsignar Josef*,
av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 250:** *Kristi andra ankomst*, av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 256:** Detalj från *Kristi andra ankomst*,
av Harry Anderson. © IRI
- Sidan 262:** Detalj från *Utan vrede*, av Nancy Glazier-Koehler.
© 1984 Nancy Glazier-Koehler
- Sidan 266:** Detalj från *Den yttersta domen*, av John Scott. © 1974 IRI
- Sidan 272:** Detalj från väggmålning av Dan Baxter
-

Register

A

Abraham, Guds förbund med, 82
Adam och Eva
 befallda att ha barn, 28
 de första att komma till jorden,
 27
 den Helige Anden kom till,
 30–31
 fallet, 28
 separation från Gud, 28
 trofasta andar, 27
 vigsel, 27
Alkohol, 165, 166
Andars kroppsliga form, 240
Andefängelset, 241–242
Andens gåvor. *Se* Andliga gåvor
Andevärlden, 239–242
 undervisning om, av
 Brigham Young, 239
 uttalande om, av
 Ezra Taft Benson, 239
Andliga gåvor, 123–129
 beskrivning av, 123–127
 försiktighet vid användning av,
 128–129
Satan imiterar, 128
 utmärker den sanna kyrkan, 89
 utveckla, 127–128
Apostel, ämbete och plikter,
 76–77, 96
 Se även Tolv apostlar

Arbete, 153–157, 167
 uttalande om, av
 David O McKay, 157
 uttalande om, av Heber J Grant,
 154
Aronska prästadömet
 kvorum, 77
 ämbeten och plikter, 74–75
 Se även Melkisedekska
 prästadömet; Prästadömet
Avfallet, det stora, 89–90

B

Barn
 Adam och Eva befallda att ha, 28
 ansvar, 214
Bedrägeri, 178–179
Bekännelse ingår i omvändelsen,
 108–109
Beseglingsmakten återställd av Elia,
 252
Bibeln, 43–45
Biskop, ämbete och plikter, 75
Buden, att hålla, ingår i
 omvändelsen, 109–110
Bön, 33–37
 hur böner besvaras, 36–37
 hur man ber, 36
 när man ber, 35–36
 varför vi ber, 33, 35

C

Celestiala riket
dop nödvändigt för att inträda i,
114
upphöjelse i, 269–270, 273–277

D

Diakon, ämbete och plikter, 74

Djävulen. *Se* Satan

Domen

av Jesus Kristus, 269
förberedelser för, 271
ord, gärningar och tankar
används vid, 267–268
uppteckningar används vid,
268–269

Yttersta, 267–271

Dop, 113–117

behovet av, 113–114
dopförbund, 115–116
ny början genom, 117
tillvägagångssätt, 114–115
vilka som ska döpas, 115

Droger, missbruk av, 166

Döda, förrättningar för, utmärk-
ande drag för den sanna
kyrkan, 88–89

E

Edens lustgård, 27–28

Elia, hans ankomst, 252

Erkänna synden, ingår i
omvändelsen, 108

Eva. *Se* Adam och Eva

Evangeliets sanningar återställda,
96–97

F

Fader i himlen. *Se* Himmelske Fader

Fallet, 27–29
följder av, 29

Familjen

ansvar, 211–215
betydelsen av, 205, 207
evig, 205–209
framgångsrik, 208–209
relationer, 207–208
ta hand om, 154
uttalande om, av
David O McKay, 205
uttalande om, av Harold B Lee,
208

Familjen: Ett tillkännagivande för
världen, 10, 205, 208, 209, 211,
212, 213, 215, 224

Fasta, 141–145

rätt, 141, 143
välsignelser av att, 144–145

Fastedag, 143–144

Fasteoffer, 144, 184

Fortplantning, förmåga till, 224

Framåtskridande, jordelivet
nödvändigt för, 10–11

Frestelser, övervinna, uttalande
om att, av Gordon B Hinckley,
226–227

Frihet att välja. *Se* Valfrihet

Frukt, 166

Frälsare. *Se* Jesus Kristus

Frälsningsplanen, 10–11, 23

Fäders ansvar, 212–213

Födelse, vår tid och plats utvald
av vår himmelske Fader, 10

Föräldrars ansvar, 154, 211–214

- Förbund
 Abrahams, 82
 definition av, 81–82
 dopets, 115–116
 förnyas genom sakramentet, 133
 nya och eviga, 83–84
- Förbundsfolket, 81–84
- Förfäder, hjälpa, 233–236
- Förlåta andra, ingår i
 omvändelsen, 109
- Förlåtelse
 för överträdelse av
 kyskhetslagen, 229
 glädje genom, 110
 uttalanden om, av
 Spencer W Kimball, 229
- Förrättningar
 utmärkande drag för den
 sanna kyrkan, 88–89
 återställda, 96–97
- Församlingar, 96
- Försoningen, 59–65
 berättelse av Boyd K Packer
 illustrerar, 62–64
 frälsning från synd följden av,
 61–65
 Kristus den ende som kunde
 genomföra, 60
 Kristus led och dog för att
 genomföra, 54–56, 60
 nödvändig för frälsning, 59–60
 uppståndelsen en följd av, 61
 uttalande om, av
 Joseph Fielding Smith, 107
Se även Jesus Kristus
- Första grundsatser och
 förrättningar, 88
 återgivna i deras fullhet genom
 återställelse, 96–97
- Första presidentskapet, 95–96
- Förutordination, 9–10
 uttalande om, av Joseph Smith,
 9–10
- G**
-
- Givande, 183
 uttalande om, av
 Stephen L Richards, 183
- Glädjens fullhet, 11
- Gottgörelse en del av
 omvändelsen, 109
- Grönsaker, 166
- Gud. *Se* Himmelske Fader
- Guds domar, 267
- Gåva, den Helige Andens, 119–121
 definition av, 119–120
 en av Guds största gåvor, 121
 känna igen den Helige Andens
 inflytande, 121
 ta emot, 120
- Gärningar, vi blir dömda efter,
 267–268
- H**
-
- Helandets gåva, 126
- Helig skrift, 43–48
 fyra böcker av, 43–47
 studera, 47–48
- Helige Anden, den, 30–32
 dop nödvändigt för att få
 hans gåva, 114
 egenskaper, 31
 kom till Adam och Eva, 30–31
 uppgift, 31–32
 uttalanden om, av
 Joseph Fielding Smith, 32
Se även Helige Andens gåva, den

Herrens dag, 137–138

Se även Sabbaten

Heta drycker, 166

Himmelske Fader

att känna, 6–7

egenskaper, 6

faderskap, 9

härskare över allting, 5

kropp, 6

människan skapad i hans avbild,
6

Skaparen av allt, 5

uttalande om roll som vår

Fader, av Joseph Smith, 5

uttalande om vår relation till,

av Joseph F Smith, 9

verk och härlighet, hans, 6

vill att vi ska utveckla hans

egenskaper, 10–11

vår förmåga att bli som, 9

är verklig, 5

Hålla ut intill änden, välsignelser

av att, 276–277

Hälsa, Herrens lag om.

Se Visdomsordet

Härlighetsriken, 269–270

Högpräst, ämbete och plikter, 76

I

Israel

förskingringen, 243, 245

insamlingen av Israels hus,
243–248

Jakobs namn ändrat till, 243

uttalande om insamlingen, av

Joseph Fielding Smith, 246

uttalande om insamlingen, av

Russell M Nelson, 246–247

Israeliter, 243

J

Jakob

Guds förbund med, 243

namn ändrat till Israel, 243

Jesu Kristi andra ankomst, 255–260

tecken på, 249–254, 258, 259

Jesu Kristi Kyrka

avfall från, 89–90

bli medlem i, genom dopet, 114

dess återställelse förutsagd,
90–91, 93–94

idag, 93–98

i forna tider, 85–91

myndighet i, 87, 95

organisation, 87–88, 95–96

organiserad genom

Joseph Smith, 95–96

på den amerikanska

kontinenten, 89

uppenbarelse i, 85, 87

utmärkande drag, 85–89

återställd, kommer aldrig att
förstöras, 97–98

Jesus Kristus

exempel på kristlig kärlek,
172–173

exempel på tjänande, 163

Faderns Enfödde Son, 51–52

Frälsare och ledare under

jordelivet, 15

fullkomliga liv, hans, 52–53

födelse och mission förutsagd,
49, 51

förutordinerad i förtutillvaron, 9

instiftade sakramentet, 131–132

kärlek, 53–54

lärdomar, 53–54

liv, hans, 49, 57

lydde Fadern, 202

möjliggjorde välsignelser för
 oss genom försoningen, 56
 offer, hans, 56, 147–148
 organiserade kyrkan, 54
 Orson F Whitneys syn om
 hans lidande, 55
 Skapare, 23–24
 vill att vi ska tjäna andra,
 160–161
 återlösning genom, 54–56
Se även Försoningen;
 Jesu Kristi andra ankomst;
 Tro på Jesus Kristus

K

Kaffe, 166
 Konfirmation. *Se* Helige Andens
 gåva, den
 Kostbara pärlan, den, 46–47
 Kristlig kärlek, 169–175
 uttalande om, av Joseph Smith,
 174
 uttalande om, av
 Thomas S Monson, 172
 Kristus. *Se* Jesus Kristus
 Kunskapens gåva, 125
 Kyskhet, 223–230
 Kött, 167

L

Lucifer. *Se* Satan
 Lydnad, 199–204
 dopet visar, 114
 uttalande om, av Joseph Smith,
 201
 Läran och förbunden, 46
 Lärare, ämbete och plikter, 74–75
 Lättja, 155–156
 Lögn, 178

M

Melkisedekska prästadömet
 kvorum, 77–78
 ämbeten och plikter, 75–77
Se även Aronska prästadömet;
 Prästadömet
 Missionsarbete, 187–189
 uttalande om, av
 Ezra Taft Benson, 189
 Mormons bok, 45–46
 Myndighet
 egenskap hos den sanna
 kyrkan, 87
 återställd, 95
 Människan
 att råda över Guds skapelser, 5
 barn till Gud, 9
 skapad i Guds avbild, 6
 uttalande om gudomlig här-
 komst, av Joseph F Smith, 9
 Mödrar
 ansvar, 213–214
 uttalande om, av
 Boyd K Packer, 213

N

Nya och eviga förbundet, 83–84

O

Offer, 147–151
 Offergåvor, 181–185
 uttalande om, av
 Gordon B Hinckley, 185
 uttalande om, av Heber J Grant,
 185
 uttalande om, av
 Stephen L Richards, 183
 Olydnad, följer av, 202

Omvändelse
behovet av, 105
definition av, 105, 107
nu är tiden för, 111
principer, 107–110
uttalanden om, av Spencer W
Kimball, 107, 109, 229
välsignelser av, 110
Ord, vi blir dömda efter, 267–268

P

Paradiset
i andevärlden, 241
uttalande om, av
Jedediah M Grant, 241
uttalande om, av
Wilford Woodruff, 241
Patriark, ämbete och plikter, 76
Patriarkaliska välsignelser, 10, 76,
128
uttalande om, av
Thomas S Monson, 10
Personlighet, utvecklad i det
förjordiska livet, 9–10
President, kyrkans, 39
leder kyrkan, 96
levande profeter idag, 40–41
stödja, 41
uttalande om, av
Wilford Woodruff, 40–41
välsignelser för att lyda, 41–42
Se även Profeter
Profeter, 39–42
förutordinerade, 9–10
Gud har kallat under
tidsåldrarna, 40
Guds representanter på jorden,
39
hans ord är helig skrift, 47

Profetera, gåvan att, 126
Prov, jordelivet ett, 11
Präst, ämbete och plikter, 75
Prästadömet, 67–70
avdelningar inom, 71–73
behovet av, 67–68
definition av, 67
hur det används rätt, 69–70
hur män tar emot, 68–69
nycklar, 73–74
organisation, 71–79
uttalande om, av Joseph F
Smith, 73–74
välsignelser för rätt användning
av, 70
Se även Aronska prästadömet;
Melkisedekska prästadömet
Prövningar, nödvändiga för
framåtskridande, 11

R

Rekreation, 156
Rådet i himlen, 11

S

Sabbaten, 135–140
bakgrund, 137–138
definition av, 135
helga, 138–139
syftet med, 135, 137
välsignelser för iakttagande av,
139
Söndagen, 137
Sakramentet, 131–134
förbund förnyade genom, 133
inställning då vi tar, 134
Kristus instiftade, 131–132
välsigna och dela ut, 132–133

Satan

- bunden under tusenårsriket, 263–264
- frestade Eva, 28
- frestar oss, 16
- försökte ta bort friheten att välja, 13, 15
- imiterar Andens gåvor, 128
- motståndare till det goda, 19–20
- släppt fri tillfälligt i slutet av tusenårsriket, 265
- stred mot Jesus i himlen, 15
- utkastad från himlen, 15–16
- vill att vi ska bryta kyskhetslagen, 226–228
- Sjuttio, ämbete och plikter, 76
- Skapelsen
 - av Jesus Kristus, 23–24
 - utförandet av, 23–24
 - visar Guds kärlek, 24–25
- Släktforskning, 231–237
- Slöja, täcker minnet av himmelskt hem, 11
- Smith, Joseph
 - kyrkan återställd genom, 94–97
 - sanningen återställd genom, 96–97
- Sorg över synden en del av omvändelsen, 108
- Starka drycker, 165, 166
- Stav, 96
- Stjäl, 178
- Stora rådet, 11
- Striden i himlen, 15–16
- Synd
 - alla har syndat, 105
 - definition av, 105
- Syndernas förlåtelse, dop till, 113
- Säd, 167
- Söndagen, sabbaten, 137–138

T

Talanger

- uttalande om ansvarighet för, av Joseph F Smith, 196
- uttalande om att utveckla, av Heber J Grant, 196
- uttalande om att utveckla, av Marvin J Ashton, 195–196
- utveckla, 193, 195–196
- utvecklade i föruttillvaron, 9–10
- Tankar, vi kommer att dömas efter våra, 267–268
- Te, 166
- Telestial härlighet, 270
- Tempel
 - tjänande utfört i, 231–237
 - tjänande utfört i, under tusenårsriket, 257, 263
 - vigslar för evigheten utförda i, 218–219
- Terrestrial härlighet, 270
- Tidens tecken. *Se* Jesu Kristi andra ankomst
- Tionde, 181–185
 - uttalande om, av Gordon B Hinckley, 185
 - uttalande om, av Heber J Grant, 185
 - uttalande om, av Stephen L Richards, 183
- Tjänande, 159–163, 184
 - uttalande om, av Spencer W Kimball, 160
- Tobak, 166
- Tolv apostlar, dömas av, 269
 - Se även* Apostel
- Tro på andras vittnesbörd, gåvan att, 126

Tro på Jesus Kristus, 99–104
definition av, 99, 101
en andlig gåva, 99, 127
hur vi kan stärka, 101–103
uttalanden om behovet
av gärningar och, av
Spencer W Kimball, 103
uttalande om följderna av, från
Lectures on Faith, 103–104
välsignelser som följer av,
103–104
varför vi behöver, 101
Tungomåstalets gåva, 123–124
Tusenårsriket, 261–265
uttalande om, av Brigham
Young, 257
uttalande om, av John Taylor,
264

U

Under, gåvan att utföra, 127
Undervisning
gåvan att undervisa, 125
ur den här boken, 1–3
Uppenbarelse, utmärker den
sanna kyrkan, 85, 87
Upphöjelse, 273–277
bli värdig, 16
evigt äktenskap nödvändigt för,
217–218
uttalande om, av
Joseph Fielding Smith, 274
Uppteckningar, vi kommer
att dömas efter, 268–269
Uttyda tungomål, gåvan att, 124

V

Valfrihet
att utöva, utan minne av
det förjordiska livet, 11
en evig princip, 17
kräver valmöjligheter, 19–20
nödvändig i frälsningsplanen,
17, 19
Satan försökte ta bort, 17
Veta att Jesus Kristus är Guds Son,
gåvan att, 126
Vete, 167
Vila, 156, 167
Vin, 165, 166
Visdomens gåva, 124–125
Visdomsordet, 165–168
uttalande om, av Heber J Grant,
168
Vittnesbörd, uttalande om,
av David O McKay, 126

Y

Yttersta mörkret, 270–271

Å

Återställelse, kyrkans
förutsagd, 90–91, 93–94
genom Joseph Smith, 94–97

Ä

Äktenskap

evigt, 217–221

uttalande om, av

Spencer W Kimball, 220

Äldste, ämbete och plikter, 75–76

Ärlighet, 177–180

uttalande om, av

Brigham Young, 177

uttalande om, av

Joseph F Smith, 179

uttalande om, av

Mark E Petersen, 177

Ö

Örter, 166

Överge synden, ingår i

omvändelsen, 108

Översätta, gåvan att, 124

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

